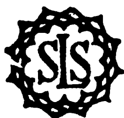
Hengellisiä Lauluja ja Virsiä

Hengellisiä Lauluja ja Virsiä

I ja II osa
(Laulut 1—624)

---

36 painos
1090—1165 tuhat

Helsinki 1944
Suomen Lähetysseura

Kuopio 1944
Kirjapaino Osakeyhtiö Savo

Hengellisiä lauluja ja virsiä kokoelman ensimmäisen painoksen alkusanoiksi kirjoitti Herman Råberg v. 1900 m.m. seuraavaa.

Tämä hengellisten laulujen kokoelma tahtoo palvella Jumalan valtakunnan asiaa ja olla edes vähäisenä välikappaleena Herran seurakunnan rakentamiseksi rakkaassa isänmaassamme.

Hengellisen laulun suuri merkitys kristilliselle elämälle perustuu Jumalan sanaan, joka kehoittaa kristityitä P. Hengen täyttäminä »puhumaan keskenään psalmein ja kiitosvirsin ja hengellisin lauluin, veisaten ja laulaen sydämissään Herralle, kiittäen aina Jumalaa ja Isää kaikesta Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä» (Efes. 5: 19, 20).

Suomenkin kirkossa on hengellisen laulun tehtävä ollut suuri sekä yksityisen että yhteisen hartauden kohottajana, samalla kuin se on ollut seurakunnissa vallitsevan uskonnollisen herätyksen sekä ilmaisuna että välikappaleena. Ne lukuisat laulukokoelmat, joita maassamme on aikain kuluessa levitetty ja käytetty, todistavat siitä rakkaudesta, millä kansamme on hengellistä laulua suosinut. Kuitenkin on suurin osa näistä lauluista ollut ulkomaalaista alkuperää, ja osaksi ovat ne sisältäneet ev. lut. kirkkomme käsityskannalle vieraita aineksia. Usein ovat käytetyt sävelmät olleet maallisista lauluista lainattuja eivätkä siis sopusoinnussa sen vakavuuden kanssa, jonka täytyy olla jokaisen

todellisen hartaushetken tunnusmerkkinä. Nämä havainnot ovat aiheuttaneet tämän kokoelman syntymisen.

Suomen Lähetysseura, joka koko tähän astisen vaikutuksensa aikana on tahtonut palvella Suomen ev. lut. kirkkoa kokonaisuudessaan, eikä mitään erikoista uskonnollista suuntaa, on ottanut kustantaaksensa tämän kokoelman. Se henki, mikä on siihen otettujen laulujen tuntomerkkinä, on myöskin ilmaisemassa samaa halua palvella koko kirkkoamme. Laulukirja tahtoisi koota kaikkia Jumalan valtakunnan ystäviä maassamme opetuslapsimielen yksinkertaisuudessa yhteiseen, nöyrään palvontaan Jumalan edessä, ja rohkaista heitä kestävinä juoksemaan edessämme olevassa kilpailussa, silmät aina luotuina uskon alkuunpanijaan ja täydelliseksi tekijään, pyrkimään pyhitykseen, jota paitsi ei kukaan ole näkevä Herraa. Hebr. 12.

Suomen Lähetysseura.

1 Oi Jeesus Kristus, Herramme, Jumalan Poika, turvamme, Taivaasta astuit päälle maan Vaivasta meitä auttamaan.

2. Sua nöyrästi me kiitämme Suullamme, sydämellämme, Kun tulit meidät perimään läiseen taivaan elämään.

3. Myös rukoilemme nöyrästi, Ett' armostasi alati Sä johdattaisit jalkamme Lyhyen elinaikamme.

4. Meit' auta oikein elämään, Täält' autuaasti lähtemään, Sua kiittämähän ajassa Ja viimein iät taivaassa.

David Böhme. (S. virsik.)

2 On riemu, kun saan tulla Sun, Herra, temppeliis, Sun porteistasi käydä Sisälle pyhyyksiis.

2. Polvesta polveen täällä Soi ylistyksesi, Sieluihin vuotaa rauhas Ja siunauksesi.

3. Sun pyhät tuomiosi Julistat kansalles Ja armos, totuutesi Ilmoitat omilles.

4. Oi rauha sulle, Siion, Ja valo huoneisiis, Sun parastasi etsin Ja liityn ystäviis.

5. Jumalan seurakunta, Sun eestäs rukoilen, Ja armon alttarille Käyn kanssa pyhien.

Evers. Davidin 122 ps. (S. Virsik.)

3 Juhla on rauhainen Lähestynyt. Meille on Jeesuinen Nyt syntynyt Valkeutta luomahan. — Luo se mun rintahan, Kahleista kuoleman Vapahtaen!

2. Suo yhä runsaammin Aartehias, Elämän murheisiin Luo iloas! Auttaos ainiaan Hyvyyttäs muistamaan, Yhteytees rakkaampaan Liittymään niin.

3. Lääkitse lyöntis nuo, Mitkä sä soit! Synnyithän meidän luo, Parantaa voit, Voit meitä uudistaa, Kiitosta uhkuvaa, Elämää lahjoittaa; Siis sitä suo!

4. Kiitos kun saavuit Sä, Vapahtajan', Päästääkses synnistä Myös heikoimman. Kiitos sun verestäs Hyvästä Hengestäs, Kärsiväisyydestäs Mua kohtahan! L. S.

4 Jeesus, joka lasna piennä Olit tähden minunkin, Armostasi apuun riennä, Että lapseks tulisin, Uskoa kuin lapsi voisin, Sinun omas aina oisin, Ylistyksen sulle toisin, Jeesus, Vapahtajani.

2. Synnyit tänne alhaisuuteen, Seimessä sä lepäsit; Nostaakses mun eloon uuteen, Isäsi sä sovitit. Puoltajamme olet tuolla Isän oikealla puolla, Mun ei tarvis ole kuolla. Olet Vapahtajani.

3. Luonnostani osallinen Olet, Jeesus, Herrani, Siksi olet armollinen Kristinuskovil-

lesi; Tunnet synnin kauhistuksen, Annat varman vapahduksen, Annat taivaan virvoituksen, Jeesus, Vapahtajani.

4. Hengen silmin ihastellen Seimehen kun katselen, Niin jo mulle, vaivaisellen, Valo virtaa syömmehen. Synnit suot sä anteheksi, Puhdistat mun puhtoiseksi Sielulleni autuudeksi, Jeesus, Vapahtajani!

5 Jo tähtönen Betlehemistä loi Valon kirkkahan halki yön, Ja vienot enkelilaulut soi Ylistykseksi armotyön. On joulu. Joulu se suokohon siunaustaan Niin loistavaan linnaan kuin tölliin halvimpaan!

2. On koittanut maailman valkeus: Nyt syntynyt Kristus on, Sun turvasi, huoltesi huojennus, Sydän parkani rauhaton. On joulu. Joulu se suokohon siunaustaan Niin loistavaan linnaan kuin tölliin halvimpaan!

3. Siis rauhalle, armolle auetkoot Jo sydämet syntisten, Ja Vapahtajallensa veisatkoot Ne hartahan kiitoksen! On joulu. Joulu se suokohon siunaustaan Niin loistavaan linnaan kuin tölliin halvimpaan! M.N.

6 Terve tultuas, Joulu, joulujuhla jalo! Taivaallinen valo On sun antias. Missä ikinään joulutähti loistaa, Synkät varjot yön se poistaa :,: Riemusäteillään. :,:

2. Joulutähti on Meillä Herran kallis sana.

Sehän kirkkahana Poistaa pimennon. Ken sä lienetkin, Toivehes se täyttää, Tien se tähti sulle näyttää :,: Betlehemihin. :,:

3. Kapaloituna Jeesus seimessänsä makaa, Joka meille jakaa Taivaan lahjoja. Jumal'-lapsen luo, Ihmislapsi, riennä, Riennä, heikkona ja piennä, :,: Hänpä turvan tuo. :,:

4. Jeesus kuningas Ompi armollinen aivan, Herra maan ja taivaan, Rauhan ruhtinas. Hälle ylistys! Vastaanota hältä, Hältä, lasten ystävältä, Joulutervehdys! :,:

Olli Vuorinen.

7 Yö on tähtipuvussaan, Kalvaan valon antaa; Herralleni kiitostaan Sielun' nyt saa kantaa, Pyytäen, hän että sois Rauhan maassa olla, Hyvä tahto että vois Ihmisille tulla.

2. Kiitos, Isä, ijäti Sulle armostasi! Saamme kautta Poikasi Olla lapsiasi. Kiitos, Jeesus, tultuas Tänne köyhäin teille Antamahan armossas Anteeks synnit meille!

3. Suuri valo maailman, Armos suuri täytä Meille isän suojahan Yössäkin tie näytä! Henki Pyhä, siunaos Joulurauha maassa; Sija meille laittaos Ajass' autuaassa!

Z. Topelius.

8 Salli kanssas mun alkaa, Vapahtajani, Tämä vuosi, min armosi suo! Joka päivä

myös kulkea johdossasi, Koko tahtoni uudeksi luo, Ett' oisin sun lapsenas aina!

2. Salli alkaa sun kalliissa nimessäsi, Jossa autuus on ainoastaan! Mua sulje sä rakkaasti sylihisi, Siinä turvan ja rauhan mä saan, Kun maailman myrskyt ne pauhaa.

3. Sanas olkohon aina mun kynttilänän' Joka valkeutta tielleni lois; Joka päivä sä, puhdista mun elämän', Pese verelläs syntini pois — Mun tähtenhän veresi vuoti!

4. Sinun kanssasi alkaa ja päättää mun suo, Sinun haltuhus antaudun. Lepo autuas elämän illalla tuo, Kunnes haudasta kutsut sä mun Sun luoksesi taivaaseen kerran!

L. S.

9 Tähti taivahinen kerran Tietäjiä itämaan Johdatteli luokse Herran Kirkkahalla valollaan. Häntä kunnioittamaan. Kiittämään rukoilemaan.

2. Tähti taivahinen vielä Ompi nytkin loistava. Täällä elämämme tiellä Välkkyvä, valaiseva. Kirkas tähti taivahan Ompi sana Jumalan.

3. Sanas valossa sä meitä, Jeesus armas johdata Luokses myöskin eksyneitä Harhateiltään taluta. Suo sun tähtes kirkkahan Kaikkialla loistavan.

4. Auta, että puhtahasti Sanas selvä saar-

nataan Idästä niin länteen asti, Etelästä pohjolaan, Niinkuin itse sääsit sen Autuudeksi kaikkien.

5. Käskit, että sanas pyhä Vietäis kaikkeen maailmaan. Auta, Jeesus, meitä yhä Tämä käskys muistamaan. Saarnaajille Henkes suo, Siunausta työhön tuo.

6. Sanas valon anna paistaa Yli kaikkein kansojen, Että pakanatkin maistaa Saisi armon uutisen, Ja kuin viisaat itämaan Löytäisivät sinut vaan.

7. Auta, että viimein valta Pimeyden vaipuisi, Että kansat kaikkialta, Kaikki kielet taipuisi, Sua, oi Herra, kiittämään, Nimeäs ylistämään. E. Lönnrot (S. Virsik.)

10 Sun päätäs veristääpi Nyt kruunu piikkinen, Kun synnit lävistääpi Puhtaimman sydämen. Sun katsees sammuessa Myös päivä synkkenee, Ja huutos kaikuessa Taivaskin vaikenee.

2. Kun voimas, Jeesus, raukee, Pääs kuoloon kallistuu, Maan uumenetkin aukee, Ja luonto kauhistuu. Sait tuskat kaikki kantaa Sä eestä syntisten, Suo meidän sulle antaa Kiitokset sydänten.

3. Kun kuolo tuskaa tuottaa, Mua riennä auttamaan Myös silloin tahdon luottaa Sun armoos avaraan. Sun ristis alla anna

Mun kuoloon nukkua Ja seuraan pyhäis kanna, Suo autuus taivaassa.

B. Clairvaux. (S. Virsik.)

11 Sua, Jeesus, ylistämme, Kun sä synnyit maailmaan, Kärsit, kuolit edestämme, Astuit synkkään tuonelaan. Ylös nousit, elon saatoit, Vanhurskauden valohon, Esteet eestämme sä kaadoit: Auki tie on taivohon.

2. Sulle soi nyt taivahassa Kiitoslaulu enkelein; Ylistetty maailmassa Oot myös virsin, kantelein. Puhut siellä puolestamme, Annat meille armoas, Sinä kaikki kaikessamme Tääll' ja kerran taivaassas.

3. Olet yksin mahdollinen Saamaan voiman, kunnian. Sinä, Herra ihmeellinen, Mursit vallan saatanan. Enkelit ne laulullansa Riemuin kiittää voittajaa. Kantakaamme heidän kanssa Jeesukselle kunniaa!

John Bakewell.

12 Rakkauden, armon lähde Jeesus ompi pohjaton. Ken ois kuollut synnin tähden, Niinkuin Jeesus kuollut on! Ken ois eestä pilkkaajainsa, Vainoojainsa, murhaajainsa Käynyt kovaan kuolohon!

2. Jeesus on sen yksin tehnyt, Yksin hän, ei kukaan muu. Hän on vaivat, tuskat nähnyt, Joit' ei kertoa voi suu. Nöyränä hän

kaiken kantoi, Nöyränä hän henkens' antoi Vuoteenansa ristinpuu.

3. Minkätähden kaiken vaivan Jeesus kärsinyt on niin? Rakkaudestansa aivan Meihin, kurjiin syntisiin. Jeesus astui kuolon vaivaan Avatakseen meille taivaan. Meidän tähden kärsi niin.

4. Miksi tuskan kalvaa annat, Sieluas, sä syntinen? Miksi syntein taakkaa kannat? Katso: Kristus kantoi sen! Sovitusta saarnatahan, Rohkaistu siis uskomahan Anteeks'anto syntien.

5. Armo kuuluu sulle juuri, Sulle, raukka, kurjinkin, Vaikka rintaas tuska suuri Kalvaa liekein polttavin. Kaikkein synnit Jeesus kantoi, Kaikkein tähden itsens' antoi Ristiin, kärsimyksihin.

Simo Korpela. (S. Virsik).

13 Hän ylösnousi! Oi onnea, Nyt riemun paikka on hauta! Hän ylös nousi! Niin taivaasta Soi ääni ilmojen kautta. Hän, joka eestäni surmattiin Ja haudan helmahan kätkettiin, Hän ylös nousi! Hän voitti!

2. Hän ylösnousi — hän kuoleman Ja kauhut helvetin voitti, Ja yöstä synkästä kanssahan Uus pääsinpäivä jo koitti. Nyt pääsö

synneistä valmis on, Siis kiitos Jeesuksen olkohon, Kun meille voiton hän antoi.

3. Hän ylösnousi — mun vapahti. On riemuisaa sitä muistaa. Vaikeat vaiheet jos tulleeki, Ken tuomioon minut suistaa! On velkakirjani voimaton, Jo risti sen yli tehty on, Haudasta Kristus kun nousi!

4. Laki ja tuomio kun peljättää, Oi, Jeesus, armollas auta! Kun elonretken' mun päättyy tää Ja uhkain vuottaa jo hauta, Suo mieltän' lohdutan ainiaan: Sä itse nousit, ja sen vuoks saan Mä luokses kerran myös nousta. L. S.

14 Sä olet Isäs kunniaan Oi Jeesus, mennyt multa. Mä vähäks aikaa maailmaan Jäin vielä tänne sulta, Jäin kulkemaan mä vieraana Isäni maasta kaukana.

2. Se isänmaa on ylhäällä, On taivahassa aina, Ei siellä suru sydäntä, Ei murhe mieltä paina, Ja Herra itse ainiaan Sen täyttää kirkkaudellaan.

3. Ei täältä sinne silmäni Voi kantaa luokses vielä, vaan kuitenkin mun ääneni Jo nytkin kuullaan siellä. Ja usein kun mä huokaan vaan Jo vastauksen sieltä saan.

4. Se joskus uskon silmihin Jo kaukaa kangastaapi, Ja sielu nousta kotihin Jo toi-

von siivin saapi. Vaan sitten taasen katoaa Niin kauas pois se riemun maa.

5. Mun uskoani vahvista Ja tue toivoani, Mua, Jeesus, aina johdata Ja kanna matkallani, Niin nähdä autuaana saan Sen toivon maan, sen riemun maan.

6. Ja niinkuin Isäs kunniaan Sä nousit maailmasta, Niin kunniassa päälle maan Taas tulet taivahasta, Käyt tuomitsemaan kaikkia Eläviä ja kuolleita.

7. Ah, auta, Jeesus, valvomaan, Suo valmiina mun olla, Kun minut etees kutsutaan, Kun istut tuomiolla. Mua auta silloin kunniaan, Isäni maahan oikeaan.

J. O. Wallin. (S. Virsik.)

15 Käy köyhään sydämeeni Sä Henki totuuden. On siitä kyyneleeni, Kun täyttää synti sen. Ei itku, tuska pestä Voi sitä vääryydestä. Sen teet sä, Armoinen.

2. Sä tunnet puutteheni. Oon aivan avuton. On kylmä sydämeni Ja tyhjä, valoton. Se siksi jääpi multa, Mutt' taivahista tulta Sinulta rukoilen.

3. En syntiturmelusta Saa sielustani pois. En tuskaa, ahdistusta Mä itse voittaa vois. Tyhjäksi merta luoda Ja yöstä päivää tuoda, Ei vaikeampaa ois.

4. Rukoilen, Herra, yhä: Käy sydämeheni.

Sytytä valo pyhä Mun synkkään mieleeni. Yön usvat aamu voittaa. Uus armo päivä koittaa Niin kirkkain sätehin.

J. L. Runeberg. (S. Virsik).

16 Oi, tule, Pyhä Henki, Herätä sydämen'! Herättää kuollehenkin Voit eloon uutehen. Mua paulat Belialin On piirittänehet Ja tuonela saa saaliin, Jos vielä viipynet.

2. Suo voimaa parannukseen Ja kääntymyksehen! Jeesuksen armoitukseen Vie sielu vaivainen! Sanansa eläväksi Tee sydämessäni, Mua armon kerjääjäksi Vie eteen Herrani!

3. Armonsa kyllyydestä Pisara vuotaa suo, Mua synnin syvyydestä Helmaansa hellään tuo, Ett' aina omans oisin, Uskoisin hänehen, Rakastaa häntä voisin, Niin saisin autuuden!

N. E. V.

17 Suo Helluntai, oi Herra, Ja Henkes tuulahdus, :,: Taivaasta maailmalle Myös runsas virvoitus. :,:

2. Suo kuivan maan jo saada Kastetta taivahan, :,: Se että kukoistaisi Armosta Jumalan. :,:

3. Lupaathan, Herra, meille Viel' ajan autuaan. :,: Oi, muista lupaustas! Me jäämme toivomaan.

L. S.

18 Käy, Isä, Poika, Henki myös, Meill' suomaan pelkoasi; Tee meissä suuret armotyös Ja siunaa kirkkoasi; Suo sanas meitä lohduttaa, Murheiset aina virvoittaa, Tue heikot voimallasi!

2. Totuutes anna, Jumala, Niin kirkkahasti loistaa, Se että joka sielusta Tääll' epäuskon poistaa. Käy, Pyhä Henki, rintahan Ja rakkautta Jumalan Sytytä hehkuvaista!

3. Oi Jeesus, meitä sanallas Sä ruoki, Henkes anna, Suo pyhänä sun laumanas, Sinuhun turva panna! Suo meille voimaas, pyhyyttäs, Niin että käymme käskyissäs; Ilohon taivaan kannal W. Witting.

19 Taivaassa eessä istuimen, Karitsan luona, Jeesuksen, Helkkyili laulu uus. Suur' joukko valkovaatteissaan Se lauloi, soitti harppujaan, Niin syntyi sointuisuus. Kiitos ja kunnia suur' Jumalalle, Kiitos ja kunnia suur' Karitsalle! Valta ja viisaus ääretön aivan, Voima ja vahvuus täyttävä taivaan!

2. Vaan ketkä siellä seisovat? Ne Karitsan on lampahat, Jotk' osti verellään, Ne Jumalata ainiaan Ylistää riemulaulullaan Ja ilomielellään: Kiitos ja kunnia j.n.e.

3. Ja joukko pyhäin enkelten Se morsianta Jeesuksen Ilolla katselee. Ja myös »ne neljä-

kolmatta» Nyt laskee alas kruununsa Ja Herraa kiittelee. Kiitos ja kunnia j.n.e.

Harpunsäveliä.

20 Sun kuinka unhottaisin, Mun Armahtajani, Mua unhottaa et voinut. Sä kuolit tähteni. Mä olin kahlehissa, Mun niistä vapahdit, Tuskissa tuimimmissa Sä yksin lohdutit.

2. En voi sua, ystävääni, Jok' kurjaa armahdit Ja joka kuolemasta Mun iäks lunastit, En voi sua, Vapahtaja, Kaikkeni kaikessa, En voi taas syntiin vaipuin Sua ristiinnaulita!

3. Nyt synninpäästön kalliin Sä mulle ilmoitit, Ja runsaan armopöydän Myös mulle valmistit, Ja mulle syntiselle, Soit ruumiis, veresi. Sua kiittää sydämeni, Jää, Jeesus, luokseni.

4. Oi Jeesus Kristus, mulle Sä mieli altis suo, Tee minut seuraajakses Ja tahto uusi luo. Suo usko vahva mulle Ja toivo, rakkaus. Mun anna nähdä kerran Myös taivaan kirkkaus. C. G. Kern. (S. Virsik.)

21 Ihmeit' täynn' on Herran laki; lankaikkisuudessaki Tuo se ilmi ihmeitään. Ihmeitään jo täällä näyttää. Tyhmät sentään kieltään käyttää Turhan mailman kiitäntään. :,:

2. Voimassaan hän ihmeit' tekee Ihmeit' armoss' usko näkee, Ihmein synnit rankaisee, Ihmeisesti lohduttaapi, Ihmein totuutt' ilmoittaapi, :,: Ihmein luokseen ohjailee. :,:

3. Ihme suurin on, kun antaa Poikansa, mi synnit kantaa, Kuolollaan meill' elon tuo, Rukoilee nyt puolestamme, Johtaa meitä murheissamme, Kautta Henkens' Isän luo. :,:

4. Avaa silmän', Herra hyvä, Että ihmeet sanas syvän Sydämellen' selkiää, Että täällä hartain mielin, Luonas kerran uusin kielin :,: Osaisin niit' ylistää. :,: Ph. Fr. Hiller.

22 Herra, kokoo taaskin meitä Sanas ääreen kallihin! Sydämiä särkyneitä Virvoittaos runsahin! Anna Henkes lahja meille, Ohjaa meitä valon teille, :,: Anna armos eksyneille, Anna, Isä armahin! :,:

2. Neuvo meitä sanassasi Vakavina pysymään; Neuvo siitä hengellemme Elatusta etsimään! Pimeässä harhailemme, Anna silmät nähdäksemme, :,: Rauhoittaos sydämemme, Vieös meidät elämään! :,:

3. Kallis olkoon meille aika, Jona kuuluu kutsumus! Armopäivän päättyessä On jo myöhä katumus. Tule itse avuksemme, Puhu, Herra, kuullaksemme, :,: Avaa köyhä sydämemme, Kuule nöyrä rukous! :,: L. S.

23 Nyt vielä etehesi, Oi Jeesus, polvistun, Sun siunauksehesi Ja armoos sulkeun.

2. Jos sun en anna johtaa Alusta loppuhun, Mua vaara heti kohtaa, Mä tieltä hoiperrun.

3. Mut lankeemasta estää Mua Jeesus voimallaan. Näin usko loppuun kestää, Ja minut kruunataan.

4. Sun ristis Golgatalla Se voitonlippu on, Vain siihen katsomalla Mä kuljen voittohon.

5. Sä meihin taivaan tiellä Sun Henkes valo luo Ja kerran luonas siellä Sun autuutesi suo. Ph. Fr. Hiller. (S. Virssik.)

24 Tuhannet nyt sielut huokaa Vielä orjankahleissaan, Vaikka Jeesus kaikki osti Kallihisti kuolollaan; Vaikka heidän puolestaan hän Kärsi tuskan vaikean, Kulkevat he eksyksissä Alla kuorman raskahan.

2. Ah, he eivät tunne häntä. Eivät tietä elämän, Eikä rakkautta Herran, Ristinpuulla kärsivän. Joulun enkel'-tervehdyskään: »Teille Kristus syntyi nyt», Viel' ei heidän korvihinsa Kertaakaan oo ehtinyt.

3. Siis me, joill' on omanamme Sanan kallis kirkkaus, Vapahtajan veren kautta Elo, toivo, lunastus, Joilla ompi keskellämme

Valtakunta Jumalan, Emmeköhän, veljet, säälis' Hätää kurjan pakanan?

4. Herran sanan kylvömiehet Hidastella eivät saa; Sinapinkin siemenestä Puu niin kookas kohoaa. Uskossa vain vartokaamme Herran aamukastetta, Työllensä myös pyytäkäämme Hänen siunaustansa!

5. Missä ei oo valtakuntas, Herra, jo se sinne vie! Neuvo sanas saarnaajille Avonaisin, suorin tie! Pakanainkin kansat kerran Kokoo ristinlipun luo! Sun on kunnia ja voima; Kuule meitä, armos suo! L. S.

25 Synkeässä yössä huokaa Hädässänsä monta pakanaa. Kolkot ovat öiset varjot, Kaikkein sydämissä kuolemaa. Pakanoille nääntyville Elon leipää viemään joutukaa!

2. Mykkäin jumalainsa eteen Kumartuvat maahan pakanat, Uhrit kalliit niille tuovat Rukoukset myöskin hartahat. Mutta turhaa on se kaikki, Eivät auta kuolleet jumalat.

3. Luoja täynn' on rakkautta; Poikansakin uhrannut hän on, Lunnahaksi syntiemme, Puolestamme ristin kuolohon. Pakana ei sitä tiedä, Hän on, raukka, yksin, turvaton.

4. Luoja, anna pakanoiden Päästä sinut

oikein tuntemaan! Kahleet pimeyden poista, Eloon heitä johda oikeaan, Että pääsisivät vihdoin Hekin ikirauhaa nauttimaan!

A. L. G.

26 Suo kaikua, Herra, sun kutsuntas, Miss' ei ole kuultu sit' ennen! Vie uusia joukkoja laumahas, Min löysit sä, korpehen mennen, Ja vihreille niityille johdit. :,:

2. Sä valaise varjojen synkeä maa, Suo kansoille armosi sana, Niin rauhan ruhtinas nostaa saa Siell' lippunsa voittoisana, Ja kiistat ja taistelot tyyntää. :,:

3. Niin viihdytä kaipaus sammumaton, Mi pakanan rinnassa palaa, Kun sielunsa nääntyvi pelkohon Ja lohtua pyytää ja halaa, :,: Vaan mykkä on jumala hällä. :,:

4. Oi, valmista valtakuntasi tie, Ja kansoja etsi ja auta! Luo Jumalan Karitsan heitä vie! Hän armonsa, kuolonsa kautta :,: On kantanut maailman synnit. :,: L. S.

27 Niinkuin Eenok kulki Kanssa Jumalan, Niin suo mun myös käydä Tietä taivahan!

2. Etten itsekkäästi Täällä eleleis, Vaan mua hengen laki Aina hallitseis.

3. Herra, sinun tahtos Aina olkohon, Mutta minun tahton' Täällä kuolkohon!

4. Sillä kun se kuolee, Syömmein vapahtuu, Kiittämähän Herraa Henki havahtuu.
5. Silloin työhös taivun, — Suo se minullen, Ett' ees yhden korren Kannan sinullen!
6. Suo mun tääll', oi Herra, Auttaa, lohduttaa, Jotain matkamiestä Tielles opastaa!
7. Johda minut sinne, Minne tahdot vaan, Kunhan omas oon ja Luokses tulla saan.

L. S.

28 Tavaras, se muista aina, Ompi Herran lahja, laina, Siksi vaatii tilin myös. Jos sait yhden leiviskänkin, Kaksi, kolme, yhdeksänkin, Tiedä taiten hoitaa työs!
2. Uskollista ahkeruutta Kiittää hän, siks' saa hält' uutta Hyvin työnsä täyttävä. Ken on veltto virassansa, Siltä viedään kokonansa, Myöskin ainut leiviskä.
3. Tarkoin muistossa on Herran, Mitä mulle antoi kerran, Tutkii myös kuink' käytän sen. Jos saan yhden ainoasti. Voi, jos taitamattomasti Tyhmä maahan peitän sen.
4. Herra, anna nöyrä henki, Että lahjas vähäisenki Katson kallihiksi vain, Ja jos sillä jotain voitan, Että Häntä kunnioitan, Jolta siunauksen sain.
5. Viimein suo se ilo mulle, Että päivänäs voin sulle Näyttää: — tään mä voitoks'

sain. Tee jo täällä taitavaksi, Että siellä hoitajaksi Saisin lahjais suurempain.

Ph. Fr. Hiller.

29 Käy nuoruudessas, ennen Kuni vanhuus saavuttaa! Niin Luojan luokse mennen Saat kultaa kalliimpaa. Sydämes, sielus kiinnä Sanaansa kirkkaaseen, Ilossa, murheess' siinä Sä löydät totuuden.

2. Käy elon loistaessa, Kun rinta riemuitsee, Ennenkuin vanhetessa Tunteesi kylmenee. Mit' oivaa, kallist' oisi Sinulla päällä maan, Et verratakaan voisi Tok' taivaan tavaraan.

3. Käy, ennenkuin syystuulet Sun ruusus runtelee! Nuoruuttas esteeks' luulet, Käy, hetkes lyhenee! Jo etsi Herraa varhain Pyhässä sanassaan; Nyt uhriaik' on parhain, Sytytä suitsus vaan!

L. S.

30 Kun nuoruuden aika on ruusuinen Ja riemuinen on joka puoli, Ota tiestäsi vaari ja suunnasta sen, Älä kaikista ruusuista huoli!

2. Ota tiestäsi vaari, kun muuten se vie Syvyyksihin, joissa voi kuolla. Ah, vaaroja täynnä on maailman tie, Ja kuiluja sen joka puolla.

3. Ilo maailmass' on lyhyt, pettävi tuo, Pois kohta sen viehätys vaihtuu, Kuin ruu-

su, min lehtiset henkäys luo, Kuin kupla, mi hohti ja haihtui!

4. Ilo Herrassa on iankaikkinen vaan, Se ruusu ei lehtiä poista. Jo nuorena riennä se saavuttamaan, Ei vertaista ruusua toista.

L. S.

31 Isä lasten armias, Kaitse mua, pienoistas! Vaikka kunne kulkenenki, Turvanain on Herran Henki.

2. Auta mua, Isäni, Rakastamaan sanaasi, Tottelemaan tahtoasi, Muistamaan ain' armoasi!

32 Nöyrry Herran käden alle, Nöyrät Herra korottaa. Kunnia suo Jumalalle, :,: Et sit' itse ryöstää saa. :,:

2. Nöyrä itsens alentaapi, Ylpeilijä ylentää. Siksi nöyryys armon saapi, :,: Ylpeys ain' ilman jää. :,:

3. Luultu etevyys ja kunto Kovetuttaa sydämen; Mutta pienuutensa tunto Pehmentää sen kovuuden.

4. Tyhjänä ja köyhtyneenä, Kurjuutesi tuntien, Kerjäämään sun täytyy mennä :,: Eteen armoistuimen. :,:

5. Mutta kun on suurimmillaan Tyhjyys köyhyys sydämen, Silloin armoaartehillaan Juuri Herra täyttää sen. :,:

Simo Korpela.

33 Tietäs, Herra, tahdon käydä, omat tieni heittää pois, Vaikka ruusuin, ohdakkeinkin kylvetty sun tiesi ois, Sillä ohdakkeetkin tielläs ruusuina viel' helottaa, Mutta oman tieni ruusut orjantappuroiksi saa.

2. Tietäs vain, vaikk' en sit' aina tieksesi mä tuntiskaan, Vaikka hädässäni huudan: miks' se tieksein tulikaan! Tuntukoon se vaikealta, kuin jos väärä ois se tie, Tielläs toki pidä mua, se vain oikeaan mun vie!

3. Tielläs, jonka soit sä mulle, tuskaa toki ennemmin, Kuin tuoll' itsevalitulla nautinnoita tuhansin! Itsevalitulla tiellä kadotukseen riennetään; Mutta tielläs kipu, köyhyys, kaikki parhaaks' käännetään.

4. Tietäs vain siis tahdon käydä vaikk'en eteheni nää. Sinä sokeitakin johdat, mitä tarvis enempää? Ihmeellinen on sun tiesi, Niinkuin olet itsekin! — Kuinkas sitte toista tietä etsisin ja kulkisin! L. S.

34 Jeesus, johdata Tiemme kulkua, Auta, että kiiruhdamme, Jälkiäsi noudatamme. Kätes meille suo, Ohjaa Isäs luo!

2. Alla kyynelten, Jeesus, pyytelen, Etten turhaan valittaisi Enkä tieltäs poikkeaisi. Koetusten tie Luokses, Herra, vie.

3. Murheen alhossa Ole turvana, Että ar-

mos vahvistaisi, Kestävyyteen totuttaisi, Mieltä ylentäin Maasta ylöspäin.

4. Johda matkani, Rakas Herrani. Auta taistoin, tuskain tiellä, Korjaa tieni päässä siellä. Avaa ovesi, Päästä lepoosi.

N. L. von Zinzendorf. (S. Virsik.)

35 Miks mieles kiinnät haihtuviin, Miks maailmaan niin luotat? Näin joudut aina eksyksiin Ja tuskat päälles tuotat. Kun herranas on maailma, Se turvaksi on turha, Sen palvelus on kuolema, Sen ies on sielun murha.

2. Kun jumalasi hukkuu tää, Niin keneen silloin luotat? Häneenkö, jolle häpeää Nyt teoillas vain tuotat? Häneenkö, jonka pyhät lait Sä väänsit mielin määrin, Jolt' aina vain hyvyyttä sait Ja kaikki käytit väärin?

3. Voi myöhäist' on jo katumus, Kun kosto yllättääpi. Jos siks' on jäänyt parannus, Niin sittenkin se jääpi. Siis aikanas jo ahkeroi, Ennenkuin ilta koittaa! Se autuaaks' vain tulla voi, Jonk' usko mailman voittaa.

Simo Korpela.

36 Oi Jeesus, Vapahtajani, Jo riennä mulle avuksi! Mä muuten hukun helvettiin, Ja joudun kuolon kahleisiin.

2. En ruumiissani, sielussan', Mä tunne

hyvää olevan. Jokainen veripisara On synnin saastuttamana.

3. Mä oon niin kurja, onneton, Jo jouduin valtaan turmion. Kuin kuollut, hengellisesti Mun ompi aivan sieluni.

4. Nyt turvaan, Jeesus, armoos vaan, Ei oma apu autakaan; Mä sulta tässä hädässän' Viel' avun toivon löytävän'.

5. Ah, armos, Jeesus, osoita, Sielussan' kuolos kirkasta! Suo Henkes mua parantaa Ja elontielle ojentaa!

6. Niin veisaan sulle kiitoksen, Hartaasti, Jeesus, armoinen; Ylistys Isän, Hengenki Tääll' ynnä luonas ijäti! Suomal. arkkiveisu.

37 Jeesuksen nimi on perustus parhain, Sillä kun seison, en horjua voi; Siks' hän mun itseensä istutti varhain, Kun mulle lapsena kastehen soi. Sieluni kiitä Jeesusta siitä! Ylistä armoaan, rakkauttaan!

2. Kun mua maailma vainoo ja vaivaa, Hältä mun rintani lohtua saa, Kun se mun tielleni kuoppia kaivaa, Jeesus mun vaaroista vapauttaa. Sieluni kiitä Jeesusta siitä! Ylistä armoaan, rakkauttaan!

3. Voi, miten rakkautesi on syvä, Kun mua, huonoa, hellit sä niin! Voi, miten ain' olet laupias, hyvä, Vaikk' yhä lankean er-

hetyksiin! Sieluni kiitä Jeesusta siitä! Ylistä armoaan, rakkauttaan!

4. Ainiaan täällä jo autoit ja autat, Auta, oi, vielä sä silloinkin, Kun sydän särkyy ja aukeepi hauta, Että mä silloinkin veisailisin: Sieluni kiitä Jeesusta siitä, Kun olen voittanut vihdoinkin! Simo Korpela.

38 Nyt perustus on vahva mulla, Se horjahda ei milloinkaan. Nuo haavat ristiin naulitulla. Ne tuovat ikilohtuaan. Kun maa ja taivas häviää Ei perustus vain järky tää. :,:

2. Tuo laupeus ja armo taivaan Käy yli järjen maallisen Kun Luoja tuopi avun vaivaan Ja tueks käypi syntisten; Vaikk' onkin syvä lankeemus Syvempi Luojan rakkaus. :,:

3. Ei kadotukseen synnin lasta Hän tahdo, Luoja laupias. Sen vuoksi Pojan taivahasta Hän antoi, armon Ruhtinas, Ja siksi Jeesus sydämeen :,: Myös pyrkii kurjan eksyneen.:,:

4. Mä siihen kiinnyn uskollani Ja siitä pelastuksen saan Kun synti murtaa sieluani, Niin turvaudun Jumalaan. Mull' ainiaan on lohdutus :,: Tuo Luojan ikilaupeus. :,:

5. Se toivo mulle aina jääpi Mun elämäni ehtohon, Se sieluani virkistääpi, Se turva-

nani aina on. Oi, riemuin kerran veisoan :,: Mä laupeutta Jumalan! :,: J. A. Rothe.

39 Ah Jeesus, auta taipumaan Mua tahtohosi kaikessa, Tääll' eläissän' ett' ainiaan Kuvasi näkyis minussa! Oi, olkoon kuvas peilinä, Joss' itseäni katson mä!

2. Sydämest' olit nöyrä sä, Vaikk' olit Poika Jumalan; Mutt' ah, mä niin oon pöyhkeä Ja ylpeyttä sairastan. Voi, mitä minä olenkaan! Tomua, tuhkaa olen vaan.

3. Sä laupiaana, hellänä Teit hyvää, kussa kuljit vaan; Miss' olen kuvas lainen mä? Lähimmäist' armahdankokaan? Ah, teenkö hyvää, hyvää vaan Sun laillasi niin uutteraan?

4. Sä kunniata Isäsi Vaan etsit täällä ainiaan Ja sanoit, ett' on ruokasi Sun täyttää hänen tahtoaan. Niin, kuinka kuvaas käännänkään, Ain' yhtä kauhihiks' sen nään!

5. Ah, kuink' oon erilainen mä Kuin kallis esikuvani! Mä tuskin löydän piirrettä, Joss' yhtäläisyys näkyisi. Niin harvoin, harvoin leimasi Minussa, Jeesus, näkyypi!

6. Siis tule, Jeesus, Herrani, Niin paina kuvas minuhun, Ett' aivan selvään näkyisi Ett' olen myös mä jäsen sun, Sen ruumiin ett' oon jäsen mä, Jonk' olet päänä, Jeesus, sä! L. S.

40 Se autuas, ken perustaa Huoneensa kalliolle, Hän turvass' asuu, avun saa, Ei joudu turmiolle. Kun myrsky raivoo vimmassaan, Hän turvassa on huoneessaan; Ei sitä vaara uhkaa.

2. Se autuas, ken asunnon Valitsi kalliolla, Murheista mailman huoleton Hän aina saapi olla Hän Herrassa sai ystävän; Pimeinä hetkinäänkin hän On Herran suosiossa.

3. Vaan tyhmä se, ken hiekalle Huoneensa rakentaapi. Käy surkeasti hänelle, Kun kuolo saavuttaapi. Kun myrsky, tulva yllättää, Se heikko huone häviää, Mi perustusta puuttuu.

4. Siis kuule neuvo Jeesuksen: Rakenna taitavasti! Ah käänny tänään joutuen, Hän kutsuu rakkahasti: Laps eksynyt, käy luokseni! Mä henken' annoin eestäsi, Se perustus on vahva.

J. Th. J—n.

41 Miks Herran tietä kulkien Pelkäisin vaikeroiden? Suojass' oon hyvän Paimenen, Hän kaitsee vartioiden. Hän meidät osti verellään, Hän sanallaan ja Hengellään Vie kautta kohtaloiden.

2. Mä tunnen hänen äänensä Ja seuraan kutsuansa. Hän tuntee kaikki nimeltä, Luvulta lampahansa. Hän palauttaa eksy-

neen, Syliinsä ottaa uupuneen, Vie heikot helmassansa.

3. Sä lausuit, Herra: »Kuka vois Omani riistää multa?» Sua huudan, maailma kun pois Mun ryöstää tahtois sulta. Suo, että laumaas kuuluisin, Kun pelastat sen kotihin Petojen raatelulta.

F. M. Franzen. (S. Virsik.)

42 Se särje, Jeesus, mik' ei voisi Minussa sulle kelvata! Sit' estä, mikä omans oisi Mun irroittamaan sinusta! Äl' anna mua vahingoittaa Tääll' onnen taikka surun sään, Vaan auta, että voisin voittaa Ain' oman tahdon itsekkään!

2. Jos vielä joku side tieni Ja minut sitoo maailmaan, Se side olkoon kuinka pieni, Jos estää mun se tieltäs vaan, Niin vapahda, oi Jeesus, mua, Tuost' ainoostakin siteestä! Sun tahtoos tahdon alistua, Ah, kädelläs mua johda sä!

»Pilgrimsharpan»

43 Herra, mä halaan Hartaasti puoleesi sun; Mieleni palaa: Milloinka virvoitat mun?

2. Toivoni kallis, Jeesus, sä vahvista myös! Ethän sä sallis Hukkahan joutua työs!

3. Johdata tiellen, Anteeksi syntini suo, Uudeksi mielen' Käymähän jälkiäs luo!

4. Maailma turha Luotani vieroita pois. Uskoni murha Surkea olla se vois.

5. Oi, Herra taivaan, Mulle sä siunaus suo, Armoisna aivan Kasvosi puoleeni luo! L. S.

44 Katsahda, oi Jeesus hyvä, Armossa mun puoleeni. Syntini vaikk' onkin syvä, Armos vielä syvempi. Sinä yksin voit mun nostaa Kadotuksen kuopasta. Sinä kuolon ahdingosta Autat, kuolon voittaja.

2. Sydämeni saastutetun Armosi voi puhdistaa, Ruumihini rusennetun Hengen templiks uudistaa, Murehien murtamasta Tehdä uuden ihmisen, Huolissansa huokaavasta Tyytyväisen, iloisen.

3. Autuas se aika anna, Sydämeni riemuksi, Jolloin voisin sinuun panna Turvallisen toivoni. Kunniaksi armon Herran Aina sitten laulaisin. Ah, mä toivon, että kerran, Armas aika, koitatkin.

Simo Korpela. (S. Virsik.)

45 Oi maailma, sä kamala, Pois sinut hylkään monen juones kanssa. Kun viettelet ja häväiset, Niin mua tukee Jeesus armollansa. Olethan sinä juuri Orjuuden alho suuri, Jok' elon ahtaaks saatat. Jää hyväst' vaan! Vapahtajaan Mä luotan ain' Ja toivon vain Taivaista isänmaata.

2. Oi turmelus, Jonk' asumus On vielä raa-

dellussa rinnassani! Mä voitan sun, Vaikk' kaadat mun Vielä sä syntiin joskus himoillani. On apu Jeesuksessa, Voimaansa luottaessa Saan rauhan taivahisen. Ilolla vaan Veisailla saan Ja uskoen Kun taistelen, Saan voiton lopullisen.

3. On iloinen Mun sydämen', Kun tykönäni olet, Jeesus, aina. Se virvoittaa Ja huojentaa, Ei kiusaukset silloin alas paina. Kun uskoa vaan voisin Ja sulle kuorman' toisin, Niin kaikki parhaaks kääntyis. Jeesukseni, Käy kanssani! Kun loppuhun Saan olla sun, Niin tieni hyväks' sääntyis.

4. Oi isänmaa! Sua, ihanaa, Mun sydämeni aina halajaapi! Kun pääsen vaan Murheista maan, Niin silmän' autuuttasi nähdä saapi. On näiden majain puolla Niin kurjaa; pyydän kuolla, Kotia päästä täältä! Oi Jeesuksen', Mun sydämen' Sua odottaa Ja halajaa Kotiinsa surun säältä.

Antti Achrenius. (Muodost.)

46 Kestävää tääll' ei oo mikään Kohtaloissa elämän; Jeesus pysyy ijäst' ikään, Hän on aina ystävän'. Ollos ain' Aarteenain, Jeesus, kaikki kaikissain!

2. Armos voiman anna koittaa Mulle heikkoudessan', Että voisin synnin voittaa Ja

mun luonton' korskean! Ollos ain' Aarteenain, Jeesus, kaikki kaikissain!

3. Ja kun eivät elonpauhut Enää raasta sydäntän', Kun vaan uhkaa kuolon kauhut, Ole silloin tykönän'! Ollos ain' Aarteenain, Jeesus, kaikki kaikissain! H. Nylin.

47 Mun ota käten', Herra, Ja taluta, Siks' että pääsen kerran Mä kotia! En jaksa käydä yksin, Vaan vajoan. Vie kanssas käsityksin, Oi auttajan', Oi auttajan'!

2. Sydämen' armollasi Jo viihdytä, Se että omanasi Ois kestävä; Suo, että jalkais juureen Mä laskeun Ja rakkautees suureen Ain' turvaudun, Ain' turvaudun!

3. Ja vaikk' en tunne täällä Sun hoitoas, Oot kanssain surun säällä, Viet kotias. Siis ota käten', Herra, Ja taluta, Siks että pääsen kerran Mä kotia! Julia v. Hausman.

48 Valkeus jälkeen synkeyden, Onnea jälkeen kyynelten. Murehet muuttuu riemuhun, Rauhaksi melske taistelun.

2. Tuskien jälkeen parannus, Jälkehen kaipion lohdutus. Heikkous vaihtuu voimahan, Pilkattu saapi kunnian.

3. Myrskyä seuraa tyyneys, Huolta ja kaihoa viihdytys, Ristiä kruunu kirkkahin, Vaivoja palkka ihanin.

4. Kotihin maasta orjuuden, Laaksosta murheen taivaaseen; Kuolema vaihtuu elohon, Uskovan autuas osa se on.

F. R. Havergal.

49 Aika lyhyt on, Äl' oo huoleton! Kaikk' kun näyttää ihanalta, Silloin, silloin mieles malta! Aika lyhyt on.

2. Aika lyhyt on, Vaan ei iloton. Konsa kaikki vastoin kääntyy, Älä anna sielus nääntyy! Aika lyhyt on.

3. Aika lyhyt on. Työhön, taistohon! Työ ja taisto taukoo kerran. Konsa koittaa päivä Herran, Pääset lepohon. L. S.

50 Kestä, oi, kestä, oi! Siion, sielus valvokoon! Olkoon lamppus loiste pyhä, Ensi rakkaus palakoon; Elon vettä etsi yhä! Siion, portti ompi ahdas, voi! — Kestä, oi, kestä, oi!

2. Kärsi ain', kärsi ain'! Siion, ole pelvoton, Älä näänny tuskaan, vaivaan! Uskollista kuolohon Vuottaa kirkas kruunu taivaan. Siion, murheita on hetki vain, Kärsi ain', kärsi ain'!

3. Älä vaan, älä vaan, Siion, seuraa maailmaa! Älä etsi suuruuttansa: Loisto kullan katoaa; Ole ennen pilkkanansa! Siion, älä seuraa himojaan, Älä vaan, älä vaan!

4. Tutki ties, tutki ties! Siion, sua ontu-

maan Neuvoo kuiske vihollisen; Älä seuraa polkujaan, Sull' on sana taivaallinen. Siion, pian pettää vihamies: Tutki ties, tutki ties!

5. Juurtuos, juurtuos, Siion, juurru Jumalaan! Hän on voimas, vahvuutesi. Älä tyydy muotoon vaan, Uudistukoon nuoruutesi; Siion, pelkkää kuorta karttaos, Juurtuos, juurtuos!

6. Eteenpäin, eteenpäin, Siion, eespäin voittaen! Veljesrakkaus palaissansa Osoittakoon Jeesuksen Vaikutusta omissansa. Siion, viitottua tietä näin Eteenpäin, eteenpäin!

7. Kestä viel', kestä viel'! Siion, pidä aartehes, Puista pois sä penseytesi, Lähenee jo autuutes, Uhraa kaikki voittaaksesi! Siion, viime taisteluissa tiell', Kestä viel', kestä viel'!

L. S.

51 Miksi pelvon valtaan vaivut, Miksi huokailet sä näin? Suotta epäilyksiin taivut, Kulje rauhass' eteenpäin!

2. Kun on Herra puolellamme, Ken voi meitä vastustaa? Kun on Herran asiamme, Voitost' epäillä ei saa!

3. Kylvä tyytyin Herran viljaa, Rukoillen sä muokkaa maa! Aikanansa, vaikka hiljaa, Herra laihon kasvattaa.

4. Állös epäillen siis kysy: »Mik' on hyöty toimistan?» Uskollisna työssä pysy, Turvaten ain' Herrahan! Simo Korpela.

52 Sielu, miksi uupuen Huolehdit sä maailmassa Katoovaista katsellen? Siit' ei turvaa tuonelassa. Etsi, etsi Jeesusta! Mistään muust' ei apua.

2. Käännä mieli huolekas Taivahaseen, luokse Luojan! Hältä armon tuskissas Saat ja suruissasi suojan. Etsi, etsi Jeesusta! Mistään muust' ei apua.

3. Ihmisraukka, toivothan Usein rauhaa sielullesi. Virvoituksen runsaimman Tuopi sulle elonvesi. Etsi, etsi Jeesusta! Mistään muust' ei apua.

4. Riennä luokse kirkkahan Lähteen, joka runsahana Virtaa luota Karitsan; Se on armon pyhä sana. Etsi, etsi Jeesusta! Mistään muust' ei apua.

5. Tyynny sielu, rauhoitu! Pian pääset määrähäsi. Toivosi ei muserru: Tukenas on Luojan käsi. Siispä etsi Jeesusta! Mistään muust' ei apua. J. G. Wolf.

53 Ole pienessä tyytyen uskollinen, Pian aikasi haihtuvi pois! Kesän jäljestä syksy on taas suruinen, Ja tää viimeinen päiv' olla vois. Tee oikeaan aikahan kylvöntätyös, Että tuot iloll' lyhteesi myös.

2. Ole työssäsi ainiaan uskollinen, Miten pieneks se näyttäisikin, Että oisit sä Herralle kelvollinen, Joka työhönsä sai sinutkin, Iloiten mene toimehen pienimpähän, Kun sen sulle on uskonut hän!

3. Ole pienessä ainiaan uskollinen Tähden kallihin Vapahtajas! Hänen tuomions on ylen ihmeellinen, Kun hän arvostelee tekojas. Mitä siitä, jos pienien käyt rivihin, Kun hän viepi sun taivaisihin!

4. Ole pienessä ainiaan uskollinen, Sitä Herrasi katsovi vaan! Pysy tyytyen joukossa halvimpien, Sua itse hän käy tukemaan! Ilohonsa hän niin sinut vie, sanoen: »Mitä teit, sen sä teit minullen.» L. S.

54 Jeesus lohdutuksen tuo! Tätä riemuilmoitusta Viekää eksyneitten luo! Silloin poistuu murhe musta. Hältä pelastuksen saa: Jeesus meidät vapahtaa.

2. Meidät ansiottomat, Herra johtaa armonteille; Lupaukset runsahat Sanassaan hän antaa meille. Armon ovi aukeaa: Jeesus meidät vapahtaa.

3. Itseni mä tunnenkin Eksyneeksi syntiseksi. Sulta, Jeesus armahin, Pyydän kaikki anteheksi. Usko tukee surevaa: Jeesus meidät vapahtaa.

4. Jeesus lohdutuksen tuo; Mullekin hän

on sen tuonut, Vienyt taivaan oven luo; Lohdukseni uskon suonut, Kun käyn kohti tuonelaa: Jeesus meidät vapahtaa.

Erdman Neumeister.

55 Oi Jeesus, mailman valkeus, Sä taivaan kunnian kirkkaus, Jok' kaiken mailman irkastat Ja kuolon yön pois karkoitat, Mun sielun' täytä valollas, Osoita mulle armoas!

2. Minussa asuu synkeys, Vain synnin, kuolon pimeys. Vaan kun sä pois sen karkoitat, Mun kirkastat ja puhdistat Ja uudeksi luot sy ämen', Niin tulen lapseks valkeuden.

3. Myös mulle tämä armo suo Ja Hengelläsi uudeks' luo, Niin synnille mä kuolisin Ja maailmasta luopuisin, Sun noudattaisin lakias Ja pysyisin sun uskossas!

4. Niin valkeuteni valistais, Ja maailmakin nähdä sais Sun ihmeesi ja armotyös, Jo heräis uskomahan myös Sun nimees, Poika Jumalan, Jok' kannoit synnit maailman.

N. E. W.

56 Tulkaa, kaikki janoovaiset, Vetten, vetten tykö joutukaa! Pelastusta halaavaiset, Tulkaa, tulkaa! Ilmaiseksi saa! Jeesus kaikki lahjaks' antaa, Taivaan armon meille kantaa; Kuulkaa, hyvää nautti-

kaa, Armollaan hän virvoittaa! Jolla korvat, Jolla korvat kuulla on, Häntä kuulkoot elämäkseen, Herran liittoon yhtyäkseen; Hän vie uuteen, hän vie uuteen elohon.

2. Miksi rahan työnnättekään Sinne, sinne, mist' ei leipää saa? Oma työ ei auta sekään: Synnit, synnit sielun hukuttaa. Jeesus yksin elon lähde, Ompi kuolemansa tähden Vapahtaja kaikillen, Jotka uskoo hänehen. Sydämensä, sydämensä rakkaus Altis ompi meille aivan; Sanansa vie tielle taivaan, Se on sielun, se on sielun pelastus.

3. Jeesusta siis etsikäämme, Kun hän, kun hän löytää taidetaan! Avuks häntä pyytäkäämme Nyt, niin nyt, kun armo tarjotaan! Käänny, tee jo parannusta, Pyydä anteeks antamusta, Niin hän varmaan armahtaa, Taivaan tielle johdattaa. Laupeutensa, laupeutensa ulottuu Yli maan ja taivahitten; Autuudesta ihmisitten Maa ja taivas, maa ja taivas ihastuu. N. E. W

57 Mua auta, Jeesus hyvä, Oi auta, rakkahin, Mä heikko, erhettyvä, Vaikk' aina olenkin! Mua pese puhtaaksi Verelläs viattomalla, Ja ristin kuorman alla Ain' ole tukeni!

2. Ja auta, että voisin Ain' täyttää tahtoas, En toimis koskaan toisin, Kuin käsket

sanassas, Pahuutta vihaisin, Hyvyyttä rakastaisin, Ja milloin lankeaisin, Taas luokses palaisin!

3. Ja vihdoin, iltaruskon Luodessa varjoaan, Aut' että vahvast' uskon Mä sinuun ainoaan, Niin että toivossa Mun pääni kallistaisin Ja luonas sitten saisin Autuuden taivaassa.

Simo Korpela.

58 Herra Jeesus, murtuneita Hoidat, holhoot, parannat, Nostat jälleen kaatuneita; Luo nyt katsees armoisat Puoleen kaikkein sairasten, Jotka huokaelevat Alla tuskain, vaivojen!

2. Virvoitusta nääntyneille Haavoistasi, Jeesus, suo, Ett'ei jäis he tuonen teille; Armos valo sieluun luo, Anna maistaa autuuttas, Joka toivon, elon tuo, Sekä läsnä oloas!

3. Ja jos sairas kuoloon vaipuu, Ainiaaksi tyydytä Sydämensä uskonkaipuu! Silmät jälleen seljetä Uuteen anna elohon, Missä kaikki elämä Taivaan terveyttä on!

N. E. W.

59 Kunnia Jeesuksen, taivaassa enkelisuulla Soikohon riemuiten ain' hyvän paimenen kuulla! Jeesuspa vaan Synnit hän poistavi maan; Hällä on armo, ei muulla.

2. Soikohon taivahan riemu nyt kaikilla mailla! Syntinen ei ole Luojansa turvoa

vailla. Poistuvi yö, Niin sydän rauhassa lyö. On ilo tos'ilon lailla.

3. Oi, mikä uhraus ääretön korkehimmalta! Oi, miten suuri on rakkauden mahtava valta! Käy Ylin tuo Ihmisnä syntisen luo, Päästäen kuoleman alta.

4. Ihmisen lapsena hän! Sitä järki ei riitä Ymmärtämään. Elon ovi on kuitenkin siitä. Käy valohon! Jeesushan sun omas on. Luojaasi kaikesta kiitä!

5. Herrani, vieläkin suotu on armosi mulle, Uhrauduthan sä synnissä uuvutetulle. Kuinkapa en, Kun olen onnellinen, Riemuiten nöyrtyisi sulle!

G. Tersteegen.

60 Kiitos sulle, Jumalani, Armostasi kaikesta, Jota elinaikanani Olen saanut tuntea! Kiitos sulle kirkkahista Keväisistä päivistä, Kiitos myöskin raskahista Syksyn synkän hetkistä!

2. Kiitos, että rukoukset Monet, monet kuulit sä, Kiitos, että pyynnöt toiset Eivät saaneet täyttyä! Kiitos, kun mä hädässäni Avun saan sun kauttasi, Kiitos, että synneistäni Vapahtavi Poikasi!

3. Kiitos sulle jokaisesta Elämäni hetkestä, Kiitos päivän paistehesta, Niinkuin pimeydestä! Kiitos sulle taisteluista, Rististäkin,

Jumalain, Kiitos, että aina muistat, Autat mua tuskissain!

4. Kiitos sulle kukkasista, Jotka teilläin kukoisti, Kiitos myöskin ohdakkeista, Jotka mua haavoitti! Kiitos, että tahdot mulle Elon antaa ijäisen! Kaikesta, oi Herra, sulle Annan ikikiitoksen! August L. Storm.

61 Veisaelkaamme Armosta Jeesuksen! Kaikki me saamme Kiittää hänt' iloiten, Hän ompi armoinen.

2. Maan sekä taivaan Täytti hän kunniallaan; Köyhäksi aivan Tähtemme päälle maan Syntyi hän armostaan.

3. Päällensä antoi Syntimme asettaa. Kaikki hän kantoi, Täällä mik' ahdistaa Korvessa kulkijaa.

4. Syntimme Herra Otti ja naulittiin Ristihin kerran, Lepytti Isän niin, Taivahat avattiin.

5. Näin itsellensä Osti hän morsiamen, Sen viedäksensä Jumalan etehen Puvussa pyhyyden

6. Siis ilomielin Yhdessä veisaamaan Sydämin, kielin Jeesusta, armoaan, Täällä ja taivaassaan L. S.

62 Kiitosvirttä korkeimmalle, Kiitosvirttä korkeimmalle Jumalalle, Lunastetut laulakaa laulakaa! Kun hän Poikans

antoi meitä Eksyneitä Kotiin vielä kuljettaa.

2. Kuolon maissa tiettömissä, Kuolon maissa tiettömissä, Eksyksissä, Sinne tänne harhailtiin, harhailtiin. Janoisina, nälkäisinä, Nääntyvinä Kauvemmaks vain jouduttiin.

3. Silloin ahdistuksissansa, Silloin ahdistuksissansa, Kurja kansa Huusi Herraa avukseen, avukseen. Herra kuuli valitukset, Rukoukset, Antoi oppaan kansalleen.

4. Kansan korven kulkiaimen, Kansan korven kulkiaimen Hellä paimen Saattoi synnyinkaupunkiin, kaupunkiin. Janoovaiset, isoovaiset, Huutavaiset Runsahasti ruokittiin.

5. Kiitosvirttä korkeimmalle, Kiitosvirttä korkeimmalle Jumalalle, Laumansa, siis laulakaa, laulakaa, Kun hän Poikans antoi meitä, Eksyneitä, Synnyinkotiin kuljettaa!

Simo Korpela.

63 Herra Jeesus Kristus, Kunnian kuninkaani, Ijät' armoruhtinaani, Jota ajastaikain Vaiheet eivät paina, Vaan jok' olet sama aina, Sinullen Kiitoksen Lausun hartain mielin, Sydämin ja kielin.

2 Kuninkaani kallis, Ristiin ripustettu, Laumas lunnaiks kuoletettu, Hiljainen ja

nöyrä, Mutta voimallinen, Kunnian saamaan mahdollinen, Meissä myös Tee sä työs, Vedä ristis juureen, Saata armoos suureen!

3. Synnit suot sä anteeks, Annat armahduksen; Siihen näen perustuksen: Kun sä, kruunattuna Orjantappuralla, Ristiss' olet Golgatalla. Herrani, Ristisi Ompi merkki voiton, Uuden päivän koiton.

4. Siispä sua kiitän, Kiitän, Herra suuri, Jumalan Karitsa juuri, Joka sovitit mun Kerran Jumalalle, Valmistat myös taivahalle! Kiitostas Liitossas Pyydän kantaa sulle, Ijät siunatulle! L. S.

64 Oi kuinka ihanaa, kuin ihanaa on kiittää Jumalaa Ja ylistää nimeäs, sä kaikkein herrain Herra! Ain' aamulla sun armoas ja illalla totuuttasi Myös kanteleella, psalttarilla, harpullakin soittain. Niin, oi, kuinka ihanaa on kiittää herrain Herraa! Amen, Amen! Amen, Amen, Amen!

Davidin 92 ps.

65 Tulkaa kaikki veisaamaan, Kiitoslaulu laulamaan, Kristikunta, Yljälle, Jeesukselle rakkaalle! Kuulkaa, kuin nyt lapset veisaavat Hosiannaa! Hosiannaa korkeasti, Hosiannaa, Hosiannaa kuninkaalle!

2. Kiitä Herraa, sieluni, Ylistä, mun kieleni! Hyvä on hän, laupias, Viisas kaikki-

valtias. Kuulkaa, kuin nyt lapset veisaavat Hosiannaa! Hosiannaa korkeasti, Hosiannaa, Hosiannaa kuninkaalle! **Matkalauluja.**

66 Lähemmä, oi Jeesus, sinua, Lähemmä sä vedä minua, Lähemmä kuin ennen aina vain, Lähemmä, oi, Herra, ainiain!

2. Lähemmä, vaikk' olis risti vaan! Joka sinuun aina uudestaan Minut sitoopi ja solmeaa, Ynnä yhä maasta irroittaa!

3. Lähemmä, jos vaikka kaita tie Yönkin varjoin kautta minut vie! Mit' on tarvis, Herra, tee se vaan, Lähemmä jos saat mun saapumaan!

4. Lähemmä vain yhä haavojas, Ja kun kerran laulan kuorissas, Uhkuu sydän samaa säveltä: Sua, sua, sua lähemmä! L. S.

67 Rukoilen, Herra: Puolehen raadollisen Katso'os kerran, Avaja myös sydämen'! :,:

2. Hallitse mieltäin, Johdata valossas ain', Nimeäs kieltäin :,: Ett'en mä eksyisi vain. :,:

3. Taivaasta anna Henkesi johdattamaan, Taluta kanna :,: Totuutta noudattamaan! :,:

4. Vaihtuvat vuodet, On ne kuin hetkinen pien'. Autuaat nuoret, :,: Jotka löys taivahan tien! :,: L. S.

68 Jeesus, Jeesus! Tämä nimi suloisin, Nimi kaikkein kallihin, Avun mulle tuottaa, Siihen saan mä luottaa. Sillä Poika Jumalan Neuvost' Isän rakkahan Syntyi kautta neitsyen Vapahtajaks syntisten; Nimensä on Jeesus, Jeesus!

2. Jeesus, Jeesus! Etehesi lankean, Syntitaakan raskahan Alla, kurja, näännyn, Puolehesi käännyn. Nimesihän todistaa: Voit ja tahdot vapahtaa Synnin alta vaivaisen, Vapahtaja taivainen; Nimesi on Jeesus, Jeesus!

3. Jeesus, Jeesus! Paimen hyvä, laupias, Hoida omaa lammastas, Päästä pahan alta, Suojaa maailmalta! Luo'os rauhaa tuntohon Kautta veres sovinnon; Anna uutta elämää, Ijäisesti pysyvää, Elämäni, Jeesus, Jeesus!

4. Jeesus, Jeesus! Askeleeni ohjaos, Että taivun tahtohos, Vaeltaissain täällä Surun, murheen säällä! Vikani suo anteeksi, Ettei käy ne kanteeksi Tuomiolle tullessas, Vaan saan ilon taivaassas, Vapahtaja Jeesus, Jeesus!

5. Jeesus, Jeesus! Kiitos sulle ijäinen! Katsot puoleen syntisen; Nimessäs, sen uskon, Taivaan aamuruskon Näen jo sieluun koittavan, Pimeyden voittavan. Kiitos, Herra, armostas! Nimessäs oon autuas, Nimesi on Jeesus, Jeesus! N. E. W.

69 Niin synkkä ei yö, ei suur' hätäkään, Ett' Herrani auttaa ei vois. Ei puuttua armonsa voi ikänään, Jos minkä hän onnenkin sois. Hän luonani on, vaikk' kaukana viipyvän näyttäis.

2. Hän kanssan' on kuolon laaksossakin, Hän itse on elämän tie, Mi johtavi viimein taivahisiin, Ja sinne hän minutkin vie: Hän luonani on, vaikk' toisinaan viipyvän näyttäis.

3. Oi työlästä on tosin uskoa vaan, Kun nähd' eikä tuntea saa. Mutt' taistoissa Jeesus käy tukemaan, Niin rauhoa saan ihanaa: Hän luonani on, vaikk' toisinaan viipyvän näyttäis.

4. Pian ylkäni nähdä silmillä saan; Virs' silloin jo kaikuvi uus, Kun pääsen mä viimein vaivoista maan Ja alkavi elämä uus: On luonani hän, ei kaukana konsanaan silloin.

L. S.

70 Kun vielä päivä on, en näekään Mä taivahalla tähtein kirkkautta; Vaan kun on yö, niin sulosilmillään Ne ilmoittavat Isän rakkautta. Ja milloin yö on kaikkein pime'in, Ne silloin loistaa vielä kirkkaammin.

2. Kun vielä päivä on, ei mulle näy Jumalan lupausten suloisuutta; Vaan surun synk-

kä yö kun luoksen' käy, Ne kertoo runsaan armon ihanuutta. Oi, kiitos, Herra, joka tähtien Suot loistaa myöskin yöllä murehen!

3. Oi, ett'en pelkäis synkkää yötä siis, Vaan silmät loisin tähtiin lupauksen! Ne suovat luottamuksen sanoihis Ja uskolleni aamun sarastuksen, Niin aamun, jot' ei ilta seuraakaan, Kun viet mun ijäisyyteen ihanaan. L. S.

71 Toivo vaan, toivo vaan! Kaikki kääntyy parhaaks aikanaan, Kyynelkylvöst' lohdutus, Rukouksiin vastaus! Állös huoli tästä maailmasta, Kohta se jo lakkaa kiusaamasta. Toivo vaan, toivo vaan, toivo vaan!

2. Taistosi, taistosi Kohta kääntyy voiton rauhaksi. Vaivas täällä katkerin Parhaan soinnun antaakin Kanteleestas taivaan autuudessa, Jeesuksesi luona kirkkaudessa. Toivo vaan, :,: toivo vaan!

3. Riennä vaan, riennä vaan! Jeesus kyyneleet saa kuivumaan. Vielä vähän matkaa, niin Pääset sisään Siioniin; Siell' et tunne enää uupumusta, Ainaista vain taivaan virvoitusta. Toivo vaan, :,: toivo vaan!:,: L. S.

72 On työmme Herran Jeesuksen Ja myös tää asia; Kun uskomme me hälle sen, Ei voi se raueta. Mutt' kohotakseen

valohon, Niin vehnäjyvän osa on Maan mullassa ens' murtua Ja kaikkinensa kuihtua Ja kuolla pois, Niin, itsestänsä pois.

2. Oi, Jeesuksemme, taivaaseen Sä kuljit tuskan tiet', Ja uskovaiset kirkkauteen Myös tietä samaa viet. Niin suo, oi Jeesus, meillekin Nyt osa ristiin, kruunuunkin! Sä työsi alennuksesta Ja asiasi kuolosta Vie kirkkauteen, Vie taivaan kirkka teen!

Samuel Preiswerk.

73 Hän laskee kuorman päällemme, Vaan hän myös auttaakin. Miks valitamme, huokaamme? Hän läsn' on kuitenkin. Miss' on hän, siell' ei yötä näy, Vaan päiv' on, ei myös myrsky käy.

2. Hän laskee kuorman päällemme Meill' onneks suo hän sen, Siks että kulkisimme me Vain tietä Jeesuksen, Ja pääsisimme ilohon, Mi meille valmistettu on.

3. Hän antaa kuorman, mutta sen Hän itse kantaakin, Niin pahan meistä poistaen, Ettei, jo suurikin, Se meitä suruun syöstä saa, Ei myöskään syntiin langettaa.

4. Siis hoida meitä ainiaan, Ja auta, Herra, sun Johtoosi hyvään luottamaan, Näin tyytyin sinuhun! Uskolla lapsen riippumaan Meit' auta armostasi vaan!

74 Kohta iltakello lyö, Päättyy päivän vaiva, työ. Hoivaan hellän Paimenen Taistelusta rientelen.

2. Kohta luokse Jeesuksen Pääsen, siitä riemuitsen. Siell' ei synti saastuta, Eikä risti ahdista.

3. Kohta kruunun saavutan, Kunniaksi Jumalan Kanssa kirkastettujen Kanneltani soittelen.

4. Kohta päivä ainainen, Luona Isän ylhäisen, Kaiken mulle ilmoittaa, Kätketytkin kirkastaa. L. S.

75 Herra lupas levon antaa Kansallensa ikuisen. Suo mun, kulkein kuolon rantaa, Luottaa lupauksehen! :,: Estää voi se matkamiehen Uupumasta puolitiehen.

2. Vahvista mua uskoss' aina Varmemmin vain rientämään, Toivo syämeeni paina, Toivo, vaikk'en näekään! :,: Rakkaus luo totuutehen. Etten tyytyis turhuutehen. :,:

3. Tie kun tukalalta näyttää, Kirkasta sä määrän pää! Milloin pelko mielen täyttää, Rohkaise sä pelkäävää! :,: Ja jos mailma viehättäisi, Auta, ett'en sinne jäisi! :,:

4. Täältä ylös nouskoon mieli, Muukalaisuudesta maan! Sydämeni, työt ja kieli Si-

nuun tähdätköön ne vaan, :,: Että toivo täyttyis sitten Luonas maassa elävitten! :,:

Ph. Fr. Hiller.

76 Jumala, herrain Herra, Kuningas kuninkain, Suo suojassas ain' olla meidän maamme! Ylhäält' on hyvä kaikki, Sun lahjas on se vain. Sinulta kaiken siunauksen saamme. Nimessäs työmme siksi Alamme, päätämme, Sinua siksi nytkin Taas rukoilemme me: Suo suojassas ain olla meidän maamme!

2. Maan korret, kukkasetkin sun kertoo kunniaas, Sä elämällä kaiken luonnon täytät. Sun voimaas julistaapi taivaasi sekä maas, Ja meri vaikenee, kun kättäs käytät. Ja kansain asumusten myös rajat sääsit sä. Ei tahdottas niit' yhtään voi kenkään siirrellä; Sun kädessäs on onni kansojenkin!

3. Sun turvihis siis turhaan me emme pakene — Viel' olet Herra, joka kaikki voipi! Suo vain, sun puolees että niin aina huudamme, Se että istuimelles asti soipi! Suo armos, että aina sun tahtos mukaan me Voisimme työmme tehdä ja pyrinnöillämme Sun pyhää nimeäsi kunnioittaa!

4. Sä kansoja jok' auttaa voit taikka langettaa Sä nöyryydellä sydämemme täytä! Sä kansaamme ain' auta sa suojaa Suomen-

maa, Ja valos vartijana sitä käytä! Äl' anna rikkautta, äl' anna köyhyyttä, Vaan määrätty meill' osa suo armossasi sä, Ja sitä neuvo oikein käyttämähän!

5. Oi Herra,joka maamme valohon päästä soit, Jok' uskollisest' autoit tähän asti, Sä ahdingossa varmaan myös vielä auttaa voit, Niin auta siis sä aina armoisasti! Äl' unhota sä pientä kansaasi Suomessa, Äl' unhottaa myös kansas suo koskaan sinua, Jumalatansa suurta, kaikkivoipaa! Niilo Mantere.

77 On ihanata ylistää Sinua, Jumalamme, Ja laulain kiittää armoas, Hyvyyttäs kohtahamme. Sä kuljit aina kanssamme, Veit taisteluissa voitolle Ja olit auttajamme.

2. Ain olet ollut luonamme Aarteena kalleimpana. Meit' elon vesi virvoittaa Ja elon leipä, sana. Sun armos meille virtailee Ja totuutesi valaisee Kuin tähti loistavana.

3. On virsi täällä heikko vain Ja köyhä kiitoksemme Kaikesta, minkä meille soit. Jo täällä iloksemme. Me emme kyllin johtoas Voi ylistää ja armoas, Mi siunas askelemme.

4. Sua rukoilemme, Herramme, Meit' älä koskaan heitä. Suo meille Hengen valkeus, Mi johdattaapi meitä. Luo usko, toivo sy-

dämeen Ja rakkautta Jeesukseen, Vie armotahtos teitä. M. N. (S. Virsik.)

78 Oi Jeesus, lohdutukseni, Sä autuus, riemu sieluni, Sinulle kiitokseni soi, Kun uuden aamun koitti koi, Kun yli yön mun suojelit, Vahingot, vaarat karkoitit.

2. Mä kaikki, Jeesus armias, Sun suljen armosuojahas. Mun ruumiini ja sieluni, Mun tavarani, kotini, Mun omaiseni, perheeni Ja kaikki lähimmäiseni.

3. Suo, Herra, että enkelis Mua tielläin aina varjelis. Mua säästä myöskin armossa Pahasta äkkikuolosta. Suo, etten syntiin nukkuisi, En kadotukseen hukkuisi.

4. Mua, Jeesus, auta valvomaan Ja sitä aina muistamaan, Ett' alkaa iankaikkisuus, Kun päättyy tää ajallisuus. Ah, askel täältä ompi vaan Elohon toiseen, tulevaan.

5. Kun multa voimat vähenee, Eloni ehtoo lähenee, Suo, että silloin uskossa Pois nukun tunnon rauhassa, Jonk' itse mulle ansaitsit Ja kuolemallas valmistit.

6. Oi Isä, näitä rukoilen Mä nimeen Poikas Jeesuksen. Sä ota korviis huutoni Ja kuule anomukseni. Se sieluni on toivotus Ja sydämeni huokaus.

Elias Lönnrot. (S. Virsik.)

79 Joka aamu on armo uus; Miks siis huolta me saamme? Varjot haihtuu ja puutteisuus; Kiittäin veisaelkaamme! Kiitos Herran, mi auttaa tiellä! Jeesus kanssamme tänäänkin viel' on, Tuopi tääll' Isän suosion, Rauhan luonansa siellä.

2. Joka aamu on armo uus; Pois siis pelko jo kerran! Rangaistuksenkin ankaruus Vain on armoa Herran. Armo, — kun hän sen runsaast' suopi. Armo taivasta varten kasvattaa, Armo uskomme vahvistaa, Armo lohtua luopi

3. Jotka itkevät, olkohon, Kuin ei itkua oisi, Joilla riemu ja nauru on, Kuin ei riemua oisi! Läsnä on Herran päivän koitto; Sitä uskossa odotettakoon! Kiitosvirtemme kaikukoon! Hälle kunnia, voitto! L. S.

80 Taasen poistui öinen haamu, Koitti päivän kirkas koi. Uuden armon uusi aamu Tullessansa myötään toi, Uus on armo uskoville Sydämille murheisille, Uusi armo kaikille Vastaanottavaisille.

2. Auta, Herra, että saisin Uuden armon minäkin, Virvonneena alottaisin Toimeni mä tänäänkin, Ja niin sulle kunniaksi, Itselleni parahaksi, Parhaaks lähimmäisenkin Päiväni mä viettäisin.

3. Varjele mua vaaroissani, Tue heikkou-

dessa, Auta ahdistuksissani, Murheissani lohduta! Pahan pahat aikeet estä, Himot aja sydämestä, Ettei viekoittaa ne vois Tieltä autuuden mua pois!

4. Täänkin päivän kuluessa Moni päättää elon tien. Päivän iltaan joutuessa Elossako itse lien? Lähtökutsun jos tuot mulle. Auta, että kuolen sulle, Että kerran taivaassas Veisaisin sun kiitostas.

Simo Korpela. (S. Virsik.)

81 Pyhäaamun rauha Hiljaa huokuilee, Häly mainen viihtyy, Taisto raukenee. Kuule, juhlakellot Kaukaa kuminoi, Temppelihin Herran Kutsu sieltä soi.

2. Ylistetty olkoon Herran rakkaus, Josta ihmisille Tulvaa siunaus. Kuolon kahle kietoo Maata syntistä, Herran sanast' uhkuu Ilo, elämä.

3. Synnit poijes pestään, Anteeks annetaan; Herran armo loistaa Maahan surkeaan. Vaeltajat hoivaa Saavat vaivoilleen, Väsymyksellensä Levon rauhaisen.

4. Herra, juhlamieli Sydämiimme luo, Viihdytys ja rauha Sieluillemme suo! Anna mulle voimaa Korkeudestas, Että uskollinen Oisin palvelijas!

5. Pyhäaamu kirkas! Suuntaa mieleni Rauhaan, joka aina, Ijät' kestävi, Siihen

kiitoslauluun, Taivaassa mi soi, Missä oma kansas Levon saada voi.

6. Sulo pyhäaamu! Milloin koitatkaan, Jolloin Herran kiitos Täyttää piirit maan! Herra, anna kohta Päivän valjeta! Sylissäs suo mulle Lepo ikuisa! H. R.

82 Yö verhoonsa maan sulkee, Aurinko poijes kulkee; Luo Herran kaikki kannan, Huostaansa itsen' annan.

2. Sä tänään, Jumalani, Oot ollut auttajani; Suo yönkin hämärässä Mun armoos maistaa tässä!

3. Jeesuksen veren kautta Mua synneistäni auta; Ne anteeks anna mulle, Köyhälle, kiusatulle!

4. Kun lepoon ruumis taipuu Ja unehen jo vaipuu, Enkelten nukkuissani Suo olla suojanani!

5. Oi Herra, huomahasi Nyt ota armostasi Mun kotin', huoneheni Ja rakkaat omaiseni!

6. Nyt lopettaessani On armos vuoteenani. Ei rauhaa maailmassa Niinkuin on Jumalassa. J. L. Runeberg.

83 Sua kiitämme, oi Herra, lahjoistasi, Joit' olet suonut tänään meillekin. Kiitämme myös sun suurta armoasi Joutuessamme ahdistuksihin. Myös kuritukses rakkautta on: Kaikesta sulle kiitos olkohon!

2 Yömme sä siunaa nytkin rauhaiseksi, Suo hyvään kilvoitukseen vahvistus, Tee meille ruumiin lepo suloiseksi, Oi Jeesus, sielun rauha, virvoitus! Vallasta synnin meitä suojele, Vaaroista, vahingoista varjele!

3. Ja kun mun noudat tästä elämästä, Niin rauhaas nukka mun silloin suo; Tűllessas taas herätä lepäämästä Ja taivaan kaupunkihin minut tuo! Vahvista aina mua valvomaan, Niin kuolon kautta eloon käydä saan. »Hemlandstoner».

84 Mä uskon katsehen, Oi rakas Jeesuksen', Luon sinuhun! Ah, katso heikkouttan', Mua päästä vioistan', Suo nyt ja ainian Mun olla sun!

2. Sun armos rikkaus Mull' olkoon lohdutus, Se tukee mua! Kun kuolit edestän', Suo, että enemmän Rakastan, ylistän, Oi Jeesus, sua!

3. Kun ympäröi mun yö Ja murheen hetki lyö, Käy turvaamaan! Vie taas mua valkeuteen, Pois kuivaa kyyneleen', Ohjaa myös askeleen' Sua seuraamaan!

4. Pian hautaan kiiruhtaa, Kuin ois vaan unelmaa, Tää elontie. Oi Jeesus armias, Suo silloin apuas Ja minut turvissas Sun luokses vie! Rauhansäveliä.

85 Mua siipeis suojaan kätke, Oi Jeesus, Herrani. Suojassas suo mun olla, Jos kuinka kävisi. Sä kaikeks tule mulle Valollas, neuvoillas, Suo joka päivä elää Mun yksin armostas.

2. Suo anteeks kaikki synnit, Puhdista verelläs, Luo minuun uusi mieli, Pyhitä Hengelläs. Ja meidät, suuret, pienet Sun sulje suojahas, Yö rauhainen suo meille, Oi Jeesus laupias.

L. S. (S. Virsik.)

86 Jos hän saapuisi tänään, Jumalasi, Etkö eestänsä pyrkisi pois? Nyt jos kutsumus kaikuis korvissasi, Ääni pasuunan pilvistä sois, — Toisko riemun tai kauhun se sulle?

2. Oisko kaikki, mi suurta täällä on nyt, Samoin silloinkin aattehissas? Olisitko sä tehnyt, miettiellyt, Mitä nyt olet toimiessas? Tätä aattele, ennenkuin vastaat!

3. Sua painaisko maailman tään murehet, Jotka täyttävi nyt sieluas? Huokaisitko sä niin, kuin nyt huokailet Elatustasi hankkiessas, Pakanain tavoin huolestuneena?

4. Jos hän ilmestyis tänään vaatimahan Etehensä meit' tuomiollen, Minkä luulisit arvon ansaitsevan, Kehun, moittehen ihmisien, Mitä painavan arvaisit näitten?

5. Jos hän saapuisi nyt, sit' tutkios vaan,

Kun on aika, ja aattele myös, Rakastatko sä hänen tulemistaan? Mihin päättyvi puuhas ja työs? Kun et luule, hän äkkiä saapuu.

L. S.

87 Tuolla taivaan asunnoissa Autuaissa Jumalan Itku on ja murhe poissa, Siell' on ilo ainian. Oi, jos sinne minäkin Murheen maasta pääsisin!

2. Siell' ei synti, kuolon ota, Turmiotaan enää tee. Loppunut on synnin sota Rauha siellä vallitsee. Oi, jos sinne minäkin Murheen maasta pääsisin!

3. Siellä helkkyy mykkäin kieli, Kuulee korvat kuurojen, Selkeääpi synkkä mieli, Rammat hyppää riemuiten. Oi, jos sinne minäkin Murheen maasta pääsisin!

4. Siell' on ruumiit aivan uudet, Puhtaat, kirkkaat kokonaan. Tänne jäävät vajavuudet, Synnin arvet, päälle maan. Oi, jos sinne minäkin Murheen maasta pääsisin!

Simo Korpela. (S. Virsik.)

88 Jerusalem, Sä uus ja ylhäinen, Sä linna Jumalan! Sun tykös taas Mä täältä katselen Ja huokaan, halajan. Sun tykös toivon siivin, Kuin lintu, lentää saan, Sun ihmemaahas liidän, Vienohon, valoisaan.

2. Oi ihanaa, Jo hohdehuippuineen Tuoll' linna loistelee! Ja vastahan Jo enkel-lau-

moineen Se mua lähenee. Se heittää hohdettansa, Hajoittaa kultiaan; Se ompi kokonansa Kuin valomeri vaan.

3. Oi, terve taas, Ihana, ihmeinen Kaupunki Karitsan! Oi, avaos Jo oves, armoinen, Mun päästä majahan! Jää multa murhe musta, Ja taistot taukoaa, Kun luonas lohdutusta Ja rauhaa sielu saa.

4. Vaan ketkä nuo, Mi kaupunkiin jo käy? Suuresta vaivast' nään Ne lähteneen; Mutt' kyynelt' ei nyt näy Silmissä yhtäkään. He vaattehensa valkas Veressä Karitsan; Nyt kruunut saavat palkaks, Tavarat taivahan.

5. Apostolit Ja pyhät profeetat Jo siellä seisovat, Ja kaikki muut Myös ristinkantajat Kiitosta laulavat Vapaana vaivoistansa; Puhtaina paistavat Ja Herran Jumalansa Autuutta maistavat.

6. Siell' laulelee He voitonvirsiään, Kun voiton Herra toi. Siell' kerran myös Mun hosianna-ään' Ja halleluja soi. Ja niinkuin alkuansa, Kiitoksen Herra saa; Ja uus on Herran kansa Ja uudet taivaat, maa.

7. Oi, uuden maan Ja uutten taivasten Kaupunki kaunoisin, Jerusalem, Sun suojiis kaipailen, Ja pääsnen piankin! Siis kii-

tos Armon Herran, Kun meitä lohduttaa, Ja kaupunkiinsa kerran Kauniisti kokoaa.

J. M. Meyfart.

89 Kun täältä taisteluista maan Mä taivaan rauhaan tulla saan, Siell' soitan uusin sävelin :,: Ja laulan lauluin riemuisin.:,:

2. Puhtaana kanteleeni soi Ja aina Herraa kiittää voi, Ja Jeesukseni kiitokseen :,: Mun taipuu joka säveleen'. :,:

3. Ei synti huokauksillaan, Mua enää siellä sorrakaan Ja poissa tuska, huoli on, Ja poissa kaiho kantelon.

4. Ja eessä armoistuimen Mä kera kaikkein pyhien Ja enkelein myös tuhanten :,: Saan soitaa, laulaa riemuiten. :,:

C. H. Alopaeus.

90 Tule kanssani, Herra Jeesus, Tule, siunaa päivän työ. :,: Tule illoin ja aamuin varhain, Tule vielä, kun joutuu yö.:,:

2. Tule askele askeleelta Minun kanssani kulkemaan. :,: Sua ilman en saata olla, Pysy luonani ainiaan. :,:

Hilja Haahti. (S. Virsik.)

91 Te laaksot, notkot, nouskaa, Te vuoret, vaipukaa! Hän saapuu, josta meille Profeetat ennustaa. Hän Kristus, kuninkaamme, Vanhurskas ruhtinaamme. Siunattu olkohon, Ken taivaasta tullut on.

2. Sun luokses, Siion, saapuu Nyt taivaan kuningas. Tie vaattein, lehvin peitä Ja veisaa riemuas. Nyt täyttyy ennustukset Ja Herran lupaukset. Siunattu olkohon, Ken taivaasta tullut on.

3. Tie tehkää Kristukselle Luo kansain kaikkien, Kun yössä käyden kaipaa Ne päivää autuuden. Jo kohta riemuisasti Soi maitten ääriin asti: Siunattu olkohon, Ken taivaasta tullut on.

4. Ei saavu mahtavasti Hän joukoin korskehin, Vaan vastustajat kaikki Hän kaataa kuitenkin. Hän voittaa kärsimällä, On Hengen miekka hällä. Siunattu olkohon, Ken taivaasta tullut on.

5. Pois Herran tieltä luovuit Sä kansa korskea, Kun tästä maailmasta Ei ole valtansa. Ylpeät turhin toimin Sit' etsi omin voimin. Siunattu olkohon, Ken taivaasta tullut on.

6. Se valta loistehessa On kodin ylhäisen, Vain rakkauden Henki On voittovoima sen. Sen lapset riemumielin Nyt kiittää uusin kielin: Siunattu olkohon, Ken taivaasta tullut on.

7. Jerusalem, sun muuris On ammoin kaatuneet. Sun temppelisi papit On maassa maatuneet. Mut valtakunta Herran, On

vahva, voittaa kerran. Siunattu olkohon, Ken taivaasta tullut on.

F. M. Franzén. (S. Virsik.)

92 Valmistu, Herran kansa, Nyt vastaanottamaan, Kun saapuu taivaastansa Kuningas päälle maan. On hänet armostaan Maailman valoks suonut, Armahtajaksi tuonut Jumala neuvossaan.

2. Suurelle vieraallenne Nyt tietä laittakaa, Ja portit sydäntenne Hänelle aukaiskaa. Tie tehkää suoraksi! Te, laaksot, kohotkaatte, Te, vuoret, vaipukaatte Tasaisiks, sileiksi!

3. Nöyryyttä, hiljaisuutta Jumala rakastaa, Ei kärsi kopeutta, Ylpeitä vastustaa. Kun sydän haluinen Herraansa odottaapi, Se tietä valmistaapi Tulolle Jeesuksen.

4. Oi Jeesus, armon tuoja, Sä sydän avaja, Sä kaiken uudeks luoja, Tie itse valmista. Voi, jospa sydän tää Asuntos olla voisi, Niin kiitokseni soisi. Sua tahdon ylistää.

Wal. Thilo. (S. Virsik.)

93 Ylös, Siion, päivä koitti, Jota vanhat vartioitti. Riemuvuoden pasuuna Soi jo kuolon laaksossa. Armon aurinko nyt loistaa, Riemun tuo ja murheen poistaa. Halleluja, halleluja!

2. Hän, jot' entisajoist' asti Nähdä halas

hartahasti Ruhtinaat ja viisaat maan, Näkemättä kuitenkaan. Hän nyt saapuu meille, tuoden Lahjat runsaat riemuvuoden. Halleluja, halleluja!

3. Hän, jost' Abraham sai kerran Vahvat lupaukset Herran, Kansain autuus, siunaus, Valo, elo, ihastus, Siioniin nyt ratsastaapi, Hiljaisena sinne saapi. Halleluja, halleluja!

4. Pois nyt aika esikuvan, Eestä aamun kirkastuvan! Uhriveri eläinten, Väisty verta Jeesuksen! Virkas, liitonarkki heitä, Armo hallitsee nyt meitä. Halleluja, halleluja!

5. Siion, siis jo nouse, kiitä Suurta kuningasta siitä, Kiitä suin ja sydämin. Valtakunnan sullekin Suo hän; anna itses hälle, Uhriks yljäll' ylimmälle! Halleluja, halleluja!

J. A. Freylinghausen.

94 Riemuitse, tytär Siionin, Kiittäen laula, Jerusalem! Luokses nyt saapuu, Herras, Kuninkaas; Niin, nyt hän saapuu, rauhan ruhtinaas! Oi terve, Poika Daavidin! Kansalles tuo sä siunaus! Vahvista valtas ijankaikkinen! Hosianna, taivaass' soikohon!

95 Nyt seisahdun mä seimelles, Oi Jeesus, autuuteni, Tuon lahjat kaikki etehes, Jotk' annoit omakseni. Mun henkeni

ja mieleni, Mun sydämeni, sieluni, Ne ota synnyinlahjaks.

2. En ollut vielä syntynyt, Kun synnyit auttajaksi. En armoas mä kysynyt, Kun tulit turvaajaksi. En vielä ollut päällä maan, Kun riensit tänne maailmaan, Aukaisit taivaan mulle.

3. Yö synkkä peitti silmäni, Vaan tulit, Jeesukseni, Teit yöni selväks päiväksi Ja nousit valokseni. Ah armas aurinkoiseni, Nyt valaise mun mieleni Säteilläs kirkkahilla.

4. Kun murhe murtaa mieltäni, Kun epätoivo kaivaa, Mun rohkaiset sä sieluni, Sen lievität sä vaivaa. Kun synti mieltä ahdistaa Näin lohdutat sä surevaa: Sun velkas maksoin kaikki.

5. Oi Jeesus tänne maailmaan Et tullut itses tähden. Mua auttamaan sä tulit vaan Mun kurjuuteni nähden. Sä kannoit ristin raskahan Sieluni vuoksi surkean. Sua kuinka voisin kiittää!

6. Sua, Vapahtaja, rukoilen, Sit' älä multa kiellä: Tää ota sydän syntinen Asuaksesi siellä Sen valtiaana ainiaan, Niin että murheissani saan Sult' avun, lohdutuksen.

7. Vaan kuinka, suuren vierahan, Sun ottaa voisin vastaan. Oot Herra maan ja tai-

vahan, Mä multa ainoastaan. Kuitenkaan, Jeesus laupias, Et hylkää uskovaisias, Vaan armos heille annat.

Paul Gerhardin muk. (S. Virsik.)

96 Maa on niin kaunis. Kirkas Luojan taivas, Ihana on sielujen toiviotie; Maailman kautta Kuljemme laulain, Taivasta kohden matka vie.

2. Kiitävi aika, Vierähtävät vuodet, Miespolvet vaipuvat unholaan; Kirkasna aina Sielujen laulun Taivainen sointu säilyy vaan.

3. Enkelit ensin Paimenille lauloi. Sielusta sieluhun kaiku soi: Kunnia Herran, Maassa nyt rauha, Kun Jeesus meille armon toi.

97 Nyt ilovirttä veisaten Me kiittäkäämme riemuiten. Tulkaa, katsokaamme, Kuin lapsi pieni, suloisin, Armas auttajamme, Nyt aurinkoa kirkkaammin Seimess' ilonamme Loistaa ihanin.

2. Ah Jeesuinen, sun puoleesi Nyt ylennän mä mieleni, Rakas lapsukainen, Sä yksin voit mua lohduttaa, Kaunis armahainen, Voit turvata ja virvoittaa. Suo mun, kuninkainen, Vain sua rakastaa.

3. Oi Isän suuri rakkaus, Oi Pojan suurl laupeus! Synti sorti meitä, Kun lankeemus toi turmion. Jeesus eksyneitä Taas auttaa

Isän armohon, Laumaansa ei heitä, Vaan vie ilohon.

4. Miss' on se riemu verraton? Se yksin taivahassa on. Enkeljoukot soittaa, Vanhurskaat kiittää, ylistää. Päivä uusi koittaa Ja Herra kaikki yhdistää. Riemut kaikki voittaa Taivaan riemu tää. (S.Virsik.)

98 Oi, sä riemuisa, Oi, sä autuisa, Juhla kaikkien juhlien! Kunnia Herran! Jällehen kerran Sointuvi laulu nyt enkelten.

2. Nyt Vapahtaja Syntyi armoisa, Kristus, Daavidin kuningas. Rauhan me saamme; Siis iloitkaamme, Hän yksin rauhan on ruhtinas.

3. Suuri, verraton, Pyhä lahja on Isän antama lapsilleen. Hän meitä kohta Armosta johtaa Taivahan kotihin suloiseen.

Suom. saksankielestä.

99 Nyt syntyi lapsi pienoinen, On Herra suonut sen. Se lapsi neitseen puhtahan On Poika Jumalan. Tääll' lepää hän nyt pahnoilla Köyhänä, halpana. Oi, terve tänne tultuas, Elämän ruhtinas!

2. Vaikk' kuinka suur' ois maailma Ja kullan hohtava, Sittenkin kelvoton ois se Kehdoksi sinulle. Kuitenkin lepäät pahnoilla Köyhänä, halpana. Oi terve tänne tultuas, Elämän ruhtinas!

100 Riemuitse, mielen', Kiittäös, kielen', Joulu jo tullut on! Kynttilät loistaa Maan asunnoista, Luonamme Jeesus on.

2. Päivä jo koittaa, Usvat se voittaa: Poissa on paulat yön. Herramme suuri, Uskomme muuri, Alkoi jo armotyön.

3. Oi onneamme, Kun Jumalamme Luoksemme kiiruhtaa! Maailman vaivaan Tuopi hän taivaan, Hält' avun sairaat saa.

4. Myrsky jos pauhaa, Autuutta, rauhaa Etsin mä sulta vaan; Kunnia mainen Turha on vainen, Luonas jos olla saan. N. F.

101 Oi ihmislapset, iloitkaa! Nyt Herra Jeesus mailmaan saa Ja tahtoo auttaa meitä. Hän orjan muotoon tullut on, Ilosta itkun laaksohon, Vähemmäks enkeleitä.

2. Pois mielestämme murhe nyt! On riemu sielun täyttänyt Ja toivo sydämemme. Nyt kiitoksella, uskolla Me katselemme Jeesusta Ja häntä rukoilemme.

3. Sä, Herra, tulit tuomahan Sen rauhan, ilon ihanan, Mi käy yl' ymmärryksen. Sen vuoksi, Herra, tuommekin Me kaikki mielin hartahin Nyt sulle ylistyksen. Kingo.

102 On ruusu puhjennunna Meill' Jessen kannosta, Jo ammoin toivottuna

Menneistä ajoista. Se kantaa heelmänä Kukkaisen suloisimman Meill' talvisydännä.

2. Oi Jeesus, johda meitä Pois murheen laaksosta, Sun armos avun teitä Kotiimme vaivoista. Ja Isäs majoissa Suo meidän sua kiittää Autuuden valoissa!

103 Jeesus, salli nimes sun Olla tunnussananamme. Kautta vuoden aljetun Olkoon nimes lippunamme Uskovilla kaikilla, Herran liittolaisilla.

2. Pyhä nimi Jeesuksen Soikoon seurakunnissamme, Armosana taivainen Kaikukohon kirkoissamme. Kaikkia se hyvyyteen Johtakoon ja pyhyyteen.

3. Jeesus, kalliin veresi Anna olla aarteenamme, Että lunastuksesi Uskossa me omistamme. Suo niin vuosi vuodelta Meidän kasvaa armossa.

4. Jeesus, anna nimehes Meidän tehdä kaikki työmme. Jeesus, siunauksehes Kätke päivämme ja yömme. Kirkasta sun sanasi Meille tiemme oppaaksi.

5. Nimelles nyt kiitoksen Tuomme vaivain maailmassa, Jälkeen aikain vaiheitten Kerran taivaan kunniassa. Jeesus, Jeesus, nimesi Ylistetty iäti! Benj. Schmolck. (S. Virsik.)

104 Kiitän entistä armoas, Kiitän, Herrani, johdannastas. :,: Kätke vasta-

kin suojahas, Auta vaaroissa heikkoa lastas!

2. Myrskyn noustessa muistaa saan, Kuinka ohjasit ennen laivan, :,: Lausuit käskysi voimakkaan, Kuohut aaltojen hiljeni aivan.

3. Merta maailman kulkeissain Johda purteni kohden rantaa, :,: Että kaikista vaiheistain Saisin taivaassa kiitosta kantaa!

L. S.

105 Oi kuule, Herra, huutomme, Kun puolees täältä nousee ne, Isämme turva, lohdutus, Suo kansallemme siunaus.

2. Pois juoksee aika joutuisaan, Me väistymme kuin varjo vaan. Mutt' alla kaikkein vaiheitten On armos iankaikkinen.

3. Sun olkoon kiitos ainainen Hoidosta vuotten menneitten, Kaikesta, minkä lahjoitit, Kurista, jolla kasvatit.

4. Sä puutteen poistit uhkaavan, Sä vaaroista veit turvahan, Sä yöhön synkkään valon toit, Suruumme lohdutuksen soit.

5. Nyt nimees, Herra, luottaen Me käymme aikaan uutehen Ja jäämme sinun huomahas. Meit' ethän hylkää armias.

H. R. (S. Virsik.)

106 Sun tarhassas, oi Herra, on Niin paljon, paljon puita. Mä yksin lie-

nen toivoton Ja kuihtuneempi muita. Ja usein oon mä kysellyt: :,: Sä miksi oot mua kärsinyt? :,:

2. Ah kauhistun, kun muistan vaan, Kuin monta, monta vuotta Jo tulit taintas katsomaan Ja heelmää etsit — suotta, Pois käännyit mielin raskahin, Ja — itkevän sun huomasin. :,:

3. Ja minä kuitenkin, jos ken Oon rakkauttas saanut, Et huoltas mulle tuhlaten Oo antamasta laannut. Miks sitte tällaiseksi sain, :,: Niin kuivaks, kehnoks laadultain! :,:

4. Jo hakattuna olisin Mä kaatunutkin varmaan, Mutt' armon sain mä kuitenkin Sun äänes tähden armaan: »Tää vuos sen vielä olla suo! Kenties se vihdoin heelmän tuo.» :,:

5. Niin, »vuosi vielä», Herrani! Mä tunnen mieles laadun: Sä katkaista et tahtoisi; Sä suret, jos mä kaadun. Oi, auta vielä armostas :,: Mua vihannoimaan tarhassas! :,:

Kaarlo Hammar.

107 Vaikka aika rientää kurjan maan, Kristus sentään elää ainiaan; :,: Pelkäiskö, jos hän on meidän vaan Aikain vaihettelussa?

2. Sydän, jos vaan sulla Kristus on, Elon

aamutähti tahraton, Sulla kyllin on, sull' kaikki on Aikain vaihettelussa.

3. Tulkoon pimeys ja maailma, Tulkoon kuolema ja saatana: :,: Meill' on sankari :,: niin mahtava Aikain vaihettelussa.

4. Ylös Herraamme siis seuraamaan, Hänen kauttaan voittoon riemuisaan! :,: Lepää ristin mies :,: ei konsanaan Aikain vaihettelussa.

5. Herran tuomiot käy yli maan, Niitä ihmisraukat katsoo vaan, :,: Mutt' ei ymmärrä :,: he hiukkaakaan Aikain vaihettelusta.

6. Kristus tulen tahtoo palavan, Tulta tullut on hän tuomahan, :,: Jot' ei mailma nää :,: sokeudessaan Aikain vaihettelussa.

7. Mutt' hän tuntee heikon laumansa, Sitä suojaa iki-voimalla, :,: Jospa hänet vois se tuntea Aikain vaihettelussa!

Lars Stenbäck.

108 Oi Kristus, valtiaamme, Sä poika Daavidin! Oot korkein kuninkaamme läisiin aikoihin. Sä muistat köyhää maata Kuitenkin armossas. Meit' autuuteesi saata Ja valtakuntahas.

2. Sun luokses kaukaa riensi Nuo viisaat itämaan. He tiensä määrän tiesi, Sun tähtes johtonaan. On sanas meillä tähti, Se

meitä johdattaa, Se taivahasta lähti, Sun luokses kuljettaa.

3. Sä suurin kuninkaista, Et etsi kunniaa, Et kultaa katoovaista Ja turhaa maailmaa. Et loista suurten lailla, Et kanna purppuraa, Sun kruunus, kultaa vailla, On orjantappuraa.

4. Kuitenkin ihanampi Sä olet kaikkia, On valtas avarampi Kuin kaikki maailma. Saa hurskaat suojassasi Sun rauhas suloisen, Vaan kaikki pilkkaajasi Saa vaivan iäisen.

5. Sä ethän anna laata Sun laupeutesi! Mua valtakuntaas saata, Tuo siunauksesi. Kun kuolema ja hauta Peljättää sielua, Mua hädässäni auta, Mua, Herra, puolusta!

6. Suo, Kristus, sanas loistaa, Sun tähtes kirkkahan, Se että erheet poistaa Ja opin harhaavan. Oi Jeesus, autuuteni, Sä Poika Jumalan, Suo, että Herrakseni Sun aina tunnustan. Martin Behemb. (S. Virsik.)

109 Oi kirkkahin, oi ihanaisin Sä tähtönen Betlehemin, Sua katsella nyt halajaisin Ja yhtyä, yhtyä, yhtyä enkeleihin, Kun laulavat lapsesta seimen, niin lapsesta seimen.

2. Se lapsonen kuormani kantoi, Tien aukaisi luo Jumalan, Kuin Poikansa ainoan

antoi Näin synnistä, synnistä, synnistä auttamahan. Siis laulamme lapsesta seimen.

3. Se tähtönen on sana Herran, Se ohjata kulkuan' saa. Siks kunnekka riemuiten kerran Mä katsoa, katsoa, katsoa saan Jumalaa Ja laulella lapsesta seimen. L. S.

110 Kuin idän viisahat palvelkaamme Me lasta pahnoilla nukkuvaa! Vaikk' on hän verhossa halvan liinan, Hän käskee kaikkea maailmaa.

2. Ja hartioilla tään pienokaisen On herraus iankaikkinen. Ja hänen voimansa käsivarsi On tuki maan sekä taivasten.

3. Siis etehensä me laskekaamme Kaikk' kulta, suitsutus, mirhami, Rukoillen, että hän sydämemme Myös lahjaks vastahan ottaisi.

4. Vaikk' ei hän tarvitse toimiamme, Mik' autuus häntä on palvella, Kun pyhä valppaus enkel'-laumain Häneltä vartovi viittausta!

5. Hän auttamaan tuli tuomituita. Ei rakkautta sen suurempaa! Ylistys, kiitos siis olkoon hälle, Hän syntisraukkoja armahtaa.
L. S.

111 Se aika taas on, Jeesus, tullut meille, Mi muistuttaapi meitä rististäs,

Kuink' armahdusta tuoden langenneille, Et säästänyt sä omaa henkeäs.

2. Herätä tunton', johda mieleheni, Mit' tähten' täytyi kestää, Herra, sun: Sun kuolemasi tulkoon voitokseni, Suo yksin sulle aivan antaudun!

3. Tee mulle synti raskaaks, katkeraksi, Suo, etten vihaamaas vois rakastaa; Sä synnin juuret murra ainiaaksi. Sä yksin voit; Mä sit' en aikaan saa.

4. Kun synti kietoo, niin mun muistaa anna Sen tähden kärsimääsi kuoloas, Ja että: ken ei ristiänsä kanna, Se sulle ei voi olla sovelias.

5. Sen ristin, minkä tahdot päällen' panna, Suo että kernahasti kantaisin; On voimas, Herra, ääretön; niin anna Sun voimas kyllyydestä mullekin. L. S.

112 Jeesus Kristus ainoani Ilon' on ja autuuten'; Kenpä niin mun parastani Tahtoisi ja tietäis, ken? Ketään ei niin lempeää, Heikkouttan' kärsivää. Vaikka etsis mailman kaiken, Mistä löytäis hänen laisen?

2. Mainen ystäväkin voisi Lientää hädän, tuskanki; Henkensäkin uhriks soisi Rakkauden palkaksi. Mutta kenen rakkaus,

Kärsiväisyys, armahdus Niitten tähden henkens antaa, Jotka häneen vihaa kantaa?

3. Ristillä hän, ainokainen, Joll' on rakkaus rajaton, Pyhä, puhdas Karitsainen, Kaikkein tähden kuollut on: Vihollisen, ystävän, Kaikkein tähden yksin hän. »Tulkaa kaikki», — lupajaapi, Kärsii, muita lohduttaapi.

4. Kuin jos lämmin olla voisi Isän rakkaus lapsehen, Pisarakaan ei se oisi Armon merta Jeesuksen. Niinpä äidin hellyyskin, Vaikk' ois suurin, uhraavin, Ois kuin varjo valkeudesta: Jeesukseni rakkaudesta.

5. Hänen, hänen omanansa Tahdon olla ainiaan. Yksin hänen armostansa Autuuden mä täällä saan. Turha ompi maailma, Kuni sumu katoova; Ijäinen on aarteheni: Rakkaus mun Jeesukseni.

6. Jeesus Kristus ainoani Ijäti on autuuten', Älköön mikään rakkauttani Kylmentäkö hänehen. Eipä mulle yksikään Olla voi, mit' ompi hän: Hän on ainoo Vapahtajan', Jumalalle sovittajan'. J. L. Runeberg.

113 Käy yrttitarhasta polku, Vie Golgatalle se; On Hengen viitoittama Sen joka askele. Se tie vie viimein taivaaseen, Mutta tie se on tuskien.

2. Sit' tietä Herra Jeesus On käynyt armossaan; Meit' ihmiskurjia säälein Hän

kulki kuolemaan. Se tie vie viimein taivaaseen, Mutta tie se on tuskien.

3. Oi rakkautta suurta, Kun meitä säälii hän, Synteimme tähden kuolee, Tuo meille elämän! Se tie vie viimein taivaaseen, Mutta tie se on tuskien.

4. Käy sinne ristin luokse, Sä kurja syntinen; Saat sieltä lohdutuksen Haavoissa Kristuksen! Se tie vie viimein taivaaseen, Mutta tie se on tuskien.

5. Niin opit uuden laulun, Sen uuden, armahan, Mit' taivaan joukot laulaa Siell' eessä Karitsan: Hän täytti kaikki eestämme, Mutta tuskien tie ol' se! E. G. L—r.

114 Yön hiljaisessa hämärässä Käy joukko yli Kidronin. Niin äänetönnä kuolemaan käy Karitsa pyhä, puhtahin. Hän mailman synnit päälleen otti, Sen rangaistukset kantaakseen; Ja kuolon kauhun saartamana Hän kulkee nyt Getsemaneen.

2. Siell' öljypuiden siimeksessä Pimeyden kanssa taistellaan. Kun Jumalan Poika tuskaa kärsii, On mailman synnit taakkanaan. Ne synnit, joita maailmassa Niin uhkamielin tehdähän, Ne kuoloon saakka sortaa, painaa Nyt ruhtinasta elämän.

3. Hän yksin on; se pieni joukko, Kuin seuras tuskan paikallen, Ei kauvan jaksa valveill' olla, Se kohta uupuu unehen. Hän yksin tallaa viinikuurnan; Ei kuule ääntään ihmiset; Ei lohdutusta yhtään hälle Syntimme suuret suonehet.

4. Voi Vapahtaja, minkä tuskan Getsemanessa tunsitkaan! Mun tähten' kuinka onkaan kuolo Sua kouristanut kauhuillaan! »Ah, poistukoon tää kalkki multa!» Niin tuskissas sä huudahdat. Voi, synnit mun, sen surren tunnen, Tään kalkin sulle tuottivat.

5. Sä Isän huomaan itses heität Ja tahtos nöyräst' taivutat, Sä kärsiväisnä kuoloon asti Kaikk' kestät tuskat kauheat, Ikeestä synnin irroittaakses Myös minut, Jeesus, rakkahin, Ett' itsekkyyden kahlehista Vapaana tietän kulkisin.

6. Niin sytytä mun sydämeni Ylistämään sun armoas! Ja auta, etten syntiin vaivu, En uuvu sinun johdossas! Mua saata, Jeesus, ilomielin Ain' Isän tahtoon tyytymään, Ja luotas vieroittaa äl' anna Mua murheen, riemun yhdenkään.

7. Ja kerran, kun sä armossasi Viet vaivojen Getsemaneen, Kun kuolon kauhut sielun täyttää, Kun tuskat tunkee sydämeen, Oi

auta silloin sinuun katson, Kuin kannoit synnit maailman; Niin epätoivoon en mä vaivu! — Oi kuule, auta, auttajan'! H. R.

115 Kun orjantappuraisen Mä kruunun päässäs nään, Mun sielun' tuska täyttää Edessä näyn tään.

2. Minunkin syntin' suuret On otsaas raadelleet, Ne haavoihis on piikit Syvemmä painaneet.

3. Jokainen helmasynti, Mit' hyljätyks en saa, Se uuden piikin, Herra, Sun kruunuus kasvattaa.

4. Mä etten lankeis, sortuis Tiell' orjantappurain, Sä piikkikruunun kannoit Ja vainon pilkkaajain.

5. Sun kauttas voitonkruunun Niin, Herra, taivaass' saan; Oi armos äärettyyttä! Sua kiitän ainiaan. Suom. M. Rth.

116 Kärsein, kärsein Kannoit, Jeesus Kristus, syntimme. Pyhä, pyhä Täytit kaikki, kaikki eestämme!

2. Voittain, voittain Synnin, kuoleman sä kukistit. Taivaan, taivaan Rauhan syntisille aukaisit.

3. Armos, armos Muutti kosteikoksi korpimaan! Autuus, autuus, Herra, sinussa on yksin vaan! Suom. M. Rth.

117 On Herra Kristus meille hän Puhunut sanaa seitsemän, Kun kärsei ristinpuulla; Ne mielees paina, ystävän'; Ne kallihit on kuulla!

2. Ens sana Herran Kristuksen Ol' pyyntö eestä syntisten, Niin hellä langenneille: He töitään ei tee tietäen, Suo, Isä, anteeks heille!

3. Ja toisen sanan ristillään Hän lausui katsoin äitiään, Kun hetki saapui kuolla: Kas, poika täällä äitis nään! On, äiti, poikas tuolla!

4. Kolmannen sanan lausui hän Niin lohdullisen, lempeän, Kurjalle ryövärille. Taivaassa tänään tykönän' Saat olla, — lausui sille.

5. Ja neljäs sana todistaa, Mitenkä Jeesus kantaa saa Ansaitsemamme vaivan: Oi, Jumala! — hän valittaa — Miks minut hylkäät aivan?

6. Mä janoon! — viides sanans on: Hän, auttaja on avuton Ja nääntyy tuskissansa. Niin Jumalas käy kuolohon Sun eestäs, kurja kansa!

7. On kuudes sana takaus Siit', ett' on voitto, vapahdus Meill' alta synnin, vaivan. Niin siihen meill' on luottamus: Se täytetty on aivan!

8. Ja viimeisiä sanojas Meit' auta, Herra

muistamaan, Kun kuolon kuohut peittää, Ett' taitaisimme uskossas Henkemme haltuus heittää.

J. L. Runeberg.

118 Särjetty, syösty on kuoleman valta. Valtikka vallattu kauhistajalta: Noussut nyt kuolleista kunniass' on :,: Jeesus, hän sankari voittamaton. :,:

2. Hän, joka maailman syntien taakkaa, Kärsein on kantanut kuolohon saakka. Kuolleista noussut nyt on elämään; Kunnia, voitto on sankarin tään! :,:

3. Hän vapauden on meillekin taannut, Hän, joka valtaans on kaikki nyt saanut; Jeesus. tää sankari voittamaton, Meille vapahtajaks tullut hän on! :,:

4. Pois, synnin orja, nyt kahlehes heitä; Jeesus vapautehen kutsuvi meitä! Uutt' elämää hän nyt sullekin suo: Nouse ja käy tämän auttajan luo! :,:

5. Ällös sä huokaile hyljätyn lailla, Juuri kuin auttajaa oisit sä vailla; Jeesus on kanssasi, vaikka ei näy, Auttaen, suojaten vierelläs käy. :,:

6. Taistele siis sinä pelvottomasti Herrasi voimassa loppuhun asti; Muistaos: suojassa sankarin tään: :,: Tiesi käy kuollessakin elämään! :,:

7. Kuolemanpelko siis karkoittakaamme;

Jeesuksen kanssa me myös elää saamme! Kiitos ain' olkohon sankarin tään: Kuolleista noussut hän on elämään! :,: H. R.

119 Nyt kuolo, kuss' otas on? Ja helvetti, miss' on sun voittos? Kiitos Jumalan, Kiitos Jumalan, Joka meille voiton antoi, joka meille voiton antoi Jeesuksen kautta, meidän Herramme! Kiitos Jumalan, kiitos Jumalan!

120 Jeesus elää, Herrani! Kuolo, minne hirmus jääpi! Hän on Vapahtajani, Kuolleista mun herättääpi. Jeesus auttaa, pelastaa, Siihen saan mä uskaltaa.

2. Jeesus elää, Herrani! Hänessä on kaikki luotu. Hänen kanssaan iäksi Elämä on mulle suotu. Minkä Herra vakuuttaa, Siihen saan mä uskaltaa.

3. Jeesus elää, Herrani! Älä pelkää, syntisparka. Hän on minun turvani, Häneen luottaa sydän arka, Hänen luokseen tulla saa, Siihen saan mä uskaltaa.

4. Jeesus elää, Herrani! Ota omaks elämäni, Sydän luo sä puhtaaksi, Päästä minut synneistäni. Heikkoa hän vahvistaa, Siihen saan mä uskaltaa.

5. Jeesus elää, häneltä Temmata ei voi mua mikään, Kuolo eikä elämä, Hänen olen

iäst' ikään. Perille hän kuljettaa, Siihen saan mä uskaltaa.

6. Jeesus elää, Kuolema Nyt vain on kuin elon ovi. Ei siis kuolon tuskissa Epäillä nyt sielun sovi, Kuolonkin hän kirkastaa, Siihen saan mä uskaltaa. Krist. Gellert. (S. Virsik.)

121 Murhemielin, kyynelöiden Oppilasta kaksi käy, Mestariaan ikävöiden, Jeesusta ei enää näy. Mutta. katso, kulkeissansa Hän käy heidän rinnallansa, Seurassansa vaeltaa. Kohta murhe katoaa.

2. Usein ahdistusten tiellä Hämärissä kuljetaan, Murheisina, niinkuin vielä Jeesus oisi haudassaan. Sielu kulkee yksinänsä, Huokaa epäilyksissänsä, Kunnes täyttää sydämen Läsnäolo Jeesuksen.

3. Siitä näen, ettei meitä Jeesus hylkää hätähän, Kun käyn ahdistuksen teitä, Arvaamatta tulee hän. Juur' kun sydän surren kysyy: Miks niin kaukana hän pysyy? Silloin lähellä jo on Auttajamme verraton.

4. Uskollisin ystävistä, Viivy aina luonani. Mitään mull' ei pelkäämistä, Kun vain pääsen turvaasi. Vaikka murheen myrskyt pauhaa, Sulta sieluni saa rauhaa, Seuraani kun sinut saan, Sydän syttyy palamaan.

5. Kun mua vaivaa suru syvä, Voittos saata mieleeni Ja sun ansiosi hyvä, Että

olen omasi. Rauhaa, Jeesukseni, anna, Sanaas suo mun toivo panna: Joka kylvi kyynelin, Riemuin niittää vihdoinkin.

6. Ja kun alkaa mailleen mennä Elinpäivä laskeva, Eikä heikko silmä enää Missään näe apua, Seiso, Jeesus, rinnallani, Auta viime sodassani, Että loppuun kestäisin, Voiton kruunun perisin.

Joh. Neunherz. (S. Virsik.)

122 Oi juhla-aika autuas, Nyt riemuitse, kaikk' kansa! Sun Jeesukses, sun auttajas On noussut haudastansa. Vain hetken tuoni, kuolema Sai saaliistansa riemuita.

2. Ja mestarinsa haudan luo Kun varhain vaimot saapi, On aukaistu ja tyhjä tuo, Se heitä kauhistaapi. Mutt' haudall' istuu enkeli, Mi lohdutellen lausuvi:

3. »Te turhaan Häntä etsitte — Hän nousi hetki sitten. Mutt' viesti viekää veljille: Hän mail' on elävitten.» — Ja silloin riemu taivainen Se valtaa mielet vaimojen.

4. Oi, Jeesus Kristus, haudasta Kuin nousit kunniassa Ja istuimellas loistossa Nyt istut taivahassa, Suo, että ymmärrämme tään Sun nousemises elämään!

5. Suo meidän hengen-unesta Jo nousta raskahasta, Ja auta meitä uskossa Eroo-

maan maailmasta Ja saamaan kerran luoksesi Sua kiittämään ain' ijäti!

Kaarlo Hammar.

123 Kristus nousi! Voitto sanomaa Kaikki raadolliset, kuunnelkaa! Joskin yöhön peittynyt on maa, Katso, Kristus elää!

2. Hän on noussut, — hän, kuin auttamaan Altis ain' ol' täällä ollessaan; Yhtä hellä hän on eelleen vaan, Hera Kristus elää!

3. Voiton saanut on hän mahtavan, Maahan lyönyt joukot saatanan; Voimaton on valta kuoleman; Voittosankar' elää!

4. Kristus nousi, — myös me voimassaan! —Joskin painuu tiemme kuolemaan, Voittolaulumme on ainiaan: Herra Kristus elää!

5. Kristus nousi! — Synnin orja, oi, Ällös toivotonna vaikeroi! Nouse! — kaikki uudeks' tulla voi: Herra Kristus elää! L. S.

124 On Kristus noussut taivaaseen. Soi siellä kiitos enkelten. Myös meiltä nouskoon riemuinen: Halleluja!

2. Tähtemme kärsein kuoleman Hän voitti voimat saatanan, Toi meille rauhan runsahan: Halleluja!

3. Taivaaseen astunut hän on, Siell' antaa meille asunnon; Siis kiitos hälle nouskohon: Halleluja!

4. Me ruumis oomme, hän on pää; Me tänne jälkeen emme jää, Hän luokseen meidät ylentää: Halleluja! Liber Cantus.

125 Kristus on noussut haudastaan! Hän kuolon voitti noustessaan, Nyt elää taivaassa ainiaan Maailmaa halliten armollaan. Siis kiitämme, siis kiitämme!

2. Vapaasti käyden kuolohon Hän meidät pelastanut on. Jo taittui valta kuoleman, On auennut tie taivahan; Siis kiitämme, siis kiitämme!

3. Jeesuksen tähden Jumala On synnit anteeks antava, Ja hänen kanssaan taivaassa Ijäistä saamme autuutta: Siis kiitämme, siis kiitämme! Suom.

126 Pyhä Henki, auttajamme, Ollos meidän keskellä, Että oikein aavistamme Elon sanan syvyyttä. Auta sitä kuulemaan, Kätkemään myös ainiaan!

2. Poista usvat epäuskon, että sieluun paistaa sais Hohde armon aamuruskon, Säde rakkaudestais, Että katse kiintyis niin Ylös täältä taivaisiin.

3. Ohjaa meitä matkallamme Läpi mailman myrskyjen! Auta, että sielussamme Säilyis rauha Jeesuksen! Kaada kanteet, jotka vois Estää meidät luotas pois!

4. Temppelikses sydämemme, Tee, oi

Henki, täytä se; Poista saastat syntiemme, Uudeks luo sä mielemme, Anna uusi uskallus, Uusi toivo, rakkaus! »Uppåt».

127 Oi, vuodata, Jeesus, sun Henkesi taas, Ett' taivainen liekkisi synkässä maass' Kirkkaammin hehkuis jälleen!

2. Taas helluntaituulesi tuntua suo, Taas Henkesi tulta sun kirkkohos luo, Ett' tunnettais sun voimaas!

3. Niin, vuodata Henkesi, sulta mi saa Omillesi antaa ja heit' taluttaa Sun armoistuimelles.

4. Taas käy tänne, Henki, sä lohduttamaan, Ja uskoa kasvata Vapahtajaan, Kuin maailman synnit kantoi.

5. Vie armosituntohon toivottomat, Ett' uskossa huoata tohtisivat: Oi, abba, rakas Isä!

6. Niin lampahat harhasta yhtehen tuo, Ne etsi ja vie hyvän paimenen luo, Ett' yks ois lauma, paimen.

7. Ja maallisist' irroita mielemme niin, Ett' aina se tähtäisi taivaallisiin, Isämme luokse pyytäin.

8. Oi sun, Jumalamme kolm'yhtehinen, Käs'vartesi turvahan voimallisen Me antaudumme. Amen. J. B.

128 Oi, pyhä Henki, Totuuden Henki, Tullos, johda, auta, Ettemme tietä

vaeltaisi väärää. Johda armos kautta Meit' uskoss' aina käymään kohden määrää! Viisautt' taivaan Suo, Herra, meille!

2. Oi, pyhä Henki, Voiman, oi, Henki! Tullos voimaas antain: Meiss' että syttyis rakkautes palo, Hyvää heelmää kantain, Ja kristillisyys totinen ja jalo; Pyhyyttä taivaan Suo, Herra, meille!

3. Oi pyhä Henki, Rauhan, riemun Henki, Lohdutukses anna! Meit' toivon siivin vaarain lainehilta Armos turviin kanna Ja rauhas suo, kun saapuu elon ilta. Taivaassa autuus Suo, Herra, meille. »Uppåt».

129 Laskeu päällemme, Henki sä Herran, Vartija autuuden aartehien! Sielumme yhdistä niin, että kerran Jeesus sais kaunihin morsiamen. Kutsu ja vahvista, kirkasta meitä, Kristuksen kirkkoa valmista niin; Kansaasi johda, äl' eksyvää heitä, Totuuden tulkkina käy sydämiin!

2. Taivaaseen nousseena sen lupauksen Pantiksi Herramme antanut on. Kirkkaaksi tee salaisuus lunastuksen, Luo meihin rakkaus sammumaton. Pue meitä taivahan armoon ja voimaan, Polta sun liekillä kahleemme pois, Soinnuta kielemme kiitosta soimaan, Tiemme jos myrskyjä täynnäkin ois!

3. Henki, sä taivainen Lohduttajamme,

Sielumme tuskiin ja haavoihin suo Öljysi vuotaa. mi vaipuessamme Uutt' elon voimaa ja toivoa tuo. Syömmemme puhdista, rauhallas täytä, Kaiken totuutesi tuntohon vie, Uskomme vahvista. työhösi käytä, Kirkasta kuolossakin elon tie! J. N. Brun.

130 Jumalalle ainoalle Olkoon kiitos, kunnia, Jok' on Luoja, turvan tuoja, :,: Jok' on runsas ruokkija.

2. Jumalalle ainoalle Olkoon kiitos, kunnia, Joka kansan kuolollansa :,: Päästi synnin pauloista. :,:

3. Jumalalle ainoalle Olkoon kiitos, kunnia, Joka meitä, eksyneitä, Kokoo armohelmaansa. Simo Korpela.

131 Sua kiitämme, oi elon ilmituoja, Sua, rakas Isä, maan ja taivaan Luoja, Kaikk' armostas kuin parhain teit ja vielä Meit' ohjaat tiellä.

2. Sun kiitos olkoon myös, oi Jeesus hellä, Kun meidät kuolemallas verisellä Vapaaksi synnistä ja kuolost' ostit Ja eloon nostit.

3. Myös sua, oi Pyhä Henki, kansas kiittää, Kuin pyhäin yhteyteen meit' tahdoit liittää, Kun kutsut, valaiset, teet vanhurskaaksi Ja antuaaksi.

4. Ylistys sulle, kolmiyhteys pyhä! Sun

armosanas sielut ruokkii yhä Ja syntein alle uupumasta estää: Näin voimme kestää.

5. Sä leivän jokapäiväisen meill' annat, Sä puutteen poistat, vaivain yli kannat. Suo armos, että taitaisimme kiittää Kaikesta siitä.

6. Sun kiitos olkoon armos antimista, Oi Herra, lahjoistasi tuhansista, Joit' tarjoot tiellä köyhän kulkiaimen. Oi kiitos! Amen!

M. Banke.

132 Mik' on tuo joukko luvuton Tuoll' ylhäällä? Päässänsä heillä kruunut on Ja palmut käsissä.

2. Ja valkoisissa aivan he On vaatteissa, Ja heillä niin on seppele Kuin morsiamella.

3. Niin, — taistelosta tulleet on Kaikk', kaikki nuo; Kaikk' autuaaseen lepohon Jo päässeet Herran luo.

4. Heill' otsiin merkit piirretyt On kirkkahat; Ne ennen salass', ilmi nyt, — Kuink' on ne ihanat!

5. Pääll' ennen muukalaisna vaan He taivalsi, Huonouttaan, huoltaan, murhettaan Huokaillen monesti.

6. Mutt' silmien jos nähdä vaan Sait katsehen, Se rauhaton ei ollutkaan, Jos koht' ol' itkuinen.

7. Nyt kantaneet he ristins on Päämää-

rään jo! Jo päättyi aika ahdingon Ja taukos' taistelo!

8. Nyt ympäröi kanss' enkelten He istuinta, Ja soinnut kultaharppujen Säestää laulua.

9. Ja herkeä heilt' ikinä Ei riemu tuo; On päässeet lepoon Isänsä Ja Jumalansa luo.

B. M.

133 Oi päivä suuri, autuas, Kun taistot taukoaa, Ja Jeesus Kristus, Kuningas :,: Kansansa kokoaa. :,:

2. Ah, joukko valkovaatteinen On eessä Karitsan. Se pääsi maasta vaivojen Jo iloon taivahan. :,:

3. On silloin yhteen saapuneet Kristuksen ystävät, Hajallaan täällä asuneet Yhdessä kiittävät. :,:

4. He ylistävät Kristustaan Nyt siellä riemuiten, Soi kiitosvirsi uuden maan :,: Kuin virta pauhaten. :,:

5. Myös meitä, Herra laupias, Sun luokses johdata, Suo nähdä päiväs autuas :,: Pyhien seurassa. :,: W. A. Wexels. (S. Virsik.)

134 Kuin riemuist' on matkaavaisen, Hän yksin kun kulkein saa Tääll' yhtyä veljiin, jotka Myös yhtäänne taivaltaa. Niin tuntuvi silloin, kuin Herra Taas raittihin tuulen sois Ja kulkijan vaivat lientäis Ja tuorehet voimat tois.

2. Ei maallinen yhteys koskaan, Ei heimous hellinkään Niin toista voi liittää toiseen Ja ystävää ystävään, Kuin voi side uskon yhden Ja toivomme yhteinen, Kun lapsina käydä saamme Me luo Isän yhteisen.

3. Mit' silloin on syömmessämme, Ei kerrotuks kielin saa; Ja himmeesti vain, kuin varjon, Sen silmäkin heijastaa; Käs' lämpöinen antaa kättä, Sit' hellästi puistellaan, Ja armoa, rauhaa Herran Niin veljille toivotetaan.

4. Ja kun sydän kielin ilmi Ei tuoduks saa kyllyyttään, He Herralle huokaamalla Saa tuntehet tyyntymään. Niin siunausta rakkaillemme Me pyydämme luottain ain': Ja vaikk' eron hetket kohtaa. Me toivomme eelleen vain.

5. Kun kilvoitus vihdoin täällä On kestetty viimeinen, Me yhdymme silloin seuraan Pelastettujen rakkaitten; Siell' ystävät toisistansa Ei erkane ensinkään Vaan luon' elonvirran siellä Ain' yhdessä retkeillään.

Kristen D. Hansen.

135 Voittoon meidän tiemme johtaa Seuratessa Jeesusta. Myrskyin, taistoin takaa hohtaa Rauhan ranta suojaisa. Taivaan tietä Herran kansa Kulkee sanan

valossa, Tervehdellen toisiansa Yhtyissänsä matkalla.

2. Yhteen valon lapset liittää Yksi usko Jeesukseen, Yhtä Jumalaa he kiittää Matkallansa taivaaseen. Herran sinetti on heissä — Risti heidät erottaa Maailmasta, jonka teissä Synti, valhe kukoistaa.

3. Myrsky käy, on taisteloita, Vaan on taivas määrän pää. Kenpä pelkää, ei se voita, Ristinjoukosta se jää. Voitto, voitto uskon tiellä. Sen on Jeesus luvannut! Risti täällä, kruunu siellä, Missä loppuu taistelut.

136 Kätke se, Armon sana, sieluumme, Jota soit taas kuullaksemme! Auta sanaas tehdäksemme, Että heelmän sekin tuo, Herra, suo!

2. Kätke se, Jeesus, syvään sieluumme, Että näkyy elämässä, Mitä neuvoi sanas tässä! Kätke kallis siemen se Sieluumme!

Hemlandstoner.

137 Herra, kun sä sanassasi Annat kuulla äänesi, Ilmisaatat totuuttasi Sieluillemme valoksi, Auta, että minäkin Sanassas sun löytäisin.

2. En mä tunne viisauttas, Järki sit' ei tajua, En voi nähdä kirkkauttas, Silmäni on sokea. Auta, että silmäni Totuutesi näkisi.

3. Isä, kun sä runsahasti Saarnata suot sa-

naasi, Uskovilles armahasti Avaat armoporttisi, Minulle se avaa myös, Että tunnen armotyös.

4. Jeesus, joka uhriks annoit Puolestamme itsesi, Kovan kuolon tuskat kannoit Elääksemme iäti, Suo sä, Vapahtajani, Että oisin omasi.

5. Neuvo, Pyhä Henki, tiesi, Johda sille jalkani. Kiinnitä mua totuuteesi, Käy mun sydämeheni. Sitä hoida, holhoa, Nuhtele ja lohduta.

6. Auta, että ahkerasti Tutkin sanaas kallista, Elämäni loppuun asti Pysyn siinä vahvana. Uskoani kasvata, Voimallasi vahvista.

7. Ääntäs, Jeesus, kuullakseni Jalkais juureen laskeun, Liikuta sä sydämeni, Taivuta se sinuhun, Että sua rakastan Sydämestä ainian.

J. L. Runeberg. (S. Virsik.)

138 Lähdekirkas, taivaallinen, Sana kallis elämän, Sielunsa ken sulle avaa, Elon voimat saapi hän; Niinkuin kukka nuutuvainen, Jota helle kuihduttaa, Lähteen pinnan puoleen painuu, Uutta voimaa sieltä saa.

2. Sinutta tää maa mit' oisi? Alho ahdas, kirottu. Sinutta mit' oisi taivas? Riemusali suljettu. Sinutta mit' elo oisi? Kolkko,

pitkä kuolema. Sinutta mit' oisi kuolo? Yö ois ilman aamua.

3. Valaiset sä, Sana, meitä, Mutta myöskin lämmität; Helvetin sä ilmi saatat, Mutt' myös taivaat ylevät. Syntisen sä peljästytät Sikeästä unestaan, Mutta hellästi sä poistat Synnit sen, ken katuu vaan.

4. Tuomarin sä näytät, joka Vanhurskaasti tuomitsee, Mutta Isän rakkaan myöskin, Joka kaikki suojelee, Jok' ei edes Poikaansakaan Säästänyt oo ainoaa: Häness' synnit tuomitseepi, Syntisiä rakastaa.

5. Sille, Sana, ken sua kuulee, Tarjoot elon ijäisen; Jokainen, ken sinut kätkee, Voittaa vihdoin autuuden. Tahdomme siis sydämehen Kätkeä sun syvälle; Hengen miekka, Herran sana, Sinun kauttas voitamme!

Spitta.

139 Herran sana Armahana Käy ja kutsuu taivaaseen, Houkutellen Jeesuksellen, Tielle rauhan, autuuden. Nytkin meitä houkutelkoon, Jeesukselle suostutelkoon.

2. Jeesus, paimen Ihanainen, Äänes meidän kuulla suot. Kiitos sulle, Kun myös mulle Sanas kautta turvan tuot. Muut kun katoo, sanas jääpi, Luonas meidät pysyttääpi.

3. Henkes kautta, Herra auta Sielut tykös tulemaan, Vedä meitä Armos teitä Taivaan ikikunniaan. Kaiken turvan sanaas paamme, Kautta sen me kaiken saamme.

T. B. Oldenburg.

140 Oi taivaan Isä, siunaa meitä Ja suosios Sä meille suo, Ja nälkäisiä, nääntyneitä Taas kokoo runsaan pöytäs luo!

2. Ja anna armon sydämissä Sytyttää uutta elämää, Herättää voimaa nääntyvissä Ja kylmenneitä lämmittää.

3. Luo rohkeutta pelkääville Ja uupuville uskoa Ja lohdutusta murheisille Ja taantuville taitoa.

4. Suo maistaa armos suloisuutta Ja rakkauttas ylevää, Aavistaa taivaan ihanuutta Ja autuasten elämää.

Simo Korpela.

141 Kiitos, Jeesus, armos kattamasta Pöydästä taas, oi, niin rikkaasta! Kiitos sanastasi ihanasta, Jok' ei koskaan, koskaan raukea.

2. Henkes suo sä nytkin, että meitä Kaikkeen totuuteen se johdattaa, Estä saatanaa, ett' ohdakkeita Ei hän sieluihimme kylvää saa!

3. Anna, Jeesus, sanas meissä kantaa Hedelmätä runsast' alati! Anna sä, jok' yksin voit sen antaa, Sieluihimme sinun rauhasi!

4. Veljessidett' ällös anna riistää Meidän rikki riidoin konsanaan, Pienoisseikoista niin täällä kiistää, Että tärkeint' emme muistakaan!

5. Pelvossasi meitä pidä aina, Itsekkyys sä meistä ota pois! Henkes kautta lihan valtaa paina Ett'ei hallita se meitä vois!

6. Niin, oi Jeesus, sä, jok' yli senkin Tehdä voit, kuin sulta rukoillaan, Anna meille, anna kaikillenkin, Minkä tarpeelliseks katsot vaan!

7. Kanna meitä, sydämees myös paina Tulikirjaimilla nimemme! Auta meitä, että aina, aina Huomassasi säilyisimme me! L.S.

142 Nyt päättyy kokouksemme, Jumalan olkoon kiitos! Sydämestämme kiitämme, Ett' oomme armon liitoss'! Meit' autoit täällä kuulemaan Sun sanas suloisuutta; Sait sydämemme liikkumaan Ja voimaa annoit uutta.

2. Eroomme ruumiin puolesta, Kooss' ollaan Herrassamme. Kaikissa meidän murheissa On Jeesus ilonamme. Ei kotomaamme oo tää maa, Olemme matkalaiset, Vaan totta Jeesus johdattaa Kotiinsa uskovaiset.

3. Sytytä, Jeesus, palamaan Sieluumme rakkauttas, Sun kanssas auta kulkemaan, Noudattain valkeuttas! Sinulle kiitos, oh-

jaaja, Tien päähän saattajamme! Sun lampainasi seurata Tahdomme paimentamme.

Antti Achrenius.

143 Eipä koskaan Herran kansa Ainiaaksi erkane. Lähtöhetkin lohtuansa Suokoon meille tieto se!

2. Jos nyt täällä viime kerran Toisiamme kohdataan, Konsa koittaa päivä Herran, Yhdess' ollaan ainiaan.

3. Jäähyväiset kaihomielin Joskin täällä jätetään, Tervehdykset riemukielin Siellä helkkyy heleään.

4. Lähtöhetkin lohtuansa Soikoon meille tieto se: Eipä koskaan Herran kansa Ainiaaksi erkane!

Schörring.

144 Sun syliis, Jeesus, kannamme Nyt pienokaisen tään Ja rukoilemme: siirrä se Kuolosta elämään! Sun armollas se uudista, Sen sieluun autuus istuta! Tää vankiraukka kuoleman Tee armolapseks taivahan! Kirjoita hän Kirjoihin elämän!

2. *) Hän oksa nyt on elonpuun, Karitsa Jeesuksen, Hän kuuluu laumaan siunattuun Nyt taivaallisehen. Oi kiitos, Jeesus, armostas! Hänt' aina pidä helmassas, Niin ettei

---

*) Ensi säkeistö lauletaan ennen, toinen jälkeen kastetoimituksen.

mailma koskaan vois Sylistäs häntä riistää pois, Ett' aina hän Ois kirjass' elämän.

Simo Korpela.

145 Tuo lapsesi Jeesukselle, Niin hellästi siunaten Saa helmaansa heidät ottaa Hän, ystävä lapsien! Nyt vieläkin, niinkuin muinoin, Hän lapsia rakastaa Ja heidänkin syömmehensä Hän templinsä valmistaa.

2. Tuo lapsesi Jeesukselle, Hän että sais kasvattaa Ne taivasta varten varhain Ja tietänsä johdattaa; Se varmasti täältä viepi Heit' onnehen rauhaiseen Ja taivahan valtakuntaan, Ijäisehen autuuteen.

3. Tuo lapsesi Jeesukselle, Niin maailma heit' ei saa Pois lapsuuden Eedenistä Niin varhain jo viekoittaa. Se paulansa pettäväisen Virittävi nuorillen, Ja tielle se turmeluksen Niin sai monen lapsosen.

4. Tuo lapsesi Jeesukselle, Niin valkaman turvaisan He saa hänen helmassansa, Kun myrsky käy maailman; Ja auttajan saa he armaan Ja vaaroissa ystävän, Jok' auttavi heitä voittoon, Heit' ei jätä nääntymähän.

5. Tuo lapsesi Jeesukselle, Niin turvaat sä parhaiten Maailmassa heille onnen Ja myös kodin taivaisen. Mit' uskoit sä Herran haltuun, Se tallell' on varmimmin: Tuo lap-

sesi Jeesukselle, Hän varmaan ne vie kotihin! L. S.

146 Herra Jeesus, suo mun tulla, Lupauksees luottaen, :,: Isoovaisna, janoovaisna Armopöytäs äärehen! :,:

2. Elämää ja terveyttä Anna mulle haavoistas, Sekä voimaa vaeltaaksen' Ainiaan sun seurassas. :,:

3. Sanothan: et luotas heitä Ketään luokses tulevaa. :,: Mua auta tulemahan. Että saat mun armoittaa. :,:

4. Lahjoillasi mua ruoki, Että sinuss' eläisin :,: Ja sun yhteydessäsi Ainiaan niin pysyisin. :,: L. S.

147 Oi Herra, etees astuvat Nää kaks', he jakaa lupaavat Kaikk' yhdess' ilot, murehet, Kaikk' myöten-, vastoinkäymiset.

2. Nyt pyhään rauhanliittohon He yhtynehet tässä on; Oi Herra, siihen armosi Sä suo ja siunauksesi!

3. Tääll' ain' ei päivänpaiste näy, Kautt' yönkin usein tiemme käy; Suo silloin armos runsaus, Suo usko. toivo, rakkaus!

4. Sun Henkes uuteen kotohon Ainaiseks vieraaks tulkohon Ja tuokoon rauhan suloisen Ja turvan sinuun vakaisen!

5. Sua rukoilemme, Jumala, Sä kaiken hy-

vän antaja, Sä toivo, turva, lohdutus, Suo heille armos siunaus! J. L. Runeberg.

148 Ah autuasta! Näin hän lähti varhain, Kuin kuihtuu hento kukka kevättarhain. Hän rauhaan vaipui. Ennenkuin haipui Pois eksyksiin ja synnin puoleen taipui.

2. Ei matkan vaivoista hän vielä tiennyt, Kun Jeesus hänet jo on kotiin vienyt, Ilohon taivaan läiseen aivan, Syliinsä turvaan alta vaaran, vaivan.

3. Nyt tallella on lapsi luona Herran, Ah, jospa sinne pääsisimme kerran! Ei murhe paina, Kun siellä aina Veisaamme hänen kanssaan autuaina.

4. Siis laatkoon kyyneleemme vuotamasta, Ei itkeä sais lapsen kuolemasta. Kristuksen voitto On elon koitto, Haudasta kutsuu lapsen enkelsoitto.

5. Suo, Jeesus, meidän autuaasti kuolla Ja lasten lailla luonas olla tuolla. Sun ominasi Suo taivaassasi Iäti veisata sun kiitostasi. J. O. Wallin. (S. Virsik.)

149 Käyn aina kohti kuolemaa, Jos minne täällä kuljen. Ah, kerran yö mun saavuttaa Ja kuoloon silmät suljen. En siitä pääse, en, Lie tieni riemuinen Tai

täynnä orjantappuraa: Mä kuljen kohti kuolemaa.

2. Mä kuljen kohti taivasta. Kun Jeesukseen mä uskon. Mä kuolemankin kauhuissa Saan nähdä aamuruskon. Ah, arpa autuas Sun, Kristus, seurassas! Pois synnin, kuolon alhosta Saan käydä kohti taivasta.

J. O. Wallin. (S. Virsik.)

150 Tiet kaikki kerran kulkee Luo porttein kalmiston, Ja hauta meidät sulkee Poveensa kolkkohon. Käs'varret uutterimmat On kerran vaipuneet. Vain tuhkaa loistavimmat On maineen seppeleet.

2. Mut Herran seurakunta Ei heitä toivoaan. On sille kuolo unta. Se kiittää surussaan. Kun Jeesus kunniassa On Isän asunnon, Omansa taivahassa Myös luonaan kerran on.

3. Saa jälleen tulla maaksi, Mi maata ollut on, Mut henki ainiaaksi Sai jättää ahdingon. Kun täyttymystä ajan Soi taivaan pasuuna, Saa henki jälleen majan Kirkkaassa ruumiissa.

4. Iloitkoon itkeissäänkin Nyt sydän uskovan, Kun hautaan syvimpäänkin Käy koitto taivahan. Siis luota voimaan Her-

ran, Ylistä armoaan! Tie haudan päättyy kerran Ikuiseen kunniaan.

Grundtwig. (S. Virsik.)

151 Nyt kyynel kuivu Ja murhe vaivu, Tään haudan luona ei surra saa. On taisto laannut, Ja rauhan saanut Hän, joka tässä nyt nukahtaa.

2. Ei elon pauhu, Ei kuolon kauhu Voi rauhaa Herrassa järkyttää. On lapsen usko Se aamurusko, Mi elon haudoista herättää.

3. Niin turvaisasti, Niin luottavasti Sä armot Kristuksen omistit. Ja lapsen lailla Niin huolta vailla Sä pääsi lepohon kallistit.

4. Siis rauhan maassa, Tuoll' autuaassa, Nyt nauti lepoa suloisaa! Me muistelemme Ja siunailemme Sydäntäs hellää, rakastavaa.

Hilma S.

152 Suo, Herra, sama henkes meille, Kuin annoit kerran apostoleille. He vaikka joutui vaarain teille, Niin sanaa julisti he kansoille, He veivät armokutsus maailmaan, Sä autoit kansat siihen uskomaan.

2. Suo Henkes, että liekkis yhä Ois sinun työssäs yhtä väkevä, Sä vielä kutsu, Herra pyhä, Sun eloos harrasta työväkeä. On paljon kypsynyttä eloa, Vaan vähän väkeä on pellolla.

3. Sä olet kehoittanut meitä Työmiehiä sun työhös anomaan, Siks älä kasvojasi peitä, Vaan riennä seurakuntaas kuulemaan. Me saamme luottaa lupaukseesi, Sä että täytät pyynnöt kansasi.

4. Ah Herra, johda työtäs aina, Tee väkeviksi sanas saarnaajat, Sä anna heidän innokkaina Sun työssäs olla uupumattomat. Kun valtakuntas sanaa saarnataan, Niin saatanalta valta murretaan.

5. Suo, että Siion avun saisi Sun Henkes väkevästä voimasta Ja voimas kansat vapahtaisi, Jo päästäisi ne valheen vallasta. Siis saavu, Herra itse auttamaan, Armollas meidät vapauttamaan.

6. Maan kaiken kylmät, synkät loukot Sä lämmitä ja valoisiksi tee, Suo, että Henkes kansain joukot Sun pyhään seurakuntaas kokoilee. Myös Israeliasi paimenna, Se harhatieltä luokses johdata.

7. Lähetä Henkes toimiamme Kirkoissa, kouluissamme johtamaan Ja niissä nuorukaisiamme Sun kansas yhteyteen saattamaan, Niin että uskolliset, hartahat Sais seurakuntas heistä johtajat.

Karl Heinrich von Bogatzky. (S. Virsik.)

153 Jo, jo päivä koittaa, Synti sortuu, armo voittaa, Kansat kunnioittaa

Herraa Jumalaa. Kauvan yö jo kesti Pakanoilta armon esti; Nyt, nyt suloisesti Aamu sarastaa. Riemu mielet täyttää Hurskasten, Voimaansa kun Herra käyttää Jumalattomille näyttää Valtans ikuisen. Kiitä, Herran kansa, Jumalaas! Kiitä suurta suuruuttansa, Kun hän meitä armossansa Muistanut on taas!

2. Mailman ääriin asti Soi jo kiitos kuuluvasti, Yhä kovemmasti Äänet vahvistuu. Vaikk' on valtas suuri, Synti, viha, surman juuri, Kohta linnas muuri Maahan musertuu. Eespäin armon sana Kulkee niin, Esteet tieltä kaatavana. Rauhan, valon saattajana Maihin synkimpiin. Syntyy kansa yksi Totuuden; Rajat tulee häädetyksi, Laki yksi säädetyksi: Laki rakkauden.

Simo Korpela.

154 Vaikka huolet painaa meitä, Toivoamme ei ne vie; Autuaaseen määrään viepi Halki myrskyin meidän tie. Hällä, joka mailman voitti, Ompi valta hallussaan; Häll' on voitto varma aina Kaikkialla kautta maan.

2. Ei siis, veljet, väsymystä! Työstä emme luovu pois! Eelleen eespäin, taistoon, voittoon, Ennenkuin jo myöhä ois! Tääll' ei ristin sotilaille Yhtään levon päivää näy: Aina

uusiin taisteluihin Tiemme korven kautta käy.

3. Vastuksissa vaikeroiden Emme katso taaksepäin, Lausuin heikkouskoisesti: »Miksi meille käypi näin?» Hiljaa vain me vartokaamme, Kunnes kaikki täytetään, Kunnes tuskat, tappiotkin Voitoksemme käytetään!

4. Voimakkainkin vastustaja Heikompi on Jumalaa. Käs' ei lyhennyt oo hällä; Ken voi häntä vastustaa? Niin hän auttaa harvain kautta, Kuin jos heit' ois enemmän; Hänhän kaikki työmme vihdoin Toimeen saattaa, yksin hän.

5. Saattakaa siis nimessänsä Ristinlippu voittoihin, Laulain — vaikka kyynelsilmin — Vanhaa virttä Daavidin: »Kaikki Herran tiet on hyvyys, Uskollisuus, totuus vain»; Neuvoa kun muut ei tiedä, Hän suo neuvon kaikkeen ain'!

L. S.

155 Pakanat ne huokaa viel' eellehen, Ikävöiden turhaan pelastusta. Pakanat ne huokaa! Oi riennä avukseen! Ilmi saata heille rauhan tarjoomusta! Pakanat ne huokaa: »Tule auttamaan!» Pakanat ne huokaa; Voi, turhaanko vaan, Voi, turhaanko vaan?

2. Pakanat jo kauan varronneet on Synnin sovituksen puuttehessa! Pakanat ne vartoo

ja — sortuu kuolohon. — Kerro, että sovitus on Jeesuksessa! Pakanat ne vartoo Sua auttamaan. Pakanat ne vartoo; Voi, turhaanko vaan, Voi turhaanko vaan? Suom.

156 Itkua ja valitusta Kuuluu mailta pakanain, Mutt' ei saada vastausta Suusta mykkäin jumalain. Kuule jo kurjien huutoa, Herra, Että he myös sua kiittäisi kerran!

2. Jumala, mi tehdään puusta, Sekö auttais tekijää! Neuvo saatu noidan suusta Valhetta on ilkeää. Toimita, Herra. jo oppaita heille, Johtamaan oikean Jumalan teille!

3. Sielut harhailevat yössä, Tähteä ei edes näy. Voimat kuluu valheen työssä. Valheen teitä vain he käy. Suo valo armon jo heillekin koittaa, Synkeät syömmet jo valheelta voittaa!

4. Kristitty, hän huutaa sulle: »Paljon sulle taivas soi; Etkö muruakaan mulle Hyvyydestäs heittää voi?» Kristitty, ethän sä korvias peitä Veljesi pyynnöltä: »auttakaa meitä!»

5. Lähtekäätte heidän luoksi, Tunnustajat totuuden! Onhan pakanainkin vuoksi Juossut veri Jeesuksen! Johtakaa oikeaan harhailevainen, Kerran ett' ois yksi lauma ja paimen! Simo Korpela.

157 Katsahda armossas Israeliin, Herra, vaikk' käskys se tallasi niin. Kansasi jäännökset yhtehen tuo Juurelle ristin taas Jeesuksen luo; Herra, sä voit sen.

2. Kulkurit, harhailevaiset he vaan Kauan jo ollehet päällä on maan, Heidät sä vie käsin voimallisin Rauhalliseen kotimaahansa, min Lahjoitit heille!

3. Näytä jo heillekin autuutes tie, Armoas armosta saamahan vie. Kaikilta ääriltä heidätkin tuo Ainoan rakkahan Poikasi luo, Juurelle ristin!

4. Aurinkos heillekin nousta jo suo, Synkeys poista ja valkeus luo, Että he vois tulla tuntemahan Karitsan uhrin, sen kallihimman; Uskohon auta!

5. Katsahda armossas Israeliin, Suo, Herra, täyttymys lupauksiin, Selväksi tee kukin ennustus myös, Joudu jo, Jeesus, ja täytä sun työs! Kiitos! Sä teet sen! L. S..

158 Mä tiedän seudun kaukaisen, On kesä siellä ainainen, Siell' liljat kasvaa kaunihimmat Ja palmulehdot mahtavimmat, Ja suuret virrat maata kastaa, Ja linnun laulu toista vastaa. On päivä siellä kirkkahin, Yön tähtitarha loistavin.

2. Ja kuitenkin, ja kuitenkin Se maa on surkuteltavin: On kansa tumma kasvoil-

tansa, Vaan tummempaa on sielussansa; He käyvät kauvas synnin teille, On Herra Jeesus vieras heille. Ei asukkaat sen kaukomaan Hänestä kuulleet milloinkaan.

3. On kodit siellä synkeät, Ei loista joulukynttilät, Ei rakkautta pienoisille, Ei lämmitystä sydämille, Jää tyydykkeettä tiedon kaipuu, Ja vaalimatta sairas vaipuu. — Mutt' kaikki Jeesus uudistais, Jos vain hän sinne tulla sais.

4. Myös heitä Jeesus rakastaa. Ken siitä saattais sanomaa? Oi jospa lähtis sinne monta Ja auttais maata onnetonta! He sanan Jeesuksesta veisi, Sydämet synkät valkeneisi, Ja kerran kaunis kaukomaa Ois täynnä Luojan kunniaa. Hilja Haahti.

159 Kautta kärsimysten voittoon Käynyt tie on Jeesuksen, Eik' oo toista tietä suotu Meillekään kuin hänellen. Katso, Israel kun pyrki Maahan Herran lupaamaan, Vaarojen ja vaivain kautta Matka sinne kulki vaan.

2. Kautta kärsimysten voittoon Käy myös kristikunnan tie; Kulkemaansa tietä Herra Palveljansa aina vie. Taivaan valtakunnan siemen Murhein multaan peitetään, Mutta siemen, kuin näin kuolee, Nouseva on elämään.

3. Kautta kärsimysten voittoon! Niin, se tie vie voittohon, Joskin kyynel joskus vierii, Taistelu kun kuuma on. Jeesus voitti kuollessansa, Israel sai Kaanaanmaan; Taistellut on pyhäin joukko, Kun se kerran kruunataan.

4. Kautta kärsimysten voittoon! Laula rohkein mielin niin; Laula voitost' taistellessas, Luottain Herran askeliin! Sillä tiellä hänen työnsä Voittaa synnin kurjuuden, Voittaa aina sydämissä Murtuneitten syntisten.

H. Posse.

160 Voi, mit' on ilot kaikki Ja riemut maailman Rinnalla rauhan, jonka Sain armost' Jumalan! Miks kiintyisin mä täällä Nautinnon humuhun, Kun kutsunut on Kristus Mun pyhään taisteluun!

2. Oi onnean', kun viedä Saan armosanomaa Orjille synnin, jotka Ei tunne Jumalaa; Kun yöhön saan mä tuoda Valoa Jumalan; Kun eksyneitä saattaa Saan kotiin taivahan!

3. Oi onnean', kun käydä Saan tietä Jeesuksen; Kun armohons saan luottaa, Jos minne joutunen! Vaikk' yöhön tieni painuis, Hän valkeuteni on; Hän myrskyn pauhatessa On vankka kallion'!

4. Oi, kyntö, kylvö kestää Tääll' hetken verran vaan, Ja sitte seuraa riemu, Kun

vilja korjataan! Vain hetken nyt saan oottaa, Niin usvat haihtuvat; Ja sitte, sitte aukee Jo taivaan valkamat! F. G. Beskow.

161 Suo mun pitää vahinkona Kaikki, Jeesus, tähtesi, Kaikki aarteet, kaikki lahjat, Ihanaiset, kalliitki, Kaikki mikä sydäntäni Sinusta pois estäisi!

2. Suo mun pitää vahinkona Oma avu, viisaus, Oma voiman', hyvyyteni, Jonk' et sä oo perustus, Että mulle ristis yksin Oisi turva, pelastus.

3. Iloiten niin alttarilles Voisin itsen' uhrata; Palvellessan' veljiäni Palveleisin sinua, Joka kaikki alttiiks annoit Pelastaakses minua. L. S.

162 Jeesus, sinun pienoises Käymme nyt sun seimelles, Kantaaksemme sinullen Kiitoksen.

2. Herra, sinä taivaastas Astuit tänne armossas, Meitä saavuit etsimään Elämään.

3. Lahja tää on ihmeinen; Ken on omaks saanut sen, Sillä joululahja on Verraton.

4. Lahjan, Herra taivahan, Antaisimme vastahan; Lausu, mitä sulle saa Lahjoittaa!

5. Jeesus, sinä lausutkin: »Lahja tää on mieluisin: Anna, lapsi, sydämes Herralles!»

6. Jos sä vastaan ottanet Sydämemme syntiset, Sulle sellaisinaan ne Annamme. L. S.

163 Sai Jeesus seimen vuoteekseen, Vaikk' hänen taivaat ovat, Ja halvat liinat verhokseen Ja alleen oljet kovat. Mutt' tähti loisti päällähän, Valaisi seudun synkeän. Halleluja, halleluja, Laps Jeesuinen!

2. Nyt riemu syttyy mielehen, Ja murhe katoaapi; Nyt syntynyt on lapsonen, Mi rauhan lahjoittaapi. Ken lapsen mieltä kaipajaa, Hän tältä lapselta sen saa. Halleluja, halleluja, Laps Jeesuinen!

H. C. Andersenin mukaan.

164 Oi, kuin selvään soipi meille Enkeläänet taivahasta, Kertoo yöhön eksyneille Riemun suuren sanomasta: Kristus syntyi teille Kristus syntyi teille!

2. Oi, kuin kirkas idän tähti Loistaa mailman synkkään yöhön! Taivaan Herra itse lähti Lunastuksen suureen työhön: :,: Kristus syntyi teille! :,:

3. Siis nyt ihmissydämestä Poijes jääköön murhe musta! Elon ikilähtehestä Vuotaa rauhaa, virvoitusta: Kristus syntyi teille! :,:

I. Hellén.

165 Kautta tyynen, vienon yön, Päältä kirkkaan tähtivyön Riemun ääni helähtää, Suuret, pienet herättää.

2. Se on laulu enkelten, Joka soipi riemui-

ten: »Vapahtaja juuri nyt Teille ompi syntynyt!»

3. Jumalalle kunnia Olkoon korkeudessa, Maassa rauha suloinen, Hyvä tahto ihmisten!»

P. J. Hannikainen.

166 Nyt, lapset pienet, laulakaa Ja juhlavirsin veisatkaa: Jo joulu joutui toivottu, Tää juhla kaikkein kaivattu.

2. Nyt lahjan sanomattoman Me saimme ottaa vastahan, Kun Jeesus syntyi maailmaan, Toi meille rauhan tullessaan.

3. Kuningas on hän armoinen, Pelastus kaikkein syntisten; Tääll' armollaan meit' hallitsee, Vie viimein taivaan autuuteen.

4. Siell' lapset Herran loistavat Kuin jouluvalot kirkkahat, Ja niinkuin oksat kuusosen He vihannoivat ijäten.

5. Nyt kiitos sulle, Jeesuksen', Kun tulit, olit armoinen! Sä meitä ota omikses, Korota kirkkautehes!

R. Järvisen mukaan.

167 Vuosi vanha vaipui hautaan Riemuineen ja murheineen, Ihmissydän puhkee nöyrään Rukoukseen, kiitokseen. Oi jos vuosi alkava Oisi Luojan siunaama, Luojan siunaama!

2. Oi, jos koittais päivä uusi Joka lapsen sydämeen, Saisi siellä uinuavat Hyvät hen-

get valveilleen! Silloin vuosi alkava Oisi Luojan siunaama, Luojan siunaama!

3. Kasva suureks, Suomen lapsi, Kasva avuks isälles, Voimistu ja vartu vainen Tosi-turvaks äidilles! Isän, äidin, kotimaan Ole kelpo lapsi vaan, Kelpo lapsi vaan!

4. Korkehimman haltuun anna Kallihimmat toivehes, Pienet huolesikin kanna — Hän ne kääntää parhaakses. Hänpä vuoden alkaneen Johtaa hyvään päätökseen, Hyvään päätökseen.

I. Hellén.

168 Kuinka monta taivahalla Kiiluu, luulet, tähtöstä? Kuinka monta taivaan alla Soutaa valkopilveä? Jumala ne kaikki kaitsee; Eipä tahtoansa paitse Hiukkanenkaan katoa.

2. Kuinka monta lapsukaista Aamusin hän herättää, Ohjaa pientä matkalaista, Ettei eksy, tielle jää! Nimeltään hän kutsuu heitä Seuraamahan taivaan teitä Askelissa Jeesuksen.

3. Hoidettavaa monta, monta Maailmass' on hänellä; Rakkauttaan pohjatonta Kaikkialla huomaat sä. Kätensä on kaikkialla, Armollaan hän avaralla Meitä hoitaa alati.

Suom.

169 Niityn kukat ihanat Herran eessä tuoksuvat; Kiitoksemme, pyyntöm-

me Eessään tuoksukoot myös ne! Mikä täällä kohtaakaan. Jeesus meit' ei jätä vaan. Varpusetkin hoitaa hän, Lapsiaan viel' enemmän.

2. Luojaa kiittää lintunen Riemuisesti laulellen; Mekö emme kiittäisi Hyvyyttänsä alati! Mikä täällä kohtaakaan, Jeesus meit' ei jätä vaan. Varpusetkin hoitaa hän, Lapsiaan viel' enemmän.

3. Kastehelmi heijastaa Aurinkoa ihanaa; Kuvastukoon meissä hän, Aurinkoinen elämän. Mikä täällä kohtaakaan, Jeesus meit' ei jätä vaan. Varpusetkin hoitaa hän, Lapsiaan viel' enemmän.

170 Ken on luonut sinitaivaan, viherjäisen metsän, ken? Ken on suonut kauneuden kukkasille niittyjen? Jumala on kaikki luonut, Jumala on kaikki suonut, Iloks ihmisille tuonut, Niinkuin Isä lapsellen.

2. Hän on taivaan vahvuudelle pannut päivän paistamaan; Kuuhut hänen käskystänsä luopi yöhön loistettaan. Tähdet korkeudestansa Kunniaksi Jumalansa Levittävät valoansa Maailmahan matalaan.

3. Kaikki, mitä maailmassa kaunist' on ja ihanaa, Ompi Luojan rakkauden ihmisille antamaa. Lapsukainen, kiitä, kiitä Taivaal-

lista Isää siitä, Laulus toisten lauluun liitä Ylistämään Jumalaa! M. N.

171. Leivonen laulavi pilvihin päin: Nyt kevät on! Laaksossa kukkaset kuiskivat näin: Nyt kevät on! Näin puro pienoinen hyppiellen Laillansa laulavi riemastuen: Mennyt jo talvi on pitkällinen, Nyt kevät on!

2. Luonto jos kiittävi näin Jumalaa, Emmekö me Voi häntä laulaen kunnioittaa: Oikein on se! Rakkaus Herran on lausumaton, Kaikk' iloks meille hän laatinut on; Kiitokseen kielemme puhjetkohon Luojallemme!

3. Täällä jo laulumme kaikua voi: Halleluja! Kunnes se taivaassa uutena soi: Halleluja! Vaikk' kevät maallinen kuihtuvi tää, Niin kevät uus, jota täällä ei nää, Saapuva on, ja se ainiaaks jää. Halleluja! L. S.

172 Jeesus mua rakastaa, Raamattu sen ilmoittaa; Vaikk' on lapsi heikkokin, Hänpä hoitaa hellimmin. Mua Jeesus rakastaa, Mua Jeesus rakastaa, Mua Jeesus rakastaa, Niin sana opettaa.

2. Hän on kuolon voittanut, Taivaan portit aukaissut, Synnistä mun puhdistaa, Lapseksensa omistaa. Mua Jeesus j.n.e.

3. Jeesus mua rakastaa, Häntä seuraan,

kunnes saa Hän mun johtaa ilohon, Mikä Luojan luona on. Mua Jeesus j.n.e. Sankey.

173 Jonk' on turva Jumalassa, Turvassa on paremmassa, :,: Kuin on tähti taivahalla, Lintu emon siiven alla. :,:

2. Herra hoitaa omiansa Siionissa armollansa, :,: Aina heille tarpeet antaa, Käsillänsä heitä kantaa. :,:

3. Niit' ei hänen kädestänsä Tempaa kenkään ikänänsä, :,: Jotka omakseen hän osti, Kuolost' elämähän nosti. :,:

4. Heit' ei kohtaa puute, hätä Koskaan Herran tietämätä; :,: Ruuan hän ja verhon suopi, Surun sumust' ilon tuopi. :,:

5. Iloitse siis auttajastas, Pieni lauma, Jumalastas! :,: Sanallaan hän kaikki saattaa Vastustajat maahan kaataa. :,:

6. Käyköön myöten taikka vastaan, Eipä Isä heitä lastaan, :,: Kaikk' on hänen aikehensa Tosionneks omillensa. :,: L. S.

174 Vaikk' olen pieni, heikkokin, En pelkää kuitenkaan, Kun taivaan Isä rakkahin On lähettänyt enkelin Minua turvaamaan.

2. Jos vaikka missä kulkenen, Mä siihen luottaa saan, Ett' taluttaapi lapsosen, Ain' armahasti suojellen, Enkeli rinnallaan.

M. N.

175 Jos oisi koti köyhäkin, Se asunto on suloisin, :,: Kun Herra siunaa. :,: Ja leiväks kasvaa murunen, Ei lopu jauhot vakkasen, :,: Kun Herra, Herra siunaa. :,:

2. Suloinen aamuhetki on Ja joka askel vaaraton, :,: Kun Herra siunaa. :,: Ei synkkä yökään peloita, Sä olet aina turvassa, Kun Herra, Herra siunaa. :,:

3. Ja lapsi kasvaa, vaurastuu Kuin kesämailla nuori puu, :,: Kun Herra siunaa. :,: Ja hyvä siemen oraallen Käy sydämissä pienoisten, :,: Kun Herra, Herra siunaa. :,:

Immi Hellén.

176 Syvyyteen suuren hongikon Nyt harhamatkoillaan Tuo lammas pieni, onneton, Pois eksyy laumastaan. Vaan kohta paimen rohkea Käy etsimähän lammasta, Ei jätä sitä sinne kuolemaan.

2. Hän löytää lampaan eksyneen, Ja riemu mielessään Hän painaa sitä rinnalleen Ja kantaa käsillään. Ja ilo suur' on kaikilla, Kun lammas tuodaan kotia Ja laumahansa jälleen liitetään.

3. Me lapset oomme lampahat, Ja metsä maailma, Min polut harhaan johtavat Niin monta lammasta. Vaan paimen meill' on verraton, Se itse Jeesus Kristus on, Jok' aina tahtoo meitä varjella. M. N.

177 Rakastaako Jeesus meitä, Rakastaako tosiaan? Hänen rakkauteens saanko :,: Köyhä parka, rientää vaan? :,:

2. Köyhät, rammat, raajarikot, Kuurot, mykät, sokeat, Kaikki, kaikki Jeesukselle :,: Ovat yhtä rakkahat. :,:

3. Sinuakin, köyhä lapsi! Oi, kuin rakastaapi hän; Rientäkäämme kiirein syliin Parahimman ystävän! —e —o —s·

178 Tuolla keinuu pieni pursi, Vasten tuulta ponnistaa. Merimiesten mielen mursi Myrsky, joka raivoaa.

2. Onko heillä pelastusta, Onko toivoo laisinkaan? Yö on synkkä, yö on musta, Kaikki ovat peloissaan.

3. Silloin näkyy aaltoin päällä Kirkas haamu liikkuvan; Purressansa miehet täällä Joutuu kauhun valtahan.

4. Lausuu ääni tuttu heille: »Minä oon, siis rauha. vaan!» Sydämille särkyneille Uusi toivo tarjotaan.

5. Herran purteen astuessa Myrsky taukoo, tyyni saa. Aamuruskon paistehessa Pursi rannan saavuttaa. M. N.

179 Mä olen niin pienoinen, Pienoinen aivan, Sä suuri ja voimakas, :,: Isäni taivaan.

2. Siks syytä ei peljätä Lapsella liene, Kun taivainen Isäni :,: Tarpehet tiennee.

3. Kun voimani uupuvat, Käsilläs kannat, Ja syntini armosta :,: Anteeksi annat. :,:

4. Oi, johdata kulkuni Totuuden teitä! Et, Isäni armahin, Lastasi heitä. :,:

I. Hellén.

180 Lammas oon mä Jeesuksen, Lakkaamatta iloitsen, Ett' on mulla paimen paras, Johdattaja jalo, rakas, Hän mun kutsuu äänellään Seuraamahan jälkiään.

2. Mennä, tulla turvass' saan, Hän mua kaitsee sauvallaan; Laajoille vie laitumille, Raikkahille lähtehille, Ja kun ilta pimenee, Lammastarhaan saattelee.

3. Miks en laulais riemuiten, Kun oon oma Jeesuksen; Eläissän' hän hoidon antaa, Ja kun kuolen, hän mun kantaa Helmassansa taivaaseen; Kiitos olkoon Jeesuksen!

Suom. C. Ahnström, Fr. E.

181 Kiiruhda armaan Jeesuksen luo! Tien sanassaan hän selkeän suo. Meillehän kaikuu kutsunsa tuo: »Tulkaa, oi, tulkaa vaan!» Kaikk' on luonaan tyyntä, ihanaa, Synnin kahleet siellä katkeaa; Siell' uskallusta, toivoa saa Syntinen turvissaan.

2. Luokseen kun äidit lapsensa toi, Siu-

nauksensa heille hän soi; Vieläkin tulkaa, lapsoset oi, Saamahan siunaustaan! Kaikk' on luonaan j.n.e.

3. Vielä hän kutsuu eellehen vaan, Kaikille tarjoo viel' armoaan. Oi, ällös hylkää kutsumustaan: »Tulkaa, oi, tulkaa vaan!» Kaikk' on luonaan j.n.e. Sankey.

182 Muista Jeesustasi aina, Sinä lapsi pienoinen; Sydämees ja mielees paina Armo Herran Jeesuksen; Myrskyn, tyynen vallitessa, Murheessa ja riemussa, Muista aina Jeesusta!

2. Muista Jeesusta ja valvo, Väijyy vaarat vaikeat Harhateitä ompi paljo, Monet niille poikkeevat. Ja kun kiusaukset kietoo, Muista, muista Jeesusta: Hän on aina auttaja!

3. Muista Jeesusta ja taivu Ristiäsi kantamaan; Ällös epäuskoon vaivu, Vaikka sua pilkataan; Vaikka sua vaino kohtaa, Ällös hylkää Jeesusta, Uskost' ällös lankea!

4. Muista Jeesusta, kun kerran Tiesi käypi kuolohon! Heitä huoles huomaan Herran, Hän sun Vapahtajas on, Hän sun osti verellänsä Synnin, kuolon vallasta: Muista aina Jeesusta. I. A. G. H.

183 En oo liian pieni Lapseks Jumalan, :,: Häntä ilomielin Palvelemahan. :,:

2. En oo liian pieni Enkä halpakaan Temppelinä Herran Hengen olemaan. :,:

3. En oo liian pieni Iloks kodissain, :,: Todistamaan siellä Vapahtajastain. :,:

4. En oo liian pieni Rukoilemahan; :,: Herra kuulee äänen', Hän on turvanan'. :,:

184 Hyvä paimen, johda meitä Hengelläs ja sanallas, Tuskan alle nääntyneitä Virvoita sä armossas. :,: Hyvä paimen, hyvä paimen, Hoida, ruoki lampaitas! :,:

2. Sulta avun saamme parhaan Hädässä ja tuskassa; Saata, jos me käymme harhaan, Kotiin synnin korvesta! :,: Hyvä paimen, hyvä paimen, Kuule, auta, armahda! :,:

3. Ethän synneistämme soimaa, Hyljää et sä hukkuvaa. Sull' on armoa ja voimaa Syntiselle lahjoittaa. :,: Hyvä paimen, hyvä paimen, Turviis sielu halajaa. :,:

4. Herra, auta meitä varhain Etsimään sun apuas; Saata usko, toivo parhain Syttymähän armollas! :,: Hyvä paimen, hyvä paimen, Tuntea suo rakkauttas! :,: Sankey.

185 »Ei taivahassa kuolon vaaraa, Ei kyyneleitä, yötäkään.» Näin lauloi kerran Musta Saara, Pien' neekerlapsi hyvillään.

2. »Taivaassa Herra tuskat poistaa Ja huokaukset kokonaan, Siell' Herran kasvot

mulle loistaa, Siell' luonaan aina olla saan.»

3. Näin ilmoittavan kuuli kerran Hän opettajan valkoisen; Hän kertoi rakkaudesta Herran Ja ystävästä lapsien.

4. Hän sai myös kaupungista kuulla, Joll' ompi autuus muurinaan; Ja hänkin tahtois sinne tulla Ja siellä kiittää Jeesustaan.

5. Nyt riutuu raukka tuskissansa Kurjalla tautivuoteellaan; Mutt' rauha lepää kasvoillansa, Ja riemu loistaa katseestaan.

6. Ei ystävätä yhtään läsnä, On vuode kylmä, kova vaan; Hän kuitenkin on kärsiväisnä Ja onnellisna toivossaan.

7. Hän miettimäst' ei hetkeks laata Voi noita kultasanoja, Hän muistaa tuota »uutta maata» Ja »uuden taivaan» riemua.

8. »Ei taivahassa koskaan kuolla», Hän laulaa aina hiljempään; »Ei tuskaa, valitusta tuolla, Ei itkua, ei yötäkään!»

9. Hän huokaa yhä heikommasti: »Oi kaupunki sä kultainen! — Ei kuolemaa!» ja rauhaisasti Hän vaipuu kuolon unehen.

10. Nyt Jeesuksensa kiitokseksi Hän soittaa siellä kanneltaan; Karitsan veri valkoiseksi Sai Mustan Saaran kokonaan. L. S.

186 Jeesus, joka lapsillekin Aina tarjoot rakkautta, Anna armos, että mekin Rakastamme sinua!

2. Auta meitä kulkemahan Aina silmäis edessä, Ettei ääni synnin pahan Saisi meitä vietellä.

3. Sylihisi meitä paina, Vaaroista niin varjele. Rakas Jeesus, aina, aina Sua tarvitsemme me. M. N.

187 Mieli pysyy virkeänä, Rinta riemuisena ain', Jos mä, kiittäin Jumalata, Tyydyn onneheni vain.

2. Onhan mulla syytä kiittää, Kun on koti ihana, Jossa vanhemmat ja siskot Rakastavat minua.

3. Onhan mulla syytä kiittää, Terveenä kun olla saan, Kun saan kouluhuni käydä Paljon hyvää oppimaan.

4. Siksi tahdon laulaa, laulaa, Laulaa riemuani vaan. Sydämestä tahdon kiittää Taivaan Herraa ainiaan. M. N.

188 Ompa taivaassa tarjona lapsillekin, Jotka Jeesusta rakastavat, Kultakruunut ja valkeat vaattehetkin, Harput, joilla he soittelevat.

2. Puhdas kulta on tie, jota astelevat Kera laulaen enkelien, Karitsan siellä kasvoja katselevat, Veriuhria syntisien.

3. Siellä istuvat elämän lähtehellä Elon leipää he nauttia saa; Pois on yö, poissa kuolema häiritsevä, Siellä Jumala ain' valistaa.

4. Siellä murheen ja surujen taukovi vuo, Ikilohdutus virtaelee; Ylistystänsä autuas Herralle tuo, Hänen rinnoillaan lepäelee.

189 Kun hän joutuu, kun hän joutuu Kokoomahan täältä Rakkaitansa, armaitansa Helmaans sulkemaan, Silloin kointähden lailla he kruunussa loistaa; Hänen nimeäns aina ylistävät vaan.

2. Kruunuhunsa kokoileepi Hän voitetut helmet, Kokoo kaikki uskovansa Taivaan kunniaan; Silloin kointähden j.n.e.

3. Lapset, jotka Jeesustansa Rakastavat, pienet, Kootaan kaikki aarteinensa Taivaan kunniaan. Silloin kointähden j.n.e. Sankey.

190 Sinun nimees työmme me, Rakas Herra Jeesus, alotamme, Siunaa sinä toimiamme, Kunniakses saata ne!

2. Synnit kaikkein kantaen, Isän sylin avasit sä meille; Sanas elämämme teille Oppaaks anna taivaaseen! Fredr. Gjertsen.

191 Aamu armahainen, Joki juokseva, Koski kuohuvainen, Veisaa kiitosta, Kiitosta.

2. Päivä paisteinensa, Loistain vuorilla, Laaksot laumoinensa Veisaa kiitosta, Kiitosta.

3. Maassa kimalainen, Linnut ilmassa, Leivo laulavainen Veisaa kiitosta, Kiitosta.

4. Nouse riemuisasti, Lapsi levosta; Veisaa hartahasti Herran kiitosta, Kiitosta!

192 Aamulla varhain käyn karjaani paimentamaan. Lintujen kanssa mä virttäni laulelen vaan. Lauluhun kaiku se vastaa, se vastaa.

2. Nälkäinen susi, mi karjaani vaanielee, Virteni soidessa varmahan pois pakenee, Metsässä yksin vaikk' kuljen, vaikk' kuljen.

3. Itse mä oon kuni karitsa pienoinen vain; Mulla on paimen, mi lastansa muistavi ain', Seurata häntä mä tahdon, mä tahdon.

Ruotsal. kansanl.

193 Jo päivä paistavi, Mä nousen vuoteeltain. :,: Rauhassa maata sain. Oi kiitos Luojani! :,:

2. Oi kiitos Luojani, Kun yöllä suojelit, :,: Voimani vahvistit, Oi armias isäni! :,:

3. Mun tääkin päivä suo Sun toimia turvissas, :,: Vahvista voimallas, Ja puhdas sydän luo.

Immi Hellén.

194 Uusi aamu ihana Saanut ompi alkunsa. Poiss' on öinen pimeys, Uuden päivän virkeys Ihastuttaa mielemme; Kiittäin siis nyt laulamme.

2. Hellä Isä taivainen, Rakkahin ja armoinen, Kuinka sua kiitämme, Armoas ylis-

tämme, Hyvyytes kun suuri on, Aina uusi, loputon.

3. Elämämme alkavan Suo ain' olla raikkahan, Niinkuin uusi aamu on! Ja, kuin valo auringon, Sanas tiemme valaiskoon, Elämämme ohjatkoon! A. P.

195 Väsyneenä ruumiini Lepoa jo kaipaapi. Suo mun, Isä taivainen, Maata suojass' enkelten!

2. Mitä rikoin vastahas, Anteeks anna armostas, Auta, että huomenna Voisin sua palvella!

3. Kaikki omaiseni mun Haltuus, Herra, annan sun. Anna kaikkein ihmisten Maistaa armoo Jeesuksen! Louise Hensel.

196 Jo päivä laskee, kuitenkin Luonamme olet alati. Ja nukkuissamme, Jumala, Sä olet yömme vartija.

2. Ja Herran siipein varjossa Kylät, maat ovat levossa; Myös hyväin lasten turvaksi On enkelit-ain' avuksi.

3. Ken Herran käskyt noudattaa, Suloisesti hän maata saa; Hän nousee jälleen iloissaan Ja kiittää Isää ainiaan.

F. M. Franzén. (Suom. M. K.)

197 Nuori kansa, aalloillansa Mailma purttas keinuttaa. Katso, kuinka myrsky sulle Haudan tahtois valmistaa!

Herää! Vielä aikaa ois. Tutki tietäs, käänny pois!

2. Nuori kansa, paulojansa Mailma heittää etehes, Vaan on vahva turva sulla, Jos saa Herra sydämes. Paimenhelma Jeesuksen Satama on rauhainen.

3. Nuori kansa, armoansa Jolle Herra suonut on, Sinä, joll' on usko, rauha, Riemu, toivo verraton, Kestä, valvo, myötäs tuo Muitakin sun Herras luo!

4. Nuori kansa, suojassansa Herra sua varjelkoon! Tartu miekkaan uljahasti, Lähde ristin taisteloon! Kun on Herra puolellas, Varma olet voitostas.

198 Käy, nuoriso, oi, Sen luokse, ken henkensä tähtesi soi! Sä toivothan turvalliseen satamaan; Sen saavutat Kristuksen luona sä vaan. Hän voimia suopi, hän suojata voi, Käy, nuoriso, oi!

2. Käy, nuoriso, oi, Käy joukkohon ristin, kun kutsumus soi! Käy maatas ja kansaasi puolustamaan, Kun synti sit' uhkaapi orjuudellaan, Käy nuoruuden innolla taistelohon; Viel' aika nyt on!

3. Käy, nuoriso, oi, Kun riemusta hehkua rintasi voi, Käy riemuiten Herraasi palvelemaan, Käy saamahan työhösi siunaustaan!

Hän lähde ja rikkaus on elämän: Käy kiittämähän!

199 On nuoruus aika toukojen, Maa lämmin silloin on. Siis uutterasti kyntäen Se saata kuntohon, Niin että Luoja siunaten 'Sais siihen kylvää siemenen, Ja nousis vilja versomaan Uskossa Jumalaan.

2. Saa nuoruudessa parhaiten Myös rikkaruohot pois. Ne irti kitke taistellen, Jos rakkahatkin ois! Äl' anna himon orastaa, On sydän sille altis maa; Jos siemenet sen juurtuvat, Ohdakkeet nousevat.

3. Työaika on sun nuoruutes Ja laaja vainio, Siis pyydä Herraa voimakses, Työmaalle joudu jo! Se onnekas ja iloinen, Ken pääsi työhön Jeesuksen Ja nuoruutensa aikana, Saa häntä palvella.

200 Sun tielläsi on, nuorukainen, Mon' kiusaus ahdistavainen; Vaan voittaa ne voit joka kerran, Jos turvanas on sana Herran.

2. Yön tullen se soihtuna hohtaa, On lähde, kun uupumus kohtaa, Kuin päivä se lämpöä luopi, Kuin tähtönen johtoa suopi.

3. Se valheiden viettelyt torjuu, Se auttavi, usko jos horjuu, Se myrskyjen raivoissa kestää, Se kuoleman pelvonkin estää.

4. Hän, kuin sinun velkasi kantoi, Ne sul-

lekin anteeksi antoi; Niin vastahan syntien soimaa Saat lohtua, toivoa, voimaa.

5. Siin' Herrasi äänen sä kuulet, Kun myrskyhyn hukkuvas luulet. Hän tyyntävi pauhaavan pinnan; Hän viihtävi aaltoovan rinnan.

6. Niin, tielläsi on, nuorukainen, Mon' kiusaus ahdistavainen; Vaan taistele! — voittaen kuljet, Ties suojahan Herran kun suljet.

201 Totuuden Henki, johda sinä meitä Etsiessämme valkeuden teitä, Työtämme ohjaa, meitä älä heitä, Tietomme siunaa.

2. Kaikessa näytä käsiala Luojan, Mahtavan, viisaan, kaiken hyvän suojan. Kristuksen luokse, rakkauden tuojan, Johda sä meidät.

3. Kristus, sä tiemme, valo sydäntemme, Toivomme ainut, sinä Totuutemme. Armosi anna meille eloksemme, Uudista meidät.

4. Anna, sä Kristus, valos meille hohtaa. Anna sen meitä Isän kotiin johtaa. Jos mikä murhe meitä täällä kohtaa, Voittohon auta.

Z. Topelius. (S. Virsik.)

202 Ah, kuinka onkaan autuas Lakia noudattava, Ah, autuas on vanhurskas, Herrassa vaeltava. Hän yli kaiken Ju-

malaa Sydämestänsä rakastaa, Pyhyyttä pyytää noutaa.

2. Jo nuoruudessa kuinka vois Oikeeta löytää tietä, Ja kuinka välttää, ettei pois Taas himot siltä vietä? Vain siten, että ottaapi Sun sanas, Herra, ohjeeksi, Sen mukaan vaeltaapi.

3. Mun jalkani jos ojentuis Sun tahtos tielle aina! Ja etten koskaan hairahtuis, Sun käskys mieleen paina. Suo polkujas mun katsella, Vanhurskauttas tutkia, Noudattaa oikeuttas.

4. Sun tietäs, Herra, kulkisin, Jos osaisin ja voisin. Sun luokses aina pyrkisin, Sun kanssas olla soisin. Sun kutsumukses kyllä sain, Mut olen raadollinen vain, En edessäs mä kestä.

5. Ah, ensin juoksin ylväsnä Ja rohkealla miellä. Mä luulin, että pysyä Osaisin Herran tiellä, Vaan omin voimin hairahduin Ja aina kaaduin, kompastuin Ja häpeään mä jouduin.

6. Nyt tunnustan mä nöyrästi, Ett' outo olen aivan, Jos et sä neuvo, Herrani, En osaa tietä taivaan. Jos et sä itse paimenna, Mä eksyn kohta laumasta Kuin lammas eksyy korpeen.

7. Sä, Herra, pidä sanasi Jalkaini kyntti-

länä, Sen loistaa anna tielleni Tähtenä heleänä. Sokeat avaa silmäni, Vahvista heikot jalkani, Taluta tielläs aina. (S. Virsik.)

203 Oi Jeesus, johda kulkuni Seuraamaan askeleitasi, Niin saavun kautta vieraan maan Sun luokses kotiin oikeaan.

2. Sä voimas anna voimaksi Mun matkallani turvaksi. Suo että tahtoos tyytyisin Helteessä koetustenkin.

3. Oiethan tieni, tähteni, Mä horjahdun niin helposti. Suo armos, etten eksyisi, Vaan vaeltaisin tielläsi.

4. Niinkuin sä kaikki aartehet Halpoina pidit maailiset, Mua auta aina välttämään Himoja mielen itsekkään.

5. Sä kärsit ristinkuoleman Mun puolestani katkeran. Aut', että sinuun tyytyen Nöyrästi ristin kantanen.

6. Sä, Jeesus Kristus, armoisa, Sun Henkes minuun vuodata. Sä Totuus, johda totuuteen, Sä Vaio, vaioos iäiseen. (S. Virsik.)

204 Tie käy taivaan Kautta vaivan, Myrskyn, erämaan. Kestäin, koittain, Vaarat voittain, Määrän saavutan. Miiloin esteet uuvuttaa, Herra heikon vahvistaa, Auttaa tiellä Toivomiellä Loppuun kulkemaan.

2. Autuaalle Elon maalle Armokutsut sain. Sinne koitan, Kunnes voitan Rauhan Herrassain. Kulkeissaan ken pysähtyy, Toivo hältä himmentyy. Hartahasti Määrään asti Siis mä kuljen vain.

3. Armonvuoriin Iki-nuoriin Silmäs, sielu luo. Milloin vaivut, Pelkoon taivut, Jeesus voiman suo. Milloin mailma raivoaa, Jeesus auttaa, lohduttaa. Alla vainon, Vaivain painon Turvan Jeesus tuo!

4. Neuvo sinä, Sill' en minä Tiedä parastain. Johda, säästä, Auta, päästä, Itse voit sen vain. Kuolemasta elon toit, Meille Pyhän Hengen soit, Auta tiellä, Että siellä Kiittää saan sua ain'. Ph. Fr. Hiller.

205 Autuas, ken sydämensä Antaa Herran kätehen, Suostuu hänen mielehensä Tahtohonsa tyytyen. Ilo, onni, korkeus, Murhe, köyhyys, ahdistus, Kaikki kääntyy parhaaksemme, Myöskin kuolo voitoksemme.

2. Häilyvä on elämämme, Varjo vaelluksemme, Monet vaiheet päivinämme Täällä aina koemme. Eivät kestä aarteet maan, Tieto, arvo, valtakaan. Emme saata yhtään jatkaa Elämämme juoksun matkaa.

3. Herralla on tiedossansa Salaisinkin ajatus, Raukee hänen avuttansa Parahinkin

aikomus. Kaikk' on Herran vallassa Päällä maan ja taivaassa. Kaikkea hän hallitseepi, Hyväksemme vallitseepi.

4. Tiedostamme, voimastamme Täällä usein kerskaamme, Vaikka lahjaks Herraltamme Kaikki saaneet olemme. Herralta on kuritus, Herralta myös armahdus. Hän suo puutteen, hän suo leivän, Murheen niinkuin ilon päivän.

5. Autuas, ken muistaa tätä, Tyytyy Herran tahtohon, Häntä Jumala ei jätä, Herran hoidossa hän on. Viimein erotessansa Hän saa levon Herrassa, Voiton saa hän kuolemassa, Perii ilon taivahassa.

6. Sydän nöyrä, tyytyväinen, Herra, aina mulle suo, Maailma kun pettäväinen Tuskaa, murhetta vain tuo. Minut viimein suojassas Kanna riemumajahas, Jossa veisaa riemuissansa Uutta virttä Herran kansa.

Gustaf Ollon. (S. Virsik.)

206 Edessä Herran vaellan, Ja hänen annan johtaa. Hän tahtoo mulle parastan', Jos vitsallaankin kohtaa. Maa, taivaat kättensä on työt; Mä heittäyn huomahansa, Jos milloin ankarasti lyö, Se myös on armoansa.

2. Mä tiedän: Isä milloinkaan Ei lastaan vitso suotta; Se ylpeyden saa taittumaan,

Ja kestävyyttä tuottaa. Niin, vaikka merten myrskyihin Mun kauas pois hän heittäis; Mun nostais sieltä sittenkin Ja siivillään hän peittäis!

3. Ken taisteluissa elämän Hetkenkään kestää voisi, Jos rinnallaan ei seisois hän Ja auttajana olsi. Yö synkein hänen seurassaan Kirkkaaksi päiväks muuttuu, Mutt' yö mun peittää kokonaan, Jos Herra multa puuttuu.

4. Hän viisahasti johtaa ain', Vie yhtä määrää kohti; Jos rauhaa soi tai vaivaa vain, Ain' häntä rakkaus johti. Jos kuinkin toimii, ainian Hän syömmellään mua kantaa, Jos pilviin peittää taivahan Tai päivän paistaa antaa.

5. Hän ruumihimme maasta loi Sanallaan siunatulla, Myös sielua hän vartioi Eik' anna hukkaan tulla. Siis uskossan' mä kestän vaan, Siks kuin saan riemuin kuulla, Kun kutsuvi hän omiaan Hääsaliin sulosuulla.

6. Niin, Herra, sinun huomaas näin Mä ruumiin, sielun, suljen; Sä määräsit tiet elämäin', Sä tiedät, kunne kuljen. Uskossa luottain antaudun Omakses, Herra, sulle: Sun tahtoos tyydyn, alistun, Se elämän tuo mulle!

207 Kristityn ilman ristiä Ei Herra olla anna. Siis, sielu, aina nöyränä Sä ristiąsi kanna. Hän lapsiaan, Rakkaimpiaan Vie usein alle vaivan, Lyö ankarimmin aivan.

2. Ei kristittyä ristittä Milloinkaan tänne luotu. Se, mitä saat sä kärsiä, On hyväksesi suotu. Ei Jumala Voi sinua Kurittaa vihassansa, Vaan rakkaudessansa.

3. Et rukoukseen ristittä Sä koskaan oikein taipuis, Et syntisenä, köyhänä Sä Herran eteen vaipuis. Siis ristiäs Sä mielelläs Nyt kanna aikanasi, Se auttaa sieluasi.

4. Et jaksais ilman ristiä Pysyä valvehella, Vaan uneen synti pettävä Sua alkais vaivutella. Ah, kiusoissa Ja vaivoissa Käy, Jeesus, auttajaksi, Tee usko palavaksi.

5. Et ristittä sä minunkaan Suo käydä tiellä taivaan. Se auta, Herra, kantamaan, Mua tyytymään myös vaivaan. Mun uskossa Kilvoitella Sä anna ristin tiellä, Suo kruunu luonas siellä.

David Nerreter. (S. Virsik.)

208 Ken noin sydämellesi kolkuttaa illan tullen? Ken hellästi lääkettä tarjoaa Salaisihin tuskihin sullen, Salaisihin tuskihin sullen?

2. Tuo kolkutus, kai sä sen kuulit, ja sen Äänen armaan? Miks et heti aukaise? Tai-

vahisen Suo lohdun ja riemun se varmaan. Suo lohdun ja riemun se varmaan.

3. On kolkkoa, kylmääkin toisinaan Maailmassa; On niin kuni puuttuisi kaikkea vaan. Vaikk' on huvit riemuittamassa, Vaikk' on huvit riemuittamassa.

4. Mit' on ilo, onni ja kunnia maan Sitä vastaan, Kun Jeesuksen ainiaan olla mä saan, Ja hän mua hoitaa kuin lastaan, Ja hän mua hoitaa kuin lastaan.

5. Siis aukaise! Lahjansa ystäväs tuo Hyvät aivan! Ei aartehet mitkään niin oivat kuin nuo: Suo kruunun hän sulle ja taivaan, Suo kruunun hän sulle ja taivaan.

L. S.

209 Voi tietäisitpä sinä, joka vielä Oot synnin orja julman viekkahan, Sun kohtalos, et viivyttelis tiellä, Vaan kävisit luo hellän auttajan. Oi, mikä tunne autuas, Kun Jumala jo tänään asuis sielussas!

2. Ah, maistaisitpa Herran suloisuutta, Kuink' ylen hellä Herra Jeesus on, Et vastaan oisi armon rikkautta, Vaan taipuisit jo hänen tahtohon. Oi, mikä tunne j.n.e.

3. Voi, tietäisitpä synnin hirmupalkan Ja tuskan, joka himoistasi on, Jo itkein saisit luoksi Herran armaan, Jok' ain' on valmis anteeks antohon! Oi, mikä tunne j.n.e.

4. Ah, jospa kerran toki mieles taipuis Ja parannukseen oisit halukas! Jeesuksen helmaan sielus kohta vaipuis Ja syömmessäs ois rauha autuas! Oi, mikä tunne j.n.e.

H. A. Brorson.

210 Joutukaa, sielut, on aikamme kallis, Vuotemme virtana vierivi pois, Jeesus ei syntisen sortua sallis, Kaikille armosta autuuden sois. Oi, valitkaa tie, Joka elämään vie! Kohta jo päättynyt päivämme lie.

2. Tiell' elon velttona olla ei auta, Vaarat ne vaanivat vaeltajaa. Kunnian kruunua laiska ei voita, Turhaan ei aikaansa tuhlata saa. Kun joutuvi yö, On jo myöhäistä työ. Kiiruhda, kohta jo hetkesi lyö.

3. Maailman rakkaus mielestä heitä, Riemulla rientääkses kotia päin, Kiittäen häntä, jok' auttavi meitä, Armonsa ihmeitä ain' ylistäin. Näin taivaasehen Tiemme vaarallinen Kulkevi korvesta kiusausten.

4. Armahin Jeesus, käy kanssamme tiellä Johtaen, nostaen, varoittaen. Kiusaaja meitä kun tahtovi niellä, Lannista viekkahat vehkehet sen. Ain' armosi suo, Hyvä turvasi tuo, Vie meidät autuuteen istuimes luo.

Abr. Achrenius, mukaillut Simo Korpela. (S. Vk.)

211 Sielun rauha! Mieti kerran, Mitä merkitseepi se! Kuullessasi ääntä Herran, Antaudutko hänelle? Häntä ilman elos on Onneton.

2. Kun sä kuljet mailman tiellä, Jumalata vierastat, Turhuutehen miellyt vielä, Isäs käskyt unhotat, Rauhan saanut oletko? Herää jo!

3. Epäröiden viivyt suotta. Miksi, miksi viivytkään? Pettymystä mailma tuottaa, Sit' et hylkää sittekään. Mutta kun ei rauhaa näy, Kuinka käy?

4. Este ehkä lienee sulla, Side hienon hienokin? Estämään ei saa se tulla Matkaas rauhan majoihin. Vapaus nyt jo annetaan Tulemaan!

L. S.

212 Oi, miksi nukun, miksi en jo herää? Ei ole aikaa hidastella enää? Elämä kuluu eikä palaja, Se elämä, jonk' antoi mulle Herra, Ja josta tarkan tilin multa kerran On vaativa.

2. Oi miksi silmän' ummistan ja suljen, Miks' unen tiellä eksyksissä kuljen? On edessäni mulla suora tie. Se tie on selvä, jolla kirkkahana Minulle loistaa jumalainen sana; Se kotiin vie.

3. Oi, miksi oon niin kylmä, kova aina? Miks uni raskas sydäntäni painaa? Rakkaus

Herran mulle suotu on, Niin lämmin, kuin sen Isä vaan voi antaa, Jok' omaa lastaan käsillänsä kantaa, Niin rajaton.

Kaarlo Krohn.

213 Jää hyvästi, maailma, nyt käännyn mä tieltäs, Nyt enää en usko sun viekasta kieltäs, Vaan nöyränä palajan Jeesuksen luo, Jok' anteeksi suuret syntini suo Ja vapahtaa vangin tuomion alta. Niin riistetään synniltä hallitusvalta.

2. En enää mä etsi nyt sun hekumaas turhaa, Se ruumiini syöpi ja sieluni murhaa. Mä ihastuin Jeesuksen rakkauteen Ja vaellan Jumalan taivahaseen. Siell' ylhäällä siimeessä Eedenin tarhain On sielulle tallella nautinto parhain.

3. Nyt enää en tyydykään mä katoovaan kultaan, — Se paadutti sielun' ja painoi sen multaan — Kun rikkaus Jumalan rakkauden On annettu mullekin syntisellen. Ken kalleimman helmen, Jeesuksen löysi, Oi, eikö sen saamiseks halpoja möisi!

4. Ja mikä sun maineesi on arvo ja hyöty, Kun unhotus siihen on leimaksi lyöty? Kun hautani ehtivi ruohottumaan, Mua tuskinpa mailmassa muistavatkaan. Siks sinne mä käyn, missä saan nimen uuden Ja ijäisen maineen ja kuolottomuuden.

5. Niin, pois minä, Baabel, nyt sunpauhustas lähden, En ikuista tuhlaa mä hetkisen tähden. Mut heikot on voimani, raskas on tie, Siks auta, o Herra, ja johda ja viel Mua kotihin kanna kuin sairasta lasta, Vie rauhaasi mailmasta rauhattomasta.

Simo Korpela.

214 Jos sä vielä maailmassa Kuljet ilman Jumalaa, Käänny, käänny pois jo harhatieltäs, Siell' et koskaan rauhaa saa, Siellä, siell' et koskaan rauhaa saa. Hän, ken omakseen sun osti, Herra Jeesus, kutsuvi. Kuule hänen hellää ääntään: Joudu, lapsi, luokseni, Käy luokseni, Joudu, lapsi, luokseni!

2. Elon vettä Jeesus antaa, Jos on jano, riennä vain! Yksin hän sun kaihos viihdyttääpi, Rauhan, ilon lahjoittain, Rauhan, rauhan, ilon lahjoittain. Pois hän nostaa syntitaakan, Suopi armon antimet, Sielus elon voima täyttää, Poistuu kaikki puuttehet, Oi puuttehet, Poistuu kaikki puuttehet.

3. Ristiriidat, kysymykset, Toiveet, pyyteet sydämen, Onnen unet, unet pettäväiset. Tuskat rinnan riehuisen, Tuskat, tuskat rinnan riehuisen, Kaikki jätä Jeesukselle, Vangin kahleet katkoo hän, Kaikki häness' ompi

sulla, Hän suo onnen kestävän, Suo kestävän, Hän suo onnen kestävän.

4. Koko tien hän kanssas käypi, Joka hetki luonas on; Hältä, hältä saat sä uuden voiman Synnin vallan voittohon, Synnin, synnin vallan voittohon. Huolesi hän kaikki kantaa, Kaikki tuntee, arvioi, Eikä hänen lammastansa Hältä kenkään ryöstää voi, Ei ryöstää voi, Kenkään sit' ei ryöstää voi.

5. Ja kun joutuu ilta kerran Hetki öisten varjojen, Kuolohon kun silloin silmäs sammuu, Suo hän elon ijäisen, Suo hän elon ijankaikkisen Taivas kirkas aukeneepi, Uusi aamu valon luo, Sulle autuuden ja riemun Jeesus armostansa suo, Sen Jeesus suo, Jeesus armostaan sen suo. Aina Lagus.

215 Kuinka ihanaa Saada vaeltaa Jeesuksemme jäljissä! Hänen johdollaan Kautta korpimaan Kotiin kiirein pyrkiä!

2. Kuinka hyvä sen, Ken saa aartehen, Jota ei syö ruostekaan! Oi, sit' autuutta, Kun on Jumala Aina läsnä armollaan!

3. Oi, mi onni on Luottaa armohon, Onni se, kun kaikki saa, Riemut, murehet Suuret, pienoiset, Eteen Herran vuodattaa!

4. Mainen ilo on Aivan arvoton Rinnalla sen autuuden, Minkä omistaa Omaksensa saa Joka lapsi Jeesuksen.

5. Kaita kyll' on tie; Taisteluun se vie Kautta murheen laakson vaan. Mutt' on Jumalas Kaikkivaltias, Hän tuo voiton voimallaan.

6. Voitto parahin Täällä kuitenkin On kuin köyhä varjo vain Siitä riemusta, Mikä taivaassa Osana on voittajain.

7. Herraa kiitä siis: Ryhdy tehtäviis Kuuliaisna tyytyen. Jos ne pienet on, Onhan verraton Sulla määrä ijäinen! H. R.

216 Mä elän laupeudesta Ja armon antimista, En ansainnut mä autuutta, Se tuotiin taivahista. Tää lohdutus on ainoa: Mä elän laupeudesta.

2. Sua, Jeesus, kiitän ainian, Sä hädästä mun nostit, Joit vihan kalkin katkeran Ja verelläs mun ostit. On autuuteni sinussa: Mä elän laupeudesta.

3. Sua ylistän, oi Jumala, Nyt täällä murheen maassa. Vaan kerran valkovaatteissa Sun luonas kunniassa. Saan siellä iät veisata: Mä elän laupeudesta.

Ph. Fr. Hiller. (S. Virsik.)

217 Mä uskon. Kysyt: mit' on usko? Se armotyö on Jumalan Autuuden vieno aamurusko Ja valo yössä kulkevan.

2. Sen juuret ovat vahvat, syvät, Ne itse

Herraan kiintyvät. Ja taivaast' on sen siemenjyvät, Jumalan Hengen kylvämät.

3. Se voitto on, mi mailman voittaa, Saatanan nuolet sammuttaa. Pimeimpään sieluun päivä koittaa, Ja uskon liekki leimahtaa.

4. Uskotta olen valtaa vailla; Uskossa pappiskuningas. Uskotta horjun ruovon lailla, Vaan uskossa oon voimakas.

5. En ilman tiedä elon tiestä, Sen kautt' on selvä määrän pää; Sit' ilman kannan synnin iestä, Kun uskon, pois se vierähtää.

6. Kun epäilen, niin rauha raukee, Ja eksyn yöhön hirmuiseen. Kun usko syntyy, taivas aukee, Ja riemu syttyy sydämeen.

7. Kun kuljen epäuskon teitä, On sydän kylmä kaikillen; Kun uskon, rakastan mä heitä, Ja veljeni on jokainen.

8. Uskotta olen orja vielä; Uskossa vapaa täydelleen; Sit' ilman horjun kuolon tiellä, Sen kautta kuljen taivaaseen. Simo Korpela.

218 Rakkaus, sä kuvaksesi Minut kerran tänne loit. Rakkaus, sä autuutesi Mulle langenneelle soit. Rakkaus, mä itseni Sulle annan iäksi.

2. Rakkaus, sä verrakseni Itses aivan alensit. Rakkaus, sä veljekseni Tänne tulla halusit. Rakkaus, mä itseni Sulle annan iäksi.

3. Rakkaus sä vaivuit vaivaan, Kuolit tähden syntisten, Rakkaus, sä autuus taivaan, Mullekin toit autuuden. Rakkaus, mä itseni Sulle annan iäksi.

4. Rakkaus, sä valo, voima, Totuus, tie ja elämä. Rakkaus, sä, jok' et soimaa, Kärsit kaikkein edestä. Rakkaus, mä itseni Sulle annan iäksi.

5. Rakkaus, sä sielun saatit Armon kautta ikeesees. Rakkaus, mua joka vaadit Antaumaan omakses. Rakkaus, mä itseni Sulle annan iäksi.

6. Rakkaus, sä suuttumaton, Armahtava puoltaja, Rakkaus, sä muuttumaton, Hurskas edesvastaaja. Rakkaus, mä itseni Sulle annan iäksi.

7. Rakkaus, sun armos vie mun Maasta tykös taivaaseen. Rakkaus, sä siellä riemun Annat mulle iäisen. Rakkaus, mä itseni Sulle annan iäksi. Johan Scheffler. (S. Virsik.)

219 Kortta murtuvaa Herra vahvistaa, Ettei katkea; Syöntä suitsevaista, Uskoo uupuvaista Ei hän sammuta.

2. Herra, sulta saan Avun autuaan Heikkoudessain; Kun mun uskon' vaipuu, Toivon maahan taipuu, Oot mun turvanain.

3. Siin' on vahvuuten', Että tiedän sen:

Herra armahtaa; Lohduttaja-Henki Uskon vaivaisenki Virkoamaan saa.

4. Rakkautes on, Herra, pohjaton; Siihen luotan ain'! Kun ol' hätän' suuri, Sulta silloin juuri Suuren armon sain!

5. Sanas kautta saan Uskon voitokkaan; Siinä turvan' on! Se se lohduttaapi, Siitä toivon saapi Jälleen toivoton!

6. Herra armias, Ruoki sanallas Korven kulkijaa, Kunnes riemumielin Luonas uusin kielin Sua kiittää saa! Ph. Fr. Hiller.

220 Oi hellä Isän sydän, kuin holhoot minua! Kuink' kyllin voinen kiittää, rakastaa sinua? Sä varjelet ja autat mua kaikist' ansoista Ja kätket siipeis alle mun vaaran aikana.

2. Mua verhoat ja suojaat, runsaasti ravitset; Ja sielun' niinkuin ruumiin', hellästi hoitelet. Vaikk' köyhä itsessäni, mä sulta kaikki saan. Sua, Auttajatan', aina mua auta muistamaan.

3. Suo kuuliaisest' aina sun sanaas tottelen, Ett' oisi kuormas kevyt, ikeesi suloinen, Ja koska vaara väijyy ja vietteet houkuttaa, Suo silloin, että turvan sinussa sielun' saa!

L. S.

221 Ain' rauhaa vain, kun synti taiston tuo! Sun veres, Jeesus, meille rauhaa suo.

2. Ain' rauhaa vain, kun työ on kiireinen! On mieli tyyni tiellä Jeesuksen.

3. Ain' rauhaa vain, kun kaikk' on vaikeaa! Hellästi Jeesus huolet huojentaa.

4. Ain' rauhaa vain, vaikk' ilman ystävää! On Jeesus läsnä, turvaksemme jää.

5. Ain' rauhaa vain, jos onkin outo tie! On Jeesus meidän, purttamme hän vie.

6. Myös rauhaa vain, kun kuolon hetki lyö! Sai Jeesus voiton, valkes tuonen yö.

7. Se kyllin on; pian taisto taukoaa, Ja Jeesus ikirauhan lahjoittaa.

222 Jeesus on vahva linna, Turviinsa käydä saan. Armonsa varjoon kätkeyn Lohtua nauttimaan. Kuules, kuin riemuisasti Kaikuvi lauluset! Enkelit mulle saattaa Luojalta terveiset. Jeesus on vahva linna, Turviinsa käydä saan. Armonsa varjoon kätkeyn Lohtua nauttimaan.

2. Jeesus on vahva linna, Vaiva kun ahdistaa: Synti ja kiusaukset Vaieta luonaan saa. Pois epätoivo, murhe, Pelkokin poijes jää, Tuskissa joskin vielä Kyynele vierähtää. Jeesus on vahva linna, Turviinsa j.n.e.

3. Jeesus on vahva linna; Eestäni kuoli hän. Suojani vaaroiss' on hän, Voimani nääntyissän'. Vartoan kärsiväisnä Aamua uuden maan: Siellä ei yötä koskaan, Ainainen päivä vaan. Jeesus on vahva linna, Turviinsa j.n.e.

Ira D. Sankey

223 Käy taiten, sä kristitty, kaita on tie Ja portti on ahdas, mi elohon vie; Ah, harvat sen löytävät ainoastaan, Muut tiehen ne mieltyvät laveampaan.

2. Ah, toisilla usko on rakkaudeton Ja toisilla uskoton rakkaus on, Ja kummatkin talvaaseen menevinään, Mut hukkuvat matkalla yön pimeään.

3. Niin kaidaksi tietä ei uskotakaan, Ett' synti on pantava pois kokonaan. Ett' pois oma tahto on pantava myös, Ett' aina on oltava taistossa, työss'.

4. Tiet' ei sitä huoletta yksikään käy, On vaaroja sielläkin, missä ei näy; Ja askelkin syrjään jo surua tuo — Se vaipuu, ken lihansa hallita suo.

5. On saatana, maailma voitettava Ja miel' oma ylpeä poljettava, Ja valmisna oltava nöyryytyksiin Ja itsensä kieltäviin kärsimisiin.

6. Ken käyvänsä luulevi taivahaseen Kuin mäkeä myötäistä vain huvikseen, Se pettyy

— ja paulahan muitakin vie, Mutt' tuskainen, työläs on elämän tie.

7. Siis ahkera oo sekä tee parannus, Niin Herrassa sulla on vanhurskaus. Ja täysin kun antaut Herralle vaan, Ei huku sun sielusi, ruumiisikaan.

8. Niin verellään syntis hän pesevi pois, Ett' syömmesi puhdas ja valkea ois. — Se puhdistus uskossa tallentaos; Se voimia suo sinun taistelohos!

9. Ja seuraa vain jälkiä Vapahtajas! On ikeensä suloinen, sovelias. Ja vaikka on vaikea kaitainen tie, Se ainoa autuutehen sinut vie!

Olof Kolmodin.

224 Kuin mainen kulta puhdistuu Liekissä polttavassa, Niin uskommekin kirkastuu Vain vaivain valkeassa. Tää hehku kuonan hiillyttää, Ja puhdas kulta jälkeen jää Entistään kirkkaampana.

2. Siis, sielu, kestä toivossa, Tuskissa loppuun saakka, Niin vaihtuu ikuisuudessa Kruunuhun ristin taakka. Vain uskossansa kestävä On taivaan rauhaan pääsevä Herransa saapuessa.

3. Kun ahdistus on polttavin Ja uuvun kuorman alla, Suo, Jeesus, että muistaisin Sun vaivas Golgatalla. Suo sanas mulle voi-

maksi Tee heikko usko vahvaksi Ja toivo eläväksi.

4. Ken täällä kilvoituksessaan Kestääpi loppuun asti, Hän kerran taivaan kunniaan Käy kiittäin riemuisasti. Hän loistaa maassa uudessa Vaivoissa kirkastettuna Sun luonas Herra Jeesus. **Ph. Fr. Hiller. (S. Virsik.)**

225 Ei sydän nöyräksi Niin helposti voi tulla, Kuin nöyryyttä on helppo Mainita suulla. Ah, kukkuloilta on Astua raskas Syvähän laaksohon.

2. »Oppikaat minusta», Sä lausuit, Jeesukseni. »Lempeä ja nöyrä ompi Mun sydämeni. Ken mua seurajaa, Hän sieluhunsa Levon ja rauhan saa.»

3. Siis katson sinuhun Uskossa, rakas Herran', Taivuta sydämeni Nöyryytees kerran! Itseni ilolla Alentamahan Auta ja opeta!

2:nen ja 3:s v. Maria J.

226 Korven kautta kulki Herran kansa Pilven-, tulenpatsas johtonansa, Orjuudesta onnen Kaanaaseen. Ihmismieli toisen tienkin tiesi, Mutta toisen Mooses, Herran miesi, Tunsi korven kautta kansalleen.

2. Korven kautta kulki Herran kansa Vaarat, myrkkykäärmeet vastassansa, Mutta »Herran sormi» oppaanaan, Iloiten kun voit-

tojansa saivat, Napisten, kun uudistuivat vaivat, Langeten ja nousten uudestaan.

3. Korven kautta myös on matka meillä, Onnen maa ei löydy oikoteillä: Korven tie — se onnen maahan vie. Siell' on taisteltava taudin kanssa, Myrkkykäärmeet siellä hampaillansa Raatelevat. — Raskas korven tie.

4. Korven kautt' on matka Kaanaanmaalle Kerjäläiselle kuin kuninkaalle, Golgatalle korven polku käy. Kenpä siellä Ristin-Herran näki, Parantui, — ja kirkas Öljymäki Sieltä siintää, — muualta ei näy.

5. Korven kautta auta, Herra, auta Meitä vaeltamaan voitokkaina, Kerran päästäksemme kunniaan! Tuskan tullen, kun jo kurja näännyn, Auta Ristin-Herraan silloin käännyn, Etten jäisi korpeen kuolemaan!

R. Calamnius.

227 Valvo rukoillen, Kestä taistellen, Vastustaakses vihollista, Päästäksesi kahlehista Pahan juonien; Valvo rukoillen!

2. Sielu, valvo vaan! Älä milloinkaan Lihan, synnin orjaks vaivu; Älä mailman turhuutt' taivu Kunnioittamaan; Sielu, valvo vaan!

3. Katso, Kaanaaseen Maalta orjuuden Pyrkii, rientää Herran kansa Johdon alla

Joosuansa; Sä myös taistellen Pyri Kaanaasen.

4. Osa verraton Siellä tallell' on! Jos sä kieltäyt maallisista, Joll'et heitä valvomista, Sulla taivaass' on Osa verraton.

5. Siis sä valvo vaan, Luottain Jumalaan! Kohta saavut kotimaahan, Pian pääsi kruunatahan Ikikunniaan; Sielu, valvo vaan!

J. O. Vallin.

228 Nouse, kristitty, taisteluhun, Tartu miekkaan ja nuoleen! Voiton seppele kutsuu sun Täältä taivahan puoleen. Ken ei taistele uljaast' vaan, Ei myös saavuta kruunuaan!

2. Vastustajas on hirmuinen, Myrkkynuolin hän väijyy, Hän on julma ja kateellinen, Yhtä viekas kuin häijy; Syntiin syöstä hän tahtoo sun, Kuolon, helvetin kuiluhun.

3. Valhe, uhka on aseenaan; Mailman houkutteluksiin Kietoo hän yhä juonillaan; Käyös siis varustuksiin. Täss' oma voimas on kelvoton, Herrasi aseet ne vahvat on.

4. Totuus olkohon lanteittes vyö, Kun sä käyt sodanteillä: Vaikk' on maailma niinkuin yö, Eksy sä et toki siellä; Herran valkeus kun valaisee, Valheen ruhtinas pois pakenee.

5. Väistä tarkkoja nuolia sen, Usko kilveksi laita; Hengen miekkaa heiluttaen Vas-

tustajas alas taita! Jeesuksen Kristuksen vanhurskaus, Siinäpä sulla on virvoitus!

6. Katsees kiinnitä täällä ain' Taivahan ihanuuteen; Kestä! Kuolohon johtaa vain Vaivasta elohon uuteen. Riemuin sä nostaos pystyyn pää: Toivotta kuollessakaan et jää.

7. Valvo, taistele hengessä! Rohkaise uupuva mieles, Itses sanalla virkistä, Sillä kostuta kieles! Kun sua Herrasi kutsuu vaan, Kuule ja kiiruhda tottelemaan!

8. Yksin et ole taistelussas: Sankari kanssasi seuraa, Hän, kuin voiton on valtijas, Juudan myös jalopeura; Jeesus Kristus on voittamaton, Hän, joka veljemme, Herramme on.

9. Joukko saatanan pauhatkoon, Viimein Herramme voittaa; Vanhurskas, pyhä hän myös on, Köyhät armossa hoitaa; Sorron hän murtaa ja vääryyden, Raadolliset ylös nostattaen.

10. Kestä siis yhä taistellen, Kestä loppuhun asti! Aika päättyvi taistelujen, Päättyvi joutuisasti. Voitonvirsi jo taivaassa soi: Kiitos Herran kun voiton toi! H. R.

229 Auta, oi Jeesus, kun eksytys suuri. Maata käy voimalla valloittamaan. Saatana väijyvi julmana juuri Valmisna sie-

luja vangitsemaan. Maailman ruhtinas miettivi ansaa, Turmiohon miten syöksisi kansaa.

2. Auta, kun saatana, maailma, liha Syntien orjaksi taivuttavat, Kun tämän maailman ystävyys, viha Pois sinun luotasi houkuttavat, Anna sä kuoloas aina mun muistaa, Että voin ylpeän mieleni suistaa.

3. Auta, oi Jeesus, kun vieläkin kanteeks Nousevat entiset rikokseni, Nuoruuden syntini anna sä anteeks, Vielä ne kalvavat tuntoani, Hengessä köyhäksi tulla mun anna, Ansios turvissa hoida ja kanna.

4. Auta, kun syntini viekotteleepi Henkeni lämpöä kylmenemään. Auta, kun luontoni ylpeys viepi Omahan kuntohon vain tyytymään. Himoni hillitse piinasi kautta Häpeämään sitä minua auta.

5. Auta, oi Jeesus, ja suo apus mulle Luontoni turmeltu kuolettamaan. Taivuta mieleni nöyräksi sulle, Saata se tahtoas noudattamaan. Yhdistä Henkes mun henkeni kanssa, Terveeksi näin minut tee kokonansa.

6. Auta, oi Jeesus, ja suo valos loistaa Juonia saatanan paljastaen, Kun sanas multa se tahtovi poistaa Kulkien vaatteissa hurskauden. Suo, että henget mä ain erottaisin, Valheesta voiton sun kauttasi saisin.

7. Auta, oi Jeesus, sä valvoja parhain, Että mun sieluni valvoa vois, Suo että eessäs se, myöhään ja varhain, Hartaana ain rukouksissa ois. Synnissä jos tahdon nukkuen maata, Valvomahan minut, Jeesus, sä saata.

8. Auta, kun kamppailen kuoleman kanssa, Kun eronhetkeni läsnä jo on, Sieluni viime kun taistelussansa Aivan on uupunut, saattamaton, Silloinkin suo apus sydämelleni, kuule mun hiljaiset huokauksenl.

9. Auta, oi Jeesus, nyt vaivojen tlellä Voittohon voimasi kunniaksi, Niin että täällä jo voin ilomiellä Veisata aina sun kiltostasi. Herra, sun valtasi suur on ja ankar, Armosi loppumaton, jalo sankar.

10. Auta ja anna mun ansios tähden Ain olla valmiina, valvovana, Niin että silloin kun täältä mä lähden, Saan ilon luonasi taivahassa. Sinne, oi Jeesus, sä vie minut kerran Luoksesi voittoon ja riemuhun Herran!

Joh. Heinrich Schröder. (S. Virsik.)

230 Riennä riemuin eespäin vaan Tietä Jumalasi, :,: Joskin löydät määrämaan Vasta kuollessasi! :,:

2. Ällös pelkää yötä maan: Taivaan tähdet loistaa. :,: Luota Herraan Jumalaan, Hän voi varjot poistaa!

3. Totta sekä oikeaa Horjumatta puolla! :,: Herran tiellä ihanaa Elää on ja kuolla. :,:

Suom. P. J. H.

231 Miksi suotta ihmisparka Murehdit ja olet arka Matkas tähden maallisen? Hän, mi luonnon kukkaan pukee, Hän mi päämme hiukset lukee, Miks et luota hänehen?

2. Hän sun hoiti pienest' asti, Armokasteellaan sun kasti, sanansa soi suloisen, Antoi ruo'an, juoman sullen, varjell sun vaarain tullen: Nosta silmäs hänehen.

3. Mik' on murheistasi hyöty? Ett' oot uupunut ja lyöty, Kaikki käy myös nurjasti. Uskossa jos täytät työsi, Lepäät rauhallisna yösi, Herra työtäs siunaapi!

4. Kun on turvan' ihmisellä Taivaallinen Isä hellä, Hyvä silloin olla on, Poiss' on silloin huolet, haitat: Ain' on täynnä Herran aitat, Hyvyytens on pohjaton.

5. Luota Herraan, Herra auttaa! Murhees, epäuskos kautta Riistät hältä kunnian. Opi myös jo tyytyväksi, Pienestäkin kiittäväksi, Niin saat kerran suuremman. Simo Korpela.

232 Jeesuksen rakkaus, niin on se syvä, Ett' ei ees kurjimman kuolemaa sois. Jeesuksen turviss' on olla niin hyvä, Ei luotansa heitä hän ketäkään pois. Rajatto-

massa Rakkaudessa, Kuinka hän omansa hyljätä vois!

2. Mutta voi, ihmiset ynseät, kovat, Maailman turhuutta vaan jumaloi. Toisilla ansiot turvana ovat, Vaan harvat ne kerjätä armoa voi. Nöyrry ja taivu, Köyhäksi vaivu. Niin sulle koittavi autuuden koi!

3. Kellä ei Jeesus oo tähtenä tiellä, Sen yli varjoopi kuoleman yö. Hänettä rauhaa ken etsivi vielä, Oi, toivoton, turha sen raukan on työ: Kauemmas haipuu, Syvemmäs vaipuu, Niin ikiorjaksi itsensä myö.

4. Tiedä, ett' turmeltu oot perinjuurin; Riennä siis elämän lähtehen luo! Sinne jos rientäisi syntinen suurin, Niin terveeksi toipuis, kun lähteestä juo: Kirous haihtuu, Armoksi vaihtuu: Jeesuksen veri sen ihmehen luo!

5. Siis ota armonsa uskossa vastaan, Ennenkuin ehkä jo myöhäistä ois! Hän sua kohtelis kuin isä lastaan, Ja suurinta hellyyttä sulle hän sois. Ihminen tiedä, Jeesus sun viedä Korvesta Kaanaaseen yksinään vois! **Abr. Achrenius'en muk. Simo Korpela.**

233 Hiljaa vain ja Jumalaan Pane toivos varma aivan! Ilon suo hän aikanaan, Sulta poistaa pilkan, vaivan. Herran tahto parhain ain', Herran tahto, Her-

ran tahto parhain ain'. Hiljaa vain, hiljaa vain!

2. Hiljaa vain, jos näyttäiskin Viipyvältä apu Herran; Kyllä murhe katkerin Lohdutuksen saapi kerran. Päivä koittaa riemukkain, Päivä koittaa, päivä koittaa riemukkain, Hiljaa vain, hiljaa vain!

3. Hiljaa vainl Jo kirkastuu Ehkä kohta taivahasi, Herran tahto tapahtuu, Heitä huolet rinnastasi! Kulje Herraan uskaltain, Kulje Herraan, kulje Herraan uskaltain — Hiljaa vain, hiljaa vainl

234 Oi kestä, joukko sorrettu, Viel' hetkinen! Pian päättyy voittoon taistelu, Saat rauhan suloisen.

2. Oi kestä, vaikka vuottaa saat Vuoskausia, Vaikk' uhrit, toimet ahkerat Kaikk' näyttää turhilta!

3. Oi kestä; uhris uskossa Tuo Herralle; Jeesuksen ristiin katsahda: Suo ilon, rauhan se!

4. Oi kestä, konsa synkkä yö Sua saartaapi, Kun epäilyksen hetki lyö, Ja valvo alati!

5. Oi kestä, riemuin vartoaa Vaan voittoas, Maan kunnes synnin sorrosta Vapahtaa Jumalas!

N. Beskow.

235 Te janoovaiset, rientäkää Jo kilvan vetten luoksi, Ja älköön jääkö yksi-

kään Pois köyhyytensä vuoksi! Vaan tulkaa joka ainoa! Siell' ihka ilmaiseksi On taivaan herkut tarjona Sieluinne autuudeksi.

2. Miks suotta siihen tuhlaatte Työtänne vaivalloista, Mi sammuta ei nälkäänne, Ei janoanne poista. Siis armoleipää nauttikaa Ja elonvirran vettä Se näljän vaivat sammuttaa, Tuo janoon tyydykettä.

3. Oi, palatkaa jo liittoonne Nyt oikein tosityössä! Miks enää viivyttelette Nyt epäilysten yössä! Myös hylkää työs, sä syntinen, Ja vaellukses väärä, Sill' onnettomuus ikuinen On muutoin matkas määrä.

4. »Ei tarvitse sen hukkua, Ken synnist' armoon kääntyy, Mutt' armon ylenkatsoja Se kadotukseen nääntyy.» Sen liiton tähden anteeksi Hän antaa kääntyvälle, Niin ettei synnit kanteeksi Milloinkaan tule hälle.

5. Näin kutsuu Isä taivainen Meit' armosanallansa. Oi seuraa, sielu vaivainen, Ja muista liittoansa. Näin hellästi hän huutaapi Sua, eksynyttä lastaan. Nyt tarjoll' on, siis kiireesti Jo ota armo vastaan!

Simo Korpela.

236 Näin tahdomme me laulaa matkalla Siioniin: Jos auttanut ei Herra, niin missä oltaisiin? Ois jouduttu aaltojen hyrs-

kyyn Ja julmien valtojen myrskyyn; Ja nääntynyt Ois kuoloon sielumme nyt.

2. Vaan kiitos olkoon Herran, hän torjui kuolon pois. Nyt mitä mailman myrskyt ja julmat vallat vois? Kuin lintuset lentää me saamme Ja kiitosta siis laulakaamme! On sielu nyt Jo onnen käsittänyt. E ers.

237 Mä Jeesuksen huomaan heitän Kaikk' kuormani murheineen, Kun raskaimman kuorman, syntin', Hän otti jo harteilleen. Se tuomioks' ei voi tulla, Se ei enää sortaa saa, Kun mun Isä Poikans tähden Vanhurskaaksi armoittaa.

2. Mä Jeesuksen huomaan heitän Mun puutteen' ja heikkouten', Hitauteni, horjuvuuten', Sydämeni kylmyyden. Hän yksin voi heelmän tuottaa, Mi kelvata hälle voi; Hän henkeni uudistaapi, Kuin maan sekä taivaan loi.

3. Mä Jeesuksen huomaan heitän Surut jokapäiväiset, Vähäiset ja suuret huolet Ja toivehet rauenneet. Hän ruusuja tuottaa voipi Tienvierille korpimaan, Ja mettä hän panna saattaa Myös maljahan katkeraan.

4. Mä Jeesuksen huomaan heitän Mun virkani toiminnan, Mun huoleni rakkahistan' Ja sielustan', ruumiistan', Ja kohtaavan ajan enteet, Kuin sieluan' kouristaa, Ja

kaikk' epäilykset synkät, Kuin horjumaan uskon' saa.

5. Kaikk' Jeesuksen huomaan heitän, Niin tahtoo hän armossaan: Luvannut on murheen kantaa Hän kaikista omistaan. Niin saan joka päivän alkaa Rukoillen näin aamuisin: »Tänään ole kanssan', Herra, Niinkuin olit eilenkin!» L. S.

238 Sä, Jeesus, olet iloni Ja ainoa mun turvani, Mun elämäni, aarteeni, Mun kunniani, kruununi, Sua mieleni kun muistelee, Niin sydämeni riemuitsee.

2. Suloinen sydämelleni On, Jeesus, kallis nimesi, Se poistaa vaivat vaikeat, Hajoittaa huolet haikeat. Ei löydy tuskaa päällä maan, Jot' ei se saisi lauhtumaan.

3. Jos ruumis, sielu vaipuisi, En lohdutusta kaipaisi Sun, Jeesus rakas, seurassas, Sun suloisessa suojassas. Jos minkä vaaran surma tois, Mua ei se vahingoittaa vois.

4. Sun suomas ilo, riemu on Sielulle lahja verraton. Kun asut läsnä alati, Se ilahduttaa sieluni. Sä olet paimen parahin, Mun ystäväni armahin.

5. Sua, Jeesus, aina seuraamaan, Ikeesi alle taipumaan Sä anna mulle halua Ja aina armos apua. Mua auta oikein alkamaan Ja auta, etten vaivu vaan.

6. Mua vahvista sä uskomaan, Lihaa ja verta voittamaan. Mua varjele sä synnistä Ja estä erhetyksistä, Suo: elän, kuolen sinulle, Mun rukoukseni on se. S. Virsik.

239 Oi armo ja rakkaus suur', Jolla Jeesus meit' taluttaa juur'! Hän neuvollans opastaa uskovians Täss' oudossa, vieraassa maass'. Hän kaataa ja tukee, Hän riisuu ja pukee, Hän lymyy ja ilmestyy taas. Hän tyhjentää tyhjäks, Ja alentaa köyhäks, Mutt' tyhjä ja köyhä taas tuntea saa, Ett' armonsa rikastuttaa. Hän sumentaa ilman Ja pimentää silmän, Mutt' jällensä kirkastuttaa.

2. Juur' armosta tulee se kanss', Ett' ihmiset vaeltaissans Myös joutuvat yhteen ja yhdessä näin Saa kulkea Siioniin päin, Ja toistansa hoitaa, Jos väsymys voittaa, Ett' anoopi: »auta, jo jäin!» Niin Siionin retkill' Ja valmistushetkill' Saa elää ja ihastuu muistakin viel', Jotk' kulkevat samalla tiell'. Täss' useast' näkee Niin harrast' hääväkee, Ett' oikein on iloinen miel'.

Kansan Lahja Kirkolle.

240 Rakkaus on valon lähde. Tulkoon valo! sana soi; Silloin rakkauden tähden Ensi päivä helakoi. Rakkaus kun käski koittaa Päivän, synnin yön hajoittaa,

Paistoi koitto valkeuden Kasvoist' Herran Jeesuksen.

2. Rakkaus on korkein, suurin; Siksi Jeesus Jumalan Oikealla istuu juuri Elämänä maailman, Tarjoo, antaa rakkauttansa, Jotta eläis kaikki kansa, Jotta sill' ois rakkaus Yli kaiken kaunistus.

3. Rakkaus on käskyin päätös, Side täydellisyyden. Rakkaus on suurin säädös, Suurin voima sydämen. Rakkauttas anna mulle, Että eläisin mä sulle, Täydelliseks tulisin, Taivaan tähtes perisin! Grundtwig.

241 Kiitos, Jeesus, olkoon Sulle, Ylistys myös ijäinen! Anna, Herra, armos mulle, Että kelpais kiitoksen', Kun sua kiitän armostasi, että jätit taivahasi, Otit päälles puutteemme; Kiitos olkoon Sinulle!

2. Synkeys vallitsi maan päällä, Synti, tuska jäytävä; Toivoton ja raskas täällä Ihmisten ol' elämä. Sinä päivän koittaa annoit, Nääntyneet sä nostit, kannoit, Toivon, rauhan tänne toit, Elon kuoleville soit.

3. Syntein' rangaistukset kovat Kuoloon saakka kannoit sä; Vaivat, tuskat verrattomat Tahdoit sinä kärsiä. Kiusaukset kovat kestit, Pimeyden voiton estit. Pelastuksen aukes tie, Joka Isän luokse vie.

4. Maa on synkkä, tie on kaita: Auta Herra,

valos suo! Enkelisi oppaaks laita; Kun mä uuvun, voimaa tuo! Katseen' taivaasehen nosta Myrskystä ja ahdingosta: Sinuss' aina apun' on; Ole, Jeesus, kallion'!

5. Kun käy mailleen elämäni, Ja kun saapuu kuolema, Auta viime hetkelläni Kuolon ahdistuksessa! Anna kovan kuolemasi Vahvistaa sun palvelijaasi; Anna kuolos voitokkaan Keventää mun kuolemaan!

6. Sinä nousit haudastasi, Astuit ylös taivaaseen; Kuolo on nyt vankinasi, Vangit päästit vapauteen. Minutkin vie taivaasehen Voittoriemuun ikuisehen, Jossa kiitän sinua Rakkaudestas suuresta. H. R.

242 Pois pelko, Herran kansa, Ken vois sua peljättää, Kun Herra armollansa Sua aina piirittää. Omainsa nimet hällä On aina muistossaan, Ajalla synkimmällä Hän rientää auttamaan.

2. Pois ihmispelko heitä Ja pelkää Jumalaa, Ken käypi Herran teitä, Se avun hältä saa. Maailman voipi voittaa Vain usko Kristukseen, Suo Herran armon koittaa, Tuo rauhan kansalleen.

3. Hän, Herra, voimassansa Rakentaa kirkkoaan Hengellään, sanallansa Ja armolahjoillaan. Hän ihmeitänsä näyttää Voi vielä

kansassaan, Sen toivon kerran täyttää, Sen nostaa kunniaan.

4. Nyt nouskoon, kristikansa, Sun äänes Herran luo, Ja hälle kiitostansa Sanoin ja töin sä tuo. Hän kotkan siivin kantaa Sun maahan autuuden, Ja vaivan jälkeen antaa Hän rauhan iäisen.

243 Olen löytänyt sen, josta ennustivat Pyhät profeetat muinoisin, Jonka päivän nousua vartosivat Isät sydämin sykkäilevin.

2. Olen löytänyt sen, josta paimenillen Tuli enkelit ilmoittamaan, Jonka kehdolle tähtönen ihmeellinen Idän viisahat toi valollaan.

3. Olen löytänyt sen, joka toi sovinnon, Jok' on tallannut käärmehen pään, Jok' on saattanut meit' Isän suosiohon, Velat maksanut ristillään.

4. Olen löytänyt sen, joka kalkkimme joi, Jok' on aukaissut taivahan tien, Joten mullekin siunaus vuotaa nyt voi, Jospa kuinkakin kelvoton lien.

5. Olen löytänyt sen, joka itse on tie, Ja mun vaaroista vapauttaa, Joka kuoleman varjosta valohon vie, Erämaan läpi kuljettaa.

6. Olen löytänyt sen, jota juur' ikävöin Avuks sieluni surkeuden, Joka elämän lähde

on ehtymätön — Olen löytänyt Jeesuksen.
Simo Korpela.

244 Herra, joka taivahasta Seuraat mua, kuin isä lasta, Henkes anna armostasi, Että aina avullasi Rukoilla mä olkein voin! :,:

2. Tee, o Herra, ristin taakka Keveeks kantaa loppuun saakka, Jotta kernaast' tietäs kuljen, Tyytyin kaikki huomaas suljen :,: Iloiten kun oon mä sun. :,:

3. Ylpeydestä minut päästä, Älä rangaistustas säästä; Paljasta sä synnin juuret, Synnit pienet, synnit suuret, :,: Köyhyyten' ett' tuntisin! :,:

4. Jokaisessa kohtalossa, Onnessa ja ahdingossa, Auta, että valvoin kestän, Lihan vietteet aina estän, :,: Etten väsy, veltostu! :,:

5. Uskon', toivon', masentua Älä anna; tue mua! Tien kun päättyy mustaan yöhön, Ja mä uuvun taistoon, työhön, :,: Armos voima uudista! :,:

6. Joskin kaikki sortuu, kaatuu, Tuet muut ne maaksi maatuu, Sinun armos lujaks jääpi, Sieluni se virkistääpi, :,: Kunnes lepään luonasi. :,:
Suom. M. Rth.

245 Herra, tue minua, Estä lankeemasta Murheissani lohduta, Armost' avarasta!

2. Auta, Herra, jalkani Aina seuraamahan Tietäs osoittamaasi, Siit' ei poistumahan!

3. Näet, Herra armias, Suuren kurjuuteni; Ilman sinun apuas Horjuu askeleeni.

4. Sinuun katsoin kulkemaan Auta, Jeesus kallis; Milloin tulet noutamaan, Olemahan valmis!

246 Pidä murhe minusta, Rakas Isä taivaan; Its' jos kannan murhetta, Turhaan vaivun vaivaan. Huomassasi, Herrani, Olen joka hetki, Parhaakseni kääntyvi, Kauttas vastuksetki.

2. Sielun', ruumiin' tarpehet Kaikk' huolees jätän; Sinä sielun' ravitset, Siunaat elämätän'. Ja kun vihdoin silmäni Kuolon varjot peittää, Suo mun haltuus silloinki Huolen' kaikki heittää.

3. Pidä huolt', ett' yhä vain Sanaas noudattaisin, Kasteest', ehtoollisest' ain' Uutta voimaa saisin! Pidä, Herra, huolta myös Esivallastamme, Että ahkerassa työss' Elää rauhass' saamme!

4. Hoida, Herra, kotian', Minkä annoit mulle; Omaiseni, armaimpan' Uskon kaikki sulle. Siunaa kaikki lahjani, Jotk' oot mulle luonut, Siunaa kutsumukseni, Jonk' oot mulle suonut.

5. Pidä murhe kaikesta, Mikä mua kohtaa;

Ristin alla, riemussa Armos mua johtaa. Hoitohosi uskallan Eloss', kuolemassa; Siitä kiitän ainian Tääll' ja taivahassa. Grundtwig.

247 Oi Herra, luoksein jää. Jo ilta on, Ja kadonnut on valo auringon. Ken muu mua murheissani lohduttais, Kelt' turvan hädässänsä sielu sais.

2. Päiväni rientää kohti loppuaan, On ilo maallinen kuin varjo vaan. Ei ole täällä mitään pysyvää, Vain sinä, Herra — sinä luoksein jää.

3. Sä pahan väijytykset turhiks teet, Sä tuskat liennät, kuivaat kyyneleet. Miss' on nyt, kuolema, sun voittosi, Kun Herra Jeesus olet kilpeni.

4. Sun, Herra, ristisi mua valaiskoon, Kun tieni painuu kuolon laaksohon. Sen valon tieltä varjot häviää. Eläissä, kuollessa sä luoksein jää. S. Virsik.

248 Tutki mua, Jumalan', Mitä kuljen teitä, Vapahtajan', vartijan', Älä mua heitä! Ja jos harhatie tää lie, Oikealle saata, Elontietä mua vie Kohti kotomaata!

Davidin 139 ps. (Maria J.)

249 Kun tieni kulkee myrskyn kautta, Ja viettelykset vyöryvät, Mua hiljaa oottamahan auta, Sä kunnes myrskyn tyynnytät.

2. Kun, niinkuin sydän suitsevainen, Jo sammumaan mun uskon' käy, Kun joka tuki sortuu mainen Ja toivoa ei missään näy.

3. Oi, silloin saata katseheni Sun lupaukseesi kiintymään, Vahvista sillä sydämeni, Sä kunnes tyynnät myrskysään!

4. Oi, auta teitäs oppimahan, Kun myrskyn annat ahdistaa, Niin poistat epäuskon pahan, Ett' uskon, vaikk' en nähdä saa.

5. Sen ajan tiedän joutuvaksi, Kun vaiennut on vaikerrus, Kun itku taukoo ainiaaksi Ja vallitseepi riemastus.

6. Mä sua silloin riemuin kiitän, Sun tiesi täysin tuntien, Pyhien lauluun laulun' liitän, Sua uusin voimin palvellen.

7. Sua silloin tahdon kunnioittaa, Ylistää suurta armoas, Mi ihmeisesti kaikki voittaa Ja vienyt on mun kunniaas. H. R.

250 Puhtahaks' mua, Herra, sä luo! Harhasta pois Helmahas tuo!

2. Alttiiksi tee Kulkemahan, Minne sä viet, Vapahtajan'.

3. Voimas sä suo Uupuessan', Vahvista ain' Askeleitan'.

4. Rakkahaks tee Kulkemas tie, Kärsimiseen Joskin se vie.

5. Ollos sä vain Kaikkeni ain', Lohdutuksen' Huokaillessain.

6. Puhdista vaan Kaikki se pois, Luotasi kuin Estää mun vois.

7. Puhdasna niin Vie minutkin Taivaallisiin' Hääsaleihin!

251 Kiitetty Herra, joka opettaapi Mun sotimaan ja avun lahjoittaapi; Kiitetty Herra nyt ja ainiaan Laupeudestaan sekä armostaan, armostaan.

2. Hän linnani on, turva, vapahtaja, On kilpeni ja suoja, puolustaja, Suur' Jumalani, johon uskallan, Mi korjaa nöyrän, kaataa korskean, korskean.

3. Mit' olemme, kun niin hän korjaa meitä, Mit' ihmislapset, niin kun holhoo heitä? On ihminen kuin varjo täällä vaan; Se katoo, kuihtuu pois, kuin ruoho maan, ruoho maan.

4. Kuitenkin Herra auttaa taivahasta, Hän armoisesti auttaa ihmislasta. Hän vainoojaimme joukon häätää pois, Lyö hajalleen, kuin hietaa vain he ois, vain he ois!

5. Siis veisaan Sulle, Herra, virren uuden, Kun osoitat niin suuren laupeuden: Julistan viisahia neuvojas, Ja ilmoitan Sun suurta armoas, armoas!

6. Oi autuas, niin, autuas se kansa, Jonk' apu, turva ompi Jumalansa, Ja joka Jumalaansa rakastaa Ja häntä pelkää, häneen uskaltaa, uskaltaa! **Jakob Arrhenius.**

252 Riemuiten me veisaamme Kiitosta Jumalamme, Rakkauttaan, armoaan Me laulaen julistamme. Parhaimmat lahjamme Herra suo, Parhaimmat työmme ne Herra luo: Kunnia olkoon Herran, Kunnia olkoon kaikesta Herran!

2. Kaikki työmme, toimemme Uskomme haltuun Herran. Yksin hänen voimassaan Ne kantavat heelmän kerran. Herra on auttanut ainiaan, Herra ei unhota vastakaan: Kunnia olkoon Herran, Kunnia olkoon kaikesta Herran! M. N.

253 Sä laula, joukko enkelten, Ylistä Jeesustas! Tuo hälle kruunu loistoinen Ja kruunaa, kruunaa Jeesus, korkein ruhtinas!

2. Marttyyri, joka verelläs Todistit uskostas Ja hälle annoit elämäs, Nyt kruunaa, kruunaa Jeesus, korkein ruhtinas!

3. Pyhien parvi valkoinen, Oi laula, autuas! Liehuissa palmunoksien Sä kruunaa, kruunaa Jeesus, korkein ruhtinas!

4. Maan päällä Hengen työ jos ois Kuin liekki voimakas, Ett' yksin äänin laulu sois: Nyt kruunaa, kruunaa Jeesus, korkein ruhtinas!

5. Oi Herra, auta kuulumaan Sun riemukansahas, Kun autuaina kruunataan Siell'

laulain, kiittäin Jeesus, korkein ruhtinas! Amen!

254 Tuhansin kielin, oi, jos voisin Mä Jumalaani ylistää Ja kiitoksehen, niinkuin soisin, Mun mielen' maasta ylentää, Niin riemuiten mä puhkeisin Herralle kiitoslauluihin.

2. Mutt' heikko on mun kiitoksenl, Ylistysvirten' köyhä on. Oi, jospa yhtyis virtehen i Myös luomakunta loputon Ihmeitä Luojan lausumaan, Herralle tuomaan kiitostaan!

3. Ijäinen kiitos soikoon sulle, Sä rakas Isä, Jumala, Kaikista antamistas mulle, Sun rakkautes aarteista! Sun hyvyytesi rajaton Jok' aamu aina uusi on!

4. Sä uskollinen Jeesukseni, Mun armorikas auttajan, Kohotkoon sulle kiitokseni, Kuin eestän' kärseit kuoleman, Mun omakses näin lunastit, Synnistä, kuolost' vapahdit.

5. Ijäinen kiitos myöskin sulle, Sä Pyhä Henki, Jumala! Elämän tien sä näytät mulle Elämän sanan valossa Mit' hyvää tehdä voinenkaan, Mä siihen sulta voiman saan.

6. Sä runsaasti mun siunailet, Kolm'-yhtehinen Jumala, Mun elämääni johdattelet Ja varjelet mun vaaroista, Mun syntivelkan' anteeks suot Ja heikkouteen avun tuot.

7. Sydämestäni kiitän vielä Sun kuritukses

armosta; Näin kasvatat sä käskyis tiellä ja pidät mielen valveilla. Sen lohdun sielun' siitä saa: Mua Herra vielä rakastaa.

8. Siis nouse, mielen', turhuudesta, Tomusta, sielun', kohoa, Ylistä Herraa korkeudessa: On pyhä, suuri Jumala! Sun kiitos ijät' olkohon! Sun kunnia ja voima on.

9. Oi, kuule köyhä kiitokseni, Mun Jumalani armoinen! Paremmin soipi säveleeni, Kun luokses pääsen taivaaseen. Tuhansin kielin sitte, oi, Autuitten kiitos sulle soi

Johann Mentzer.

255 Autuuden ruhtinas, kiitosta sulle Enkelit, ihmiset veisatkohon! Rauhan sä kansalle toit kirotulle, Kansojen kesken sä teit sovinnon. Uhraten lihan, Pois otit vihan; Ristihin riita nyt loppunut on.

2. Kirjoitus, jok' oli vastahan meitä, Ristihin Jeesus on naulannut sen. Rauhaton tunto, siis pelkosi heitä, Riemuitse armosta, murheellinen! Sydämes haavat Lääkettä saavat; Herra on hyvä ja armollinen.

3. Sankari taivahan kärsi ja voitti: Kiitos, kun meitä sä rakastit niin! Sammutit vihan, ja rauha niin koitti, Näin Isän suosio saavutettiin. Voittosi kautta Voittohon auta! Vie omas majoihin rauhallisiin! Ph. Fr. Hiller.

256 Kaikk' kiittää suurta Jumalaa. Kaikk' kunniaasi julistaa, O Herra kaikkivoiva! Sua taivaan voimat kunnioi, Sua ylistääpi aamunkoi Ja maakin vihannoiva. Oi, enkö sitte minä myös, Mä kruunu kaiken luomistyös, Sun ylistyksees ääntäni Hartaasti yhteen liittäisi? Sä kaikki voit, Sä kaikki loit Ja vartioit: Sua kaikest' enkö kiittäisi?

2. Kaikk', kuningasten kuningas, Vallitset voimasanallas Ja toimit kaikki taiten. Sä tahtos jälkeen suuret viet, Sä määräät pienimpäinkin tiet, Kaikk' kaunihisti kaiten. Niin ihmiset kuin eläimet Sä riistoin runsain ravitset. Tomusta köyhän korotat Ja maahan kaadat mahtajat; Ja tyhmäin työt Sä tyhjiin lyöt. Siks päivät, yöt Sun voimaas heikot turvaavat.

3. Sä suuri olet, Jumala! Sen, minkä särki saatana, Sä ehjäks taas sen laitit; Sen myrkkyjuonet tyhjiks teit Ja helvetiltä voiton veit Ja kuolon odan taitit. Niin taivas meille avoin on, Niin kuoleva on kuoloton. Siis Herraa kunnioittakoon Ja ylistystään soittakoon Kaikk' kansat maan Nyt lauluillaan Ja teoillaan! Maa »kiitos, kiitos!» kaikukoon!

Simo Korpela.

257 Niin kauan kuin aurinko on, Nimensä ulottuu polvesta polvehen. Ja hänen kauttansa he siunataan, Ja pakanat kaikki ylistävät häntä. :,:

2. Kiitetty olkoon Herra Jumala, Hän, joka yksinään ihmeitä tehdä voi! Kiitetty hänen pyhä nimensä. :,: Ja koko maa hänen kunnjaansa soikoon. :,: Dav. 72 ps.

258 Kiitä Herraa, mun sieluni, ja kaikki, mi minuss' on, nyt hänen pyhää nimeään ylistä! Kiitä, sieluni, Herraa, äl' unhota hyvyyttänsä, älä unhota hyvyyttänsä, sieluni, älä unhota, mit' on Hän tehnyt! Hän syntisi anteeksi antaa ja puuttehesi poistaa, sua kruunaa armolla ja laupiudella. Kiitä Herraa, mun sieluni, ja kaikki, mi minuss' on, nyt hänen pyhää nimeään ylistä! Dav. 103 ps.

259 Miks, kansa, oot ääneti, vaikka sä sait Jo luoksesi taivahan Herran? Miks kiitos ei kaiu ja virtes on vait'? Oi, ylistä Luojaas jo kerran Ja riemulla töistänsä laula!

2. Miks kiitä et Herraa? Sä paatunut liet, Sä hyvyyttään liiaks jo nautit. Oi, ihmeitä täynnä on, Herra, ne tiet, Joill' luotujas ohjasit, autit. Mutt' kansa ei kiitosta tunne.

3. Sä suuria kansoille näytit ja teit, Nyt

töistäs ne heelmiä niittää. Sä yöstä ne löysit ja valohon veit, He onnesta itseään kiittää Ja unhottavat sinut, Herra.

4. Oi kääntyös, kansa, sen puolehen taas. Kuin yössä sun oppaanas kulki! Hänt' ylistä, kiitä, ja kaikessa maass' Niin armoaan saarnaten julki, Sä töitänsä kansoissa kerro!

Simo Korpela.

260 Ken Luojan töitä tarkastaa Ja niiden alkujuurta, Se ihmeit' aina nähdä saa Ja viisautta suurta. Kun hartahana katselin Mä avaruutta öistä, Kaikk' kertoi äänin tuhansin Jumalan ihmetöistä. Ma katsoin kedon kukkaseen: Näin viisautta syvää. Maa, meri, ilma laumoineen Ylisti Luojaa hyvää. Kun mietin vaiheit' ihmisen, Sen taivaist' alkuperää, Niin kiitos armon Herrallen Mun sielussani herää. Näin ihmeitäs jo täällä nään Ja armotöitäs aivan. Kuink' ihmeellinen lienetkään Sä itse, Herra taivaan!

Simo Korpela.

261 Laulaa tahdon, laulaa tahdon Herran uskollisuutta; Muust' ei mistään, muust' ei mistään sydämen' saa lohtua. Mua hän on rakastanut hamaan ristin kuolemaan; Kuolemasta vapahtanut on hän minut kuolollaan.

2. Mull' ei ole kerskausta itsessäni ensin-

kään; »Rahatta» ja »ilmaiseksi» Herra antoi hyvyyttään. Kaikki, mit' on mulla, sain mä ansiotta armostaan, Mik' on vahva heikkoudessa, loppumaton neuvoissaan.

3. Häness' siis on, häness' yksin, elämäni perustus; Turha turva muu on kaikki, oma työ ja hurskaus. Hänen vanhurskauteensa yksin tahdon turvata, Omani on niinkuin vaate, lian, saastan tahraama.

4. Yli kaiken rakkauden Herran rakkaus kohoaa, Joka syntiin vajonneita syntisiä armahtaa. Hän mun kutsui pimeästä ihmeelliseen valohon; Tienä taivaan Isän kotiin minulle hän itse on.

5. Hän on yksin uskollinen, jok' ei sanaans pettää vois, Oi, jos aina sydämessän' vakaa varmuus siitä ois! Silloin myöskin voisin laulaa kirkkahammin minäki, Laulaa, laulaa lakkaamatta ylistystä Herrani! L. S.

262 Mä sulle enkeleistäs Tuon, Herra, kiitoksen. Ei ole kauhuks mulle Nyt vallat pimeyden. Ain niinkuin nisunjyvää Mua seuloo saatana. Mut Herra huolta hyvää Pitääpi minusta.

2. Sun enkeleittes suojan Sai ennen Israel, Ja jalopeurain eessä Sen koki Daniel, Pois Sodomasta johti Ne hurskaan Lootinkin, Löi kahleet Pietarilta, Pelasti Paavalin.

3. Näin olet lapsiasi Ennenkin varjellut Ja nuolet palavaiset Pois heistä torjunut. Sä enkelisi anna Mua nytkin varjella, Mua käsillänsä kantaa Vaaroissa kaikissa.

4. Kun kuolon hetki koittaa, Sä rauhas mulle suo, Suo enkeleittes johtaa Mua lunastettuis luo. Kun Poikas kerran saapuu Enkelten seurassa, Suo minun silloin olla Pyhies parissa. Ph. **Melanchton.** (S. **Virsik.**)

263 Kiitä Jeesusta ain'! Hän on paimen parain, Joka lyö sekä taas parantaa. Ketä hän rakastaa, Sitä myös kurittaa. Kiitä, sieluni, ain' Jumalaa!

2. Vaikk' ois' ympär' sun yö, Elos tuskalnen työ, Vaikka saartaisi sua vihamies, Jeesus valkeus yöss', Hän on puoltajas myös. — Heitä haltuhun Herran sun ties!

3. Vaikka ystävät jäis, Muutkin sun hylkäjäis, Vaikka ois tilas tääll' tukalin, Aika ahtahinkin Katoo pois piankin, Kerran levätä saat sinäkin.

4. Katso Jeesuksehen, Kuinka syntisien Eestä ristillä rukoili hän! Niihin rukouksiin Sunkin sulki, oi niin, Sunkin, sortajans', eest' anoi hän.

5. Nytkin eestämme siell' Isän oikeella viel' Rukoilee. Osa on hän parain. Osa tai-

vaassa on, Osa lausumaton. Kiitä Jeesusta, sieluni, ain'! C. A.

264 On Jeesus-nimi ihanin Sielulle uskovan. Se lievityst' tuo tuskihin, Luo rauhan runsaimman.

2. Se rohkaiseepi sortuneen Ja tyyntää taistelun; Se kyllyyden tuo puutteeseen Ja ilon suruhun.

3. Oi nimi kallis, kilpeni, Linnani, kallion'; Vaikk' kaikki multa vietäiski, Se mulle kylliks on!

4. Mun Vapahtajan', ystävän', Kuninkaan', Jumalain, Mä riemuiten Sua ylistän Nyt kiitoslaulullain.

265 Herra johtaa; Kaikk' mi kohtaa Parhaakses hän kääntävi. Tulkoon myrsky, Lyököön hyrsky, Kun vain hän on kanssasi! :,:

2. Vuodet vaihtuu, Kaikki haihtuu, Herran rakkaus muutu ei. :,: Kun sä vaivuit, Suruun taivuit, Hän sun eelleen kantain vei. :,:

3. Usko, luota, Ettei suotta Isä lastaan kurita; :,: Tahtoon Herran Tyydy; kerran On hän vielä auttava. :,:

4. Herran hyvyys On kuin syvyys, Jok' on aivan ääretön; :,: Häijyn ansat, Pahan kansat Hän ne suistaa häviöön.

5. Aika vaivan Pian aivan Haihtuu niinkuin usva pois. :,: Päivä tulee. Herra sulle Avun tuo, kun kiirein ois. :,:

6. Epäilykset, Eksytykset Sielusta pois paetkaa! :,: Avun taitaa Herra laittaa: Hyv' on häneen uskaltaa! :,:

7. Amen, amen Siis mä sanon; Huomaas Herra, antaun. :,: Johda mua — Niin mä anon — Luottaa tahdon sinuhun. :,: H. R.

266 Sua ilman, Jeesus, onneton On elämäni aivan, Ja matkani mun täällä on Kuin myrskysäässä laivan, Mi neuvotonna tietään käy, Mer' aaltojaan kun heittää; Ei valkamaa, ei maata näy, Ja kuohut uhkaa peittää!

2. Sua ilman synkkä ompi tie Kuin yössä pimeässä, Ja eksyksihin matka vie, Ja miel' on nääntymässä. Sua ilman synnin korpehen Mä harhateille haivun; En kotoani löydä, en, Vaan yössä kuoloon vaivun.

3. Mut luonani kun, Jeesus, oot, Ei huolta mulla laisin, Jos kuinka aallot riehukoot Ja meri pauhaavaisin. Kun oot, oi Herra, haahdessa, Niin sydän nauttii rauhaa, Ja turvissa on vaaroilta Vaikk' kuinka myrskyt pauhaa.

4. Kun oot, oi Jeesus, oppaani, Ja valonani loistat, Sä ohjaat tieni yössäkin Ja murheen, pelvon poistat. Ja raskas joskin matka on

Jos yökin pitkä, musta, Mun vihdoin kotitalohon Sä saatat taistelusta.

Kaarlo Hammar.

267 Olla vahva heikkoudessa, Katsonet kai ihmeeks sen; Tämä täyttyi Jeesuksessa Lohdutukseks heikkojen. Heikkona hän kaikki täytti, Esikuvan meille näytti, Mutta taivahan ja maan Hallitsee nyt voimallaan.

2. Jos mua mailma heikoks soimaa, Itsestänkin heikoks näyn. Kristuksess' on mulla voimaa: Voitosta niin voittoon käyn. Heikkous kun suureks karttuu, Lujemmin se apuun tarttuu, Kestävyys niin vahvistuu, Usko varttuu, varmistuu.

3. Jos me jotain aikaan saamme, Herra siihen voimaa soi »Kiitos Herran» lausukaamme, Mitään emme itse voi. Jeesus, armos annat meille, Voimas heikoks hervonneille, Siitä kiitos ikuinen Sulle, turva heikkojen.

Ph. Fr. Hiller.

268 Ah, alla päivän taistojen Suloisen kuulen kuiskehen. Pois pelkos, olen Herrasi, Sun voimas on kuin päiväsi.

2. Sanoman sen kun kuulla saan, En pelkää mitään päällä maan. Kun kiusaukset kohtaapi: Sun voimas on kuin päiväsi.

3. Ja tuonelaankin tullessain, Tää lupaus

on turvanain, Vaikk' onkin heikko uskoni: Sun voimas on kuin päiväsi. Ira D. Sankey

269 Ken suojass' istuu korkeimman, Varjossa Kaikkivaltiaan, Hän turvattu on ainian, Hän pelkoa ei tunnekaan.

2. Jos vaara milloin uhkaisi, Voi turvassa hän lausua: »On Herrassa mun toivoni, Mun linnani on Jumala.

3. Hän häijyn paulat katkaisee Ja ruttotaudit torjuu pois; Hän siivillään mua suojelee: Ken vahingoittaa silloin vois!

4. Ja totuutensa kilpi on, Sanansa miekka terävä; Jos olen kuinka voimaton, Saan voimaa kyllin häneltä.

5. En pelkää kauhistusta yön, En nuolta päiväll' lentävää; Ei kauhut, uhkat hirmutyön Voi Herran omaa käsittää.

6. Jos tuhat kaatuis sivulla, Toisella kymmentuhansin, Ei surma mua saavuta, On Herra suojan' silloinkin.

7. Hän enkelinsä käskeepi Mua tiellän' yhä tukemaan; Niin kompastu ei jalkani, Vaan sortumatt' on ainiaan.» Simo Korpela.

270 Mä Jeesuksesta laulan, Hän yksin lohduttaa, Hän elämäni päivät Armollaan kaunistaa. Häneltä tunnon rauhan Ja laulumielen sain, Siis Jeesuksesta laulan Ilossa, murheessain.

2. Mä Jeesuksesta laulan, Hän kuoli ristillään, Tien aukaisi hän mulle Kuolosta elämään. Mä Jeesuksesta laulan, Kun, rauhaa nauttien, Mä hänen armotöitään Levossa muistelen.

3. Mä Jeesuksesta laulan, Ei ketään hellempää; Hän armon, kurin kautta Mun luonaan pidättää. Hän eksymästä estää Uskollisuudellaan; Oi, enkös häntä kiittäis Siis nyt ja ainiaan.

4. Mä Jeesuksesta laulan Nyt kotimatkallan', Ja kerran autuasna Ilossa taivahan, Rannoilla elon virran, Laaksoissa Eedenin Mä Jeesuksesta laulan Paremmin, puhtaammin.

von Alstyne.

271 Hyv' ompi veisata Jeesuksesta, Armostaan suuresta, suloisesta Ja laulaa: Herra nyt armoinen On kautta Poikansa Jeesuksen.

2. Kun katson Jeesusta ristinpuulla, Saa syömmein siellä sen lohdun kuulla: »Nyt synnit anteeksi annetaan», Mä myös ne armosta anteeks saan.

3. Ja vaikka oppia oonkin vailla, Mä tästä laulelen lapsen lailla; Jumalan lapsi vain tuntee sen, Ei koskaan viisaus maallinen.

4. Mutt' varmaks sen sana vahvistaapi, Se veren voimasta todistaapi: Oon omaks os-

tettu Jeesuksen, Vaikk' oonkin vaivainen, syntinen.

5. Ei mulla aarteita maailmassa, Mun rikkautèn' on taivahassa; Ja mitä tarvitsen päällä maan, Sen Herra antavi armostaan.

6. Oi, oisko ihme, jos riemumiellä Mä laulan, käydessän' taivaan tiellä! Ja vaikk' on heikko nyt laulun ään', Soi kerran taivaass' se heleään.

272 On elon' Herran kädessä, Siin' olkoon ainiahan, Niin ettei mikään hänestä Mua saisi luopumahan. Kun katoaa Tää maailma, Ken Herran ompi huostassa, Ei jää hän hukkumahan.

2. On Herra linna, kallio; Ken häneen uskaltaapi, Vaiheissaan usein täällä jo Ihmeitä nähdä saapi. Sen lupaapi mun Herrani, Ja siihen syömmen' luottavi, Se pelvon karkoittaapi.

3. Hän mitä mulle suoneekin, Se tarpeen kaikki mulle. Siks uskon johdon tyynnä niin Kädelleen siunatulle. Hän hyvin vain Tekeepi ain': Iloitse, sielun', Herrassain! Hän tuki, turva sulle.

4. Jos näyttäis käyvän huonosti, En toivoani heitä. Mä tiedän, että johtaapi Hän aina ihmeteitä. Ei vihassa Hän kurita, Vaan Isän rakkaudessa Lyö lapsiansa meitä.

5. Mutt' tähtenä ja panttina Lupaus tämä loistaa: »Mun kädestäni vahvasta Ei mikään heitä poista.» Min lupasi, Sen täyttävi; Ijäti kiitän Herraani, En tahdo turvaa toista!

Spitta.

273 Jeesuksen silmäin eteen Mä käyn, niin kurjana kuin lien Mun velkan', köyhyyteni vien Jeesuksen silmäin eteen.

2. Jeesuksen silmäin eteen Mä, syntisraukka, lankean; Mä toivoin katson tuskassan' Jeesuksen silmiin helliin.

3. Jeesuksen silmäin eessä Mä rikoin käskyt Jumalan; Mun tuomiotan' odotan Jeesuksen silmäin eessä.

4. Jeesuksen silmiin helliin Mä katson; jos hän hylkäisi, Mä katson, vaikka vaipuinki, Jeesuksen silmiin helliin. Lars Stenbäck.

274 Mä lepään luona Jeesuksen, Mä lepään helmassansa, Hän antaa toivon minullen Ja rauhan armollansa.

2. Hän antaa rauhan runsauden Ja kruunaa armollansa: Mä lepään luona Jeesuksen, Mä lepään helmassansa.

3. Pois teiltä synnin, kurjuuden Hän kutsui armollansa; Mä lepään luona Jeesuksen, Mä lepään helmassansa.

4. Mä lepään luona Jeesuksen, Mä lepään

helmassansa; Hän antaa toivon minullen Ja rauhan armollansa. Lars Stenbäck.

275a. Matkamiehen mieli palaa Määrän päähän, kotihin; Samoin sielunikin halaa Uuteen Jerusalemiin: Siihen isänmaahan, minne Jeesus läksi edellä. Milloin pääsen rauhaan sinne Näistä kuolon siteistä.

2. Vartija! kuin kuluu aika? Eikö hetkeni jo lyö? Kaiho valtaa mielen, vaikka Varmaan kohta loppuu yö. Riennä, ylkä, joutuisasti Morsiantas noutamaan! Hetket kuluu hitahasti, Häitä kun mä varron vaan.

3. Itsessän' oon huono kyllä Morsiameks sinullen. Mutt' sun armopukus yllä Olen lumivalkoinen, Olen niinkuin puhtain lilja Tarhass' oivan tarhurin, Olen taivaan kallis vilja Armost' armaan mestarin.

4. Taivaan autuus, Yljän syli Sieluni niin vallatkoon, Että pääsen meren yli, Etten joutuis turmioon, Sitt' ei enää myrskyt pauhaa, Turmiot' ei synti tee: Täyttä riemua ja rauhaa Sydän siellä nautitsee.

5. Uutta virttä uusin kielin Yhdess' sitten veisataan, Kirkkain ruumiin, puhtain mielin, Väsymättä milloinkaan. Riemu raikuu kaikkein suusta: Aika väistyi murheineen. Sielut saavat elon puusta Täyden, täyden tyydykkeen. Mukaillen suom. Simo Korpela.

275b. Matkamies kuin ahkeroitsee Määränpäähän, kotihin, Niin mun sielun' ikävöitsee Uuteen Jerusalemiin, Autuaaseen isänmaahan, Luokse lunastajani, Että kuolon siteist' rauhaan Pääsis kurja sieluni.

2. Vartija, mit' aika joutuu, Joko kohta kuluu yö? Joko aamu armas koittuu, Koska kuolon kello lyö? Jo se aika tulla taitaa, Olkoon tahto Jumalan; Jeesus mulle kruunun laittaa Suuriin häihin Karitsan.

3. Tule, Jeesus, kirkastamaan Itses mulle armossa, Auta mua valvomahan, Täällä vielä ollessa! Jeesus, älä viivy kauan, Anna matkan joutua, Kanssas halaan olla taivaan Kaupungissa uudessa.

4. Kuuluu taivaan veisun ääni Hengessä jo sielussan'! Vaikka tomuun painuu pääni, Yhdyn lauluun ihanaan. Täällä tahdon Herraa kiittää, Siks kuin päivä valkenee; Siellä veisaan voitonvirttä Enkä koskaan vaikene.

Johan Wallin (suom.)

276 Siioniss' on määränpäämme Armon ikivuoret; Sinne, sinne rientäkäämme, Vanhat sekä nuoret.

2. Älköön matkavaivain paino Masentako mieltä; Helle häätyy, taukoo vaino, Päästyämme tieltä.

3. Oi, sen ilon ihanuutta Siionissa kerran! Pyhät laulaa virttä uutta Kunniaksi Herran.

4. Harvoin onkin laulumieltä Täällä Baabelissa; Ajan kahleet sitoo kieltä, Ään' on sorruksissa.

5. Siellä uuden elon voimaa Ylistääpi kielet; Siell' ei tunto enää soimaa, Rauhaa nauttii mielet.

6. Hartahilla sydämillä Ylkää kaikki kiittää: Joka kylvää kyynelillä, Autuudess' saa niittää.

Simo Korpela.

277 Ah, mi autuus ompi siellä Valituilla taivaassa! Emme sitä arvaa vielä, Kieli ei voi kertoa. Kaikki on vain kirkkautta, Mikä silmiin heijastaa, Sielut Herran rakkautta lät kaiket maistaa saa.

2. Siell' ei itkun ääntä kuulla, Valitusta vaivaisen, Siellä veisaa riemusuulla Pelastettu syntinen. Siellä harput heläjääpi, Uusi virsi kajahtaa, Siellä sielut ylistääpi Herran suurta kunniaa.

3. Siellä mykät kerkein kielin, Ylistystä lausuvat, Rammat hyppii riemumielin, Näkevät jo sokeat. Täydellisyys on jo tullut, Poissa on jo vajavuus, Synnin ruumiskin on kuollut, Saatu on nyt ruumis uus.

4. Siellä sielu näkee Herran, Rakkaan Vapahtajansa, Jonka omaks tuli kerran Armon

kihiauksessa. Sieiiä rakkaus ei puutu, Vaihtumaton aina on, iio autuas ei muutu, iät on se ioputon.

5. Autuas, ken aikanansa Muistaa taivaan autuuden, Pyrkii sinne haiuiiansa Urheasti sotien, Väittää synnin riettautta, Maaiiman myös turhuutta, Saatanankin viekkautta Herran Hengen voimaiia.

6. Siiie aukee armo taivaan Synnistä ken paiajaa, Siiie autuus aitis aivan, Armoa ken haiajaa. Jeesusta ken eion tieiiä, Etsii tääiiä uskossa, Viimein voiton kruunun sieilä Periä saa taivaassa.

7. Hengeiiäsi, Herra, meitä Aina auta karttamaan Synnin viekkaan harhateitä, Maaiimasta iuopumaan. Eiäissämme, kuoiiessamme, Öin ja päivin ainiaan Sodi, Jeesus, puolestamme, Saata meidät kunniaan.

S. Virsik.

278 Jo morsiames odottaa! Kuin kauvan viivyt vieiä, Niin synkkänä on koikko maa; Huokaavat hurskaat sieiiä. Ah, koska kuivaat kyyneieet, Ja ahdingosta iopun teet? Oi, joudu, Herra Jeesus!

2. Sä aina, Herra armias, Oot iäsnä omiasi; Pyyntömme kuulet, sanaiias Virvoitat hurskaitasi. Sittenkin huokaa sieiumme, Sinua nähdä halaa se: Oi joudu, Herra Jeesus!

3. Sun vihamiestes ilkunta Se viiltää sydäntämme; Sun nimeäs, o Jumala, Ne pilkkaa keskellämme. Oi, pyhä Herra talvahan, Tuo ilmi voimas päällä maan: Jo joudu, Herra Jeesus!

4. Meit' auta valvomahan ain', Virvoita uskoamme, Ett' olisimme valmiit vain, Kun tulet vastahamme Kun kohisten kuin tulvavuo Kesk' yössä kuuluu huuto tuo: »Nyt ylkä häihin saapuu.»

5. On täältä, Herra, halumme Sun luokses ijäks tulla; Siell' iloon vaihtuu kyynele, Siell' laulu uus soi kuulla. Tuo toivo mielen valtoaa, Ja riemuin huuto kajahtaa: »Oi joudu, Herra Jeesus!» H.. R.

279 Autuus, onni taivahassa Korkeassa Sua oottaa verraton. Kotkan siivin sinne lennä, Riennä, riennä Ijäisehen ilohon!

2. Sua kutsuu Lunastajas, Vapahtajas, Joka pesi syntisi, Joka voitti vallan pahan, Kuolollahan Elon sulle lahjoitti.

3. Niin, mä seuraan kehoitustas, Kutsumustas! Lähtehille halajan, Joiden ve'ellä raikkahalla, Runsahalla, Sielun janon sammutan.

4. Synti musta juonillansa Paulahansa Kietoa ei mua saa: Hyvän paimeneni luokse Täältä juoksen, Siell' on mulla rauhan maa.

5. Sinä aaltoin viihdyttäjä, Tyynnyttäjä, Ohjaele alustan', Suojaa mua säissä myrskyin, Kautta tyrskyin Johda rauhan rantahan.

6. Anna mulle voimaa uutta! Rakkautta, Uskoa myös kartuta! Auta rukoelemahan, Valvomahan, Jeesus, ainoo auttaja!

7. Sun on voima, sun on valta! Synnin alta Nosta minut, puhdista! Kuolon kauhu kauvas poista, Loista, loista Synkeyteen valoa!

8. Luvannut oot armossasi Kotiasi Johdattaa sun omasi. Siihen luotan vakavasti, Turvaisasti Haltuus jätän itseni.

9. Vastoin tahtoasi mikään Eipä ikään Mua sinust' eroita. Omanasi ainiansa Kokonansa Kaikiss' olen vaiheissa.

10. Siellä ylistystäs kerran, Armon Herra, Luonas anna veisata! Auta mua matkan päähän, Kestämähän Taistelussa vahvana!

H. R.

280 Ne, jotka kyynelin kylvävät, riemulla niittää saavat; matkaansa käyvät itkien ja siemenen kalliin kylvävät. Riemulla palaavat jälleen, riemulla palaavat, palaavat jälleen ja lyhteet tuovat ja lyhteensä tuovat. Ne, jotka kyynelin kylvävät, ne riemulla niittää saavat.

Dav. 126 ps.

281 Mä tiedän lähteen, mi tuskiin suopi Ain' lohtuansa Ja kuolemassakin elon luopl Juur' voimallansa Ja ruovon nostavi särkyvän, Sytyttää suitsevan kynttilän: Se on Jeesus rakas.

2. Mä kuulen hetkinä ahdistuksen Tuon äänen armaan, Mi lupaa taivaissa asumuksen Ja kodin varmaan. Niin sydän syttyvi toivomaan, Mä puhkeen riemulla laulamaan Hänen rakkauttansa.

3. Niin valoisaa mun on elämäni, Kun armo Herran Se aina ompi mun väkenäni, Ja luonaan kerran Ijäti taivaissa elää saan Ja pääsen ijäti nauttimaan Hänen rakkauttansa.

4. En maailmasta ja riemuistansa Mä enää huoli, Kun Siioniin kuljen Herran kanssa, Jok' eestän' kuoli; Mua aina täällä hän johdattaa Ja siellä ijäti virvoittaa Rakkaudellansa.

282 Vaeltakaamme hetkinen Nyt vieraina maan päällä. Sielumme heikko, syntinen On köyhä vanki täällä. Oi, jospa kotiin päästäisiin Jo uuteen Jerusalemiin, Jonk' antaa lupas Herra!

2. Kun kahlehemme päästää hän Ja kotiin meidät kantaa Ja kunnian maassa elämän, Autuuden ijät' antaa, Niin tuskat nää kuin

uni jää, Ja elon virta vuolas tää, Kuin aalto pois on juossut.

3. Vapaina silloin riemusuin Me Herraa kiittää saamme, Ylistää, ilost' ihastuin, Autuuden Jumalaamme. On meille armons ylen suur', Se tutaan mailman ääriin juur': Hän pelastaapi sielut.

4. Käy. Herra, meitä turvaamaan Ja lankeemasta estä, Ja sinuun autä luottamaan Kaikesta sydämestä. Riemuksi vankeutemme tee! Kuin virrat maita kastelee, Suo niin meill' armos vuotaa!

5. Ne jotka kylvää kyynelin, Saa niittää riemuissansa, He siemenensä kallihin Vie ulos murheissansa. Vaan riemuin lyhteitään he tuo, Sill' aina Herra runsaan suo Armonsa pelkäävilleen.

Z. Topelius.

283 Kristus on kuollut, voiton on saanut, Velkamme maksoi, armon on taannut. Ei laki meitä tuomita voi; Kaikille Kristus armon toi. Kaikille! Oi, siihen voi luottaa! Kaikille! Se toivoa tuottaa. Anteeksi Herra syntisi suo; Kaikille Kristus armon tuo.

2. Herra kun synnit anteeksi antaa, Ken voisi silloin päällemme kantaa? »Luokseni tulkaa!» kutsunsa soi; Kaikille Kristus armon toi. Kaikille! Oi, siihen voi luottaa! j.n.e.

3. Autuas on, ken lapsi on Luojan! Sille hän tarjoo turvan ja suojan. Ken suloisempaa mainita voi:·Kaikille Kristus armon toi. Kaikille! Oi, siihen voi luottaa! j.n.e.

P. P. Bliss.

284 Oi, yhteys autuas, lohdullinen, Kun keskellä vaivojen, ahdistusten Mä pyhien joukkohon kuulua saan, Kun siell' sija mullekin valmistetaan! Oi, jospa jo vain Siell' oisin sun luonasi, Vapahtajain!

2. Oi, autuas on side uskovaisten, Kuin liittävi uskossa Jeesuksehen; Mutt' Jeesus, sä itse oot autuutenan', Täält' tuskista luoksesi ain' halajan! Oi, jospa jo vain Siell' oisin sun luonasi, Vapahtajain!

3. Kuin autuast' taivaassa, kun kokonaan, Sydämeni synnistä puhdistetaan! Tääll' alhaalla keskellä kiusausten Mua synti se sortavi ahdistaen. Oi, jospa jo vain Siell' oisin sun luonasi, Vapahtajain!

4. Niin, auta sä, Herra, mua taistelussan' Ja vahvista uupuissa uskallustan', Ett' toivo tuo ainian tallella ois Ja pelvon se poistais ja lohtua lois! Oi, jospa jo vain Siell' oisin sun luonasi, Vapahtajain!

5. Oi,. jos mitä antanet tai otat pois, Suo vain, että Henkesi luonani ois, Niin tyydyn mä hiljaisna vartoamaan, Siks kunnes sun

luoksesi tulla mä saan. Oi, jospa jo vain Siell' oisin sun luonasi, Vapahtajain! L. S.

285 Oi, maailman myrskyt kun riehahtavat Ja kansat kun kansoja vainoo, Tas'arvo ja veljeys unhottuvat, Väkivalta on oikeus ainoo. Oi Jumala, varjele isäimme maa, Ettei ajan aallot sit' upottaa saa, Ja kaitse sen pienoinen kansa!

2. Ylt'ympäri uskottomuus enentyy Ja voitosta varmalta näyttää. Myös kansamme poveen on hiipinyt kyy, Joka sydämen juuria jäytää. Oi Jumala, varjele j.n.e.

3. Voi, synnillä olemme saastutetut, Ei tahtomme valhetta torju, Sen maailmanpelko on heikontanut, Kuni tuulessa ruoko se horjuu. Oi Jumala, varjele j.n.e.

4. Ah, tukemme, turvamme ainoa oot, Ja erheemme kuorman sä kannat; Sä uudeksi, vahvaksi henkemme luot Ja sydämen puhtahan annat. Oi Jumala, varjele isäimme maa, Ettei ajan aallot sit' upottaa saa, Ja kaitse sen pienoinen kansa! Kaarle Krohn.

286 Oi kuningasten Kuningas, Sä maan ja taivaan valtias, Myös tähän maahan silmäs luo Ja armos runsaat lahjat suo.

2. On meidän kansa vähäinen, Ja vähäinen on voima sen, Vaan mitä mahtavinkaan vois, Jos et sä, Herra, voimaa sois.

3. On edessäs kuin tomu vain Maailman mahti voimakkain. Kun viittaat, korkein alenee Ja alhaisinkin ylenee.

4. Sä Herra, usein valitset Aseikses pienet, alhaiset, Siks että heissä näkyisi Vain sinun suuri voimasi.

5. Sä Israelin pienoisen Teit vartijaksi totuuden Ja kylä halpa Juudean On synnyinpaikka Korkeimman.

6. Oi Herra, katso meihin myös, Tee kansassamme armotyös, Pois torju korskat pyytehet Ja nöyriksi tee sydämet.

7. Tää kansa hoida kansanas Ja sinun palvelijanas, Sen anna töitäs toimittaa, Sun kunniaasi julistaa. Suonio. (S. Virsik.)

287 Herra, Luoja taivasten, Isä armas ihmisten, Tukemme ja turvamme, Edessäs nyt nöyrrymme.

2. Taivahan sä tähtineen. Maan ja ilman täytehen Ihmehiä kaikki loit, Kaikki lahjat meille soit.

3. Sult' on päivän kirkkaus, Kukkasenkin kauneus, Sulta ihmisjärki myös, Kaikki, Herra, on sun työs.

4. Suo siis, että voisimme Hyvin käyttää kuntomme, Työllemme suo siunaus, Toivollemme tointumus! A. Oksanen.

288 Herran nimeen, Herran kanssa Ryhdy toimees, täytä työs! Kylvä siemen ajallansa; Aikanaan niin niität myös!

2. Likeisimpään työhön tartu, Älä katso kaukaisiin! Ja kun pieniss' ensin vartut, Pääset kerran suurempiin!

3. Tee sä työtäs ahkerasti, Joutilaisuus syntiin vie! Kenpä kestää iltaan asti, Kunniaan sen kulkee tie.

4. Tosin ei käy mielen mukaan Kaikki toimet päällä maan, Mutt' ei palkatta jää kukaan: Hyvät työt ain' siunataan.

5. Herran nimeen, Herran kanssa Ryhdy toimees, täytä työs! Kylvä siemen ajallansa, Aikanaan niin niität myös! Spitta.

289 Mun tehtäväni halpa on Ja suurten silmiss' arvoton, Vaan sit' en häpee, — eipä se Oo liian halpa Herralle.

2. Kun vaan teen työni mielelläin, Niin Herraa palvelen mä näin: Hän huomaa kunkin askareet, Nää pienet, unhoon joutuneet.

3. Mun kaltaisteni tehtävään Myös Kristus tyytyi pienimpään: Ei herraks eikä käskijäks Hän tullut — muiden avuks läks.

4. On suurta toimi halpaki, Kun rakkaus sit' ohjaavi, Ja vähässä kun ahkeroi, Niin enemmänkin saada voi.

5. Siis asemaani nöyränä Mä pyydän aina tyytyä Ja pienimpänä kaikista Ilolla muita palvella.

6. Mutt' joskus mieltä katkeraa Niin raskas tunne ahdistaa, Ja ääni viekas kiusaajan Se kuiskaa mulle korvahan:

7. »Noin miksi uhraat päiväs, yös Ja — muiden hyödyks käytät työs? Ei palkita sun vaivojas Ja ahkeruuttas, kuntoas.»

8. Vaan sitten tyydyn jällehen, Kun muistan, kelle palvelen; Mä tiedän: työni halpa tää Herralta maksamatt' ei jää.

Kaarlo Hammar.

290 Oi Isä, vanhuudessa Mua älä unhota, Voimaini vaipuessa Mua auta heikkoa. Jo elon aamuna Sä olit turvana Nyt astun horjuvasti, Sä ole sauvana.

2. Mä heikko olen aivan Ja kaikkeen voimaton, Mä huokaan alla vaivan Ja usko heikko on. Mun vaipuu voimani, Käy, Jeesus, voimaksi, Sä valo ole mulle, Kun sammuu silmäni.

3. Kun kohta huulillani Rukous raukenee, Suo, että puolestani Sun Henkes rukoilee. Mua nyt jo riisutaan, Tää maja puretaan, Sä minut, Jeesus, kanna Sun luokses kunniaan.

Ph. Fr. Hiller. (S. Virsik.)

291 Mun säätyn' sääsit, Herrani, Mua vahvista siis niin, Ett' aina taidan kelvata Sen tuomiin tehtäviin!

2. Ett' ahkerasti ainian Mä täytän virkan' työt, Ilolla päivät uurastan Ja lepään rauhass' yöt!

3. Mielessä mulla olkoon niin Mun velvoitukseni, Mä etten puuhiin joutaviin Työt', aikaa uhraisi!

4. Miel' ettei kiintyis kaikkehen, Hajoittain voimia, Helpoksi raskaan arvaten, Ja raskaaks helppoa!

5. Mua auta, pienet voimani Ett' oikein käyttäisin, Kirkastaa kunniatasi Suo, Herra, niidenkin.

6. Aut', että kaikki sulle teen! Niin tunnustukses saan Ja pääsen rauhaas taivaaseen, Kun päättyy vaivat maan! Spitta.

292 Oi heräjä, mun syömmeni, Viritä kiitosvirteni, Kuin luonto uudistuva! Taas metsä lehtiverhon saa, Ja järven kalvon kaunistaa Jo taivaan sinikuva. Meri, maa Julistaa Valtavasti, Ihanasti Eloo uutta, Herran armon suloisuutta.

2. Jo poistui pitkä pimeys, Ja valon voitto, elpymys Maat pohjan uusiks luopi. Kun nousi armas aurinko, Sen sätehistä luonto jo Taas elonvoimaa juopi. Herraamme Kii-

tämme, Hän soi valon, Voiman jalon Taivahista, Päästi kylmän kahlehista.

3. Nous haudastansa Herramme; Nyt laula, uusi luontomme, Nousua kuollehistal Ja ihmiskunta iloitkoon, Kun pelastuksen saanut on Myös kuolon kahlehistal Jeesuksen Ilmeinen Voitto suuri Meille juuri Omaks tulkoon, Elämämme Kristus olkoonl

4. Ja kerran Kristus omiltaan, Kuin kevähällä luonnoltaan, Pois kuolon kahleet luopi. Hän kirkkauden ijäisen Ja rauhan autuaallisen Taivaassa heille suopi. Kevät on Loputon; Siellä kerran Luona Herran Murhe haihtuu, Vapauteen orjuus vaihtuu.

Z. Topelius. (Ruotsal. Virsik. N:o 390.)

293 On kesä kukoistuksessaan; Käy kiitostasi laulamaan Nyt, sielun', Herrallemme! Niin kaunihiksi maan hän luo Ja lahjansa sen kantaa suo Ihmeiset hyödyksemme.

2. Kuin Herran työt on ihanat, Tuhansin äänin kertovat Lauluillaan linnut siitä. Mä yhdyn heihin laulamaan Kiitosta hyvän Jumalan; Niin, sielun', Herraa kiitä!

3. Kun kunnias niin suuri on Ja rakkautes niin rajaton Jo täällä maailmassa, Oi miten onkaan riemuisaa, Niin ihmeellistä, ihanaa Sun luonas taivahassal

4. Oi, jos jo siellä olisin Sun eessäs, Herra korkehin, Asunnoiss' autuaittenl Sun kiitostasi, Jumala, Kanss' enkelien veisata Mä saisin siellä sitten. Paul Gerhardt.

294 Nyt nukkuvi luonto, hankinen maa Kuin morsian valkeena loistaa. Mut kasvit ei kuole, ne vain odottaa, Ett' taas kevät pakkaset poistaa. Mua puhdista, Jeesus armollisin, Ja tee lumivalkeaks aivan, Ett' toivossa aikaa vartoaisin, Kun koittavi kirkkaus taivaan.

2. Kun poistunut aika talven ja jään On tielt' ijäisyyskevät-koiton, Sä nousta mun uuteen suo elämään Taas valtakunnassa voiton! Mutt' täällä kun vielä vartoelen, Kun viel' lumihiutaleet lentää, Mä toivossa virttäni virittelen: Oi, on kevät saapuva sentään! On sentään! L. S.

295 Oi Herra, maan ja taivaan Luoja, Mi kaikki holhoot, kaitselet, Sä suurten, pienten ollos suoja Ja täytä kaikki tarpehet!

2. Sä Suomen kansallekin anna, Min' ravinnoksi suonut oot, Ja leipä joka päivä kanna; Sun kätes työmme siunatkoot!

3. Myös köyhää armossasi muista Ja katsees kurjan puoleen luo, Ja lahjoistasi siunatuista Osansa heillekin sä suo!

4. Kodista kurjuus, puute poista Ja nälkä, vieras armoton, Suo viljan kasvaa vainioista Ja auta mielet toivohon!

5. Myös anna, että lahjojasi Tääll' oikein käyttää voisimme, Ja sulle suurest' armostasi Kiitoksen nöyrän toisimme!

Kaarlo Hammar.

296 Vuos rientävi pois, Kuin kuohuva kevähän virta se ois, Kuin lehti, mi maassa jo makaa, Vaan Herra on hyvä ja vakaa.

2. Ja armosta vain Hän vaihtuvat vuotemme säätävi ain', Ja kanssamme, voimia antain, Käy siunaten, auttaen, kantain.

3. Vuos poistuvi tää, Mut tuomansa siunaus jälkehen jää; Niin uus Eben-Eser maan päällä Kohoopi taas uskolle täällä.

4. Ain' armosi soit. Niin vastakin, Herramme, auttaa sä voit, Voit neuvoa, ohjata meitä Ja korpehen raivata teitä.

5. Sun luonasi on Ain' turvamme varma ja horjumaton; Omiksesi kutsuithan meitä: Et lapsias hukkumaan heitä.

6. Myös syntymämaan Ja kansamme kaikissa kohtaloissaan Sun haltuhus uskoa saamme: Sä suoja oot sorretun maamme.

7. Siis suojasi suo! Se riemussa, tuskassa

turvaksi tuo Ja taistossa voimasi anna, Ja vihdoin sä rauhaasi kanna! L. S.

297 Sun kiitos, Jeesus, olkohon, Ett' luonain asut ain', Ett' yöni rauhass' mennyt on, Kun valvoit suojanain.

2. Mua läsnä olios tänäänkin Ja ohjaa tieläsi; Armolias liitä lujemmin Sinuhun mieleni!

3. Aut', että yli kaikkien Sua, Herra, rakastan; Kaikkina pidän kaiken sen, Kuin sääti Jumalan'!

4. Suo anteeks syntivelkani, Hitauten' sanahas; Ravitse eelleen sieluni Sun armoruualias!

5. Sä minuun puhdas sydän luo Ja henki vakava; Sun Henkes hallita mua suo ilossa, murheessa!

6. Mun rakkahani varjele Sä, Herra, ainian, Suo, ettei vieras sinulle Ois kenkään kodissan'. Suom.

298 Isä armias, Kiitos lahjastas, Kun sä annoit aamun koittaa! Syömmessäni myös Tee nyt armotyös; Suo mun synnin valta voittaa! Anna armostas Täyttää tahtoas, Mieltä vanhempain Noudatella ain'!

2. Ja kun päivä tää Mailleen vierähtää, Vielä säilyköön se uskon', Että taivahan Kerran saavutan Tuolla puolen iltaruskon.

Silloin armast' on, Käydä lepohon; Kiittää Jumalaa, Rauhaan nukahtaa. I. M.

299 On armopäivä taasen Ajasta alennut; Mua, Herra, toimissani Sä olet suojellut. Sä käskit työtä tehdä, Ja lupaat siunata Sun lastes työt ja toimet; Et sanaas unhota.

2. Mä myöskin siihen luottain Taas lähden levollen; Mua suojaa enkeleilläs, Suo lepo suloinen, Mä että virkein voimin Taas ylösnoustuain Voin toimeheni käydä, Sun sanaas noudattain.

3. Maailman murehista Mun mielen' varjele, Ja ahneuden ansat Sielusta katkaise, Mä että tyytyväisnä Ja sinuun luottaen Tääll' elän onnellisna Ja luonas ljäten.

N. E. V

300 Mailleen päivä läksi, Synkäks, pimeäksi, Niin synkäks, pimeäksi Maa ja taivas käy. Kuu ei kirkas loista, Pimeyttä poista, Tähdetkään ei näy.

2. Vaan sä, matkamiesi, Käyös huolett' tiesi, Niin, käyös huolett' tiesi: Herra valvovi. Yössäkin sua läsnä On hän synkeässä. Ohjaa matkasi.

3. Joskin myrsky pauhaa, Sielulles hän rauhaa, Niin, sielulles hän rauhaa Taivaal-

lista suo. Tähtenäsi hohtaa, Askeleesi johtaa Kodin portin luo. Kaarlo Hammar.

301 Taivaaseen käy matkamme, Maa ei viihdyttää saa meitä, Kaanaanmaahan kuljemme Koleoita korpiteitä. Täällä täytyy taivaltaa, Taivaassa on isänmaa.

2. Taivaaseen, mun sieluni, Riennä maasta matalasta! Taivaasta on sukusi, Tullut olet taivahasta. Eikö siis tee mielesi Jälleen kotimaahasi?

3. Taivaaseen mua ainiaan Herran sana kehoittaapi, Siellä levon autuaan Köyhä vaeltaja saapi. Herran armosta mä saan Päästä taivaan kunniaan.

4. Taivaaseen mua kehoittaa Lahjat pyhät Herran pöydän. Siinä taivaan tavaraa Sielun ravinnoksi löydän, Kunnes häissä Karitsan Sitä nautin ainian.

5. Taivaaseen jo toivossa Kaipaan, turhuudesta lähtein, Sieluni nyt kohoa Yli päivän, kuun ja tähtein. Ne on varjo verraten Taivaan kirkkautehen.

6. Taivaaseen mun kotiini, Murheen maasta kuolo vie mun. Päästä, Herra, iloosi, Valmistamaas majaan riemun. Jeesus itse johdattaa, Taivaaseen mun taluttaa.

7. Taivaaseen, ah taivaaseen Sydämeni halajaapi, Taivaan halu turhuuden Mielestäni

vieroittaapi. Taivaaseen mun sieluni Ikävöitsee, pyrkiipi. Benj. Schmolck. (S. Virsik.)

302 Nyt ylös, sieluni, Nous ylös mullast' tästä, Käy jalkain juureen Jumalan ja Karitsan! Ja vaikkei silmäni Valoa Herran kestä, Niin kuitenkin sä riemuiten käy laulamaan. Iäiseen iloon Ja juhlaan jaloon Oot Karitsan sä suuriin häihin kutsuttu. Taivahan kunnia On Herran armosta Sun osasi, sun perintös ja tavaras. Siis riemuitse ja ajattele autuuttas!

2. Ah, kun mä kerran saan Herätä kuvanansa Ja kirkastetuin silmin nähdä Jumalan! Ei sitten milloinkaan Oo sielu janoissansa, Kun häissä valmis morsian on Karitsan. Saan kruunun siellä Ja puvun vielä, Tuon pyhäin vaatteen, Kristuksen vanhurskauden. Mun syntisyyteni, Syyn kyyneleihini, Saan siellä vaihtaa kunniaan ja pyhyyteen Ja kyyneleeni kiitosvirteen iäiseen.

3. Kun täällä puolittain Silmillä hämärillä Jo Herraa kaukaa katsellessa ilon saa, Kun taivaan ihanain Äänien sävelillä Jo täällä voimaa on — oi aikaa tulevaa! Hetkistä, joita Niin ihanoita Saan täällä viettää, loistaa Herran suloisuus. Vaan kun mä muistelen Autuutta pyhien, Joidenka suusta

soipi sieilä virsi uus, Niin aivan maahan painaa taivaan ihanuus.

4. Sieil' kaunis kannel soi, He veisaa virttä uutta, Ei koskaan iopu se, ei koskaan vanhene. Ei ääneen tääilä voi Sen saada ihanuutta, Kuitenkin veisailen kiitosta Herraile. Hän vereiiänsä Ja hengeiiänsä Myös minut Jumalalle lunastanut on. Kunnia, kirkkaus, Voima ja ylistys Sun, Herra, iankaikkisesti olkohon, Ja taivas, maa ja meri amen sanokoon!

Antti Achreniuksen mukaan. (S. Virsik.)

303 Siioni, sun vankis kerran Vapahina vaeltaa. Silloin soipi kiitos Herran Riemuin kotimatkalla. Unohtuupi tuskat, vaivat, Joita kärsiä he saivat. Niinkuin unessa he käy Iloon, jota nyt ei näy.

2. Herra, suuri voimassasi, Rakkaudessa rajaton, Poista pilkka lapsiltasi; Vielä vankeina he on:. Saata heidät kotimaahan, Isänmaahan oikeaan. Hajonnehet kokoa, Valollasi johdata!

3. Iion niitto odottaapi Kyyneleistä kylväjää; Konsa Herran luo hän saapi, Mainen hätä hälviää. Keil' on Kristus elämänä, Voittaa taivaan perijänä; Tuolla puolen kuolemaa Voitonpalmu viittoaa.

Saksasta mukaillut H. R.

304 Herra, meitä siunaa, auta, Vaaroissa myös varjele, Herra, meille armos kautta Kasvos kirkkaat valaise. Käännä meihin kasvosi, Anna meille rauhasi. Isän, Pojan, Pyhän Hengen, Kunnia ja kiitos. Amen!

Jesper Svedberg. (S. Virsik.)

305 Herra, siunaa meitä, Siipeis suojaan peitä! Käännä kasvos puoleemme, Valkeuttas kaipaamme.

2. Rauhas meille aina Taivahasta anna, Pyhä Henki meille suo, Viemään Jeesuksemme luo!

3. Amen, amen aina Soikoon kirkkahana Kunniaksi Jeesuksen Ijäst' iankaikkiseen!

306 Herramme Jeesuksen Kristuksen armo Ja Jumalan rakkaus Ja Pyhän Hengen osallisuus Olkoon kanssamme, Kaikkein kanssa! Amen.

S. Virsik.

307 Nyt heimen oon mä löytänyt, Jot' etsin kaivaten. Sä kysyt: minkä? Kuule nyt: Mä löysin Jeesuksen.

2. Vaikk' oonkin köyhä, heikko vaan, Ja kurja syntinen, Kun hänet omakseni saan, Saan aarteen ijäisen.

3. Hän ompi herra herrojen, Kuningas kuninkain; Kuormansa ompi kevyinen, Ikeensä soveljain.

4. Oi Jeesus Kristus, auttajan', Sä helmi verraton, Kun sinä vain oot omanan' Kaikk' silloin mulla on! Th. Hamberg.

308 Jeesustani syömmestäni Palvella mä ikävöin; Tahtoansa tekeväni Soisin ajatuksin, töin; Siksi pyyntön' tämä on: Tahtos tapahtukohon!

2. Sydämeni hälle antaa Tahtoisin niin mielellän', Kaiken hälle jälleen kantaa, Minkä mulle antoi hän, Sekä tietään noudattaa, Niinkuin hän mua johdattaa.

3. Ota multa, mikä estää Täyttämästä tahtoas! Anna sitä, mikä kestää Tuomiolle tullessas — Anna itses kokonaan, Anna mitä tahdot vaan!

4. Rakas Herra Jeesus, auta Tahtos tapahtumahan Minussa ja minun kautta Loppuun asti ainian! Kuollessakin sanomaan: Tapahtukoon tahtos vaan!

5. Sitten alta tuskan, vaivan Päästyäni päältä maan, Siellä taivahassa taidan Ylistellä ainiaan: Kiitos, Herra, olkohon, Tahtos tapahtunut on! Brorson.

309 Hosianna Daavidin poika, Kiitetty olkoon hän! Kiitetty Daavidin poika, Kuin tulee Herran nimeen! Hosianna! Hosianna! Hosianna! Hosianna! Kiitetty Daavidin poika, Kuin tulee Herran nimeen!

310 Kuningas suuri Siionin, Sä pyhä Poika Daavidin, Käy sydämeemme voimallas Ja uudista se armossas!

2. Sä sydämeemme rauhas tuo Ja tosinöyryys mieliin luo! Tee meidät kaltaisiksesi, Niin henkes meissä asuvi!

3. Nyt Hosiannaa laulaen Sua vastaan käymme riemuiten. Oi terve, Poika Daavidin, Sä auttajamme armahin!

Kaarlo Hammar.

311 Herra taivahan, Kuule huutoan', Armos suojaan taas sulje mua, :,: Suo meille aina Siunaus, rauha; Luoja, Luoja, mä ootan sua! :,:

2. Aamuin uudistat Armos avarat; Tue, Isäni, johda mua! :,: Vaaroista, hellin, Varjele huolin! Luoja, Luoja, mä ootan sua! :,:

312 Me kiitämme sinua, Me sinua rukoilemme, Me ylistämme ja kunnioitamme sinua. Me sinua kiitämme sinun suuren kunnias tähden. Oi Herra Jumala, Taivaallinen kuningas, Isä, kaikkivaltias Jumala! Oi Herra, kaikkein Korkeimman alnoa Poika, Jeesus Kristus! Oi Herra Jumala, Jumalan Karitsa, Isän Poika, Joka pois otat maailman synnit, Armahda meitä! Armahda meitä! Sinä yksin olet pyhä Sinä yksin olet Herra, Sinä yksin olet korkein,

Jeesus Kristus, Pyhän Hengen kanssa, Isän Jumalan kunniassa. Amen.

313 Ristiä kantain, Verissä vallan Kuolohon kulkee Vaivojen mies. Risti on raskas, Nähkää: Hän nääntyy! Voi! hänet viedään Pilkaten pois.

2. Nähkää: hän nauloin Puuhun jo pannaan, Siitä jo sammuu Päiväkin pois. Ah, verivirrat Haavoista hyrskii. Syntinen! sun on Tähtesi tuo.

3. Yön sysisynkkyys Syvästi sieluun Karitsan kalliin Kauhua luo. Ihmisten, Isän Hylkäämä, hän nyt Vaivahan vaipuu, Kuolohon käy.

4. »Täytetty kaikk' on!» Ääneen hän huutaa, Pään pyhän kuoloon Kallistaen. Korkelmman kiitos! Taistelu loppui, Voitto on varma, Vaan verinen.

5. Jeesus, sä suuri Kunnian Herra, Voittosi suuren Syntiset sai. Verellä vangit Vapahdettuina Ikuisen elon Seurassas saa. S. K.

314 Mun vuosi vereni, Mä annoin henkeni, Niin pelastaakseni Sun kuolost' ijätl. Sull' annoin henken' mä; Mit' annoit mulle sä?

2. Mä maassa matkustin Suuresti kärsien, Ett' riemumajoihin Sun saisin taivaaseen. Sun tähtes kuljin mä, Kuljetko tähtein sä?

3. Asunnon autuaan Mä jätin taivahan, Alennuin tomuun maan, Jäin yksin vaivahan. Mä kaiken jätin tään, Uhraatko mitäkään?

4. Mä kärsein enemmän Kuin kenkään käsittäis, Kuolonkin hirveän, Ettet sä kuoloon jäis. Niin kärsein tähtesi, Kärsitkö tähteni?

5. Rakkaana, helliänä Sun luokses lähenin, Ja rauhaa, lempeä Ja armoo tarjosin. Kaikk' annoin sulle mä, Mit' annat mulle sä?

6. Ah, uhraa elämäs, Sun voimas, kuntos, työs; Tee mulle tehtäväs, Mull' itses anna myös. Maailma hylkää tää, Mun omakseni jää!

F. R. Havergal.

315 Oi, Jeesus Kristus, Herramme, Sä asut taivahassa, Oot noussut Isän rinnalle Ja istut kunniassa. Vaan kuitenkin oot luonamme Ja juuri nytkin kanssamme, Kun nimees kokoonnumme.

2. Siis kuule, Herra, kansaasi Nyt rukoellessamme; Suo ilon, voiman Henkesi Elvyttää sielujamme! Sä lohduttaja lähetä, Meiss' elon valo viritä, Sua että ylistämme!

3. Sun Henkes uskovaisille Sä itse armoisesti Oot luvannut, siis luotamme Nyt siihen turvallisesti, Ja lupaukses nojalla Me rukoilemme sinua: Suo meille Pyhä Henkes!

4. Et unhota sä sanaasi, Et lupaustas tuota: Minuun ken täällä uskovi, Sen kohdust' ulos vuotaa Myös virrat veden elävän. Oi Jeesus, lähde elämän, Vuodata Pyhä Henkes!

5. Kas, kuinka heikot, horjuvat Uskossa vielä oomme, Kompastuvaiset, hitahat, Hedelmää vähän tuomme! Siis anna Henki totuuden Ja armon, rauhan, vahvuuden, Nyt meille, Herra Jeesus!

6. Lupasit täältä lähteissäs Lähettää Pyhän Hengen, Jok' ulos käypi Isästäs Ja todistaapi meille Sinusta, uskon virittää Ja Herran tulen sytyttää Sanaasi luottavissa.

7. Et sä opetuslapsille Luvannut sitä yksin, Ei, sen sä meille kaikille Lahjoitit silloin myöskin. Oi Jeesus, lähde elämän, Me käymme sulta pyytämään: Hengelläs meitä täytä.

8. Sydämihimme vuodata Sun Henkes iloöljy, Ett' olisimme sinussa Yks sydän, yksi sielu! Sä hengen rakkaudessa Ja uskon puhtaudessa Rauhallas meitä siunaa!

9. Sä Hengen tulikasteella Myös meitä itse kasta; Meit' uutten kielten lahjoilla Ja armoillas varusta! Sanasi ovi avaja, Ett' uudella nyt voimalla Sen saarna vaikuttaisi!

10. Suo, että sanas saarnasta Elämän uuden saamme, Sen että vahvass' uskossa Autuudeks omistamme! Ett' armostas ain'

iloita Siioni saisi, riemuita Ja sua siitä kiittääl F. G. Hedberg, mukailtu.

316 Jumalan sana se Pysyvä on, Ikuinen siemen se Itävä on. Kylvetty sydämeen Se sadon ijäisen, Hedelmän taivaisen Kasvattaa, tuo. Jumalan sana on Kestävä, pysyvä. Ei koskaan huku se, Ei milloinkaanl

2. Jumalan sana se Valaiseva Kynttilä teillämme On loistava. Valkeus totinen, Lävitse usvien Saattava taivaiseen Valkamahan. Jumalan sana on Loistava kynttilä! Ei koskaan sammu se, Ei milloinkaan!

3. Ei kuole sielumme, Ei milloinkaan! Ja vaikka ruumiimme Povessa maan Maatuvi mullaksi, Tuhkaksi tulevi, Tyhjäksi tomuksi — Nouseepa taas! Ei kuole sielumme, Hautahan joskin vaan Ruumiimme mullataan — Se nousee taas!

4. Jumalan sanahan Ken uskonee, Ei kuole milloinkaan, Elämän se Saavuttaa ijäisen; Jumala lupaa sen Valallaan vannoen Juur' kaikillen. Jumalan sanahan Luottava, uskova Ei näe kuolemaa, Ei milloinkaan!

J. A. G. H.

317 Sanahan Herran turvaamme Kaikissa vaiheissamme; Me siihen yksin luotamme Eläissä, kuollessamme. Muu

oppi muuttuva On perin puuttuva, Mutt' Herran sana vaan On vahva ainiaan. Ei sitä mikään voita.

2. Sanalla, Hengen miekalla, Saatanan karkoitamme, Aseella tällä vahvalla Me voiton saavutamme. Ken sanaan uskonee, Ei koskaan kaadu se, Vaan seisoo lujana, Ain' urhoollisena Turvissa Jumalamme.

3. Mutt' tyhmä se, ken luottaapi Ihmisten hourauksiin, Itselleen tuskat tuottaapi Ja joutuu eksytyksiin. Se tuulta pieksävä On vihdoin näkevä Turvansa olevan Tyhjäksi raukeevan Ja häijyn hengen juonen.

4. Tää viekas valehtelija, Vääräksi sanan vääntää. Hän, sielu-raukkain surmaaja, Pois armon kokee kääntää. Vaan totuus Jumalan Se voittaa maailman Kaikkine valheineen, Ja pahan pauloineen Kukistaa voimallansa.

F. G. Hedberg.

318 Nyt eronhetki meille Jo joutui etehen, Ja kotoaskareille Lähdemme jokainen.

2. Nyt hyvästi mä teidän, Ystävät Herrassa, Jeesuksen haltuun heitän; Siell' olkaa rauhassa!

3. Tääll' ei saa yhdess' olla, Jos kuinka pyydämme, Vaan haudan tuolla puolla Tolsemme löydämme.

4. Oi ystäväni, rakkaan', Ain' vaeltakaa niin, Ett' jälkeen maisen matkan Taivaaseen tultaisiin!

5. Oi Jeesus, kokoo meitä Nyt sinun haavoihis Ja pyhyydelläs peitä, Meit' ota armoihis.

6. Ja täytä lahjoillasi Täll' eron hetkellä, Ettemme vajoaisi Maailman merellä;

7. Vaan että kerran saisi Jokainen taivaassa Kirkkaita kasvojasi Ijäti katsella.

8. Se on jo halu täällä Kyynelten laaksossa Ijäti saada siellä Kiitosta veisata. V. H—n.

319 Jo nuorena on hyvä kaunihisti Päätänsä painaa rintaan Jeesuksen, Vain paimenääntä Herran kuunnellen. On onni, kellä turvana on risti, Kun lepopaikka ristin juuri on, Kuin kukkasella lehdet nurmikon.

2. Jo nuorna, vielä kevähällä varhaan, On armas käydä luokse Jeesuksen, Kuin lammas käy luo rakkaan paimenen, Hält' aina toimiin, kärsimyksiin parhaan Saa neuvon, hän on nöyrä, lempeä, Myös halvimmankin luona viihtyvä.

3. Jo nuorena, mik' armo saada juuri Hänelle synnit tuoda itselleen, Kun anteeks saa ne kaikin kaikkineen! Niin, riemu tuo

ja kunnia on suuri, Kun hänen olla saamme ainiaan, Ken lintusta ei heitä muistostaan!

4. Jo nuorna siis me kaikki rientäkäämme Jeesuksen luokse, noutain kutsuaan, Ettei hän joudu suotta kutsumaan! Ain' kuunnelkaamme häntä, Ystäväämme, Niin, käyköön kaikkein sielunpohjihin Tuo hellä ääni aina syvemmin!

5. Jo nuorina hän meidät kaikki kerta Alkaisin sulki armoliittohon — Tuo liitto niinkuin vuori vankka on! Hän rakkaudella, joll' ei ole vertaa, Tähtemme kuoli, nyt on meille tie, Jok' autuutehen suuret, pienet vie.

6. Jo varhain Jeesus nuorta taimeansa Siis tarhassansa hellin hoitakoon, Pois kaikki turmat kauas torjukoon! Näin varttukoon se hänen hoidossansa, Siks että siirtää hän sen uudestaan Ainaisen rauhan maahan kukkimaan

320 Riemumielin joutuin riennän, Jeesus kun on sydämessän'; Kussa lienen, kulkenen, Jeesus on mun autuuten'.

2. Enkö siis mä riemuitseisi, Saatuani verhokseni Jeesukselta autuuden, Ijäisen vanhurskauden.

3. Maailman mä pauhinasta Isän kotiin taivahassa Olen valmis muuttamaan, Milloin Jeesus käskee vaan.

4. Siellä kotonani olla Saan ma Jumalani luona Synnitönnä, murheetta Autuudessa asua.

5. Siellä sitte veisaelen Ylistystä Jeesuksellen Autuaitten seurassa Taivaan riemusalissa.

6. Riemumielin siis mä riennän, Kun on Jeesus sydämessän'; Kussa käynen, kulkenen, Jeesus ain' on autuuten'.

Ruots. mukailtu.

321 Jeesus-nimi ota myötäs, Murheenlaakson matkamies, Tee sen turvissa sun työtäs, Ohjatkoon se kaikki ties! :,: Kallis, oi, Nimi soi, Ilo taivaan, autuus maan! :,:

2. Kilpi tää se nuolet murtaa, Synninliekin sammuttaa, Ja jos kiusaukset sortaa, Jeesuksessa avun saan. Kallis, oi, j.n.e.

3. Ah, min Jeesus-nimi antaa Riemun synninorjallen, Se kun kahleet poijes kantaa, Hengen luo vapauden. Kallis, oi, j.n.e.

4. Jeesus-nimeä me kerran Ylistämme taivaassa, Suomasta kun armon Herran Päästään rauhaan vaivasta. Kallis, oi, j.n.e.

W. H. Doane.

322 Ah, sä etkö jo huoli mun kihloistani? Sun tähtesi henkeni annoin. Veren vuodatin vuoksesi kuollessani Ja kaiken sun kuormasi kannoin. Kun orjuutes näin,

tulin orjaksi myös. Mun ristille lyönehet on pahat työs. Sä haavoja ruumiini katso!

2. Minä kylmää ja hellettä kärsiä sain, Mun sieluni vaivassa valvoi, Ja kun lyötihin, niin minä vaikenin vain, Ja tuska mun mieltäni kalvoi. En itseäni ole säälinyt, en. Sua sääli mun sieluni murheellinen, Ja perjantain pitkän mä kärsin.

3. Minä hellästi vielä sua houkuttelen Ja ääneni muuttua annan, Kuni palmen mä kutsun ja suostuttelen. Jos löydän, sun kotiin mä kannan. Mä sun suren sieluas katkerasti Kuin äiti, mi kyyneliin ratkeavi, Kun lapsensa kuolemaa itkee.

4. Mitä sulta nyt kaikesta palkaksi saan Ja kuinka mun vaivani maksat? Kun mä luokseni kutsun, niin estelet vaan Ja viivyttelet minkä jaksat. Sä viel' olet kuin kivi särkymätön, On mielesi kylmä ja kiittämätön Ja turhia juonia täynnä.

5. Nyt jo syntiset joutukaa kiiruhtaen Ja luopukaa vääryydestänne! Minä lahjoitan teille vanhurskauden, En muista mä eksymystänne, Vaan Henkeni lahjalla kaunistaen Ja kaikissa vaivoissa vahvistaen Tuon päähänne kunnian kruunun. (S.Virsik.)

323 Kristuksen tähden menköön vain Maailma tykkänään. Kaunihimpana aarteenain Mä pidän ristiään.

2. On ristissään ja kuolossaan Elämä, uskoni, On veressään ja haavoissaan Mun vahva toivoni.

3. En enää elä itse mä, Vaan Kristus minussa. Hän pitää vietteiyksissä Lihani kurissa.

4. Mua saakka ristinkuolemaan On rakastanut hän, Näin että hänen kuolossaan Mä saisin elämän.

5. Haudattu kanssa Kristuksen Mä olen kuolemaan, Vanhurskauden vaatteeseen Puettu ihanaan.

6. Nyt minkä vielä lihassa Mä elän päällä maan, Jumalan Pojan uskossa Sen elän täällä vaan.

7. Oi Herki pyhä, armias, Vahvista uskoni Ja anna, että autuas Ois täältä eronl.

(S. **Virsik.**)

324 Meiss' usko saattaa nöyryyden Ja mielen laupiaan, Se hylkää oman pyhyyden Ja turvaa Jumalaan.

2. Se vaikka vahvast' vaikuttaa, Ei pyydä kunniaa; Se kunniaa ei tunnekaan, Kuin Jumalassa vaan.

3. Se Herralle kaikk' omistaa, Saa kaikki

Herralta; Sen autuus onkin siinä vaan; Ett' kaikki lahjaks saa.

4. Niin, Jumalan vanhurskaus On ainoo tukensa. On uskon kautta pelastus Ja usko armosta.

325 Oi, minkä onnen, autuuden Se usko myötään tuo, Kun itse Herran Jeesuksen Se omaksemme suo. Se surut, murheet lieventää, Se tuskat tuimat keventää, Ja toivon vahvan, ijäisen Se luopi sydämeen.

2. Kun saanut olen onnen sen, Niin miks en laulaisi, Ylentäis ääntän' riemuiten Täst' autuudestani, Miks iloiten en kerskaisi Ja kiittäis Jumalatani, Kun mulle katoomattoman Hän antoi tavaran.

3. Iloitsen autuudestani Jo täällä toivossa, Siks kuin sen kerran täydesti Omistan taivaassa, Ja päässyt kiusauksista, Vaivoista, rasituksista, Saan maistaa sitä iloa, Joll' ei oo loppua..

4. Mun kanteleeni kauniimmin Taivaassa kerran soi, Siell' uusin äänin suloisin Mun suuni laulaa voi Riemuisen kiitosvirteni Rakkaalle Jeesukselleni. Ah, autuas se päivä lie, Kuin kotiin meidät vie! Kl. J. Nordlund.

326 Oi Vapahtaja, Mun omani sa, Oot vahvuuteni, Oot kilpi ja kallio au-

tuuteni. Oot vahvuuteni, Oot kilpi ja kallio autuuteni.

2. Mä sinulta vaan Ain' lohdunnan saan, :,: Kun kiusausten Ja syntien joutunen saaroksehen. :,:

3. Yks silmäys sun Jo virkistää mun, :,: Kuin auringon koi, Se sumut myös surujen hälventää voi. :,:

4. Ah aurinkoni, Mun kointähteni, :,: Oi, paistaos vain Ja pysyös aina mun autuutenain! :,: F. G. Hedberg, suom. J. A. G. H.

327 Mestari, myrsky on suuri, Ja mahtavat laineet käy. On taivaskin mustana juuri, Ei apua mistään näy. Mestari, sallitko meidän Kurjien hukkua? — Joka tuokio tuimasti uhkaa Meit' aaltoihin haudata. — Mä tyveneks aallot ja tuulet saan, Rauha vaan! Raivotkoon viha siis aaltojen, Tai henkien, taikkapa ihmisten, Ei hätää, kun tullunna laivahan On Mestari maan, meren, taivahan. Ne kaikki saan kauniisti taipumaan: — Rauha vaan, Rauha vaan! Ne kaikki saan kauniisti taipumaan: Rauha vaan!

2. Mestari, tuska mun valtaa, Ja murhe mun näännyttää, Ei tyyntyä syömmeni malta, Se viel' yhä myrskyää. Synnin ja surujen kuohut Käy hamaan sieluhun — Ja

mä hukun — mä hukun — ah Herra! — Oi, riennä jo apuhun! — Mä tyveneks j.n.e.

3. Mestari, vaara jo väistyi, Nyt kaikk' on niin tyyntä vain. Syvyydestä aurinko välkkyy Ja taivas mun tunnossain! Siunattu, voimakas Herra, Ain' ole kanssani, Kunnes saavun mä satamaan kerran Ja päättyvi matkani! — Mä tyveneks j.n.e.

328 On sydän heillä, mi rakastaapi Sua, synninorjaakin, kahleissas. :,: On silmä kirkas, mi seurajaapi Sua, lapsi, kaukana kodistas. :,:

2. On korva tarkka, mi kuunteleepi Sun avunhuutoas ainiaan. :,: On kieli armas, mi lohduttaapi Myös syntis-raukkaakin surussaan. :,:

3. On lähde sulle, sä janoovainen, On leipää nälkäisen syödä — syö! :,: On pakopaikka, joss' ei sua uhkaa Tuo synnin, kuoleman kolkko yö. :,:

4. On turvapaikkansa kyyhkysellä, Ja pääskyselläkin pesä on. :,: On rauha sielulle väsyneelle Ja lepo kurjalle loputon. :,:

5. Sä, mitä tarvitset, sielu, näistä, Se riennä kiiruusti ottamaan! :,: Sill' armo Herran on aina valmis, Hän vielä tarjoopi lahjojaan. :,:

6. Oi, tullos Jeesuksen luo, niin löydät Sä armon kyllyyden autuuteen! — :,: Niin,

Jeesus, Jeesus, hän yksin meille On kylliks aina ja ijäiseen! :,: Sankey.

329 Viel' on sijaa! Karitsan luota nuo Harppujen soinnut kutsun sulle tuo. Sijaa, sijaa: Käy sisään joutuisaan!

2. Hääsalihin nyt juhlaan matkataan. Käy sisällen, oo ylkäs vieras vaan! Sijaa, sijaa: Käy sisään joutuisaan!

3. Sullekin auk' on taivas suuren suur'; Kiiruhda joutuin, paikkas saat nyt juur'! Sijaa, sijaa: Käy sisään joutuisaan!

4. Joutuos nyt, kun auki armojen Viel' ovi on: miks viivyt, sielunen? Sijaa, sijaa: Käy sisään joutuisaan!

5. Taivahan riemu sulle tarjotaan, Enkelit kutsuu kruunun noudantaan. Sijaa, sijaa: Käy sisään joutuisaan!

6. Kutsuvi myös, oi armo Jumalan; Tie jätä poijes synnin, maailman! Sijaa, sijaa: Käy sisään joutuisaan!

7. Illalla kenties ovi suljetaan, Sillcin ei sijaa sulle ollenkaan! Sijaa ei saa! Oi tää on kauheaa! Sankey.

330 Jeesus meilt' ei muuta vaadi, Kun vaan sydämemme saa. Häll' on vaivojensa vuoksi Oikeus meit' omistaa. Hän on meidät lunastanut, Edestämme sapen

juonut. — Jeesus Kristus viaton Surkeasti kuollut on.

2. Jeesus ompi ylkä rakas, Niin ei muut voi rakastaa; Hän on aina meitä läsnä, Pahuudesta pelastaa, Tahtoo meitä omiksensa, Ottaa morsiameksensa. — Hän on rakkautemme, Hän on oma ylkämme.

3. Yljän sydän, yljän halu Jeesuksella meihin on, Köyhää morsiantaan kohtaan Sulous niin verraton, Että armoss' muisteleepi, Niinkuin paimen holhoileepi. Jeesus, Jeesus, olet mun; Minä kuolos kautta sun.

4. Jeesus, nyt sun omas olen, Sinuss' tahdon pysyä, Tunnustaa sun nimeäsi, Sinun teihis tyytyä. Kärseit tuskat syntieni, Ettäs saisit sydämeni: Ota nyt se armostas, Pidä ijät' omanas.

5. Varjele mua, rakkahani, Kunnes häihin kutsutaan. Jossa palvelijanasi Rintaas pääni painaa saan. Siellä sulle pyhäis kanssa Laulaa sydän kiitostansa. Kohta vaivoist' päästäksen' Toivossa jo iloitsen. Siionin Virret.

331 Mun ystäväni Jeesuinen Hän ompi sangen suloinen, Hän ompi aina omani, Mun ystäväni, aarteeni.

2. Niin, kyllin sitä iloa Ei kielin voida kertoa, Jonk' aina Jeesuksessa saan, Ollessan hänen omanaan.

3. Mä tiedän, Ystäväiseni, Ett' asut sydämessäni. Sen uskon, Vapahtajani, Jumalani ja Herranil

4. Sä Henkes mulle lähetit, Totuuden tunnon herätit. Mä tunnen rakkautesi, Oi, kuinka suur' on armosi!

5. Oi armoo, rauhaa autuutta, Oi sitä vanhurskautta, Kuin mulle, Jeesus, lahjoitit! Oi, kuinka mua rakastit!

6. Nyt maa ja taivas iloitkaa Ja autuudestain riemuitkaa! Oi veljet, siskot, kiittäkää Herraa ja händt' ylistäkää!

7. Maailman valo sammukaan, Mä siit' en huolis ollenkaan: Mull' aurinko on taivaassa, Ylhäällä Isän huoneessa.

8. Maa tavaroineen, aarteineen Jos katois juuri kaikkineen, Taivaassa mull' on tavara; Se milloinkaan ei katoa!

9. Tään elämäni jälkehen Mä perin elon ijäisen, En pelkää minä kuoloa, Odotan ylkän' tuloa.

10. Mä sitten taivaan salissa, Ylistän paratiisissa Mun Jeesustani ijäti, Kun pääsen sinne peräti.

11. Pois täältä eloon ijäiseen Halajaa minun sieluisen', Jeesus on minun haluni, Mun elämäni, iloni. F. G. Hedberg.

332 Mä etsein kauvan päästäksein Myrskyn alta suojahan; Vaan Jeesus vasta rinnallein Tuotti turvan rauhaisan. — Niin, Jeesus ompi kallio, hän vahvistaa, ja hän virvoittaa, Miss' on erämaa Jeesus ompi kallio tään erämaan, On vahva turva myrskyissä.

2. Mä eksyin mailman aaltoihin, Myrskyn ajoon avuton. Hän henkens uhras armoisin, Riensi avuks aaltohon. Niin, Jeesus ompi j.n.e.

3. Oi kiitos, kun mä kuollutkaan Turvatonna myrskyyn en, Hän ennätti mun nostamaan Kalliolle autuuden! Niin, Jeesus ompi j.n.e.

4. Jos kuljen kautta varjojen, Mull' on suoja myrskyssä. On Jeesus kautta vaarojen Ikiturva myrskyssä. Niin, Jeesus ompi j.n.e.

5. Kun päättyy elon-päiväni, Mull' on suoja myrskyssä; Taivaassa kiitän ijäti: Jeesus auttoi myrskyssä. Niin, Jeesus ompi j.n.e.

H. S.

333 Oli yhdeksänkymment' yhdeksän Jälell' lammashuoneessa, Mutt' korven helmahan synkeän Yks erkani laumasta. Pois kauas se eksyi harhaillen Jo hoidosta hellän paimenen. :,:

2. »Sull' on yhdeksänkymment' yhdeksän, Eikö siinä kyllin ois?» — »Ei», kuultiin paimenen ääntävän, Kun kiiruhti korpehen pois. »Mä etsiä tahdon, vaikka lie :,: Kuink' ahdas ja kolkko korventie.» :,:

3. Yli Herramme kahlas virtojen, Yhä etsi päivin, öin, Ja vihdoin korpehen eksyneen Hän löysikin tuskin, töin; Hän kuuli sen kurjan huudon kai :,: Ja nääntyvän raukan kiinni sai. :,:

4. »Miksi vuorelle tie on verinen, Rakas, kallis Herrani?» — »Kas, siihen vuos veri paimenen, Kun lammasta etseili.» — »Mi haavoitti kätes armahat?» — :,: »Nuo pistävät orjantappurat.» :,:

5. Ylös taivasta kohden kohoaa Ilohuuto kaikuvin: »Kaikk', kaikki kilvassa riemuitkaa, Jo lampahan saavutin!» Ja enkelten riemulaulu soi: :,: »Jo eksynyt lammas löyttiin, oi!» :,:

Sankey.

334 Kallio, jok' aukesit, Jos mun suojaas kätkisit! Vesi, veri vuotanut, Kyljestäsi tiukkunut, Pesköön taivaan volmalla Mua synnin saastasta.

2. Itse tuskan hiellä Lakias en täytä mä, Vaikka kuinka kokisin, Yöt ja päivät itkisin; Synnin jäljet jäävät vaan, Sulta yksin avun saan.

3. Antaa en voi mitäkään: Ristis juurehen vaan jään, Siinä tahdon anoa Alastonna armoa. Nääntyväistä lastasi Virvoittaa sun veresi.

4. Joka hengenvedossa, Vielä viimein kuolossa, Tuonelahan tullessa, Tuomiolla seisoissa, — Kallio, jok' aukesit, Jos mun suojaas kätkisit!

Toplady.

335 Kuule rukouksen', Jeesus, Állös ohi käy; Muillekin kun armos annat, Luoksen' ennättäy! Jeesus, Jeesus! Állös ohi käy; Ja kun virvoitat sä muita, Luoksen' ennättäy!

2. Armo-istuimesi luona Mulle rauha tuo; Jos mä murtuneena vaivun, Vahva usko suo! Jeesus, Jeesus! j.n.e.

3. Turvaten sun ansioosi Armoos anelen, Terveheksi, Herra, saata Haavat sydämen'! Jeesus, Jeesus! j.n.e.

4. Jeesus ilon, elon lähde Kaikkein kallihin, Ilman sua maa ja taivas Turha oisikin. Jeesus, Jeesus! j.n.e.

F. Crosby.

336 Salli, Jeesus, että saisin Etees maahan langeta, Että tilan' tunnustaisin; Henkes minuun vuodata Avaamahan halun!, Sydänperustukseni.

2. Tiedän että hoidat sinä, Hyvä palmen lammastas, Mutta usein eksyn minä Sinusta

ja laumastas. Synnin laihan laitumen Minä usein valitsen.

3. Aina pitäis laivan olla Ristin luona ankkuriss', Mutta onkin usein tuolla Meren aalloiss' myrskyisiss'. Sielt' on sitten työlästä Löytää tietä entistä.

4. Armos ain' on uskollinen Puolestas, oi Jeesuinen, Mutta minä häilyväinen, Halpa, kurja syntinen, Hidas rukoilemaankin Apuasi puutteihin.

5. Tämänlainen synnin toukka Apuun sua pyytelee, Auta voimatonta raukkaa, Kuin niin paljon harhailee; Tunne tämä valvalnen Omaksesi, Jeesuinen.

6. Jospa kerran päivä koittais, Joka sinuun juurruttais, Ettei turmelus näin voittais, Sinne tänne viedä sais. Sanassas, oi sulhanen, Morsian voi parhaiten.

7. Pyhä Henki, mua auta Rukoilemaan, valvomaan, Jeesukseni avun kautta Herran sanaan juurtumaan. Totta kerran virsi se: »Heikko olen», loppunee. Siionin Virret.

337 Me kiittäen ylistäkäämme Nyt rakkautta Jeesuksen, Kun ristin kuoloon edestämme Hän käy ja kiroukseen! Ylistys, kunnia ja kiitos Sinulle olkoon, rakas Jeesus!

2. Oi liekkiä tään rakkauden, Sit' ei voi mi-

kään sammuttaa, Se kesken tuskienkin tulen Palavi pahain puolesta! Ylistys, kunnia ja kiitos Sinulle olkoon, rakas Jeesus!

3. Ei ystävätä ole toista, Ei taivaassa, ei päällä maan, Ei missään ylkää niin suloista, Kuin Jeesus rakkaudessaan. Ylistys, kunnia ja kiitos Sinulle olkoon, rakas Jeesus!

4. Myös mua kurjaa, Jeesukseni, Sä ratki paljon rakastit, Kun kaikki maksoit rikokseni Ja verelläs mun vapahdit. Ylistys, kunnia ja klitos Sinulle olkoon, rakas Jeesus!

5. Oi, jospa synnin orjat kerran Malttaisi täällä mielensä, He silloin kyllä luokse Herran Pois kääntyisivät tieltänsä, Pois luopuisivat maailmasta, Jeesuksen ottaisivat vastaan.

6. On autuasta sydämessä Jeesuksen armaan asustaa Ja surut, murheet tyvenessä Helmassa Herran unohtaa! Ja autuasta on se aivan, Ett' isämme on Herra taivaan.

7. Niin, Jeesus on se lähde elon, Mi virtailevi ijäten, Se antaa meille onnen, ilon, Autuuden iankaikkisen. Siit' ilolla me ammennamme Ja huolet kaikki unhotamme.

8. Siis tahdon, Jeesus, omanasi Mä elää, olla, kuollakin. Syömmeeni paina Hengelläsi Sun rakkautes syvemmin! Niin sydämestä haluisesta Ylistän sua ijäisesti!

9. Suo rakkautes kunniaksi Itseni sulle uhrata, Tee sanassasi vakavaksi, Suo sinuhun mun juurtua! Niin tahdon sulle, Jeesukseni, Ijäisen antaa kiitokseni!

10. Helevin harpuin pyhät »Pyhää» Jo taivahassa veisaavat, Ja uutta »Hallelujaa» yhä Kanss' enkeleinkin laulavat; He kumartaen Karitsalle Kiitoksen kantaa Jumalalle. Me maahan lankeamme kanssa Ylistäin, kiittäin rakkauttansa.

F. G. Hedberg.

338 Oi Jeesus, hyvä paimenein, Mä olen lampaasi; Sä henkes annoit edestäin Lunastushinnaksi.

2. Mä laumassasi lammas oon, Jonk' ostit verelläs, Ja sulta myös mä ravinnon Saan armopöydältäs.

3. Sä olet vanhurskautein Mun heikkoudessain, Sä oma olet autuutein, Oi Jeesus, itse vain

4. Sä suden suusta suojele, Oi paimen, lammastas! Jos eksyn harhapoluille, Niin auta laumahas!

5. Mä armostasi iloitsen Jo täällä eläissän', Sua kiitän, hyvä paimenen', Myös täältä lähteissän'!

G. V. Rask, ruots. muk.

339 Kun hätäilen, Kun epäilen, Kun olen tuskissain, Mä käännyn Herran puolehen, Hän on mun auttajain. Hän kuu-

lee rukoukseni Ja rientää auttamaan, Ja vaikka apu viipyisi, Se joutuu aikanaan.

Kansan Lahja Kirkolle.

340 Minä tyydyn Jumalaan, Mitä korkeampaa oisi? Kukas toinen avullaan Ilon tuskissakin toisi? Kun on Herra paimenen', Kuljen Häneen turvaten, — Mikäs eksyttää mun voisi?

2. Minä tyydyn Jumalaan, Häness' onkin kyllä aivan; Hän on valmis poistamaan Raskaimmankin ikeen, vaivan; Minkä suonee kohtalon, Isän' ainakin hän on, Vie mun kunniahan taivaan.

3. Minä tyydyn Jumalaan, Hän on yössä kirkas valo; Hän on lähde erämaan, Polku, miss' on synkkä salo, Osan' tääll' jos pieni on, Olen varsin huoleton, Onhan mulla aarre jalo.

4. Minä tyydyn Jumalaan, Eipä puutteet sitten paina. Lapsenaan mit' ikään saan, On se lahja eikä laina; Rikas hän on, minäkin Huolet kaikki helmoihin Isän armaan annan aina.

5. Minä tyydyn Jumalaan, Täällä kiitän häntä julki; Hän mun rakkaudessaan Sylihinsä hellin sulki. Päästyäni kotihin, Kerran kiitän paremmin, Kanssani kun aina kulki.

341 En rauhaa löydäkään maan päältä, Pois aina sielu kaihoo täältä, Tääll' olen outo, vieras vaan, Mutt' Salemiss' on kotomaan' — Jos oisin siell'!

2. Mua aina vaara saarteleepi, Ja riemu täällä vaihteleepi Katoovaisuuden majoissa, Ijäinen rauha taivaassa. — Jos oisin siell'!

3. Ehk' ystävist' eroitettuna, Uskossa oon mä turvattuna, Ett' mua Herra johdattaa Ilonsa maahan kotia. — Jos oisin siell'!

4. Jo sumu päivän synkistääpi, Kuin tänne korpeen leviääpi, Ja matka mull' on vaikea, Mutt' viepi vihdoin kotia. — Jos oisin siell'!

5. Mä riennän, aika on niin lyhyt, Eloni päivä kohta mennyt, Lähemmä yö jo lähenee, Mutt' kodin kirkkaus valaisee. — Jos oisin siell'!

6. Se valo toivon virkistääpi, Ja sydämeen sen loiste jääpi, Se tähti on mun matkallan' Ja mulle näyttää kotimaan. — Jos oisin siell'!

7. Oi Jeesus, turva tuskissani! Mua auta täältä muuttaissani. Ett' kotimaahan joutuisin, Ilohon taivaan saapuisin. — Jos oisin siell'!

Rosenbröijer, suom.

342 Kun uskossa nään Jeesuksen, Niin Häntä rakastan; Ei muuta toivo sydämen', Kuin olla luonahan. On kätensä ja

haavansa, On sydämensä avoinna: Mä niihin kätken itseni Ja viihdyn parhaiten.

2. Oi kallein Immanuelin', Mua suojaa alati, Siks kunnes sielu, ruumiskin, Saa muuttaa kotiini! Ei siellä kahleet, kurjuuskaan Häiritse enää autuuttan', Kun kiitän sua tuskistas, Verestäs, kuolostas. H. S.

343 Oi suloinen ajatus, Jot' usein mietin mä; Kas, kotimaata lähestyn Mä päivä päivältä. Matkalla kotiin, Matkalla vaan, Lähemmäs tänään oon saapunut, Kuin ennen milloinkaan.

2. Jo lähemmäs lähenen Mä Isäni huonetta Ja taivaan asuinsijoja, Korkeimman istuinta. Matkalla j.n.e.

3. Niin hellästi Isäni Sylinsä avajaa, Kas silloin valitus vaikenee, Ja surut lopun saa. Matkalla j.n.e.

4. Nyt lähestyn hetkeä, Kun Herran nähdä saan, Ei synti, risti, ahdistus, Mua rasita konsanaan. Matkalla j.n.e. Phoebe Cory.

344 Täältä puolehen ylhäisen maan, Vaan nyt uskossa katsellahan: Sinne Jeesus jo valmistamaan Mennyt on kodin meill' ihanan. :,: Kohta vaan Joudutaan Taivaan kuorissa veisailemaan. :,:

2. Ranta rauhainen saavutetaan, Siellä virtemme heikkyen soi: Kuolon paulat on

pois kokonaan. Kasvoin katsella Jeesusta voi. Kohta vaan j.n.e.

3. Herran armahan nyt etehen Kiitosuhria sielumme tuo, Morsiollehen kuin yhä hän Armon runsaita lahjoja suo. Kohta vaan j.n.e.

S. F. Bennett.

345 Yhtehenkö tulla saamme Tuolla puolen Jordanin, Pelastettuin suureen joukkoon Ikirauhan majoihin? Yhtehen, yhtehen Pääsemmekö vielä kerran Tuolla puolen Jordan-virran, Joss' on rauha ijäinen?

2. Saavutaanko satamahan Jälkeen myrskyn pauhinan, Lasketaanko ankkurimme Rauhan rantaan taivahan? Yhtehen j.n.e.

3. Yhdytäänkö kaupungissa Elonvirran varrella, Jok' on meille valmistettu, Jaspiksesta, kullasta? Yhtehen j.n.e.

4. Lunastettuin kiitosvirsi Siellä kaikuu suloinen, Kaikki luodut laadullansa Kiittää eessä istuimen. Yhtehen j.n.e.

5. Kohdataanko ystävämme, Jotka meiltä vietihin? Tunnetaanko nimeämme, Joukoss' autuaittenkin? Yhtehen j.n.e.

6. Koska Kristus morsionsa Kotiin täältä johdattaa, Yhdytäänkö pyhäin joukkoon, Kun he kiittää Jumalaa? Yhtehen j.n.e.

346 Öiset varjot hiljaa väistyy, Aamutähti loistelee, Aurinkoinen kohta

nousee, Ikipäivä valkenee. :,: Herra saapuu, :,: Päättyy taistelut jo tuimat, Kruunu kirkas morsiolla. Häät jo alkaa Ijäiset.

2. Oi, mi riemu istuimella, Lunastettuin tultua Kaikist' ajan taistelulsta Voittovirren soidessa! :,: Herra saapuu j.n.e.

3. Kallis Jeesus, valmihina Suo mun olla alniaan! Maa ja taivas kadotkohon, Kun vain olla sinuss' saanl :,: Herra saapuu j.n.e.

H. S.

347 Ah aikaa, jolloin haihtuu synnin haamu, Tuo pimeys, mi elon verhoaa, Ja meille koittaa ijäisyyden aamu, Min Karitsa, min Herra valistaa.

2. Ah aikaa, jolloin epäilysten huolet Pois jää ja kaikki mulle selviää, Ja sydämeen ei koske tuskan nuolet, Vaan taaksein katson vapaast' elämää.

3. Ah aikaa, jolloin arvoituksiin suodaan Ja kysymyksiin kaikkiin selvitys, Syvyydet kätketytkin auki luodaan Ja Herran teistä mull' on käsitys!

4. Ah aikaa, ah, kun kirkastetuin silmin Saan hänet nähdä, johon uskalsin Rukoillen, seuraten; — sitt' aivan ilmi Näen hänet kasvoist' ihan kasvoihin!

5. Vapahtajan niin, uskollisen, hyvän, Mi armostansa synnit anteeks soi — Vaan koe-

tellakseen myös piili syvään — Niin, Hänet silmän' siellä nähdä voi.

6. Ah aikaa, jolloin synnitönnä yhä Mä lihan vallastakin vapaa oon, Kun joka aatos puhdas on ja pyhä, Ja kukin työnikin on puutteeton.

7. Ah aikaa, jolloin loppuu mailman lvat, Ja veljet viekkaat, vääristelijät On polssa, niinkuin kaikki halveksijat, Ja koossa on vain vakaat ystävät.

8. Ah aikaa, jolloin kultasaliloissa Karltsaa klitän kanssa enkelten. Sitt' elost' ijäisestä puhun noissa Ja elosta, mi. halhtul äkisten.

9. Valkelssa vaatteissansa Herran kansa Sieli' kerran seisoo eessä istuimen, Ja ilahuttaa lsä lapsiansa, Silmistä pyyhkii kunkin kyynelen.

10. Sä Jeesus, suo mun aina tätä muistaa, Kun matka mull' on työläs, helteinen, Tää muisto tuskat povestani poistaa, Ja läpi kyynelten mä hymyilen. C. O. Rosenius.

348 Kun varjojen maasta jo yö katoaa, Päiv' alkavi loppumaton; Vapahtaja varmahan mun vapahtaa, Ja voitosta veisata taivahass' saa, Ja uus näky ainian on.

2. Kun usvat tään maan ovat haihtunehet, Ja talvahass' saan asunnon, Niin uusiksl

vanhat on vaihtunehet, Ja rauhan jo säikkyvät saa sydämet, Eloks kuolokin muuttuva on.

3. Ei tuskia, vaivoja, itkuakaan Taivaass' ole ollenkaan; Ja Karitsan häissä kun veisaellaan Ja ystävät yhdess' on ainiaan vaan, Niin morsian on iloissaan.

4. Ja siell' unohtuu tämä murheiden maa, Sen tuskat ja taistelutkin. Sit' autuutta ei edes aavistaa Voi täällä, kun pyhien seurassa saa Taivaisia herkkujakin.

5. Siis, Jeesus, sä suo, että kestäisimme, Kun kuljemme autuutehen! Ett' uskossa juoksumme päättäisimme. Niin lepohon pääsemme, toivomme, me Sun sylihis suotuisehen.

I. Blomqvist.

349a.

Keitä nämä, jotka virran rannalla, Käsissä palmut, laulaa innolla, Kiittäin kilvan Herraansa, Pestyinä verellä? Portista he riemuiten käyvät pestyinä, Verellä pestyinä kuolossa, kuolossa Karitsan.

2. Nämä on ne, jotka teille murheitten Turvaksi, valoks saivat Jeesuksen. Kiittäin laulaa riemuiten Pestyinä verellä. Portista j.n.e.

3. Nämä on ne, jotka tuskat hirveät Herransa tähden muinoin kärsivät. Kirkkaina

nyt kiittävät Pestyinä verellä. Portista j.n.e.

4. Nyt he pääsivät jo maahan taivahan. Vapaina kahlehista kuoleman Kiitoksen suo riemuisan Pestyinä verellä. Portista j.n.e.

349b. Ketkä tuolla virran rannall' laulelee, Käsissä palmut kilvan kiittelee, Jumalata kiittelee, Pestyinä verellä? Portista he riemuiten käyvät pestyinä Karitsan pyhällä verellä, Karitsan verellä.

2. Ne on niitä, jotka nuorna Jeesuksen Löysivät rauhan, armon, autuuden, Askeleitaan seuraten, Pestyinä verellä. Portista j.n.e.

3. Ne on niitä, joilla ajall' ahdingon Turvana Jeesus oli verraton; Nyt he rauhass' aina on, Pestyinä verellä. Portista j.n.e.

4. Ne on niitä, jotka vaivat hirmuiset Herransa tähden ovat kärsineet, Palkan kauniin saanehet, Pestyinä verellä. Portista j.n.e.

5. Muutettuina autuaitten valkamaan, Päästetyt synnistään ja murheestaan, Laulavat he riemuissaan, Pestyinä verellä. Portista j.n.e. Sankey.

350 Meill' on koti autuas juur', Kun me pääsemme Luojamme luo, Jossa hurskasten joukkio suur' Ylistystänsä Her-

ralle tuo :,: Luojan luo, Luojan luo Me riennämme, hän kodin suo. :,:

2. Siell' ystävät taas tavataan Täältä ennen jo muuttanehet, Voitonvirsiä veisaellaan, Siellä kuivuvi kyynelehet :,: Luojan luo, Luojan luo Me riennämme, hän kodin suo. :,:

3. Siell' armahin Jeesuskin on Lunastettuinsa seurassa vaan; Sinne ylkäni luo ilohon Minä kiiruhdan, kun jätän maan. :,: Luojan luo, Luojan luo Mä kiiruhdan, hän kodin suo. :,:

4. Mä pääsen jo Luojani luo, Kohta loppuvi matkani tää. Hän mun tuttuni kohdata suo, Häntä tahdon mä ain' ylistää. :,: Luojan luo, Luojan luo Mä kiiruhdan, hän kodin suo. :,: D. W. E. Huntington.

351 On koti, jossa ikilaulu soipi, On koti, Jeesukselle jossa tuopi Hurskasten joukko soittelon. :,: »Se kotin' on!» :,:

2. On koti tuolla puolen haudan kylmää, On koti köyhyys jossa meidät hyljää; Siell' autuus aavistamaton: :,: Se kotin' on. :,:

3. On koti, jossa pois on synnin saasta, Ja jonne Jeesus »ryövärinkin» maasta Kohotti, saatti lepohon: :,: Se kotin' on! :,:

4. On koti, jossa pois on maiset vaivas; Ja

koti se on Jeesuksemme taivas; Siell' lempl, rauha rajaton — :,: Se kotin' on! :,:

5. Nyt olen täällä vähän aikaa vielä, Vaan kohta Isän luona siellä, siellä, Joss' solpi riemulaulelon': Tää kotin' on.

352 Onnea ol verratonta Herran lasten kotonaan! Kukaan el voi kuvaella Heidän siellä oloaan Jeesuksessa, Jeesuksessa, Kun he kootaan kunniaan.

2. Onni, autuus — täällä ollen Jeesukseen jo uskoal Autuaampi tuolla puolen, Kun saa nähdä Jeesusta, :,: Kotonansa, kotonansa Suruist', vaivoist' vapaanal

3. Kiitos Herran, pian juoksee, Ajan määrä päähänsä, Lapset kootaan Isän luokse, Siellä saavat levätä :,: Ijäisessä autuudessa, Jolla ei oo ääriä! :,:

4. Eivät eroo toisistansa Kyynelt' eivät vuodata. Surut menneet matkojansa, Kunnia on tullunna. :,: Ah jos päivä, ah jos päivä Se jo koittais, Jumala!

5. Tämä turva mielees paina, Älä uuvu matkalla! Muista Jeesustasi aina, Katso kohti taivasta: Jeesus tulee noutamahan Omiansa kotia!

353 Kiitä, sieluni, Herraa ja ml mlnuss' on Hänen ain' pyhää nimeänsä!

Kiitä, sieluni, Herraa, äl' unhota pois, Mitä hyvää hän tehnyt mull' on!

2. Kaikki syntisi anteeksi antavi hän, Sinun velkasi pyyhkivi pois; Turmiosta hän henkesi päästävi sun, Sinut kruunaavi armolla hän.

3. Sinun suusi hän täyttävi hyvyydellä, Kuni kotkan hän nuoreks sun saa; Herra saattava tuomion kaikille on, Jotka kärsivät vääryyttä tääll'.

4. Herra tiens teki tiettäväks Moosekselle, Tekons lapsille Israelin; Herra laupias on, aivan armollinen, Kärsiväinen ja hyvä hän on.

5. Hän ei riitele aina, ei loppumaton Ole vihansa; meill' ei hän tee Mitä synneistä oisimme ansainnehet, Tekoin jälkehen kosta hän ei.

6. Maasta taivaaseen saakka Hän pelkäävilleen Armons antavi lisääntyä; Ja niin kaukana, kuin itä lännestä on, Pahat tekomme siirsi hän pois.

7. Niinkuin isäkin laupias armahtavi, Niinpä Herrakin pelkääviään Teko millinen oomme, hän muistavi ain', Meidät tomuksi tietävi hän.

8. Ihminen kuni ruoho on eläessään, Kuni

kukkanen kedolla on; Ei hän kestä, kun tuuli sen päällitse käy; Hänen sijansa tunne häntʼ ei.

9. Ijankaikkisesta iankaikkisehen Suo hän armonsa pelkäävilleen; Lastenlapsihin — liittohon luottavillen — Käypi Herramme vanhurskaus.

10. Taivahassa hän valmisti istuimensa, Valtakuntans se äärittä on! Herraa kiittäkäät te, hänen enkelinsä, Oi te sankarit voimalliset!

11. Sotajoukkonsa, te häntä kiittäkäätten, Hänen tahtonsa toimittajat; Herraa kiittäkäät kaikki, mi luonut hän on, Kiitä Herraa, mun sieluni myös!

354 Kuule, Siion: vuoritiellä Hoosiannaa huudetaan! Kuninkaasi saapuu siellä Rauhan palmu lippunaan, Toivon tuoja, Onnen luoja, Vääräin hirmu, heikkoin suoja. Riennä, Siion, riemuhuudoin Häntä vastaanottamaan!

2. Muistoks häipyy murheaikas, Kun hän tarttuu valtikkaan; Laulun helke alkaa raikas Kukkuloillas kaikumaan; Varjot vaipuu, Huoles haipuu, Rauhaks vaihtuu rauhan kaipuu. Riennä, Siion, riemuhuudoin Häntä vastaanottamaan! Simo Korpela.

355 En etsi valtaa, loistoa, En' kaipaa kultaakaan; Mä pyydän taivaan valoa Ja rauhaa päälle maan. Se joulu suo, Mi onnen tuo Ja mielet nostaa Luojan luo! Ei valtaa eikä kultaakaan, Vaan rauhaa päälle maan!

2. Suo mulle maja rauhaisa Ja lasten joulupuu, Jumalan sanan valoa, Joss' sieluin kirkastuu! Tuo kotihin, Jos pieneenkin, Nyt joulujuhla suloisin, Jumalan sanan valoa Ja mieltä jaloa!

3. Luo köyhän niinkuin rikkahan Saa, joulu, ihana! Pimeytehen maailman Tuo taivaan valoa! Sua halajan, Sua odotan, Sä Herra maan ja taivahan. Nyt köyhän niinkuin rikkaan luo Suloinen joulus tuo!

Z. Topelius. (Suom.)

356 Joulu, joulu tullut on, Juhla armahainen! Siitä riemu verraton, Ilo autuainen!

2. Kiittäkäämme Jumalaa, Isää taivaallista, Kaiken hyvän jakajaa Armons antimista!

3. Jeesus, Jeesus tullut on, Ystävämme parhain. Yöstä päivän valohon Hän vie meidät varhain.

4. Jeesus kun on ainiaan Matkaoppahamme, Taivaallisen kotimaan Kerran saavutamme.

5. Rauha, rauha tullut on, Herran Henki pyhä Oikeahan uskohon Vahvistaa meit' yhä.

6. Vaikka vainen maailma Myrskyisenä pauhaa, Sydämemme levossa Nauttii joulurauhaa.

357 Herraa kaikki kiittäkää Riemulauluillanne! Betlehemiss' syntynyt Ompi auttajamme. Taivaan suuri ruhtinas, Kirkkauden kuningas Ihmiseks on tullut. Herra, suuret neuvos on, Laupeutes loputon, Sulle kiitos soikoon!

Piae Cantiones.

358 Kun joulu valkeneepi, Mä riennän seimellen. :,: Siell' Jeesus lepäileepi Pääll' olkivuotehen. :,:

2. Sä Poikas, Herra, sallit Lapseksi syntyä, :,: Siis lapsuusvuodet kalliit Myös sulle annan mä. :,:

3. Sua, Jeesus, tarvitsemme, Sä lasten puoltaja, :,: Suo synneillä ett' emme Sun mieltäs pahoita! :,:

359 Terve, oi joulu, Iltamme armain, Terve, te kynttilät loistelevat! Enkelten laulu jo kaikuvi parhain, Taivaat ja maakin nyt riemuitsevat. Jumalalle kunnia nyt korkeudessa, Maassa rauha, ihmisille hyvä tahto myös! Terve, oi joulu, Iltamme armain, Terve, te kynttilät, loistelevat!

2. Jeesus on lahja maahamme tuotu, Herramme lahja on kurjille hän, Niinkuin on Pohjolan synkässä suotu Auringon syttyä säteilevän. Kansa pimeässä näki suuren valon jo, Kuolon varjon maassa loisti sama tähti tää: Jeesus on lahja, maahamme tuotu, Herramme lahja on kurjille hän.

3. Jeesus on lahja, kunnia, autuus, Onnemme, auvomme loppumaton, Jeesus on leipämme. henkemme vahvuus, Jeesus on kuusemme vertaamaton. Lapsi on nyt syntynyt ja Poika annettu, Jonka hartioilla valta on ja herraus: Jeesus on lahja, kunnia, autuus, Onnemme, auvomme loppumaton.

360 Nyt lämpimin mielin Sä, maailma, Herralle kiitostas suo, Kun riemuvin kielin Taas enkelit viestinsä laulaen tuo: Taas laulaen tuo: Oi, syntynyt Jeesus jo on!

2. Jo tyyntyvi kaipuu, Mi mailmasta lepoa saada ei voi. Sen kahlehet vaipuu, Kun rauhansa Jumala taivaisen soi, Kun rauhansa soi: Jo syntynyt Jeesus meill' on!

3. Sä taistelet vielä — Sun tähtesi tullutkin juuri on hän: On soihtuna tiellä, Suo tuskahan sanansa viihdyttävän, Tuon viihdyttävän: Sun Jeesukses syntynyt on!

Suom. —e.

361 Tulemme Jeesus, pienoises, Nyt Beetlehemiin seimelles. Sä valos loistaa meille suo, Ja jouluriemu meille tuo.

2. Me luokses käymme kiittäen, Sun etees maahan langeten. Sä ota meidät omikses, Sun sisarikses, veljikses.

3. Ah Jeesus, taivaan valtias, Sä luovuit kirkkaudestas, Sait osakses sä oljet vain Ja piikit orjantappurain.

4. Ah Jeesus, lasten ystävä, Sä johda meitä pieniä. Ja pidä meitä uskossa, Toivossa, rakkaudessa.

5. Suo, ettei meiltä maailma Sais riistää kasteen armoa, Vaan että pienet lampahas Sun säilyis paimenhoidossas.

6. Nyt seimes luona veisaamme, Ja sulta, Jeesus, pyydämme: Suo kerran meidän, lapsien, Sua kiittää eessä istuimen.

H. A. Brorson. Suom. V. Kantele. (S. Virsik.)

362 Kun jätän taas minä vanhan vuoden Ja astun outona uutehen, Mä kiitän, katseeni Herraan luoden, Mutt' katsoin itseeni huokailen. Niin ilo, toivo ja murhe, pelko, Ne täyttää yhdessä sydämen.

2. Mutt' perustuksella menneisyyden Käyn sentään toivossa tulevaan, Kun ajan Herraan ja iäisyyden Saa luottaa aina ja koko-

naan, Saa luottaa huonona, ansiotta Ja hälle kertoa puutteistaan.

3. On hyvä huostahas itsens antaa Sun hellän, viisaan ja väkevän; Sä voit ja taidat ja tahdot kantaa Mun halki itkun ja häpeän. Niin, Herra, ethän sä yksin heitä Mua käymään polkua elämän!

4. Niin ällös heitä, vaan hoivaa, holda, Kuin äiti heikkoa pienyttään, Ja anna Henkesi vartioida, Mä etten uupuisi pimeään, Vaan että ainaista uutta vuotta Sun luokses pääsisin viettämään! **Simo Korpela.**

363 Ne vierivät, vuoteni, virran lailla, Ja aika kuln autere häipyy pols. Suo, Herrani, etten sun rauhaas vailla, Sun armoas ilman mä koskaan ois!

2. Mä tiedän: Sä vain sitä tahdot antaa, Min kulloinkin parhaaksi muilen näät. Mä tiedän: Yl' ·ahdingon voit mun kantaa, :,: Ja viihdyttää aallot ja myrskysäät.

3. Suo aina sun armosi siipein alla Mun olla, mun nauttia suojaa sun! Suo johtoosi, tahtoosi taipumalla, :,: Ain' armolles täysin mä antaudun.

4. Ja koska, kuin virta käy kohden merta Mä tääll' yhä koht' ijäisyyttä käyn, Suo,

Herra, kun päiväni sammuu kerta, :,: Mä muuttohon valmiiksi silloin näyn. :,:

Niilo Mantere.

364 Pois vieri vuosi, hetkiään En jälleen saada vois. Kuin kohottaen siipiään Ne ensi, ensi pois.

2. Kuin vaahtopää se rauhaisaan Jo lepoon uinahti; Nyt kuiskii hiljaa vaiheistaan Vain meren maininki.

3. Ja muisto katsoo kyynelin, Kuin paarin ääressä, Nyt tilaisuuksiin kalleihin, Mutt' ne ei heräjä.

4. Pois vieri vuosi lahjoineen, Mutt' — kiitos Jumalan! — Myös vieri virtaan veriseen Pois synnit katuvan.

5. Mä katson siis nyt rukoillen Pois entisyydestä, Pois suureen voimaan Jeesuksen, Pois murheen pilvistä.

6. Pois maasta sydän kohoaa: On taivas kotini, Sä, Jeesus, voit mun uudistaa, Pelastat omasi.

Tekla Renfors.

365 Oi Herrani! Mun tähteni Sä ristin raskaan kannoit Ja tähden suurten synteini Sä veres vuotaa annoit.

2. Sä vaivahan Ja kuolemaan Mun menit edestäni, Sä iäiset mun vaivani Näin kärseit puolestani.

3. Oi rakkaus, Suur' rikkaus, läinen au-

tuus aivan On Herran armo, laupeus, Jok' avas meille taivaan.

4. Oi Jeesuksen', Mun sydämeen, Sun haavais muisto paina, Suo, että oikein tuntisin Sun rakkautes aina!

5. Sull', armahan', Nyt kokonaan Mä annan sydämeni Edestä kuolos katkeran, Jok' on mun elämäni.

6. Sun omanas Ja lapsenas Mä tahdon aina olla, Sinulle yksin kelvata Ja maailmalle kuolla.

366 »Nyt kaikki on täytetty», niin lausui hän, Ken syntimme kantaen toi elämän. Hän voiton on voittanut, tiedämme sen, Ja luotamme vahvasti Jeesuksehen.

2. Hän Golgatan vuorelle riippumahan, On naulittu ristille kuolemahan; Hän siis veriylkämme armahin on, Ja meille hän armossa toi sovinnon.

3. Se kruunu, mi hältä niin haavoitti pään, On panttina, että hän vie elämään; Ja kunnian kruununpa piikittömän Mun päähäni sitten on painava hän.

4. Oi, sun veres, Jeesus, se mull' elon tuo, Se terveyden, jalon voimankin suo; Ja sairahan sieluni taistelohon Se ainoa auttava lääkitys on.

5. Vapahtaja kallis, Sun armosi suo, Ett'

aina mä rientäisin ristisi luo! Vain sun veres yksin se pestä mun voi, Ja siitäpä sull' ikikiitoskin soi.

367 Voi, synneissäs ken viihdyt, sielu, Ja mailman merta harhailet, Sun allas uhkaa aaltoin nielu, Sua tuulet heittää myrskyiset. Nyt nouse, käy Getsemaneen Ja katso siellä Jeesukseen!

2. Jo yrttitarha tummeneepi, Yön helmaan kaikki hiljenee. Vaan Jeesus yksin taisteleepi, Hän maahan painuu, rukoilee. Nyt huutaa isän puolehen Hän tuskan verta hikoillen.

3. Voi sielu, synnin hyörinässä Ken tuhlaat armonaikojas, Nyt mieti, minkä kohtaat tässä: Sun Vapahtajas, Jumalas, Hän valmistautuu lähtemään Sun tähtes vaivaan hirveimpään.

4. Se muista, sielu, syntiin käyden Ja vaipuin himoon viettävään, Se hetki, jolloin tuskan täyden Hän maljan otti Isältään, Valitsi kuolon katkeran, Niin lunastaakseen maailman.

5. Nyt auki tie on pelastukseen Ja voimaan sulle, syntinen. Ja taivaan rauhan asumukseen Sun kantaa haavat Jeesuksen. Hän maksoi kaiken verellään, Oi nouse, sielu, elämään! B. Serenius. Suom. Kurki Suonio.

368 Golgatan kummulle kulkee tusklen mies. Arvaa, tiedä ei kenkään, mitä sielunsa ties. Syytöntä painavi maailman syntien taakka. Uskollisna sen kantaa ristin kuolohon saakka.

2. Raskas on yksin käydä tuskien tie, Syvä on jälki, mi kärsimyspaikalle vie. Siunattu, kulkija, polku, mi kummulle johtaa! Golgatan ristin takaa taivaan kirkkaus hohtaa.

369 Kristuksen ristin juurella Saa rinta riemut taivaan, Kristuksen ristin juurella Se löytää lohdun vaivaan.

2. Kristuksen ristin juurella Mä tunnen ikirauhaa, Kristuksen ristin juurella Ei elon myrskyt pauhaa.

3. Kristuksen ristin juurella Nään elon ihanimman, Kristuksen ristin juurella Uus toivo täyttää rinnan.

4. Kristuksen ristin juurella Nyt hiljaa vuottain viivyn, Kristuksen ristin juurelta Ikuiseen rauhaan siirryn. **Hilma Virtanen.**

370 Jeesus, joka tähteni Vaivaa paljon kärsit täällä, Suuren syntivelkani Maksoit kuollen ristin päällä. Kuolon voitit kuolollasi. :,: Rauhoita mua armostasi. :,:

2. Suuri olen syntinen, Vaivaisempi oon mä muita; Riennä, Herra avuksen', Armah-

dathan tuomituita. Vedä luokses sanallasi, :,: Sulje armohelmahasi!

3. Totta aivan mahdoton Armohosi olen minä, Ollen aivan uskoton; Uskollinen yksin sinä; Mua auta langennutta. :,: Syvään syntiin sortunutta. :,:

4. Ollos minun autuuten', Kruununi ja seppeleeni, Ollos vanhurskauten, Uskoss' oma Jeesukseni! Anna voimaa mieleheni :,: Sua aina muistaakseni! :,:

5. Ah mun välimieheni, Suurest' ole ylistetty! Pois sä otit murheeni, Siis nyt olen tyydytetty. Sinuss' henken' iloitsevi, :,: Sinust' ei mua kukaan revi. :,: Siionin Virret.

371 Pyhä ristin-kärsijä, Ole turvain hädässä! Milloin synti syyttelee, Ruumis, sielu, raukenee, Ole turvain hädässä, Pyhä ristin-kärsijä!

2. Tulen luokses niinkuin oon, Mua armos korjatkoon! Olen paljas — verho suo, Avuton — siis apus tuo, Ole köyhän rikkaus, Sydänsaastan puhdistus!

3. Pyhä ristin-kärsijä, Ole turvain hädässä! Kun mua tuska ahdistaa, Viime taiston hetki saa, Ole turvain hädässä, Pyhä ristinkärsijä! Suom. Hilja Haahti.

372 Nyt, Herran kansa, laula Sä kiitost' iloiten! Jo murtui kuolon paula Nyt kautta Kristuksen. Hän, joka Golgatalla Sun kuoli synteis alla, :,: Hän noussut haudast' on! :,:

2. Kun idäst' aamun valo Tuoll' alkoi ruskottaa, Hän nousi, sankar' jalo — Oi riemusanomaa! Hän nousl, kuolon voitti, Näin kuolon laaksoon koitti :,: Uus elon aurinko!:,:

3. Hän nousi — kaikuu sana Näin huulilt' enkelin. Hän nousi voittoisana, Löi vallan helvetin. Kuin ennustus ties ennen, Hän kuoloon, hautaan mennen :,: Nyt noussut kuolleist' on! :,:

4. Hän nous — oi riemun sana, Soi kautta maailman! Soi, kaiu kirkkahana Nyt kiitos Karitsan! Nyt kuolossakin kerran Se, ken on oma Herran, :,: Voi olla pelvoton! :,:

5. Niin, kiitos, kiitos sulle, Sä voitonsankari, Mi kautta kuolos mulle, Kautt' ylösnousUsi Toit, hankit pelastuksen, Niin varman vapahduksen, :,: Kun sinuun uskon vain! :,:

6. Mutt' auta myös sä mua, Oi Jeesus rakkahin, Ett' aina, etsein sua, Mä voittoos turvaisin, Sun sanaas noudattaisin, Tääll' uskoin, kerran saisin Sun nousta riemuhus! :,:

Niilo Mantere.

373 On voittanut sankari Juudan, Joka rohkeni taistelohon. Kivi poissa on haudan suulta, Ylös kuolleista noussut hän on. Hän on voittanut, Niin on koittanut Verivirroissa kaikille autuus.

2. On voittanut sankari Juudan. Sydän syttyös riemuitsemaan! Veriruskeat syntisi kaikki Pois jo pyyhitty on kokonaan. Hän on voittanut, Niin on koittanut Verivirroissa kaikille autuus.

3. On voittanut sankari Juudan, Sitä pääsiäiskellot nyt soi. Kevättuuli sen korvahas kuiskaa, Säde päivän sen viestin toi. Hän on voittanut, Niin on koittanut Verivirroissa mullekin autuus. K. O. T.

374 »Herra nousi haudastaan.» Näin se kaikui viesti voiton, Riemun toi se tullessaan, Murheen yöhön aamun koiton, Hälventäin ja haihduttain Tuskat pitkänperjantain.

2. Autuas jo aamu on, Vaikka raskas vielä ilta, Toivon sai jo toivoton, Kyynel kuivui Pietarilta. Häämöittää jo aika uus: Voitonvarma vastaisuus.

3. »Herra nousi», viesti tää Kaikuu yhä alaa voittain: Yöstään kansat heräjää Herraa kuullen, kunnioittain. Mutt' oi vielä kuuluu vaan: Menkää kaikkeen maailmaan!

4. Yhä, yhä laajentuu Ylösnousseen voitto, valta, Kunnes eessään kumartuu kansakunnat kaikkialta, Kunnes kaikuu kaikki maa Ylösnousseen kunniaa. Simo Korpela.

375 Hengen tulta, Jeesus, sulta Omasi nyt odottaa. Lupasithan noustessasi Lahjana sen taivaastasi Vuottaville vuodattaa.

2. Puhdistusta, Virvoitusta Kaipaa kuivettunut maa. Väsähtänyt sielunenki Samoin sulta, Herran Henki, Uudistusta halajaa.

3. Ilman sua Kirkastua Mahdoton on katsehen Havaitsemaan horjumistaan, Penseyttään, paatumistaan. Tule, voide silmien!

4. Henki hyvä! Erhettyvä Pyytää sua oppaakseen, Herran teillä tukemahan, Sydänsyvyys muuttamahan Kirkkaudesta kirkkauteen.

5. Henki Herran! Milloin kerran Murtuu maja maallinen, Ole luona, Lohduttaja, Ovi avaa, Armahtaja, Eteen Isän istuimen!

Tekla Renfors.

376 Oi Jumalan Henki, nyt armossa luoksein saa Ja auttaos syntien ahtaasti saartamaa; Mun tuntoni puhdista, uskoa tuo Ja rauhaasi syömmeni tuntea suo, oi suo!

2. Oi Henki totuuden, mun sieluni pohjaan luo Sun tutkivan katseesi loistehen kirkas vuo Ja suo sanas valkeus voitoksi ain', Mun syntiä vastahan taistossa ollessain!

3. Oi Henki sä Pyhä, mua opeta aina vaan Mun rukoillessani Jumalaan luottamaan. Kun mylvivät myrskyt ja aallot ne soi, Luo kallion kanna, mi minutkin auttaa voi!

4. Suo, Henki sä voiman, ett' intoa uutta saan Ja syttyisi sieluni tultasi hehkumaan, Pois maailman rakkaus, velttous vie Ja taivahan riemua kohti sä suuntaa tie!

5. Oi Jumalan Henki, mun luoksenl aina jää, Niin pyhyyden teitä mun matkani kulkee tää. Sun voimaasi heikkouteeni sä suo Ja teissäni Jumalan rakkaus ilmi tuo!

6. Oi Henki, Sä ihana heijastus kirkkauden, Maan usvista taluta lastasi taivaaseen, Mua kuoleman laaksossa lohduta ain' Ja iäiseen lepohon kuljeta tuskistain!

H. R. Suom. M. N.

377 Pyhä, pyhä, pyhä! Suuri Jumalamme, Aamun tullen tuomme laulain sulle kiitoksen. Pyhä, pyhä, pyhä! Armon antajamme, Laupias Herra kolmiyhteinen.

2. Pyhä, pyhä, pyhä! Autuaat ne kantaa Kumartaen kultakruunut jalkais juurehen.

Ylistyksen sulle enkelitkin antaa, Herrojen Herra iankaikkinen.

3. Pyhä, pyhä, pyhä! Kirkkautes loistaa, Vaikka silmä syntisen ei näe kunniaas! Pyhä olet yksin, vertaistas ei toista, Rakkaus, voima kaikkivaltias.

4. Pyhä, pyhä, pyhä! Sulle, Herra suuri, Soipi kiitos taivaan, maan ja merten äärien. Pyhä, pyhä, pyhä, armon vahva muuri, Oi Jumalamme kolmiyhteinen.

R. Heber. (S. Virsik.)

378 Rakkaudessa liittykäämme Toisiimme ja Jeesukseen! Hän on Isämme ja päämme, Isä meille, lapsilleen. Oksia me häness' oomme, Tosi viinipuu on hän. Hänest' yksin olentoomme Virtaa voimat elämän.

2. Herrass' ollen miel' on hellä, Muille antaa, muilta saa. Sillä kell' ois voimaa, kellä Rakkautta vastustaa? Herra tahtoo yhteen liittää, Suokaamme siis tehdä sen! Itse siitä saamme niittää Sadon runsaan, mieluisen.

3. Käsi, sydän, silmät, huulet Lämpimiks ne, Jeesus, tee! Muuten mailman kylmät tuulet Armontarhan turmelee. Anna meille rakkautta Sanoihin ja toimintaan, Että armon rikkautta Etsis kaikki kansat maan.

Simo Korpela.

379 Käy, Jeesus, nyt sun lastes luo Ja lahjat kalliit kanssas tuo, Ett' tuntea sais jokainen Taas voimaa pyhää totuuden!

2. Sä synnin kahleet rikki lyö Ja näytä turhaks ihmistyö, Niin että vapaa pääsy niin Ois sulla kaikkiin sydämiin!

3. Lähesty laumaa uskovais Ett' armostas he virkoais, Niin tietäs kauvan kulkeneet Kuin myöskin vasta alkaneet!

4. Sä auta ylös vaipuvaa Ja tue kortta taipuvaa Ja nosta tielle kaatuneet Ja särje tunnot paatuneet!

5. Oi, turhaan kokoon tultu ois, Jos sinä, Jeesus, jäisit pois. Siks käy nyt köyhäin lastes luo Ja lahjas kalliit kanssas tuo!

Simo Korpela.

380 Herää, Herran seurakunta, Lähellä ja kaukana! Huuto: »Katso, ylkä saapuu!» Kohta ompi kaikuva. Aartehen hän sulle antaa, Verellään min voitti hän. Herää uuteen elämähän: Yön hän poistaa synkeän!

2. Herää Herraa kiittämähän: Armon kaste lankeaa, Herran Henki virtojansa Janooville vuodattaa. Sana Jeesuksen kuin tuli, Sytyttäen, valaisten, Leviää nyt maasta maahan, Tarjoo rauhan, autuuden.

3. Herää, katsele ja kiitä! Herra kutsuu syntiset, Lapsillensa kaikkialla Tarjoo runsaat antimet. Köyhät, sairaat, onnettomat Ihmeitänsä nähdä saa. Kiitä, Herran kansa, kiitä Armoa niin valtavaa!

4. Herää! Herran kunniaksi Uhraa voimas kokonaan. Jeesukselle, sankarille, Kuninkaalle elä vaan! Herää, Herran seurakunta! Pidä lamput valmiina Kohdatakses kuningasta — Hän on kohta saapuva.

H. R. Suom. M. N.

381 Rakkauden Herra, kuule rukous: Anna Pyhä Henkes, valon johdatus! Virittele mielet sanas kuunteloon, Korkeuden voimaa meille vuotakoon!

2. Hortehesta synnin nosta nukkuneet, Isän luokse etsi lapset harhailleet, Sydän kova murra armos torjujan, Vapauta vangit turhan maailman.

3. Sielun syntituskaan katso lohduttain, Syvyydestä huuto kuule kurjimpain, Kuolemasi kautta heille apu suo, Rakkautes näytä, saata ristin luo!

4. Ruoko, joka särkyi, hoivan saakohon, Taisteleva usko auta voittohon, Janooville tarjoo vettä elämän, Tyydytystä kaihoon sielun etsivän.

5. Lupasithan olla läsnä lapsias, Anna meille nytkin hetki seurassas! Valtakuntas tulkoon, Henkes hallitkoon, Kurin, neuvon lohdun, rauhan antakoon.

6. Puhu, Herra, meille, auta kuulemaan, Kätkemähän aarteet sielun pohjimpaan. Kumarrumme maahan jalkais juurehen: Puhu, Herra, meille, tielläs ohjaten!

Suom. Hilja Haahti.

382 Jeesus, sana elämän, Tule meidän keskellemme. Soisit tules syttyvän, Sytytä siis sydämemme. Anna voimaa sanastasi Ja sun läsnäolostasi.

2. Tiedät, mitä varten me Taaskin tänne kokoonnuimme. Nälkään nääntyy sielumme, Jos et auta, Jeesuksemme. Kun me sanaas viljelemme, Siin' on armolähtehemme.

3. Pyhää läsnäoloas Auta meitä muistamahan, Kiitos, että tavaras Suot näin heikkoon astiahan. Niinkuin soisit puhuvamme, Ohjaa meidän puheitamme!

4. Yksinkertaisesti myös Auta sanaas kuulemahan, Tunnustamaan suuret työs, Sinuun, Herra, uskomahan. Ken ei tunne haavojasi, Ei hän ole seuraajasi.

5. Armos tulta sydämiin Anna virvoitukseksemme, Liitä sinuun lähemmin, Tule kal-

liiks sieluillemme, Sido yhteen sydämemme Yhdessä sua huutaaksemme.

6. Paina meitä paremmin Alas yksinkertaisuuteen, Tutustumaan syvemmin Sinun ristis salaisuuteen, Valos anna tutaksemme Turmelusta sydämemme.

7. Auta, ettei saatana Pääse meidän keskellemme, Enkeleittes joukolla Saarra meidän huonehemme. Ristin lipun nostaissamme Varmaan kerran voiton saamme.

(S. Virsik.)

383 Mun sydämeni temppelin Mä avaan, Jeesus, sulle. Sanallas, esimerkilläs Käy opettajaks mulle. Oi Jeesus, ristis muotoa Minulle kirkastuta, Ja anna Henkes armoa Ja kuolos voimaa tuta.

2. Opetuslasna kouluusi Sun sanas kuuloon pyydän. Suo mulle tosi hartaus, Marian anna sydän, Ett' hyvän osan valitsen Ja istun jalkais juureen Ja harjoitukseen panen sen, Min sinun suustas kuulen.

3. Sokea tässä halajaa Sinulta valistusta. Ah, aukaise mun silmäni, Suo mulle johdatusta. Sun Henkes valo sytytä, Suo sanas kynttiläksi, Sun tahtos mulle selitä, Tee minut näkeväksi.

4. Täss' arka anoo armoas, Pelkuri ystävyyttäs. Tee laupeus nyt minulle, Osoita

lempeyttäs. Syntinen vastaan syntiä Täss' etsii lääkitystä, Kylmentynyt ja penseä Anoopi virkistystä.

5. Sä, parantaja sairasten, Mä sairas. ja-loissasi Apua vailla rukoilen: Tee terveeks sanallasi. Mua köyhää saata rikkaaksi, Kun sinuun toivon käännän. Tee sinussa mua viisaaksi, Kun sinun etees riennän.

6. Mä olen heikko sotamies, Tee sotaan rohkeaksi. Mä väsynyt oon matkamies, Tee lepoos taipuvaksi. Ah, ota kyyhky turvahas, Arkissas anna sija Ja syntiselle haavoissas Suo vapaakaupunkia.

7. Mua vieraaks vaadi pöytääsi Suurissa pidoissasi Ja lahjaks anna viinisi, Ravitse mannallasi. Lammastas tässä totuta Sun ääntäs kuulemahan. Opetuslastas taivuta Askeltas seuraamahan.

8. Mä lähdin niinkuin kauppias Päärlyä etsimähän. Sä, Jeesus, olet päärly se. Sua auta löytämähän. Mua kaikki auta myymään pois Vain sinut voittaakseni, Niin aarteillesi tulla vois Kätköksi sydämeni.

9. Sua muukalainen päällä maan Halajaa veljeksensä, Seurakseen, ystäväksensä, Ja sanaas evääksensä, Sun korkeuttas katokseen, Suojakseen enkeleitäs, Riemua taivaan ilokseen Ja työkseen ylistystäs! (S. Virsik.)

384 Sun asuntos on autuaat, Oi Kaikkivaltias! Tääll' lahjojas taas meille jaat Sun aartehistostas.

2. Sun seurakuntas synteineen Taas etees tulla saa, Ja sanas mieleen murheiseen Niin rauhaa vuodattaa.

3. Ja kylmennyt taas lämpiää Ja virkoo vaipuneet, Ja surkeuttaan säikähtää Myös harhaan haipuneet.

4. Näin kirkkaammaksi käy sun ties Taas meille kullekin, Ja määrähänsä matkamies Niin kulkee varmemmin.

5. Oi kiitos, Herra, lahjoistas, Joit' taas sä meille jaat! Oi autuaat on, armias, Sun Henkes hoidokkaat! Simo Korpela.

385 On Herran templiin tulla Suloista lapsenaan; Siell' sielut saavat olla Kuin liljat tarhassaan. Ne kääntää kukkasensa Janoisna Herraan päin; Hän taivaankastehensa Suo, heitä virkistäin.

2. Siell' yksi Henki liittää Pyhäksi perheeks' ne, Ne puhtain mielin kiittää Ja uhraa Herralle. Näin rauhan kartanoissa Kun Herran kiitos soi, Ken silloin olla poissa. Taa portin jäädä voi?

3. Saan Herran suloisuutta Mä siellä tuntea, Rukoilla voimaa uutta Valittuin joukossa. Kyll' aarteitansa tarjoo Tuo turha

maailma; Ne tyhjät on kuin varjo Tään riemun rinnalla.

4. Yön teillä kauas harhaan En tahdo eksyä. Mä tunnen päivän parhaan, Sit' aina etsin mä. Mä Herran kirkkaudessa Vaeltaa tahtoisin, Sen päivän paistehessa On rauha runsahin.

J. L. Runeberg, Suom.

386 Vuodata sä olentoomme Henkes, Herra Jumala, Kun nyt vielä yhdess' oomme Sinun jalkais juuressa. Siunaa sydän, siunaa kieli Laumas armost' autuaan, Että syntyis harras mieli Täällä taas sua kuulemaan.

2. Taivaan leipää jälleen meille Syödäksemme tarjosit, Korpitiellä nääntyneille Elon lähteist' ammensit. Siunaa sanas, kuulla saatu, Sydämeemme kätkien, Että lastes mielenlaatu Ois sun mieles mukainen!

3. Jatka työtä alkamaasi Sieluissamme, Herra, ain', Kirkkauttas, kunniaasi Sydämiimme vuodattain, Että kuvas kallis, pyhä, Muodon myöskin meissä sais, Että kukin taas sit' yhä Kodissansa kirkastais!

4. Isä, Poika, Pyhä Henki, Siunaa meidät jokainen, Tehden voimat heikkojenki Vahvoiks työhön totuuden! Rakkauden sana

paina Syvään kunkin sydämeen, Että meill' ois halu aina Päästä luokses taivaaseen!

Simo Korpela.

387 Me lähdimme yhdessä tutkimaan Ikitiedon lähdettä syvää, Me toivomme taivahan aarteita, Me etsimme korkeinta hyvää. Luo mestarin saavumme lasten lailla Ihan pieninä, köyhinä, kaikkea vailla.

2. Me lähdimme Jeesusta kohtaamaan, Nyt vaivumme ristin juureen, Me katsomme rakkaita kasvojaan Ja turvaamme armoon suureen. Hän maailman kaikki synnit kantaa, Hän meidänkin velkamme anteeks antaa.

3. Me lähdimme rauhaa etsimään Ja uskoa aamun koittoon, Pyhän Hengen kastetta kaipaamme Ja voimaa maailman voittoon. Me heikot pyydämme vahvistusta Ja valkeutta ja siunausta.

4. Me lähdimme Jeesusta kiittämään, Kuin aina hän kuulee meitä, Ei heitä luotansa yhtäkään, Vie määrähän tahtonsa teitä. Me laulamme, kerromme armostansa Ja onnesta olla kansanansa.

5. Mä lähdimme liittoa solmimaan Kuten ristinmatkue ennen; Hän on henkensä tähtemme uhrannut, Me yhdymme työhönsä

mennen. Käsityksin, auttaen toisiamme, Me seurata tahdomme Jeesustamme.

6. Me lähdimme lippua nostamaan, Se jo liehuvi korkealla, Nimi siinä loistavi Jeesuksen, Me taistohon käymme sen alla. Oi riemua kuulua joukkohon Herran, Hänen valta ja voitto on varmasti kerran.

7. Me lähdimme Jeesusta kruunaamaan, Hän meidän on ruhtinaamme. Kun maailma uudeksi kirkastuu, Hänen kanssansa kunnian saamme. Nyt uskon taistohon ristin tiellä! On palmumme, kruunumme valmisna siellä.

Hilja Haahti.

388 Ah, saavu, Jeesus, seurahamme, Niin sydämemme rukoilee, Jo joutuu ehtoo matkallamme, Jo armon päivä alenee. On eessä iäisyyden yö Ja viime sota, kuolon työ.

2. Ah saavu, Jeesus, seurahamme, Niin rakastamme, uskomme. Suo rohkeutta sodassamme, Sinussa lepää toivomme. Kun Jeesus seurassamme on, On yökin päivä verraton.

3. Nyt lähestyypi ajan ilta, Siis ole, Jeesus, kanssamme, Pois vierailta vie laitumilta Ja ole itse ruokamme, Kun maailma meit' ahdistaa Ja vaiva, nälkä rasittaa.

4. Vain siitä syttyy sydämemme, Kun saavut, Jeesus kallehin, Kirkastat armon riemuksemme. Vaikk' sitten kasvos salaatkin, Niin ilo täyttää sydämen, Kun saimme tuta Jeesuksen.

5. Iloiten sitten kiiruhdamme Rientämään ystäväimme luo Ja siellä heille julistamme: Vieläkin Herra avun suo! Me luulimme, on kuollut hän, Vaan näimme hänen elävän.

6. Ah, riennä, Jeesus, avuksemme, Rakkaus muuten kylmenee. Tee halulliseks sydämemme, Niin uskon voima selkenee Loistamaan rakkaudessa, Uudessa palavuudessa.

7. Kun olet, Jeesus, seurassamme, Suo armos meitä johdattaa, Niin että täällä toisiamme, Kuin tahdot, voimme rakastaa. Ah Jeesus, ole turvamme, Niin alati sua kiitämme.

S. Virsik.

389

Suo, Jeesus, paras opettaja, Mun itseäni tuntea, Ja sulle, rakas Vapahtaja, Mun sydämeni avata, Ett' tilani mä tuntisin Ja sulta avun löytäisin.

2. Sun sanas kätke sydämeeni Ja tule sinne asumaan. Oi Jeesus, paras paimeneni, Mua Henkes anna johtamaan Sun sanas valkeudessa Ja elämässä uudessa.

3. Kun kristityn on nimi mulla, Tee siksi minut todella, Suo tahtos tekijäks mun

tulla, Sun nuhteitasi totella, Ja käydä tielläs taivaaseen, Elämään, iloon iäiseen.

4. Mua auta tielle parannuksen Jo täällä armonaikana, Suo, että Hengen uudistuksen Mä löydän, Jeesus, sinussa. Suo autuaasti kuolla mun Ja voittaa kruunu luonas sun.

5. Sä kunniakses olet luonut Myös minut tänne maailmaan Ja kaikki tarpeet mulle suonut Tääll' aina asti kuolemaan. Siis anna armos minulle, Ett' elän, kuolen sinulle.

S. Virsik.

390 Nyt tahtoisimme yota ja päivääkin kiittää Jumalan suurta armoa Ja enkelten kuoroon jo äänemme liittää, Veisaten Yljän kiitosta, Kun armosta Herran Taas saimme kerran Yhdessä nauttia lahjojaan, Ja saimme jo täällä ees hetken verran Taivahan autuutta aavistaa.

2. Vaan viimein kun saamme me riemuisin mielin Karitsan häihin astua, Niin uusi soi virtemme uusilla kielin Pyhien suuressa seurassa. Oi ääretön armo, Oi rakkaus suuri: Jeesuksen morsian olla saan; Ja siinä jo kyllä on iäksi juuri. Oi armoa suurta ja rakkauttaan!

Mukaillen Hannu Haahti.

391 Kiitos, Karitsa kuollut Ja ylösnoussut myös, Sun nimees kokoonnuim-

me, Se on sun armotyös. Sun kalliin veres voiman Suo olla osamme Ja sinun pyhäin haavais Kokoushuoneemme.

2. Sanallas siunaa meitä Nyt erotessamme. Suo, että edessäsi Yhdessä olemme. Kaikissa toimissamme Tee meidät valppaiksi, Maatessa, valvoissamme Tee kuuliaisiksi.

3. Oi armon Pyhä Henki, Tee työsi voimallas Ja voita syntisiä Sun laumaas saarnallas. Elävä usko anna, Kiinnitä Jeesukseen. Ne, joissa työsi aloit, Sä auta taivaaseen.

4. Ain seuraa sotaa rauha, Päivämies palkitaan. Kun loppuu taipaleemme, Voitosta iloitaan. Me isänmaahan kerran Taas yhteen pääsemme, Jos armon kerjääjinä Jeesusta seuraamme. S. Virsik.

392 Nyt kaikille lausumme hyvästit niin: Meill' rauhansa Herramme suokoon! Hän rauhansa mielihin rukoileviin Niin aamuin kuin illoinkin luokoon, Ett' turvamme ain' Ois Jumala vain, Kun lähtömme hetki se joutuu.

2. Käy Isä ja Poika, käy suojaksi vaan, Niin riemulla päättyvi retki. Oi Henki, käy rakkaus kirkastamaan Ja lohduta murheitten hetki! Näin luottaa ken voi, Kun taistelo soi, Saa Herralta voittajan kruunun.

Suom. —e.

393 Viel' lopuks nöyrä kiitos, Oi Herra Sebaot, Kun rakkauden liittos Taas vahvistanut oot! Taas käymme kotiteille Ja rakkaittemme luo. Sä myötäjäisiks meille Nyt siunaukses suo!

2. Ja sanas kuulla saatu Niin paina sydämiin, Ett' omais mielenlaatu Sen kautta elpyis niin, Meit' ettei mikään valta, Ei houkutuksetkaan, Sun Henkes johdon alta Sais harhaan poikkeemaan.

3. Jos yksin tielle jäämme, Ei meissä voittajaa, Kuin ruoko painuu päämme Ja jalka horjahtaa. Tie parhain viitoittukaan Ei voittoon silloin vie; Kun Henkes seuraa mukaan, On tiemme voiton tie.

4. Kaikk' onni on sun suomaas, Kaikk' autuus antamaas. Siks uskossa sun huomaas Me heikot jäämme taas. Armostas antamasta Nyt kiitos hartahin, Ja minkä lupaat vasta. Oi kiitos siitäkin! Simo Korpela.

394 Hetki kallis koittaa kerran. Ainiaaks kun yhdytään, Jolloin suusta rakkaan Herran Hurskaat kuulee kutsun tään: Tulkaa, Isän siunatut, Ristin alla riisutut, Kotiin teille kaunistettuun, Valtakuntaan valmistettuun!

2. Kanssamme tään toivon vieden, Tämän uskon autuaan, Käymme taas luo kotilieden

Sanaa toteuttamaan. Rauhan hyviin hedelmiin Puhjetkoon siell' usko niin! Anna, Jeesus, Henkes mukaan, Ettei taantua sais kukaan!

Simo Korpela.

395 Hiljaa, hiljaa! Herra tekee työtä. Hiljaa, hiljaa, heikko ihminen. Henki liikkuu; seuraa, sielu, myötä, Mutta väisty tieltään, väisty vaieten!

2. Hiljaa, hiljaa! Herra avaa ovet, Hiljaa, hiljaa, heikko ihminen! Roudat sulaa, vavahtelee povet, Silmiin nousee kaste, kaste kyynelten.

3. Hiljaa, hiljaa! Herran hetki koitti, Kiitä Herraa, heikko ihminen! Tuska taukos, armo valheen voitti, Poistui, poistui yö jo köyhän syntisen.

Simo Korpela.

396 Jeesus, mun paimenen', Oon omas ain' Hetkellä kastehen Sun nimes sain. Lapsuuden päivinä Lastasi hoidit sä. Tahdostas joskin mä Poikkesin pois.

2. Kiitos, kun annoit mun Käsittää myös läti siunatun Pelastustyös. Sulta mä uskon sain; Riemua, rauhaa vain Turvissa vanhempain Mulle sä soi.

3. Oo mulle armoinen, Vapahtajain, Täällä kun taistelen, Oo voimanain, Taluta lastasi, Rukoile eestäni, Etten mä vaipuisi Syntihin vain!

4. Myrskyissä maailman Vaarassa oon, Kuiskehet kiusaajan Vie taisteloon. Elämän Herra sä Yön, päivän hetkinä Omanas säilytä; Luoksesi vie! »Uppåt». Suom. M. N

397 Kallis se päivä, kun kastehen veessä Lapseuslahjasi, Jeesus mä sain. Kallis se päivä, kun alttaris eessä Lupasin olla sun lapsenas ain.

2. Kiitos, oi, kasteesta autuuttavasta! Kiitos, kun lapseksi myös otit mun! Estä nyt lapsesi lankeamasta, Että hän aina, niin. aina ois sun!

3. Ois omas täällä ja ois omas tuolla Ylhäällä maass' iki-kirkkauden! Lapsenas elää ja lapsenas kuolla, Suo tähän voimaa, oi armollinen!

4. Oi rakas Jeesus, sun kuolemas tähden Päätä sä kasteessa alkama työs, Että mä johdossas matkahan lähden, Päätän sun johdossas matkani myös! Simo Korpela

398 Meillä on nyt pyhä nuoruuden aika, Aika niin armas ja ihmeellinen. Kiitos, oi Luojamme, lahjasta tästä! Auta, ett' oikein me käytämme sen!

2. Kylvää me tahdomme toukoa taivaan. Auta, ett' taidolla teemme me sen! Teemme sen uskossa, rakkaudessa, Ei ilon huumeessa hetkellisen.

3. Intoa, tulta ja toivoa täynnä Kaikin me katsomme nyt tulevaan. Auta, ettei elon toivehet muuttuis Pettymykseksi ja kyyneliks vaan!

4. Sielumme peltohon, mielemme multaan, Siihen ne kallihit siemenet jää. Auta, oi armias, ett' oras nousis, Tähkälle puhkeis ja tois hedelmää!

Simo Korpela.

399 Nää nuoret yhtyivät pyhään liittoon. Oi siunaa, Herra, nyt liitto tää, :,: Niin ettei maailman myrskyt voisi Sen perustuksia järkyttää! :,:

2. Ett' yksi ain' olis kahden tahto Ja ilot yhdet ja murheetkin, :,: Myös yksi kummankin matkan määrä: Nuo vuoret siintävät Siionin. :,:

3. Mutt' miss' on voima, se ihmevoima, Näin sielut yhdeks mi liittää voi, :,: Ett' toisen onnesta toinen nauttii Ja toisen vaivoista vaikeroi? :,:

4. Se on, oi Herra, sun lahjas kallein, Sun antis armahin: rakkaus. :,: Se rauhan lähde, se sielun lämpö, Se onnen oikea perustus. :,:

5. Sä sitä hoitele, nuori vaimo, Ett' ois se taimena autuuden! :,: Sen suojaa kasvua hyiltä hallan, Oi ylkä, armolla Jeesuksen! :,:

6. Nää nuoret, Jeesus, sä suojaas sulje! Käy heidän ainaiseks oppaakseen, Niin

että kulkunsa kuolon maasta Veis elon lähteille taivaaseen! :,: Simo Korpela.

400 Saan Jeesuksen turviin nukkua Mä kerran niin rauhaisasti, Ja maaemo sulkee helmaansa Mun ruumihin' armahasti. Vaan henkeni silloin riemuita Saa taivahan autuudessa.

2. Oi Herrani, kiitos, taistoni Sun luokses mun tuoda saivat. Oi kiitos, kun antee antosi Sai loppumaan tunnon vaivat. Ja korkehin kiitos iäti, Kun luonasi rauhan annat. Suom. M. N.

401 Kuolema vainoo Joka matkamiestä. Yksikään ainoo Pääse ei sen tiestä. Kruunua kanna Tahi orjan iestä: Hautahan vaivut.

2. Kuoleman voitti Yksi, Herra taivaan; Valkeus koitti Hänen kauttaan vaivaan; Uskova saapi Voittokruunut taivaan. Kiitos, oi Herran! Simo Korpela.

402 Lankesi arpa ajanlapsen vaivaan. Taukosi taisto, aukes tanhu taivaan, Kylvö, mi juuri kypsynyt on kukkaan, Ei mene hukkaan.

2. Hetken on maassa matalalla matkaa; Vaikea tietään vaivatulla jatkaa. Siksikö ehti enkeljoukko vastaan Laulaen lastaan?

3. Turhaanko tuskaa taivas hälle tarjoo?

Kaikenko kalma vaieten vain varjoo? Kaunis ja ihana ihmisen kaipuu Hautaanko vaipuu?

4. Ei ole turha tuska eikä työkään, lät' ei yllä ihmislasta yökään; Täällä kun kulkee huomassa Herran, Kiittävi kerran.

5. Tuskihin täällä sydämiä halkee — Siellä on päivä vaivaton ja valkee, Siellä ei ilo mureheksi muutu, Ei mikään puutu.

6. Pois pääsit, päätit kaaren kaunihisti. Rannalla rauhan ei nyt paina risti. Siellä ei varjot lapsen tielle lankee, Ei aika ankee.

Kustavi Lounasheimo.

403 Herra antoi, Herra otti; Kiitos hänen nimelleen! :,: Kaikki Herra aina johti Tosionneks omilleen. :,:

2. Enkelinsä laittoi meille, Otti sen taas taivaaseen, :,: Ennenkuin se mailman teille Eksyi syntiin, pahuuteen. :,:

3. Sinne Jeesus aikanansa Ottaa vielä meidätkin, :,: Kyllä hänen johdossansa Kaikki päättyy parahin. :,:

4. Siellä sitte siskon (veikon) kanssa Ynnä muitten rakkaitten :,: Ylistämme armostansa Ystävätä lapsosten. :,:

5. Kiitos, Jeesus, rakkaudestas, Kiitos sydänverestäs, :,: Kiitos uskollisuudestas, Kiitos, Herra, Hengestäs! :,: L. Kallio-Kataja.

404a. Halleluja, halleluja, Kaikk' kansa maan Käy laulamaan! Nyt kunniaa Te veisatkaa, Kun sanallaan Jo Herra voittaa ääret maan.

2. Pakanain luo, Hän valon tuo Ja armonkin Suo kallihin. Niin kuolon yö Siell' loppuun lyö, Ja heräten Jo sielut löytää autuuden.

3. Yö pakenee, Ja valkenee Suur' päivä se. Kun Herramme Jo tunnetaan Ain' ääriin maan, Ja kirkkaana On totuutensa loistava.

4. Halleluja, Halleluja! Hän laupeuden Suo ikuisen Ja armoaan Ei lapsiltaan Hän kiellä pois, He loitolla tai lähell' ois.

Lars Stenbäck. Suom.

404b. Halleluja! Näin ilolla, Te kansat maan, Nyt veisaamaan! Ylistäkää Ja kiittäkää, Kun Jumala Suo meille puhtaan sanansa.

2. Hän armahti, Hän pelasti, Löi saatanan Tuon kauhean. Meit' auttoi hän, Toi elämän, Soi Kristuksen, Poikansa Pyhän Jeesuksen.

3. Hän hyvyyttään Suo yhtenään. Hän suojelee, Hän varjelee. Ei oppien Hän vää rien Sois levitä, Vaan totuutensa enetä.

4. Siis ilolla Ja riemulla Ylistäkää Ja kiit

täkää Te Herraa nyt, Kaikk' kristityt! Kuin soinut on, Tää kiitos aina soikohon!

Ps. 117. (S. Virsik.)

405 Jo koita, Jeesus kallis, Sä päivä autuuden, Ja päästä vangit kuolon Pois alta orjuuden! He nähdä eivät taida Kirkasta totuuttas: On epäusko tiellään Kuin paasi haudallas.

2. Jo koita hohtein armain, Kuin pääsiäisaamu tuo! Karkoita kuolon varjot, Jo sieluun kevät suo! Kun päivän siivin nouset, Saat pilvet poistumaan, Ja kirkkaus telkeet murtaa, Käy kuolleet haudoistaan!

3. Tuo suvi tullessasi Pimeisiin sydämiin, Niin kuiva oksa lehtii Ja puhkee kukkasiin! Myös korpi viheriöipi, Maat karut kasvavat; Kuin Herran yrttitarhat, Niin uhkuu aukeat!

4. Suo silmän himmeen nähdä: Sä yksin elon tie! Ja mieli orjuutettu Sä vapauteen vie! Suo laulaa mykkäin kielten Rauhasta, minkä loit, Sun armos autuudesta, Min koittaa heille soit!

5. Sun rakkautes suuri Suo Henkes kirkastaa. Vie »teiden risteyksiin» Sun armos sanomaa! Ja lähetties kautta Niin siunaa kylvö työs, Ett' oisi yksi Paimen Ja yksi lauma myös!

406 Kaikkialle sana Herran Leviääpi aikanaan, Saapuva on hetki kerran, Jolloin kaikki ääret maan Jumalamme autuuden Nähdä saavat ihmeisen.

2. Armon sana voimallinen Suuret tekee ihmehet, Moni kurja, raadollinen Tiensä jättää entiset, Kun hän saapi iloiten Rientää turviin Jeesuksen.

3. Riemuitkaa siis Herrallemme, Kaikki kansat maailman, Ylistystä Luojallemme Veisatkaatte ainian Nyt jo täällä ajassa, Sitten vielä taivaassa!

Sionin Kannel.

407 Jo merten kaukorannan taa, Seuduilta huomenkoiton Nyt, rauhanviestit, kaikukaa, Ja Kristus saakoon voiton! Jos minne vie Vain ihmistie, Maan ääriin, taivaan alle, Hän saapuu kaikkialle.

2. Kuin kertoo vuoret Jaafetin Jo kunniata Herran, Se soi myös Seemin kansoihin Ja Hamin maihin kerran. Hän armoaan Käy tarjoomaan, Liittoonsa joukot johtaa, Ne siunauksin kohtaa.

3. Mi mahtavinta päällä maan, Sen murtuu voiman juuret, Kun Herran porttiin saatetaan Kaikk' kansakunnat suuret. Myös valtiaat Ja ruhtinaat Eteensä nöyrtyin vaipuu Ja valtikkaansa taipuu.

4. Suo armon, rauhan kansalleen Hän, Kristus, kuninkaamme; Tie uskon päättyy autuuteen, Me lahjanaan sen saamme. Isänsä luo Hän meidät tuo. Siis kiitosvirret soikoon, Maa Herraa kunnioikoon!

C. W. Skarstedt. Suom. Hilja Haahti.

408 Kenpä Kuningasta seuraa palvellen, Eksyneitä ohjaa luokse Jeesuksen? Kenpä maailmasta mielen kääntää pois, Kuninkaansa taistoon että valmis ois? Tähden armon suuren, vuoksi veren vaan, Jeesus-Kuningasta käymme seuraamaan.

2. Emme voiton tähden, palmun, kruununkaan Lähde ristin tietä kaitaa kulkemaan. Meitä vaatii rakkaus Herran Jeesuksen, Joka kuollen voitti meille autuuden. Tähden rakkauden, vuoksi veren vaan, Jeesus-Kuningasta käymme seuraamaan.

3. Meistä, Jeesus, tahdot helmet kirkkahat, Joilla taivahassa kruunus kaunistat. Sydämemme täytät, meidät vapahdat, Alttihiksi saatat, kaikki uudistat. Tähden ristin kuolon, vuoksi veren vaan, Jeesus-Kuningasta käymme seuraamaan.

4. Taisto olkoon tuima, vahva vastustus, Herran sotajoukon suur' on uskallus, Ristin lipun alla voitto varma on, Totuus, valo taivaan, voittaa pimennon. Tähden Herran

liiton, vuoksi veren vaan, Jeesus-Kunin gasta käymme seuraamaan.

5. Herran sotilaina halki vieraan maan Päällikköä suurta innoin seurataan. Häntä palvellessa syttyy sydämet, Voittaaksensa viimein taivaan aartehet. Herra, meitä auta, vuoksi veres vaan, Luotas emme koskaan enää erookaan! Rettungsjubel. Suom. M. N.

409 Kaihoo, kysyy kaikki kansa: Milloin Herra päivän tuo? Huokaus käy rinnastansa: Herra, armos sana suo! Eikö liikuttaisi meitä Mailman suuri tuska tää; Joukot kulkee synnin teitä, Herra vieraaks heille jää.

2. Hautaan synkkään päättyy kerran Ihmiskurjan kolkko tie. Milloin yrttimaana Herran Mailman ääret kaikki lie? Kallis Isä, Herra taivaan, Saata intoon hehkuvaan. Että kaikuis kohta aivan Armon viesti kautta maan!

3. Valkeutta kaihoamme Sielun hetkin hiljaisin, Uuden päivän odotamme Koittavan yön usvihin. Taikauskon varjot poista. Herra, voimin Jeesuksen, Sanas totuuden suo loistaa, Taivaan kotiin johtaen. Suom.

410 Kuullos, laaja maailma: Kristus Herra on! Kristus-nimen kunnia

Ompi rajaton. Nouskaa, kansat, laulamaan Ylistystä hälle vaan!

2. Kuullos, laaja maailma: Kristus vapahtaa. Lännen, idän asuja Puhdistuksen saa. Kiitä, Kiina avara, Intiakin polttava!

3. Kuullos, laaja maailma, Kansat Islamin, Joitten miekka tuskia Tuonut tuhansin, Mustain maa myös aukene Sanan ilmoitukselle!

4. Kuullos, laaja maailma, Seudut päivyen Sekä jäinen pohjola Kesken kinosten; Saaret kaikki sanokaa: »Hyv' on Herraan uskaltaa.»

5. Kuullos, laaja maailma: Saapuu Kuningas; Rikas, suuri, mahtava Hän on valtias. Hälle tie nyt laittakaa, Kumartakoon taivas, maa! Rettungsjubel. Suom. M. N.

411 Käy kanssamme, käyös saattamaan Nyt kansoille viestit taivaan! Käy Kristuksen kirkkoa nostamaan Myös synkimpiin maihin aivan! Käy viemähän leipää taivahan Ja armon vettä sä tarjoo!

2. Käy kanssamme ristin nostantaan Myös veljeisi kurjain luoksi! Käy Herrasi voimahan viittaamaan: Hän kuollut on kaikkein vuoksi! Oi, kirkasta varjot öiset nuo, Vie Golgatan uhriin katseet!

3. Käy kanssamme tuskaa lientämään Ja silmästä kyynel poista! Vie aarretta par-

hainta etsimään Ja lempeä hellää loista! Ei unhoon saa jäädä ainutkaan — He kaikkihan auttajaa vuottaa!

4. Niin, vanhat ja nuoret, tulkaa vaan, Me voitamme Herran voimin — Me käymmehän tietämme johdossaan Ja enkelten hellin hoimin! Kun kylvämme siemenen aikoinaan, Niin kerran juhlimme riemuin! Suom. —e.

412 Ristin joukko urhokas, Riennä eespäin rohkeasti! Kun on Jeesus turvanas, Hän sua puoltaa voittoisasti! Luota voimaan Ruhtinaas — Hän on suuri Kuninkaas!

2. Vaikk' on valhe voimakas, Öisten valtain portit estää, Onpa risti lippunas, Jeesuksessa voit sä kestää. Pieni lauma, luota taas — Hän on suuri Kuninkaas!

3. Joskin taisto kuuma lie, Monta vaivaa kohtaat tiellä, Joskin haavas voiman vie — Korkeuksiin katso vielä, Jeesustas sä seuraa taas — Hän on suuri Kuninkaas!

4. Eespäin! Hän käy johtaen Voittavaisna loppuun asti! Uskon, toivon, rakkauden Salli loistaa kirkkahasti! Laulu uljas kaiu taas: Hän on suuri Kuninkaas! Suom. —e.

413 Maan ääriin taivaan valtakunta Jo kaukaisiinkin levenee. Jo kansain syvää synti-unta Yön halki huudot häirit-

see. Mutt' suuri viel' on joukko tuo, Jok' ei käy, Jeesus, ristis luo Ja jonka sydän synkkä, musta Ei sinult' etsi lohdutusta.

2. Ei tiedä mitään elon tiestä, Ei rakkaudesta Jumalan, Ken viel' ei tunne välimiestä, Ei voittajata kuoleman. Hän puisen jumalansa luo Vaan uhrilahjan hartaast' tuo. Mut uhrilahjast' antamastaan, Oi, mitä puulta saisi vastaan!

3. Niin kuormans alle kurja nääntyy Ja viimein paatuu pahuuteen, Kun kaikki, joiden puoleen kääntyy, On kylmät kärsimyksilleen: Jumalat, luonto, taivas, maa. Kaikk' ynseyttä osoittaa. Ei täll', ei tuolla puolen hautaa. Hänt' ainoakaan tahdo auttaa.

4. Vie airueitas aina lisää, Oi Jeesus, pakanoitten luo, Niin että sinua ja Isää Jo pääsis tuntemaan myös nuo, Ett' uhrisauhut nousis niin Jo kaikkialta taivaisiin Ja rakkauden, armon Henki Lois rauhaa noille kurjillenki.

Simo Korpela.

414 Nyt kuulkaa, kaikki kansat maan: Oi, tulkaa tuntoon Herran, Kun elon sanaa saarnataan Viel' ääriin maailman kerran! Siis tulkaa, kaikki syntiset, Niin saatte Herran antimet: Iäisen rauhan, riemun, Niin, rauhan sekä riemun.

2. Suur' ompi armo Jumalan: Poikansa uh-

riks antoi. Täytetty työ on Karitsan, Mi mailman synnit kantoi. Hän synnin orjan vapaaks saa Ja kuolon vangin kirvoittaa. Tää sana kallis kätke, Tää sana kallis kätke.

3. Sen loisto synkkään sydämeen Luo uuden päivän koiton. Ken uskoo Herraan Jeesukseen, Saa hänen kauttaan voiton. Hän luova kaiken uudeks on, Hän vahvistaapi taistohon Ja johtaa määrään asti, Taivaiseen määrään asti.

4. Suo viestis, Herra armoinen, Voimalla kuultavaksi, Suo käydä mailman kansoillen Sen aina rakkaammaksi, Sun että kaikki tuntevat Ja riemuiten niin juhlivat Sun suuren armos lahjaa, Niin, suuren armos lahjaa!

Brorson.

415 Oi veljet, oi sisaret, sädehtikää Te kirkasta valoa taivaan, Mi nostavi sielua synkentyvää, Vie lohtua sydämen vaivaan! Me kuulemme, puhu sä, Herra!

2. Sun soihtusi liekkinä tahdomme vaan Me kulkea kutsusi tiellä, Viet vaikka luo kaukaisen pakanamaan, — Voi kuinka on pimeä siellä — Me seuraamme, kuljeta, Herra!

3. Niin monia itkien tuskissa käy Ja kahleitten painosta vääntyy. He turhaanko huutaa, — ei apua näy, Ja nälkäinen hen-

kensä nääntyy. — Sen koskea meihin suo, Herra!

4. Ken velttona nauttisi autuudestaan, Kun veljet käy kuoleman yössä? Oi Jeesus, suo meidänkin uhrina vaan Ain' palaa sun tulesi työssä! Sä kaikkemme ottaos, Herra!

Suom. Kurki Suonio.

416 Oi kiitos, Herrani, lahjoistas Niin suurista, verrattomista, Yli kaiken ristillä kuolostas Ja autuuden aartehista.

2. Vaan kuinka on laita mun kiitoksen' Ja kuinka sun haavasi maksan, Jos toisten kuoloa katsellen Mä rauhaa nauttia jaksan.

3. Ja, suullani kiitosta laulellen, En lahjojas työhösi käytä, En Kristusta kirkasta kansoillen, En ristinlippua näytä?

4. Niin, turha on silloin mun kiitoksen', Kun pakanat yössänsä nukkuu Ja kansat kulkevat harhaillen Ja miljoonat synneissä hukkuu.

5. Oi paina, Herra, mun sieluni taas Alas maahan ristisi juureen, Verivirrallas uudista innokkaaks, Että yhtyisin työhösi suureen.

6. Ota voimani, kaikkeni palveluksees, Suo ristin valkeus koittaa, Että kaikuis puhtaana kiitokses, Sais armosi kaikki jo voittaa!

Hannu Haahti.

417 Sä kristikansa, muistaos Kurjuutta pakanain: He eksyksissä kulkevat Hätäänsä vaikertain. Ei heillä leipää elämän; Yö varjoo sielujaan, Ja turhat jumalansa nuo On ihmistyötä vaan.

2. Sä ansiottas itse sait Parhaimmat antimet: Sanansa Herra sulle soi Ja armon aartehet. Nyt voitko kuoloon nääntyvän Näin nähdä veljies Ja, Herran käskyn hyljäten, Vaan jäädä paikalles?

3. Sä rikkauttas nautitko Kuin saita, itsekäs, Pois kaukomaihin antaen Vain jätteet pöydältäs? Oi, kylvä vilja taivainen, Tee runsaat toukomaat! Jos kyynelin sä kylvätkin, Iloiten niittää saat. Suom. Hilja Haahti.

418 Äl' unhota, oi Herra, pakanoita, Yön lapsia ja kansaa kuoleman! Ne sulle kuului, takaisin ne voita! Suo sateen kastaa synnin aavikoita Ja ruohon nousta niihin vihannan! Suo kukoistaa ja kantaa hedelmää, Oi, synnytä niiss' uutta elämää!

2. Käy, Jeesus, keskeen lahonneiden luiden Ja henki puhalla sä niihin taas! Ann' aueta jo sydänten ja suiden, Ett kumartajat kivien ja puiden Riemulla laulais sinun kunniaas Ja sinun etees kiitosuhrit tois, Mykistä jumalistaan kääntyin pois!

3. Maan synkimpiinkin seutuihin ja ääriin Lähetä hyvät rauhan-airuees, Ett' tules virittäis he mieliin vääriin! Oi lisää niiden luku tuhatmääriin! Ja kokoo paljon kansaa taivaasees! Pelasta kansat, anna sydän uus! Ja tavoistakin poista pakanuus!

4. Ja kutsuttujes vähää valikoimaa Ja airueitas vaali, vartioi Ja vahvoiks tee, kun mailma sortaa, soimaa! Ja oksiin ehtyviin luo uutta voimaa! He kuolon halloiss' että kestää voi, Ett' ajais hekin urhoollisna taas Kansainsa kesken pyhää asiaas!

5. Herätä rakkauteen kristikansa, Ett' avuks veljilleen he kiiruhtais Ja, muistain niitä töillään, lahjoillansa Ja puheissaan ja rukouksissansa, Näin mestarinsa mieltä noudattais, Ett' yksi kansa vaan ois päällä maan, Vallassa yhden: Kristus-Kuninkaan!

Simo Korpela.

419 Pakanuuden pitkä yö Kohta hälveneèpi. Kristinuskon armotyö Kansat valaiseepi. Talvi kylmä väistyy pois, Touvon aika koittaa, Toukomettinenkin jo Metsissämme soittaa.

2. Eipä enää kuiva maa Lähtehiä puutu. Korpihinkin virrat saa Eikä tyhjiks muutu. Herran suuret ihmehet Maihin siunaa viljan, Villin, karun erämaan Kaunistaa kuin liljan.

3. Kun me näitä uskossa Vielä vartoamme, Taistellaan ja kärsitään, Jeesus turvanamme! Taivahisen Isämme Tulkohon jo valta! Päästöön ihmiskuntasi Valheen, sorron alta!

J. B. Suom. Maria Joutsen.

420 Kun kansat yössä taivaltaa, Niin kirkkaus suuri koittaa. Kas, kalliolta viittoaa Tuo merkki, jossa voittaa. He saapuu joukoin runsahin, Myös kansa halvin, kaukaisin, Ja kaikki Herraa palvoo.

2. Oi Herra, toivon kansoillen Ja Israelille annat, Ne mailta suven, pohjoisen Ja idän, lännen kannat. He heittää kaivot kurjat nuo Ja sielun janoon kilvan juo He vettä armonvirran.

3. Kaikk' kansat kaikin kielin vain Sun kiitostasi kantaa, Sun kunniaasi kartuttain He sulle vallan antaa! On omas silloin kansa tää, Se uskollisna luokses jää, Sua seuraa rakkain mielin.

4. Ja Hyvä Paimen, yhtyneen Hän kerran lauman kohtaa, Mi juontuu juureen yhteiseen, Yks rakkaus sen johtaa. Yks usko on ja toivo sen, Yks Henki, kutsu taivainen, Yks Isä, Herra korkein.

Norjalainen. Suom. —e.

421 Jeesus Immanuel, sun kansas Israel Vielä eksyy, luotas kulkein. Hei-

dän nähdä suo: Saavuit heidän luo, Rakkautees heidät sulkein.

2. Jeesus Immanuel, Turhaanko Israel Sai sun lupaukses suuret? Neuvo heille tie, Helmahas mi vie, Näytä armos syvät juuret.

3. Jeesus Immanuel, Kaihoopi Israel Nääntyneenä auttajaansa. Lyöty laumas on, Vie se lepohon, Ollos yksin kuninkaansa.

Suom. M. N.

422 Lähteös, ystävä, riemuiten, Turvissa Herrasi Jeesuksen! Merten poikki hän hellästi kantaa, Rauhan enkelit saatoksi antaa :,: Kauas, kauas pois. :,:

2. Lähteös helmasta vanhempain, Parvesta siskojen kaipaavain, Ystäväpiiristä onnekkaasta, Kasvinseudusta, syntymämaasta! :,: Herra on kutsunut. :,:

3. Kuoleman varjojen synkeä maa Päivää vuottavi nousevaa; Herran pellolla multa musta Pyytävi siemenen siunausta: :,: Lähteös kylvämään! :,:

4. Lähteös pienenä, köyhänä vaan, Herra sun täyttävi armollaan. Tyynenä lähteös vaarahan, vaivaan: Kirkas on voitonseppele taivaan, :,: Auttaja voimakas. :,:

5. Kiittäös Herraa, autuas oi! Kohtalon kaunihin sulle hän soi. Lähteös altisna, heh-

kuvin innoin, Pelvotta, riemua sykkivin rinnoin! :,: Jeesus kanssasi on. :,: Hilja Haahti.

423 Oi Herra, johda askeleeni ain', Sun suojassas mun salli aina olla, Suo mulle työtä viinitarhassas Ja seurakuntas viljavainiolla. Mua auta kirkastamaan tahtoas Ja hetket käyttämähän taitavasti. Mun tutki työni, tutki aatoksein, Mua tutki, Herra, syömmen pohjaan asti.

2. Mun salli olla sanansaattajas Ja salli hoivaella Henkes tulta. Oon itsessäin mä halpa, köyhä vain. Mi mulla lie, sen kaikki saan mä sulta. Oot Herra suuri, kaikkivaltias, Ja armos laajempi kuin taivaan ranta. Siis salli, salli, Herra laupias, Mun jonkun lyhteen alttarilles kantaa!

L. S. Suom. Ilta Koskimies.

424 Nouse, Herran kansa, taas Elvy rakkauden työhön, Viemään armon valkiaas Mailman kylmään syntiyöhön! Siell' on hätä, hengen kaipuu, Synti voittaa, sielut vaipuu.

2. Jeesus sanoo meille: te Ootte mailman kynttilöitä, Valistakoon valonne Eksyksissä etsijöitä! Mieti, mieti, kelle sinä Olet ollut kynttelinä!

3. Joka ajan rahdussa Astuu monta iäisyyteen, Moni ilman Jeesusta Kahlehissa synti-

pyyteen. Herätkäämme: kansa nukkuu; Herätkäämme: sielut hukkuu!

4. Täytä rakkaudell' ain', Jeesus, minua ja muita, Ettei sydän oisi vain Hauta täynnä kuolleen luita, Vaan ois Henkes tulenliesi, Kansain luo sun kulkutiesi! Simo Korpela.

425 Oi etsi, sielu, eksyneitä, Kun armost' elät tsekin! Sä kutsu, houkuttele heitä Ain' jalkain juureen Mestarin! Sill' aarre kallisarvoinen On ihmissielu Herrallen.

2. Sun voitostas, kun sielun voitat, Jo taivaassakin riemuitaan. Näin parhain Herraa kunnioitat Ja kiität suurta armoaan. Juur' ihmissielun pelastus On hurskaan korkein kutsumus. Simo Korpela.

426 Kallis on Herran palvelus, Kaikille siunaukseksi. Korkea armon kutsumus Sielujen vapaudeksi. Taivaassa riemu suuri on, Enkelit yhtyy kuorohon, Täällä kun syntinen kääntyy.

2. Eloa kypsyy korjuuseen, Lyhyt on toiminnan hetki. Turmion suureen synkkyyteen Rientävi ihmisten retki. Elämän tiet' ei tunneta, Kuljetaan ilman toivoa Kolkkoa kuolemaa kohti.

3. Sydämin, suin ja kätten töin Toimehen kiiruhtakaamme! Rukous nouskoon päivin, öin, Herralta Henkensä saamme. Hätä ja

tuska maailman Suurempi on kuin luullahan. Ken tahtoo kärsivää auttaa?

4. Herran on hopeat, kullatkin, Päivämme myös ovat Herran. Luoksemme saapuu armoisin, Uhria kysyvi kerran. Ota, oi Herra, itseni, Auta sun käymään tietäsi, Muille ett' elää mä voisin! B. Serenius. Suom. M. N.

427 Taistoon nouskaa, Herran kansa, Uhkaa vallat vääryyden, Herra suojaa joukkojansa, Häll' on voima iäinen. Hänpä meitä voittoon johtaa, Lippuaan jos seuraamme; Missä vihollinen kohtaa, Voiton merkki ompi se.

2. Herran kansa, taistoon noustaan, Käydään ristinlipun luo! Julma jännittääpi joustaan, Heikkoon kohtaan tähtää tuo. Lippumme kun nostetahan, Siirrymme sen suojahan, Kaikki polvet taipumahan Nöyrtyy eessä Jumalan.

3. Taistoon siis! Ei rauhaa suoda Tällä puolen Jordanin. Katsetta ei taakse luoda, Eespäin mielin rohkehin! Synnin valta murtakaamme, Uskoin, toivoin Jumalaan! Hengen miekkaa käyttää saamme. Kunnes kotiin saavutaan. B. Serenius. Suom. M.N.

428 Maassa, missä murhe, vaiva vallitsee, Missä ihmissielut taisto runtelee, Rakkautta anna, anna aina vaan, Päi-

vänpaiste saapi syömmet aukeemaan. Rakkauden päivän Kauttas paistaa suo, Siihen voimaa aina Ristin luota tuo!

2. Rakkaudessa tehty työ, vaikk' pienikin, Kerran kyllä kantaa heelmän kallihin. Muita muista, itses uhraa palvellen, Onnen parhaan löydät tiellä Jeesuksen. Rakkauden päivän j.n.e.

3. Itse jos sä joudut vaivaan, murheeseen, Kylvös heelmän kantaa: lohdun sydämeen. Autuaana huomaat, minkä Herras suo, Jeesus itse voiman, riemun, rauhan tuo. Rakkauden päivän j.n.e. Suom. Marja S.

429 Toimi, jo yö on läsnä, Toimi kun aamu saa! Toimi kun päivä loistaa, Pois se kiiruhtaa! Toimi kun helle paahtaa, Kestäös iltahan! Toimi, jo yö on läsnä, Päätät toiminnan!

2. Toimi, jo yö on läsnä, Toimi sun aikanas; Herralle voimas uhraa, Tee sun voitavas; Niin joka hetki käytä, Siit' että siunaus jää. Herralle taakkas heitä, Hän sen keventää!

3. Toimi, jo yö on läsnä, Aurinko alenee, Hälle, jok' eestäs kuoli, Vielä jotain tee! Vihkiös Jeesukselle Iltasi elämän! Herran sä oot, siis toimi, Kunnes kutsuu hän!

Suom. M. N

430 Ei ole tullut Mestari Käskijän vaatijamiellä, Meitä hän kaikkia palveli Ristin ja tuskien tiellä. Suurin on silmissä Jeesuksen Kellä on alttius sydämen Rakkauspalvelukseen.

2. Huolta ja murhetta täynnä on maa, Kärsimys katkera kaivaa, Köyhät puutetta vaikertaa, Sielujen haavat vaivaa. Tullos, sä mieli enkelten, Rakkaus lempeä taivainen, Lohtua, hoivaa tuomaan!

3. Lahjamme kaikki tarpeen on, Herra ne ohjaa ja käyttää. Käykäämme pyhään taistohon, Tahtoen käskynsä täyttää! Työhön hän meidät harjoittaa, Hellivän säälin hältä saa, Ken vain kulkevi kanssaan.

4. Hengen kastetta uhkuvaa Pyydämme keskuuteemme, Rakkausvoimaa runsaampaa Liekkinä sydämeemme. Maailman haavoja lääkiten, Palvellen annamme kiitoksen Hälle, ken tähtemme kuoli.

Jensen. Suom. Hilja Haahti.

431 Ilo kauaksi karkkos laaksoista maan. Ilo sieluista ihmisien, Kun he, johdosta Herran poikettuaan Pakos korpehen turmeluksen. Kuka etsijäks käy? — Omat Herran.

2. Syvä huokaus kaikuu laaksoissa maan: Syvä huokaus toivottomain. He on onnea

menneet saavuttamaan, Nyt on saaliina pettymys vain. Kuka oppahaks käy? — Omat Herran.

3. Surun kyyneleet virtaa laaksoissa maan: Surun kyyneleet unhotettuin. Kipu heill' on ja kurjuus kumppaninaan, Ohi käy moni vaan nureksuin. Kuka laupeutt' tuo? — Omat Herran.

4. Hätä sorretun, huudot onnettomain Ylös nousevat taivaasehen, Kun sä, tunnoton, vastaat vaan kuten Kain: En oo veljeni vartija, en, Kuka vartijaks käy? — Omat Herran.

5. Omat Herran, oi missä viivyttekään! Moni tuskiinsa nääntyä saa. Tule, uskova, murheist' elvyttämään; Tule, oikaise harhailevaa, Herran Jeesuksen luo heitä johtain.

Simo Korpela.

432 Jollet sä voikaan johtaa Joukkoa myrskyävää, Taipuos heikkoa nostain, Mi jalkojen alle jää.

2. Jollet sä ihmiskunnan Haavoja lääkitä voi, Sairasta auttaa pyydä, Mi tuskissa vaikeroi.

3. Jollet sä yllä kauas, Vie sana veljesi luo, Naapuri nouda kanssas Ja taivahan tielle tuo.

4. Painunet unhoon mailman, Niin —

vuoksi Jeesuksen Jos sanan soit, käden annoit, Sun Herrasi muistaa sen. »Uppåt».

433 Oi ylipaimen, astu keskehemme, Henkesi anna johdattajaksemme, :,: Templinäs suo tään olla huonehemme, Jeesus, oi Jeesus! :,:

2. Sä, joka kannoit syntisairautemme, Oikea hehku luo'os povehemme :,: Sull' elääksemme, sulle kuollaksemme, Jeesus, oi Jeesus! :,:

3. Kaikk' kantaaksemme hiljaa, nöyryydellä, Meill' anna sydän siveä ja hellä, :,: Täytä myös meidät mieles hellyydellä, Jeesus, oi Jeesus! :,:

4. Aut', että oikein kärsiviä hoitaa Ain' osaisimme, heidät sulle voittaa, :,: Työllämme aina sua kunnioittaa, Jeesus, oi Jeesus! :,:

5. Kaitse meit' itse, Paimen ylimmäinen, Rakkaus anna kaikki kärsiväinen, :,: Kaikk' uskovainen, kaikki peittäväinen, Jeesus, oi Jeesus! :,:

6. Kuolossa vihdoin, rakas Jeesuksemme, Rauhasi kallis suo sä sielullemme! :,: Taivaassa sulle soikoon kiitoksemme, Jeesus, oi Jeesus! :,: Suom. Niilo Mantere.

434 Sain Herralta arvan mä autuaan: Minut kutsui hän lastensa vaalin-

taan, Ulos maailman touhusta tempasi mun. Ilomielellä kiittäen polvistun.

2. Ken onneni suuruutta lausua vois: Kun mä syntiä itkin, hän pyyhki sen pois; Tulin ristinsä turvihin rukoilemaan, Ja hän vastasi, siunaten rauhallaan.

3. Yks ainoa, Herra, nyt pyyntöni on: Sinun kanssasi yhteys loppumaton. Sitä kertoa suo, mitä sulta mä sain, Pyhän armos uhria kirkastain.

4. Suo rakkaus hellä ja hiljainen, Joka pyyhkivi kyynelet murheisten, Avun antavi köyhien puutteeseen, Sanas lohdulla nostavi uupuneen.

5. Pois velttous, ylpeys karkoita, Pidä mieleni raitisna, kirkkaana, Puhe joutava puhdista huuliltain, Ole auttaja luonani matkallain.

6. Sua altisna palvella ahkeroin Elon iltahan hetkistä aamun koin, Ja jos milloin on raskasta tielläni mun, Mua vahvista! Kotkaksi nuorennun.

7. Oi Herrani, mulle nyt Henkesi suo, Sydänintoni säilytä, voimia luo. Elän taivaassa, täällä on ristini. Olen, Herrani, halvin sun palveljasi.
Suom. Hilja Haahti.

435 Aavoilla merten sun veljiäs kulkee, Myrskyssä taistellen harhaelee; Väijyvät vaarat ne surmahan sulkee. Auttamaan riennä! Min taidat, se tee!

2. Rakkaus rientävi palvelustyöhön. Tuskia, puutteita lieventämään, Taivahan viestiä viemähän yöhön, Turvaksi kuoloon ja elämähän!

3. Kristuksen rakkaus, eikö se vaadi Viettelyn vaaroja torjumahan? Lämpimät liedet siis suojaksi laadi Veljilles rannoille vierahan maan!

4. Tee, minkä taidat, — sä rukoillen heitä Kantaos myrskyjen tyyntäjän luo, Johdata rauhan ja valkeuden teitä Kotiin, mi iäisen valkaman suo!

436 Kuink' on kalliin sielus laita, Minne kuljet, matkamies? Lavea on tie tai kaita, Kumpi niist' on sinun ties? Kumpi on? Sä vastaa, oi! Molemmat ei olla voi.

2. Kaita tie on vaivalloista, Siksi harvat löytää sen. Keveempää on käydä toista Joukon kanssa nauraen. Kumpaan joukkoon kuulunet? Molempiin et kuulu, et.

3. Eri tiet ja eri määrä, Johon kulkijan ne vie. Kuolemaan tie päättyy väärä, Elämään vie kaita tie. Mieti tarkoin, matkamies, Minne päättyy sinun ties!

437 Majakastaan Isän rakkaus Ikuisesti säteilee, Mutta rantain tuikkeet pienet Hoivaa meiltä tarvitsee. Salli pienten kynttilöiden Kauas loistaa merellen! Ehkä jonkun merimiehen Kuolost' autat rannallen.

2. Synnin yö jo synkistyypi, Vihast' aallot riehuilee, Moni silmä toivovaisna Rannalt' tulta tähtäilee. Salli pienten j.n.e.

3. Pidä lamppus loistavaisna, Myrskysäällä, merimies, Satamaan kun yöllä pyrkii, Voipi eksyä kenties. Salli pienten j.n.e.

Sankey. Suom.

438 Nyt selkiä aavoja laivamme liitää, Kuin siivillä pauhaavan myrskyn se kiitää. Se rantoja jättää ja rantoja kohtaa Ja onnehen vie se, jos Herra sen johtaa.

2. Näin kotimme keinuvi ahtolan tiellä, Vois pohjaton kuilu sen kuohuunsa niellä. Mutt' vaarat se välttää ja kuohut se kestää, Jos Herramme rakkaus turmion estää.

3. Oi, rannoilla vierailla vaaraa on monta, Ne väijyvät sielua taitamatonta. Me vältämme vaarojen kuilut ja nielut, Jos Herra saa armolla siunata sielut.

4. Näin etsimme leipäämme vierailla mailla, Ain' äidin ja ystävän lohtua vailla. Mut haahtemme kohtaapi taas kotirantaa, Jos tahdot sä, Herra, meill' onnea antaa.

5. Siks nöyrästi käymme nyt istuimes luoksi: Meit' ällös, oi, hylkää sä synteimme vuoksi, Vaan sielumme siunaa ja onnea anna, Pois vaaramme estä, meit' ohjaa ja kanna!

Simo Korpela.

439 Ah, aika on jo ajatella Sun sielus autuutt', ihminen, Ja synnin unta kavahdella, On kuolon hetki hirmuinen. Oi, tutki Herran sanoja! Niiss' Jeesus huutaa: ·Valvokaa!

2. Oi, tullos katuvalla miellä Sun Herras eteen itkien; Sun saastaisuuttas älä kiellä, Vaan muista suuruus syntien. Sä oot kuin huono, häijy puu, Min oksat kohta kuivettuu.

3. Voi, ällös kääntymystäs jätä, Ihminen, hetkeen viimeiseen, On silloin suuri sielunhätä, Kun lähdet matkaan iäiseen. Oi autuas, ken kuollessaan On valmis iloon muuttamaan.

4. Jos olisit sä kääntyväinen Pois, sielu, sun pahuudestais, Autuuden tiellä kulkevainen Niin Jeesus sua armahtais Ja sua auttais ·Hengellään Maailman polut hylkäämään.

5. Ei muuall' löydä sielu turvaa Murheessa, kiusauksissa, Ei muuall' lepoa ja rauhaa Kuin pyhän vuoren raoissa; Ne ompi haavat Jeesuksen, Kuin antaa levon iäisen.

Halull. siel. heng. laul.

440 Miksi kohta nyt ei? Et sä viipyä saa, Ikirauhasi taattava ois! Kuule, taivainen ystävä kolkuttaa, Hän sun kaihosi tyyntää vois Ja sielusi virvoittaisi!

2. Miksi kohta jo ei, tänäpäivänä nyt, Ennen laskua auringon? Sinun tähtesi Jeesus on kärsinyt, Lain eestäsi täyttänyt on; Sua juuri hän sentähden vuottaa.

3. Miks et altisna antaisi Herralles Sydänlämpöä nuoruuden? Miksi käskynsä unhotat, nauttiakses Ilomaljasta turhuuden? Se onnesi vaahtona haihtuu.

4. Miksi kohta nyt ei, kun rintasi on Juuri raittihin, riemukkain? Onko Herrasi rakkaus arvoton Ja lahjansa tyhjää vain? Ah, jospa sun silmäsi aukeis!

5. Miksi kohta nyt ei? Tule, ennättäy, Elä Jeesusta palvellen! Ilomielin ristin taistohon käy! Ole istutus taivahinen, Tosioksana viinipuussa!

6. Riennä ennenkuin kuoleman viikatemies Elon uhkuvan poikki lyö! Pian toisehen maahan on kääntyvä ties, Ja sun päiväsi seuraa yö. Isän helmahan riennä, ah riennä!

Suom. Hilja Haahti.

441 Kaita, kaita, Taivaan tie on kaita, Käyden halki kuolon korven vaivain

erämaita. Siksi vähän voittaneita, ar most' autuaita. :,:

2. Laaja, laaja, Tuonen tie on laaja. Siks käy paljon kansaa sillä, joukko sill' on taaja. Poissa on vaan uskovainen, armost' anteeks saaja.

3. Kumman, kumman, Teistä tahdot kumman? Sen jok' antaa autuuden tai tuottaa tuskain summan? Taivaan valot valitset vai .,: tuonen lehdon tumman? :,: Simo Korpela.

442 Pois kiiruhtaa, oi, Jo aika, et nukkua, leikkiä voi! Sun eessäsi tili ja tuomio on, Oi, onko sun tuntosi laittamaton! Nyt heräjä! Hetkesi rientävät pois, ne rientävät pois.

2. Oi sanassansa Sua hengellään läsnä on Vapahtaja. Hän seisovi ovellas kolkuttaen Ja yhä hän vuottaa, tuo uskollinen. Oi mieti, mi armo, kun läsnä hän on, Niin, läsnä hän on.

3. Jo rikki on, oi, Nyt kietojan paula, Soi ylistys, soi! Miks orjana kantaisit kahlehia. Kun veri vuos tähtesi Golgatalla, Ja sielusi lunastus arvaamaton Jo täytetty on.

Suom. T. Renfors.

443 Oi nouse, sä nukkuva, päivä jo on! Mut joudu, sun aikas on arvaama-

ton! Kun et sinä luule, se loppua voi! Siks kuule, oi kuule, kun kutsumus soi!

2. Se kutsu on kutsumus rakkauden, Sun tähtesi itsensä uhrannehen. Kun et sinä luule, se vaieta voi. Oi rakkahin, kuule, nyt vielä se soi!

3. Sun autuuttas etsivi kutsuja tuo. Sen vuoksi hän tullut on taas oves luo. Mutt' voi, kun et kuule, hän poistua voi. Mutt' vielä, oi kuule, sen kolkutus soi!

4. Oi nouse, sä hälle nyt aukaisemaan, Työmaallensa uskossa käy mukanaan! Nyt kutsua kuule, kun vielä se soi! Oi iäks' kun et luule, se vaieta voi. Simo Korpela.

444 Myöhäisessä sydänyössä Viipyy armoisa, Uskollinen kolkuttaja Seisoo ovella. Öiset päässään pisaraiset, Näinkö jäädä saa, Hän, sun paras ystäväsi, Eelleen oves taa?

2. Kuolo myöskin kolkuttaapi Kerran ovella, Turhaan itseänsä saapi Siltä suojella. Jeesus oottaa kärsiväisnä, Vaan et aukaise. Kuolo kolkuttaa — ah turhaan Suljet hänelle.

3. Ehkä silloin huudat: »Herra, Päästä sisälle; Päärlyporttis avaa, avaa Myöskin minulle!» Kuinka ois, jos pimeähän Jäisit seisomaan, Eikä sijaa huoneessansa Sulle oisikaan?

4. Vielä kuulet kolkutustaan, Vielä oottaa hän. Aukaise nyt ilomielin, Niin saat elämän. Päivän kaiken kirkastavan Sulle Herra tuo. Tahdothan sä kotiin kerran Päästä Isän luo. Joel Blomqvist. Suom.

445 Jättäös Jeesukselle Itsesi kokonaan! Hän sulle täysin määrin Tarjoopi armoaan. Jättäydy Jeesukselle, Sulle se onnen tuo, Herralle haluisesti Sielus ja ruumiis suo!

2. Jättäös Jeesukselle Itsesi kokonaan! Kenkään ei niin voi auttaa, Korjata omiaan. Jättäydy Jeesukselle Riemuines, murheines; Syömmesi rakkaus anna Yksin sun yljälles!

3. Jättäydy Jeesukselle Nyt, kun viel' aikaa on! Sua hän ei koskaan heitä, Liittons on loputon. Jättäös Jeesukselle Itsesi kokonaan, Hän sulle täysin määrin Tarjoopi armoaan! Joel Blomqvist. Suom.

446 Katso, Jeesuksen rakkaus ihmeellisin Sua ristillä kohdannut on. Tule, syntinen kurjin ja onnettomin, Vaivu luottaen nyt armohon! Käy, käy ristin luo! Katso, Jeesuksen rakkaus ihmeellisin Sua ristillä kohdannut on.

2. Miksi ristillä haavoja täynnä hän on, Miksi vertansa vuodatti hän? Hän sun velkasi maksoi sä ansioton, Sulle osti hän niin

elämän. Käy, käy ristin luo! Siksi ristillä haavoja täynnä hän on, Siksi vertansa vuodatti hän.

3. Omat vaivasi, itkusi, uhrisikaan Eivät autuutta sielulles tuo. Se on Jeesuksen työ, sen on ansainnut vaan Hänen kallihin verensä vuo. Käy, käy ristin luo! Omat vaivasi, itkusi, uhrisikaan, Eivät autuutta sielulles tuo.

4. Katso Jeesuksehen, vaikka syntisi ois Veriruskeat, kauheatkin. Joka luoksehen käy, sit' ei työnnä hän pois, Hän on auttaja armahtavin. Käy, käy ristin luo! Katso Jeesuksehen, vaikka syntisi ois Veriruskeat, kauheatkln.

5. Katso Jeesuksehen, niin sun sielusi saa, Mitä kaihoten kaivannut on. Elon, onnen ja autuuden sull' lahjoittaa Hänen armonsa loppumaton. Käy, käy ristin luo! Katso Jeesuksehen, niin sun sielusi saa, Mitä kaihoten kaivannu't on.

Amalia M. Kull. Suom. M. N

447 Ystävää ei niin armast' ole ollut, Kuin Jeesus, joka taivaasta on tullut. Hän yhtyi meidän kurjaan verehemme, Velkamme maksoi meidän edestämme. Sellainen Herra on nyt veljemme Ja ylkämme.

2. Hän on niin hyvä, rakas Vapahtaja,

Luotansa hän ei ketään poijes aja, Synnistä kuolleet saattaa heräämähän, Kääntyneet auttaa uskonelämähän, Puhdistaa heitä aina Hengellään Ja verellään.

3. Syntinen, kuule! Nyt on aika tulla, Huomenna voi se myöhäistä jo olla. Oi, ota vastaan armo, niinkuin olet, Jos köyhänä ja syntisenä tulet; Sä syntis, vikas kaikki tänne tuo Jeesuksen luo!

4. Kaunistaa älä koeta itseäsi, Kurjana lähesty vain Jeesustasi! Itsessään hurskaat ei voi armoo ottaa, Hengessä köyhät Herra rikastuttaa; Ken tuntee syntisairautensa, Hän armon saa.

5. Siis joudu kohta syntis tunnustamaan Uskossa niitä anteeks anomahan, Luo armoistuimen, ja siinä sano: Tuhlaajapoika tässä armoo janoo, Valaise minun synkkä sieluni. Jeesukseni!

6. Jeesuksen sydän, sielu, sinuun palaa. Hän sinun kanssas yhdistyä halaa. Oi, anna hälle vastarakkautta Ja uskossa näin hälle lausu totta: »Sun tahdon olla eloss', kuolossa, Halleluja!» Hengell. Mainink ia.

448 Jeesuksen armahan kädet ja helma, Sydänkin armoinen avattu on. Onkohan syytä siis nääntyä kellään, Avoin kun autuuden satama on? Jeesushan huu-

taa: »Jo joudu ja tule, Suo mulle syntinen sydämesi!» Teetköhän oikein, jos et häntä kuule, Joka on kuollut sun edestäsi?

2. Hänessä maailma sovitettihin, Sullekin autuuden ansaitsi hän, Silloin kun ristille ripustettihin Sovinto-uhriksi kaikille hän. Velkamme verellä pois pyyhittihin, Syntimme kaikki hän ristille löi, Tuomari eestämme kuoletettihin, Jumala leppyi ja autuus on meill'.

3. Joudu siis, syntinen, armoa etsi! — Saat sitä runsaasti nauttia nyt. Kun vanha Aatami syntiä teki, Aatami uusi on pelastanut. Onkohan oikein, jos päästetyt orjat Tahallaan jättäyvät orjuutehen? Ei, mutta mieluummin olkaamme nopiat Armasta Isäämme kiittämähän!

4. Suloisin Herra, mun ylkäni Jeesus, Ansios saan mä nyt itselleni. Vahvasti uskon sen, siis sulle kiitos! Aina mun tunnustat omaksesi. Korjannut olet mun kuoleman tieltä, Kenpä se nyt minut tuomita vois? Sentähden veisaankin riemulla vielä: »Paula on rikki — ja lintu on pois!»

M. B. Malmstedt. Suom.

449 Viel' Jeesus korjaa syntiset Ja sitoo tunnon haavat, Viel' levottomat sydämet Hänessä levon saavat; Jotk' mureh-

tivat syntejään Ja kauhistuvat itseään, Heit' Jeesus varmaan auttaa.

2. Sydämen halust' rakkaasta Hän tuli meidän luokse Ja kärsimyksiin taivaasta Synteimme suurten vuoksi; Hän vaipui meidän vaivaamme Ja meidän kuolemahamme, Elämän hankki meille.

3. Hän peljästyneet sulkeepi Syntiset helmahansa, Tuskissa heitä tukeepi Ja päästää murheistansa; Ja armossansa heittäen Kaikk' synnit syvään merehen, Hän uskoon heitä auttaa.

4. Vaan älä sano: »Vastakin On kyllin aikaa vielä, Kun ensin syntiin kyllästyn, Saan armon sitten siellä.» — Kun kutsuu hän, et estää saa, Vaan uskoss' heti kiiruhtaa Jeesusta halajamaan.

5. Oi Jeesus, kuolos kivulla Sun tykös vedä meitä, Sua ikävöimään halulla Myös köyhä sydän täytä! Kun kurjuutemme paljastuu, Aut' ettei kelpais meille muu Kuin veres puhdistukseks.

Sionin Virret.

450 Tule, sä syntinen, Kärsivä, Ristille tie vapaa on! Eestäsi kuoli hän ristillä, Ristille tie vapaa on! Tule ja heitä pois taakkasi, Herra sun siteesi päästävi. — Tule siis, sielu, oi joudu jo: Ristille tie vapaa on.

2. Sanoma tää on niin suloinen: — Ristille tie vapaa on! Mutta mä orja viel' syntien. — Ristille tie vapaa on! Vapaa se on, vaan ei minulle, Armo ei kuulu näin kurjalle. — Sulle se kuuluu, oi joudu vaan; Ristille tie vapaa on!

3. Oi, mitä kuulen, se tottako? — Ristille tie vapaa on! — Saanko luo ristin mä mennä jo? — Ristille tie vapaa on! Enhän mä tunne ees syntejän', Pauloista kuolonko päästää hän? — Tule jo, sielu, oi joudu jo! Ristille tie vapaa on!

4. Synnistä päästä mun täytyisi. — Ristille tie vapaa on. Tää eikö vapaata liiaksi? — Ristllle tie vapaa on. Siunattu sana — ei mulle vaan, Pyhille kuuluu se ainoastaan! Tule vaan tänään, oi joudu jo; Ristille tie vapaa on!

5. Ei ole ollenkaan uskoa, — Ristille tie vapaa on! — Viel' yhä syntien orjana! — Ristille tie vapaa on! — En voi mä syntejän' katua, Enkä voi nöyränä anoa. — Joudu vaan tänään, oi, joudu jo; Ristille tie vapaa on!

6. Mull' jos ei kylliksi halua? — Ristille tie vapaa on! — Jos ulkokullattu oisin ma? — Ristille tie vapaa on! — Mutta mä häpäisen Jumalaa, Jos minä tulen näin kurjana! —

Tule vaan sellaisna, tullos vaan, Ristille tie vapaa on!

7. Sanassa kutsuvi Herramme — Ristille tie vapaa on —: »Janoavaiset oi tulkaatte» — Ristille tie vapaa on! — Tunnen niin vähäsen janoa, Tuomio mulle vaan tarjona! — Tule vaan tänään, oi, tullos vaan, Ristille tie vapaa on!

8. »Etsimään tulin mä maailmaan», Lausuupi Vapahtaja, »Kadonneet lampahat ainoastaan», Kuuntele kutsuansa! — Tämähän sana on mullekin! Kiitos, mun Herrani armoisin! Yhdymme kuoroon ja laulamme: Ristille tie vapaa on!

451 Oon maailmaa nähnyt paljon, Se suuri ja kaunis on, Vaan keskellä kauniin kaiken On sieluni koditon.

2. Ja ihmiset kaikkialla Ne etsivät onneaan Ja huokaavat huolissansa, Kun ei sitä löydy vaan.

3. Ei nautinto, rikkaus, maine Voi sielua tyydyttää, Kun syntien painon alle Vain hetkeksi yksin jää.

4. Voi nääntyvää sydän raukkaa! Se missähän levon saa, Ja missä on lähde kirkas. Mi synnistä puhdistaa?

5. Oi löytyy, oi löytyy lähde, Sen synti-

nen kuulkohon: Se Jeesuksen veri on kallis, Mi ristiltä juossut on.

6. Siis kiiruhda ristin luokse, Jos sielusi janoaa! Sen turvissa yksin sielu Ain' kestävän rauhan saa. Suom. M. N.

452 Tilaa vielä nyt on Isän taivahassa. Sua oottavi hän, Kotiin käy, tuhlaaja! Hänpä rakkaudessaan Sulle rauhansa sois, Täällä myrskyissä maan Aina auttajas ois.

2. Tilaa vielä nyt on! Pyhät Jumalan luo Valkovaattehissaan Nyt jo kruununsa tuo. Kun he päämäärähän, Pääsi taivaisihin, Suru jäi elämän, Juhla on riemuisin.

3. Tilaa sullekin on, Kuinka kurjana liet. Katso korkeuteen, Jätä turmion tiet! Käymme taivaasehen Jeesus-ystävän luo. Ikikirkkauden Siellä armonsa suo. Suom. M. N.

453a. Löytyy lähde hyvä, Selkeä ja syvä, Lähde salainen, Lähde julkinen.

2. Pese itses siinä, Puhtaaks tulet sinä! Jeesuksen se on Veri verraton.

3. Ryövär' ristillänsä Siinä sai leponsa, Samoin minäki, En oo parempi.

4. Elon lähde kallis, Virvoittamaan altis Olet kaikkia Janoovaisia.

5. Sairaat terveiks saatat, Iloks itkun muutat, Kunnes Karitsan Häiss' on morsian.

6. Kun nyt levon löysin, Synneistäni pääsin, Laulan riemusta, Kiitän Jeesusta.

453b. Sulle, Jeesus, laulan, Kunnes tuonen paula Päällen' lankeaa, ;,: Taivas aukeaa. :,:

8. Mulle pahimmalle, Aivan halvimmalle, Autuun ansaitsit, :,: Harpun valmistit, :,:

9. Jolla soitan sulle Antamastas mulle Laululahjan tään, :,: Riemuin helkkyvän. :,:

10. Itse Isä siellä Iloitseepi vielä Kuullessansa sen :,: Veisun ijäisen. :,:

454 Koitto ylhäältä Yliyltävä, Kuolon varjoss' istuvia valaise! Poissa synnin yö, Orjaraukan työ, Vankihuoneen vankat ovet aukaise! Oi kullan koi, tuo valkeus, Luo vangituille vapaus! Heitä herätä Koiton sädettä Näkemään ja ikävöimään pääsöä!

2. Jeesus, armon koi, Hän se voiton toi; Valkeus hän on, tie, totuus, elämä. Armo, laupeus, sula sulous Kristuksessa nähden ompi nähtävä; Hän koitto on, hän valaisee Ja kuolon kahleet katkaisee; Vapautehen Saattaa syntisen, Antaa iki-elon, ilon, autuuden.

3. Koitto ylhäältä Tuopi Isältä Autuuden ja armon alas mailmahan. Armoo etsien Riennä syntinen, Ota tämä armo, autuus vastahan! Kas, armoistuin Jeesus on, Siis

hänen verens ansiohon, Sielut luottakaa, Siihen turvatkaa, Suojass' Jeesuksenne aina riemuitkaa. J. A. G. H. (Siionin Kannel.)

455 Ah, suloisin mun Jeesuksen', Nyt etees maahan lankeen. Oi, kuule kurjan syntisen Rukous nöyrä sangen! Nyt vikani ja puutteeni Sun jalkais juureen kannan, Ne tässä ilmi annan.

2. Mä olen huono kulkija, Kun monet kehnot retket Mä vaelsin kuin sokea, Tuhlasin armohetket. Ei neuvoa, ei apua Nyt mistään enään tule, Jos et sä, Jeesus, kuule.

3. Jo nuoruuteni ajalla Mä elin turhuudessa Ja huvittelin ilolla Synnissä, hekumassa. En valvonut, en rukoillut, Nyt tuntoni mua puree, Ja sydämeni suree.

4. Mä ensin pyysin paikkailla Mun syntiverhojani Vain omain töiden tilkalla, Näin luullen kelpaavani. Vaan katseesi Kun kohtasi, Niin hajos kaikki tyyni, Paljastui suuret syyni.

5. Oi joudu, Jeesus, auttamaan Mua köyhää, kurjaa raukkaa Sun haavais rauhansatamaan! Sielt' etsin turvapaikkaa. Mä itseni ja kaikkeni Nyt sinun helmaas heitän. Suo levon siinä löydän.

6. Vanhurskautes vaatteella Sä verhoo sieluani, Sun verelläsi kalliilla Mua pese syn-

neistäni! Sun helmoissas, sun haavoissas Mun sydämeni lepää, Se siinä armost' elää.

7. Siis kiitos olkoon Jeesuksen! Nyt olen voiton puolla, On hyvä köyhän syntisen Turvassa elää, kuolla. Kun rauhan saa Vain Herrassa Ja armon säde paistaa, Autuutta sielu maistaa.

Hengell. Maininkia

456 Koska valaissee kointähtönen Mua köyhää kerjääjää? Koska päättyy matka yöllinen, On yhä hämärää? Luon taivahalle yhtenään Mä katseen kaipaavan. Valoa vaikk' en näekään, Sen tiedän loistavan.

2. Koska vakuudeksi armosta Jo valo koittanee? Koska päässee sydän vaivasta Ja usko kasvanee? Ah, pääsisinpä näkemään Tuon suuren autuuden! Vaan vaikk' en vielä nähnytkään, Saan kerran nähdä sen.

3. Herra Jeesus, nyt sua rukoilen Kaikesta sielusta, Anna Henkes lohduks murheisen Suuresta armosta. Sen itseäs suo kirkastaa Mun sydämelleni, Sen verelläs suo puhdistaa Mun omatuntoni.

4. Kun mä kerran pääsen tuntemaan Voimaa sun veresi, En mä enää jouda tuhlaamaan Kallista lahjaasi. Tee minut isoovaiseksi Ja tyhjäks kokonaan, Armoa kerjääväiseksi, Ett' armon sulta saan.

5. Herra Jeesus, eteen kasvojes Käyn tässä toivossa, Kyynelin mä käännyn puolehes Ja pyydän armoa. En mene pois ennenkuin saan Haavoissas kalliissa Levon ja ilon autuaan. Niin, amen uskossa. S. Virsik.

457 Milloin minun taivaalleni Aamutähti syttynee? Milloinka mun ilokseni Synkkä yöni päättynee? Käyd' en osaa elon tiellä, Pimeässä vaellan; Vaikk' ei päivä paista vielä, Toivon kerran paistavan.

2. Milloin saanen minä kuulla Herran äänen kutsuvan, Milloin kiittää riemusuulla Laupeutta Jumalan Minun kääntymisestäni Kuolon alta kauhean? Viel' on kurjaa elämäni, Mutta toivon muuttuvan.

3. Milloin omaatuntoani Armon Henki herättää; Milloin omaa kuntoani Vaivain kautta vähentää? Milloin minä mielestäni Korkeasta alenen? Pidän vielä itsestäni. Toivon, että tyhjenen.

4. Milloin opin kärsimällä Herran tahdon täyttämään, Ristin alle nöyrtymällä Omat juonet jättämään? Milloin Herran kurituksen Armoksi mä tunnustan? Vasta sitä opettelen, Toivon kerran oppivan'.

5. Milloin pääsen omaksesi, Niinkuin oksa viinipuun? Milloin opin iloksesi Hylkäämähän kaiken muun? Milloin Jeesus Kristus

saapi Täyttää tuntemisellaan? Kaukaa voitto kangastaapi, Kehottaen toivomaan.

6. Milloin opin lasten lailla Lähestymään Isääni, Pyytämään mit' olen vailla, Valittamaan hätääni, Niinkuin lapsi katsomahan Isän puoleen itkien, Hältä kaikki toivomahan? Toivon oppivani sen.

7. Milloin, Herra, sydäntäni Armos asunnoksi teet? Milloin minun silmistäni Pyyhit kaikki kyyneleet? Milloin pääsen minä Herran Kirkkautta katsomaan? Toivon pääseväni kerran, Oi, mä sitä toivon vaan.

Wilh. Malmivaara. Sionin Virret.

458 Mä syntinen suuri, mä vaivainen Nyt sulle, oi Herramme armoinen, Kaikk' ilmi mun huoleni annan: Mä syyni ja syntini tunnustan Ja taakkani, tuntoa painavan Sun jalkojes juurehen kannan; Mä mieltäs ja tahtoas vastaan tein Ja veljiä loukkasin, harhaan vein. Oi, syntiä mulla on aivan! Mä ansaitsin tuomion, vaivan.

2. Oi syntiä, syntiä täynn' on tie, Sen muisto mun rauhani kaiken vie Ja tuottaapi murhetta monta. Siks armoa pyydän ja huokaan vaan. Oi, käännä sä kasvosi huokaavaan Ja armahda ansiotonta! Oi, armohos suljit sä Pietarin Ja syntisen vaimon ja

ryövärin, Kun syntejään itkivät sulle. Myös anna, oi, anteeksi mulle!

3. Näin katsoen armohos entiseen Mä tunnustukseni luottain teen Ja uskoen, että mun säästät: Teet syntien orjasta vanhurskaan Ja kuoleman lapsesta autuaan Ja vapaaksi kanteista päästät. Kun syntien painosta vaipuu pää, Niin armo ain' toivoni elvyttää, Mä että en joudukaan vaivaan, Vaan pääsen, oi, lapseksi taivaan. Simo Korpela.

459 Kun matkani muistoja mietiskelen, Niin murhe mun mieleni täyttää, Kun harva mun työni on sellainen, Min tohtisin, Herralle näyttää.

2. Ja ehkä on silmissä vanhurskaan Sekin väärää, min oikeaks luulen, Ja ehkä mä siitäkin tuomion saan, Mitä ihmisten kiittävän kuulen.

3. Kun matkani muistoja mietiskelen, Pää ylpeä multahan vaipuu, Suu huutaapi puolehen Jeesuksen Ja hartaampi armon on kaipuu.

4. Sun armosi, Jeesus, se ainoastaan Voi syyttehet sieluni poistaa. Oi, anna mun sieluuni voimattomaan Sä aina sun armosi loistaa! Simo Korpela.

460 Niin köyhä oon, niin voimaton, Hyvyyttä mull' ei ollenkaan. Mun syn-

tisyyni suuri on, Mä eksyin kauas maailmaan.

2. Taas käyn sun ristis juurehen, Sä yksin voit mun vapahtaa. Sua, Herra Jeesus, rukoilen: Oi, armahda mua sortuvaa.

3. Ja eessä ristin vaipuen Mä ootan: ethän kiellä vain! Karitsa, auta, armoinen Mua nostaen ja puhdistain!

4. Mun sielun' syvyys saartelee, Sua ilman sorrun hukkuen! Sun lakis särkee, tuomitsee Mun iäisesti hyljäten.

5. Käyn sentään ristis juurehen, Kun kutsut, Jeesus, hädässäin! Ja siitä nousen riemuiten, Sun veres voimaa ylistäin.

B. Serenius. Suom. Kurki Suonio.

461 Sun ristisi juurelle, Jeesus, Mä kurjana kumarrun; :,: Uutt' armoa rukoellen Sun eteesi polvistun. :,:

2. Sun ristisi juurelle, Jeesus, Mä syntini synkät tuon. :,: Niin kurja kuin oon, sun puolees Mä kaihoovan katseen luon. :,:

3. Sun ristisi juurelta, Jeesus, Ain' rintaani rauhan sain, :,: Sain lohtua lohdutonna, Sain iloa murheissain. :,:

4. Niin, ristisi juurelta, Jeesus, Ain' armoa uutta sain. :,: Oi, vieläkin, kallis Jeesus, Sä armahda kurjuuttain! :,: Niilo Mantere.

462 Mä vaivun ristis juurehen, Oi Jeesus, jalkais luo, Suo mulle katse armoinen, Mi rintaan rauhan tuo. Mä hiljaa itkein vuotan Ja anteeksantoos luotan.

2. Karitsa puhdas, kärsit näin, Ja sulla syytä ei. Mun syntini, mun häpeäin Sun ristinpuuhun vei. Siis hiljaa itkein vuotan Ja anteeksantoos luotan.

3. Ken rakkauttas arvajais, Ken armos ymmärtäis? Nyt enkö sua rakastais Ja johtohosi jäis? Niin hiljaa itkein vuotan Ja anteeksantoos luotan.

4. Sun veres kalliin kastetta Suo vuotaa rintahain, Niin hurskasna ja rauhassa Käyn matkataivaltain. Mä itkein, kiittäin vuotan Ja anteeksantoos luotan.

5. On auki sulle rintani Ja valmis sydämein. Käy sinne luoksein, Mestari, Sun ääntäs kuullaksein! Mä itken, varmaan vuotan Ja anteeksantoos luotan.

Lars Stenbäck. Suom. Hilja Haahti.

463 Mä polvistun, oi Jeesus, ristis juureen Ja silmät kyyneleiset sinuun luon Ja, luottaen sun rakkautees suureen, Mä ahdinkoni raskaan ilmi tuon.

2. Oi, älä poloista pois luotas heitä, Vaikk' kyllä ansainnut mä oisin sen, Kun huole-

tonna kuljin harhateitä Sun kutsumukses kalliit hyljäten.

3. Mä muut' en voi kuin luottaa armoos suureen, En voi, en tahdokaan mä muuta, en; En muuta voi kuin rientää ristis juureen Ja vaikeroida: auta, armoinen! Simo Korpela.

464 Mä kostuttelen kyynelin Jeesuksen ristin juurta. En jaksa kantaa kauemmin Synteini kuormaa suurta.

2. Mä lasken ristin juurehen Sen taakan tuskinensa, Mä lasken ristin verehen Sydämen' saastoinensa.

3. Se veren voima vapahtaa Alt' taakan raskahimman, Se ristin veri puhdistaa Minunkin, saastaisimman.

4. Sen vuoksi kiitän kiitoksin Sen veren voimaa suurta. Mä kostuttelen kyynelin Jeesuksen ristin juurta. J. Mustakallio.

465 Tule, Jeesus, sydämeeni, Viihdytä se armollas, Salli sielun synninsairaan Parantua haavoissas! Tule, Herra Jeesus!

2. Mailman turhan touhuilussa Rauha kauas kaikkoaa. Yksin veres voiman kautta Raukka levon, lohdun saa. Tule, Herra Jeesus!

466 Kun hiljaisin hetkin Yksin mä jään, Niin myös salaisetkin Syntini nään, Ja muistot raskaat taasen heräjää, Joit' aika viel' ei voinut :,: keventää. :,:

2. Ol' mailmassa mieli Ain' laulaen, Mut tuskasta kieli Katkesi sen. Nyt tunnen turhan ilon tyhjyyden, Ja taivaan kaipuu täyttää :,: sydämen'. :,:

3. Kun hiljaa taas kerran Oon yksinäin, Tee ihmeesi, Herra, Mun syömmessäin, Niin että menneet unhottaa mä voin Ja taivaan tietä käydä ahkeroin. :,: Suom. M. N.

467 Oot paljon sä, Jeesus, mun tähteni tehnyt. Oi rakkaus suuri ja ihmeellinen! Oot kärsinyt pilkkaa ja vaivoja nähnyt, Ja kuinka, oi, kuink' olen maksanut sen? Mun vaipuvi pääni ja uupuvi ääni, Kun mennyttä aikaani mietiskelen.

2. Nuo muistot ne murheella mieleni täyttää Ja rauhan ne ryöstävät luistanikin. Niin väärin kun taisin sun armosi käyttää Ja aikani tuhlata turhuuksihin! Aut' että nyt voisin Jo toimia toisin Ja tahtosi tehdä, oi armollisin!

3. Oi, uudista armoin ja taivahan voimin Mun turmeltu mieleni niin kokonaan, Ett' aina, jos vaikenen, aattelen, toimin, Sun tahtoas täyttäen vaeltaisin vaan! Niin au-

kaise esteet, Ett' taivahan nesteet Mun sieluuni pääsisi virtailemaan!

4. Ja täytä mun henkeni toivolla taivaan, Niin uudeksi katsantokantani luo, Ett' oon sinun tähtesi valmis mä vaivaan, Kun maailma suuttuu ja ristiä tuo! Oi henkeni, kiitä Jo toivossa siitä, Ett' ei minun hukkua Herrani suo! Simo Korpela.

468 Ovella minun sydämeni Kolkutat, rakas Jeesuksen' Sun armos anna, ystäväni, Niin että sulle avaan sen! Mua armos äänell' särje niin, Sun puolees että taipuisin.

2. Sä huudat: sydän mulle anna, Se avaa ystävällesi! Sen ostaissan' sain henkein panna Ja kärsin paljon tähtesi; Sen tahdon vuoksi vaivani Sinua lunastaissani.

3. Siis auta ääntäs kuulemahan, Armoas aina miettimään, Sun rakkauttas maistamahan Ja nousemaan sua etsimään, Kuin etsit mua armollas, Kohtelet laupeudellas.

4. Niin että sinun löytää voisin Ja sydänkammiohoni Sisälle sinun tulla soisin Ja olla aina luonani, Ja että Henkes voidetta Sanastas saisin suloista.

5. Suo ristis paistaa sielulleni Ja kuolos aina kirkkaana. Kun kuolit vuoksi syntieni,

Ollessan' synnin orjana, Niin toivon kautta kuolemas Mua synneistäni auttavas.

Sionin Virret.

469 Sun sanas, Herra, kutsuu luokses meitä, Kun käymme täällä kadotuksen teitä Ja teemme turhaan työtä raskasta, Vaan emme pääse synnin kuormasta.

2. Sä lupaat hengellemme virvoituksen Ja sydämelle rauhan, lohdutuksen, Kun vaivattuina luokses tulemme Ja tunnustamme sulle tilamme.

3. Sun tahtos tiedän, kuulen varoitukses, Mua tarkoittavan tunnen kutsumukses, Nyt luokses, Herra, tulla tahtoisin, Kun tiesi vain mä oikein tuntisin.

4. Vaan miten sokeana nähdä voisi, Ja tiekö eksyneelle tuttu oisi? Mitenkä rampa pääsis liikkumaan? Mitenkä kuollut nousis haudastaan?

5. Sä sanot johtavasi tiellä taivaan Murheeseen, kärsimiseen, ristiin, vaivaan. Sä hoidat kautta korven, kuoleman Sun kunniaasi kruunun voittajan.

6. Vaan minä, raukka, pelkään kuolemata, Ei minuss' ole ristin kantajata, Kipuja, vaivoja vain pakenen, En taivu koskaan alle murheitten.

7. Ah ole, Jeesus, tienä eksyneelle, Virvoit-

tajaksi tule väsyneelle Ja elämäksi mulle kuolleelle Ja totuudeksi valheen orjalle.

8. Voimallas ryöstä saalis saatanalta Ja sydämestä särje synnin valta. Tee rakkahaksi mulle ristin tie, Sun armos tuntemiseen mun se vie.

S. Virsik.

470 Jo joudu, mun sieluni, heräämähän Ja Jumalan Karitsaa kiittämähän, Hän pelastusarmonsa sullekin suo, Ja tien avas elävän Jumalan luo.

2. Miks vaivaat sä itseäs orjuudellas Ja aina vaan katselet puutoksias, Kun Jumalan Karitsaa katsella saa, Myös sinua verellään puhdistavaa.

3. Ah usko ja luota jo Jeesuksehen Ja käy Herran eteen kuin kerjäläinen Ja heittäy helmaansa puutoksines Ja anna sun sydämes Jeesukselles.

4. Et itsessäs olekaan mahdollinen, Vaan Jeesus on laupias, voimallinen. Kun puutteines kiirehdit Jeesuksen luo, Hän haavoistaan lääkettä tunnolle suo.

5. Sä itseäs miks yhä piiloittelet Ja Herrasi kasvoja vain pakenet? Sua hän verellään tuli puhdistamaan Ja Jumalan kaupunkiin johdattamaan.

6. Oi armoa suurta, oi autuutta sen, Ken uskossa yhdistyy Jeesuksehen, Saa vaat-

teeksi hältä vanhurskauden Ja ikuisen armon ja ystävyyden.

7. Tääll' on sota, kilvoitus, vaiva ja työ, Vaan siellä on päiväksi muuttunut yö, Kun nähdä saan kirkkaita kasvojasi Ja veisata iäti kiitostasi.

S. Virsik.

471 Vesi kirkas läikkyvän lähtehen, Lumi puhdas, pehmeä, valkoinen, Jos puhtaaks pestä mun voisit! Oi tähtönen tyynesti tuikkaava, Oi ilta, sä viileä, rauhaisa, Jos mullekin rauhasi soisit!

2. Mutt' täynnään synnin polttoa vain Sydän rauhaton sykkivi rinnassain, Ei hiljene kaihoamastaan. Yks ainoa puhtaaks pestä mun voi, Hän henkensä uhriksi tähteni soi. Minut ottaos, Jeesus, vastaan. Hilja Haahti.

472 Kuule mun huutoni taivaassas, Herrani laupias! Köyhä mä oon ja voimaton, Turvani armos on.

2. Oon kuni laineilla lastu vaan, Harhaava lapsi maan. Ollos, oi Herra, auttajain, Armoas pyydän vain.

Ellen Ljungberg. Suom. M. N.

473 Kun tuntoni kalvaa ja synnistä soimaa, Ah, kunnekka, kurja, mä kulkenenkaan? Sun veressäs, Jeesus, on elämän voimaa, Sen laineissa sieluni puhtaaksi saan.

2. Sä anteeksi antaos syntini suuret, Ja

murra sen valta mun sielussani, Oi, katkaise kahleet ja kitkeös juuret, Ja vuodata rauhasi rintahani.

3. Mua kaitse ja johdata kaidalla tiellä, Jos vastassa vaaroja paljonkin lie, Kun kuilut ja syvyydet uhkaavat niellä Ja pystyhyn nousevan näyttävi tie.

4. Jos lankean, uuvun, niin nosta ja kanna, Mun turvani ainoa ollos sä ain'. Sä vaiheissa kaikissa apusi anna Ja kotia kohti mua kuljeta vain.

5. Ah auta, ett' välttäisin kiusaajan paulan, Mi kietoa tahtovi matkallani, Niin silloin mä riemuiten voitosta laulan Ja kiittäen ylistän armoasi.

6. Sun armohos ainian tahdon mä luottaa, Se syömmehen särjettyyn lohtua luo, Se taistoissa kaikissa turvan mull' tuottaa, Jos kuinkakin kuohuisi myrskyjen vuo.

7. Ja kerran, kun päättyvi eloni retki, Sun ansioos, Jeesus, mä turvata saan; Kun saapuvi vihdoin jo viimeinen hetki, Saan armosta kruununi, armosta vaan.

Fredrik von Zansen.

474 Jeesukselle siunatulle Antau, sielu, kokonaan! Kokonansa hänkin sulle Itsens uhras kuollessaan. Kokonaan hän syntis kantoi, Saadakseen sun itselleen, Ko-

konaan ne anteeks antoi, Kasteess' ottain lapsekseen.

2. Jeesukselle kokonansa. Siinä meill' on määränpää, Että hän meit' ominansa Käyttää saa ja lähettää, Käyttää saapi rauhan työhön, Lähettää myös sotimaan, Vaikka synkimpäänkin yöhön, Etten kieltäy silloinkaan!

3. Paljon, Jeesus, annoit mulle, Paljon teit sä parhaaks mun! Siksi ohjattavaks sulle, Ainian mä antaudun! Kun sun kätes tieni ohjaa, Rauhan sydän saavuttaa, Vaikka syväin vetten pohjaa Täytyiskin nyt kuljettaa.

4. Ainian ja kokonansa Sinullen ken antautuu, Vaikeistakin vaaroistansa Voittajana vapautuu. Kokonaan siis omaks Herran Antaudu sä, sieluni, Että vaarat kaikki kerran Rauhaks täydeks vaihtuisi! Simo Korpela.

475 Meren tiedän suuren ja valtavan, Niin puhtahan, niin kirkkahan: Se Herrani Jeesuksen rakkaus on, Ikikuohuva, pohjaton.

2. Mä tahdon vaipua helmaan sen Ja peittyä alle aaltojen Ja sammua, uutena elääksein lät kaiket Herrallein. Hilja Haahti.

476 Kaitse, Jeesus, paimen hyvä, Laumassasi minua, Eksyvä ja erehtyvä Olen ilman sinua. Luonas turvani on par-

hain, Ah, jos siihen mä jo varhain Nuoruudessa pääsisin, Loppuun asti pysyisin.

2. Hyvä paimen rakastaapi Omaa lammaslaumaansa, Rakkautta myös hän saapi Lampailtansa omilta. Niin mua hoida armossasi, Hyvä Paimen, huomassasi, Että myös mä rakastan Sinua vain ainian.

3. Lammas seuraa paimentansa; Paimen kaitsee lammastaan. Mulle läsnäolollansa Turvan tuottaa Jeesus vaan. Kun mua peto tahtoo niellä, Apuasi älä kiellä, Sauvas, äänes koroita, Vaara kauas karkoita.

4. Paimen kääntää laupiaasti Kasvot lampaan puolehen, Lammas kuulee halukkaasti Ääntä armaan paimenen. Niin, oi Jeesus rakkahani, Olkoon äänes riemunani. Hädässäni ainiaan Riennä, Herra, auttamaan.

5. Kaikki eksynehet lampaat Saata kotiin laumaasi, Ettei heitä pedon hampaat Raatelisi, surmaisi. Harhateiltään luokses tuo ne, Että yksi lammashuone, Yksi paimen oisi myös. Täytä, Jeesus, armotyös.

6. Jeesus, tule turvakseni, Jeesus, mulle armos tuo. Kasvos käännä puoleheni, Sielulleni rauha suo. Ääntäs auta kuulemahan, Sinua vain seuraamahan. Kiitos aina olkoon sun, Hyvä Paimeneni mun. S. Virsik.

477 En voi, en tahdo elää itselleni, En enää itselleni kuulukaan. Sulle, oi Jeesus, annan sydämeni Ja uhrina sen kannan nyt sulle yksin vaan. Sieluni kaipaa, Jumalaa se kaipaa, Kuin tuorehille lähteille peura halajaa.

2. Oi anteeks anna, että elämäni Kauan on ollut sulle vierasta! En enää tahdo siirtää päätöstäni, Vaan kaikkineni tahdon sua yksin palvella. Sieluni kaipaa, j.n.e.

3. En ansaitse, sä että puoleen' käännyt, Kuitenkin teet sen, Herra, armossas. Siihenkään vielä armosi ei jäänyt, Vaan paljon, paljon muita suot mulle lahjojas. Sieluni kaipaa, j.n.e.

4. Oi onneain! Saan käydä lapsen lailla Sun askeleitas, Herra, seuraamaan. En lapsenas oo apuasi vailla, Vaan Henkes mulle annat, oon hänen turvissaan. Sieluni kaipaa, j.n.e.

5. Herra, sä voit ja tahdot mua johtaa, Niin että aina pysyn tahdossas, Mun sielussain suo rakkautes hohtaa, Oi, täytä minut, Jeesus, sun kirkkaudellas! Sieluni kaipaa j.n.e.

Johanna Meyer. Suom. M. N.

478 Oi Jeesus, mä syömmestäin nyt sua rakastan. Pois rakkaus syntihin ja maailmahan! Mun vanhurskas tuomarin',

sun armoos luottaa saan, Ja rakkaampi mulle oot kuin ennen milloinkaan.

2. Sä mullekin rakkautes ensiksi soit. Niin suurena Golgatalla ilmi sen toit, Kun ristillä tähteni sä vaivuit kuolemaan. Oi, rakkaampi mulle oot kuin ennen milloinkaan.

3. Jos elän tai kuolen, tahdon sua rakastaa Ja armosta kaikesta sua kunnioittaa. Myös viimeisnä hetkenäni kuiskailen mä vaan: Nyt rakkaampi mulle oot kuin ennen milloinkaan.

4. Kun kerran sun katsehesi kirkkahan nään Niin silloin mä ainiaaksi luoksesi jään Ja riemuiten, ihmetellen yhdyn laulamaan: Nyt rakkaampi mulle oot kuin ennen milloinkaan. W. R. Featherston. Suom. M. N.

479 Mä taas, oi Isä, kolkutan Sun armooveasi Ja uskonkin sun kuulevan Mua laupeudessasi.

2. En tule lahjoin, ansioin. Mit' ois mull' annettavaa! Jään oven taa mä, onnetoin, Jos armosta et avaa.

3. Ja iäks jään ma oven taa Ja yöhön sielu raukee, Jos köyhänä en tulla saa; Mutt' oi, sun oves aukee!

4. Se aukee, oi, se aukee, oi! Se kokemus on mulla, Ja ihmislapsi köyhä voi Niin rikkaan eteen tulla.

5. Ja rikas jakaa lahjojaan Sen köyhyyteen ja vaivaan. Oi kiitos sulle, Luoja maan, Oi kiitos, Herra taivaan! Simo Korpela.

480 Armoa kaikk' on, armoa vaan, Jos mitä milloin mä toimehen saan; Jos koen voimaa, hehkua, tulta, Kaikki se, kaikki se, Herra, on sulta, Kaikki se ain', rakas Herra, on sulta.

2. Uskoni kallis sun on se työs, Rakkaus, toivo, ne sulta on myös. Oikeaan ohjaa armo mun tieni; Suur' olet Herra, mä ihminen pieni, Herra on suur', minä ihminen pieni.

3. Jos minut heität, siihen mä jään, Häipyen usvana yön pimeään. Työni on turhaa, vaivani suotta, Vaikka mun aikani ois tuhat vuotta, Armotta Herran mun työni on suotta.

4. Mutta sun armoos turvautuen, Uskossa nauttien lämpöä sen, Mullasta nousee painunut pääni, Pontta ja voimaa mä saan elämääni, Herralta voimaa mä saan elämääni.

5. Kiitos oi sullen, kun minut loit, Kun yhä eelleenkin armoas soit! Állös sä hylkää myös mua vasta, Hoivaa ja hoitele kuin isä lasta! Herra, oi hoida sä heikkoa lasta!

Simo Korpela.

481 En tiedä, päivä mitä tuo, Vaan sit' en kaipaakaan, Kun ompi sielu oppinut Jeesukseen luottamaan.

2. En tiedä, päivä mitä tuo; Se mulle onni on. On sana Herran turvanain: Saan olla huoleton.

3. En tiedä päivä mitä tuo — Niin, mitä tuoneekin, Saan lapsen lailla iloiten Sen käydä taistoihin.

4. Mä tiedän päivän kirkkahan Valon ja autuuden, Kun väistyy murheet maailman Tielt' auvon iäisen.

5. Oi joudu, päivä kaivattu, Kun saapuu Herrani! Hän silloin synnin kukistaa, Saa voiton iäti.

6. Nyt hiljaa tahdon levätä Ja luottaa Jumalaan. Hän mulle antaa sitä vaan, Mi johtaa kunniaan.

Suom. M. N.

482 Herra, kuhunka mä menisin? Yksin sinulla on sanat elämän! Ketä avukseni huutaisin, Minne tuskissani rientäisin? Jeesus — sinun haavoihisi lymyän.

2. Minun kilpeni ja linnani Olet sinä, kallis uhri-karitsa, Olet kallioni, turvani, Autuuteni, väkevyyteni, Sangen sovelias apu tuskissa.

3. Sydän tyyntyy sinuun nojaten, Valon sieluun luot kuin kevätaurinko, Mieli masennettu, murheinen Nostaa päänsä alta kuormien, Puhkee luonas kiitokseen kuin lintu jo.

Tekla Renfors.

483 Herra Jeesus kun täällä vain kanssamme on, Emme kauhistu vastustajaamme. Viha vaikka on vastaamme sammumaton, Niin me turvaamme puolustajaamme. Vaikka kaita on tie Ja se taistohon vie, Meille Jeesus on turva ja kilpi. Siis me uskossa vaan Käymme taistelemaan. Pyhä on tämä tie, pois jo vilppi!

2. Vihamies kuka oisi niin voimallinen, Että voittaa hän vois tämän Herran! Sodassamme hän linna on turvallinen, Hän on voittanut saatanan kerran. Jos me joudummekin Syvihin vesihin, Ratki keskelle kuoleman kauhun, Emme nääntyä voi, Hänen äänensä soi Läpi myrskyn ja helvetin pauhun.

3. Ota kuoleman vallan jo taitettu on Ja on riistetty helvetin voitto. Elon ruhtinas Jeesus on voittamaton, Jo on koittanut autuuden koitto. Hänen kunniataan, Hänen kirkkauttaan' Me nyt kiittäen veisaelkaamme. Meille voittonsa toi, Lunastuksensa soi, Hänen kauttansa autuuden saamme.

4. Meitä syntimme nousevat kauhistamaan, Vaan ne ei kadotuksehen saata. Merehen jo hän heitti ne pohjattomaan, Hänen armonsa voisiko laata! Meidät hurskahiksi, Pyhiks, puhtahiksi Yhä saattavi hän verellänsä.

Kuka armahtajaan Tähän luottavi vaan, Hänen varjeltu on elämänsä.

5. Siis te, Jeesuksen ystävät armoitetut, Kaikki uskossa vaeltakaatte. Luja toivonne olkoon, te ahdistetut, Vaikka kiusoja, vaivoja saatte. Teillä auttaja on, Apu ahdinkohon Tätä tietänne kulkiessanne. Hän on armollinen, Hän on uskollinen, Pysykää yhä Jeesuksessanne.

6. Kun me heikkoina Herralle huokaamme vaan, Pyhä Henkensä auttavi meitä. Uni meitä kun pyrkivi ahdistamaan, Meitä Herra ei nukkumaan heitä. Kun me uuvumme niin, Ettei rukouksiin Eikä valvomahan ole voimaa, Hän on puolustaja, Esirukoilija, Eikä heikkoja, huonoja soimaa.

7. Isä tuonut on Poikansa maailmahan, Hälle suonut on oppineen kielen, Että lohdun hän viisas ois antamahan, Meille antaisi alttihin mielen. Ja hän uupuville, Tiellä vaipuville Pyhän Henkensä lahjaksi suopi, Heitä uudistamaan, Heitä vahvistamaan Pyhän armonsa, voimansa tuopi.

8. Tule, Jeesus, sä meitä nyt vahvistamaan, Tule, virvoita voimalla taivaan. Sinun tietäsi auta sä vaeltamaan, Täällä tyytymään ristihin, vaivaan. Tue uskoamme, Tue toivoamme, Pidä sielumme tallella aina.

Kuule huutoamme, Sinä Auttajamme, Kuvas kallis sä sieluumme paina. S. Virsik.

484 Kaikki Herran tiet on hyvyys, Laupeus ja totuus vaan. Ollessamme neuvotonna, Huolehtii hän lapsistaan. Hän, ken tunsi päivät kaikki, Ennenkuin ne alkoikaan, Hän, ken vaaran, tuskan tullen Tuki, kantoi voimallaan, :,: Oi, hän vasta, niinkuin ennen, Avun antaa armossaan. :,:

2. Taaksepäin jos luomme katseen Kuluneisiin vuosihin, Rakkautta Herran uhkuu Päivä riemun, murheenkin. Uskollisuus, rakkaus on Myllertäissä myrskyjen Ollut yhtä suuri, kuin jos Soi se päivän paistehen, :,: Yhtä suuri kasvaessa Ohdakkeitten, ruusujen. :,:

3. Eteenpäin kun katse kääntyy, Sama rakkaus ilmenee, Meitä seuraa, nostaa, kantaa, Lankeemasta varjelee. Mitä päivä tarjonneekin Vaihtelussa vaiheitten, Vaikka voima vaipuis vallan, Riehuessa taistojen, :,: Uskollisna Herra auttaa, Onneamme valvoen. :,:

4. Muistakaamme siis, kun kiusaa Oma kelpaamattomuus, Että ääretön on aivan Herran voima, uskollisuus. Itsehemme ei saa luottaa: Emme kulje valvoen Eikä voittoa oo saatu Omin voimin taistellen. Mutta

luonamme on Herra, Siinä turva ainainen. :,: L. S. Suom. M. N.

485 Koko tien hän kanssan' käypi, Mitäs muuta toivoisin? Epäilenkö rakkauttaan, Jok' on hellin, lämpimin? Taivaan rauha, korkein vahvuus Häness' on mun sielullen'. :,: Tiedän: käyköön kuinka muutoin, Jeesus tekee parhaiten. :,:

2. Koko tien hän kanssan' käypi, Ahdingoissa auttelee; Elon leiväll' armiaasti Vahvistaa ja ravitsee. Ja jos vaivais jano rintaa, Rupeis jalka uupumaan, :,: Riemulähteet kalliosta Uhkuis niinkuin muinen vaan. :,:

3. Koko tien hän kanssan' käypi, Rakkaus, oi verraton! Viimein taivaan valtakuntaan Minut saattaa lepohon. Kun mä kirkkahana siellä Eteen lankeen istuimen, :,: »Koko tien hän kanssan' kulki», Laulan silloin kiittäen. :,:

F. Crosby.

486 Kun sä, Jeesus, omanani Asut sydämessäni, Rauha silloin sielussani Elon sulostuttavi. :,: Näin jo maassa ahdingon :,: :,: Taivas tunnossani on. :,:

2. Siks en huoli maailmasta, Kun mä sinut omistan. Kuka huolis katoovasta, Kun saa katoomattoman! :,: Halvaks muuttuu köyhä maa, Lahjakseen kun taivaan saa. :,:

3. Jääkööt mailman korskat muodot Huveineen ja haaveineen, Jääkööt turhan toivon luodot Kunnioineen, kultineen! :,: Jeesus, sinuss' aarre on Sielullani verraton. :,:

4. Siksi sinun kunniaasi Tahdon, Jeesus, kuuluttaa, Sinun armosanomaasi Ihmisille ilmoittaa. :,: Että etsis jokainen :,: :,: Aarteeksensa Jeesuksen. :,: Simo Korpela.

487 Luota Jumalaan! Jos teitänsä et ymmärrä, Kuitenkin häneen usko sä. Hän viepi sinut voittohon, Hän luonas on.

2. Luota Jumalaan! Jos taivas peittyy pilvihin, Niin usko näkemättäkin! Kuin synkkä yösi olkohon, Hän luonas on.

3. Luota Jumalaan, Ei itseesi, vaan Herrahan, Hän tyyntää myrskyn raivoisan, Ja ahdistaissa aallokon Hän luonas on.

4. Luota Jumalaan! Hän loppuun asti auttavi, Ja päässä elonretkesi, Kun täytyy käydä kuolohon, Hän luonas on.

5. Luota Jumalaan! Ei heitä hän sua kuolemaan, Vaan elämään vie lapsenaan, Ja päästyäsi lepohon Hän luonas on. Suom. M. N.

488 Mä illalla myöhään ja aamulla varhain Luon silmäni Siionin vuoria päin. Mull' auttaja siellä on viisain ja parhain, Jok' etsivi aina mun menestystäin.

2. Kun sieluni pelkää ja uskoni horjuu, Hän, auttaja, aina on horjumaton. Hän pelkoni poistaa ja vaarani torjuu, Ja aina hän valmis ja valveilla on.

3. Kun kuolema vastaani nuoliaan heittää Ja helvetti tielleni telkiään lyö, Hän kilpensä suojahan sieluni peittää, Niin turhaksi taas kävi saatanan työ.

4. Kun maailma nostaapi myrskyn ja tuulen Ja vainonsa valkiat myös virittää, »Älä pelkää, mä autan, jo huutos mä kuulen», Näin lausut sä, Herra, ja pelkoni jää.

5. Siks illalla myöhään ja aamulla varhain Luon silmäni Siionin vuoria päin. Mull' auttaja siellä on viisain ja parhain, Jok' etsivi aina mun menestystäin. Simo Korpela.

489 Oi Herra, suo mun levätä Sun luonas hetki pieni! On niinkuin ehtyis elämä, Kuin painuis umpeen tieni.

2. Mä muistan, kuinka muinoisin Luo äidin lapsi riensi Ja painoi päänsä sylihin, Ja äiti tuskat liensi.

3. Niin tulen nyt, oi Jumala, Kuin lapsi, Isän luoksi, Ja tiedän: et mua karkoita Mun syntieni vuoksi.

4. Vaan, Isä, sallit tulla mun Niin köyhänä kuin lienen, Ja lasket kätes siunatun Kuin päälle lapsen pienen.

5. Sä anteeks suot ja lohdutat Ja rohkeutta annat, Sä puhdistat ja parannat, Tien avaat, nostat, kannat.

6. Niin, hetken luonas oltuain, Mä nousen uusin voimin. Oi, kiitos siitä mitä sain: Taas lähden työhön, toimiin. M. N.

490 Sydämellä Jeesuksen Olla on niin suloinen, On niin ihmeen rauhaisaa, Niinkuin unta ihanaa.

2. Kahden kanssa Jeesuksen Olla on niin suloinen, Turvallista, hiljaista Siipiensä suojassa.

3. Kuni äiti helmassaan Vaalii pienokaisiaan, Niinpä Poika Jumalan Hoitaa tainta taivahan.

4. Hiljaa, hiljaa, sydämen', Turvaa yksin hänehen, Älä mistään huolehdi, Jeesus on sun kanssasi. Helmi Selin.

491 Oi Jeesus, sydämelläsi sai rauhan sydämen', Kuin laiva löytää sataman, pesänsä lintunen. Kaikk' uutta on, se luotiin uudeksi; Jo entinen on kadonnut, ja uus on eloni.

2. Mä pelastuksen saavutin, oon vapaa, iloinen. Mailmalle kuolin kanssasi, se kuoli minullen. Niin kuolla sain, niin Golgatalla sain, Ja sanoin ei voi selittää mun suurta autuuttain.

3. Jos vihollinen etsisi taas vanhaa saalistaan, Niin ei hän mua löytäisi, hän löytäis sinut vaan. Oon kätketty sun kanssas Jumalaan, Mä olen sun, sä olet mun, mä sulta kaikki saan.

4. Sun koko täyteytesi, sun voimas, henkesi, Sun elämäsi, kunnias jo ovat omani. Sun omas mun, sun rikkautes mun! Ei mitään puutu minulta, kun olen omas sun.

5. Mutt' rakkautes suurinna mä ristinpuulla nään. Se täyttää minut, rauhaa tuo ja voimaa elämään. Sun armosi se minut valtasi, Ja syömmein rakkaudessas muun kaiken unhotti.

Mukaili B. Serenius. Suom. M. N.

492 Oi rakkaus, min kahlehessa Mä löydän levon taistellessa! Tuon heikon elämäni sulle, Niin valtasyvyyksistäs mulle Virtaa voima uus.

2. Oi valkeus, mi seuraat teitän', Mä tuikkeeni sun loistoos peitän, Tuon kaiken oman valon sulle, Niin kirkkaudestasi mulle Täysi päivä saa.

3. Oi rauha, joka ilon tarjoot, Kun synkkenevät surun varjot, Sun kaares näen satehessa Ja muistan: aamun koittaessa Kuivuu kyynelvuo.

4. Oi risti, joka et mua säästä, En pyydä

painos alta päästä, Vaan kuolkoon kaikki turhuus mainen, Niin kerran elon taivahainen Kukka puhkeaa.

Geo Matheson. Suom. M. N.

493 »Olet mun. Sun ostin kerran Elämään ja autuuteen.» Rakkahasti ääni Herran Kajahtaa näin omilleen.

2. Kuinka peljättää siis voisi Elon tuska, kuolokaan? Pitkä kaita tie vaikk' oisi, Lyhenee se seurassaan.

3. »Olet mun». Oi armoansa! Isän lapsi olla saan. Luottain lausun johtaissansa: »Isä, olkoon tahtos vaan!»

4. Pojan kautta uskovalle Isän helma auki on, — Sortuneelle synnin alle, Joka turvaa armohon.

5. »Olet mun», — se lause paina, Jeesus, mieliin murheisten! Siinä lohdutus on aina, Siinä autuus syntisen.

Suom.

494 Oi, katsoppa lintua oksalla puun! Se laulaa niin kauniisti aina. Se korkeimman kiitokseen aukaisee suun, Sen mieltä ei huolet ne paina, Se laulaen Luojaansa kiittää.

2. Ei kylvä, ei niitä, ei myös kokoa Se vastaisten päivien ruokaa, Vaan aina sen mieli on riemuisena, Ei huomisen huolista huokaa, Vaan silti ei puutetta kärsi.

3. Se laulaen aamulla alkavi työt Ja päättää ne laululla illoin. Niin rauhassa oksalla nukkuu se yöt, Kuin vuode ois peitetty villoin, Ja kattona sillä on taivas.

4. Oi jospa, kuin lintunen, päiväni vain Myös kiittäen alkaa mä voisin Ja murheetta, vaikkakin puuttehissain, Mä ain' Isän hoidossa oisin! Ei lapsensa tarvitse surra.

O. H. Dick. Suom.

495 Siipeinsä suojassa turvattu olen, Öisetkään myrskyt ei haitata voi, Hän kun mun omaksi lapsekseen otti, Autuaan leponsa minulle toi. Turvattu oon, suojattu oon, Siunatut siivet mun peittää. Huoleti vaan mun sieluni saa Huolensa Herralle heittää.

2. Siipeinsä suojassa sieluni saapi Iloita keskellä murheitani. Maailman meno on turha ja tyhjä, Olla kun saan luona Jumalani. Turvattu oon j.n.e.

3. Siipeinsä suojassa kohta jo joutuu Ainainen iloni taivaassansa. Siunaus, suoja on siipeinsä alla, Taivas jo alkanut on päällä maan. Turvattu oon j.n.e.

496 Pikku lintu riemuissaan Laulelevi onneaan, Ei hän jouda kaipaamaan Eikä suremaan, Ei hän, ei hän jouda suremaan.

2. Herättyään oksalla Alkaa kohta laulella Vaikkei tiedä ruuastaan, Laulaa sentään vaan, Laulaa, laulaa, laulaa sentään vaan.

3. Kuullos linnun laulua, Katso kohti taivasta! Surut kulkee kulkuaan, Laula sinä vaan, Laula, laula, laula sinä vaan.

4. Kiitä Herraa päivittäin, Hyvyyttänsä yhtenäin! Joskin täällä kärsitkin, Kiitä sittenkin, Kiitä, kiitä, kiitä sittenkin!

5. Jos on synkkä polkusi, Herran silmä seuraavi. Kohta kotiin saapunet, Aina laulelet, Aina, aina, aina laulelet.

497 Sun johtohos antaun, Herra, Sä paremmin tiedät kuin mä, Näät vaiheeni vastaiset kaikki, Mun parastain etsit sä.

2. Jos tahtoni myöten ei käyne, Jos johtoas ymmärrä en; Kun vain olen tahtosi tiellä, Se riittävi lohduksen'.

3. On ihanaa johtosi alla, On ikeesi sovelias. Siks sinuhun tyydyn, oi Herra, Mua kasvata lapsenas!

Hilma Virtanen.

498 Sä, Jeesus, oot se hyvä paimen, Me oomme armolampaitas! Sun laumas korven kulkiaimen On hyvä olla hoidossas. Kun kutsuin, kaiten Sä ohjaat taiten Sen ruohistoon ja vetten luo, Ja iloiten se syö ja juo.

2. Niin paljon sull' on meistä huolta, Sä tunnet kunkin nimeltään. Mua syyttää ken, sä pidät puolta, Ja odotat, jos jälkeen jään, Ja heikot kannat. Sä anteeks annat Ja nostat, kun ma kompastun, Ja hoidat haavat runnellun.

3. Ja vihdoin, kun on tullut ilta Ja päivä siirtyy sijoilleen, Niin lampaat kaikki laitumilta Sä kokoot lammashuoneeseen. Siell' laulut soivat Ne uudet, oivat. Ne kaikuu, paimen laupias, Sun kunniaas ja kiitostas.

Simo Korpela.

499 Salattu Herra, valoss' asuvainen, Johon ei tule kukaan kuolevainen, Voi kuinka suur' lie pimeyteni, Kosk' peität kasvos, valos meiltä varjoot? Ja vaikka tuntemistas kyllä tarjoot, Oot salattu.

2. Salattu aivoitus, joss' armollansa Jumala johdattaapi lapsiansa, Täyttäen suurta armopäätöstään; Aivoitus, jonka mukaan Poikans' antoi Ja jumaluuden helmast' avun kantoi, On salattu.

3. Salattu turva, jossa sieluraukkaa Virvoittaa murheen alla niinkuin kaukaa Kuuluva armon ilosanoma: Sinulle Jeesus elämätä tuopi, Anteeksi salaisetkin syntis suopi — Salattu se.

4. Salattu kallio, kuin myrskyt kestää Ja rakennuksen hukkumasta estää, Salattu luja toivon ankkuri, Se valkeus, kuin luonnon valon voittaa, Se perintö, kuin armon lapsell' koittaa, Salattu on.

5. Salattu voima uskoss' elävässä, Rakkaudessa kuormaa kärsivässä, Rukouksess' kuin ylhäält' avun saa, Kärsiväisyydessä, kuin kaikki voittaa, Toivossa, jolle elo kuoloss' koittaa, Salattu on.

6. Salattu varjelus, joll' omiansa Jumala varjeleepi lapsiansa Ja vihollisen neuvot kukistaa, Kuin usein koittaa heitä vahingoittaa, Vaan Herra hyväks kääntää, vaarat voittaa — Salattu se.

7. Salattu aika, jolloin minä kerran Kasvoista kasvoihin saan nähdä Herran Ja päästä valittujen joukkohon. Ei ole hitauteen aikaa mulla, Voi tänäpäivänä jo Ylkä tulla — Se salattu.

Sionin Virret.

500 Herran sotaan Herran omat, Voimakkaat ja voimattomat, Taistelemaan, voittamaan! Meitä uhkaa vaarat vaikeet, Iskut tuimat, haavat haikeet. Saatanall' on julmat aikeet Saada meidät sortumaan.

2. Tässä pettää ihmisvoimat. Henget Herran haarniskoimat Voiton yksin saavuttaa.

Armoin vallit vahvistakaa! Usko vahva, toivo vakaa Tuimimmankin taiston takaa Voiton päivän nähdä saa.

3. Räisky, tuonen tulisoitto, Mutta hurskasten on voitto, Vaikka ympärill' ois yö. Meill' on Herra, meill' on taivas, Turhat on sun uhkas, vaivas; Jeesus voittoon tien jo raivas, Kohta kokonaan sun lyö.

4. Riemuitkaamme, Herran omat, Voimakkaat ja voimattomat, Jeesuksesta riemuitkaa! Jeesus meille voiton antaa, Voittaville kruunut kantaa! Kulku kohden kotorantaa Rohkiasti suunnatkaa! Simo Korpela.

501 Mun sieluni itkee ja riemuitsee, Mun huuleni huokaa ja hymyilee. Mä synteini suuruutta huokailen, Mä Jeesuksen armosta riemuitsen.

2. Oi, syytä on huoleen ja huokailuun, Oi, syytä on riemuun ja lauleluun. Kun syntiä, erhettä mull' on vain. Mutt' kaiken, oi kaiken mä anteeks sain.

3. Nyt vielä mä itken ja riemuitsen, Nyt vielä mä huokaan ja hymyilen. Mutt' sitten en itke, mä laulan vaan, Kun muuttaa mä Jeesuksen luokse saan. Simo Korpela.

502 Ilo haihtui, onni petti, Kalvoi kaipaus. Tuim' ol' taisto, työläs tuska,

Vaikee vaellus. Polku poltti, syömmen jätti Laulun lohdutus.

2. Mutta yöhön Herran sana Tunki säteillen. Tuska poistui, rauha koitui Yli synkkyyden; Hiljaa sydämeen se paistoi, Kunnes tunsin sen.

3. Nyt on ilo sydämessä Taistellessakin. Kevyt kantaa nyt on kuorma Kaikkein painavin. Jeesus voitti, minut vie hän Taivaan riemuihin.

L. Almqvist. Suom.

503 Jeesus, hän matkakumppani On mulla ristin tiellä, Vaikkapa usein eksynki, Ei apuaan hän kiellä.

2. Lapsensa heikon tuntee hän Ja rientää avukseni, Korvessa synnin synkeän Hän huutaa sielulleni:

3. »Joudu jo mulle omaksi! Oi tule taivaan häihin! Synti ja mailma hyljeksi. Oi älä suostu näihin!»

4. Oi, kenen luo mä pakenen, Minnekkä tieni otan? Elämän sana ijäinen Sä olet, sinuun luotan.

5. Vaivaani sulle valitan, Oi rakkain Jeesukseni, Syntini suuret tunnustan; Suo rauha sielulleni!

6. Huonona tulen, horjuin vaan, Ja heittäyn helmahasi, Autuaan rauhan viimein saan Sun valtakunnassasi.

504 Kuris alle, Isä, taivun, Avutonna etees vaivun, Niinkuin tahdot, tee sä mun! Tarkoitathan hyvää aina, Siksi silmän' vaiteljaina Luottain katsoo sinuhun.

2. Tarpeeseen jos mulle ovat Kuritukset raskaat, kovat, Älä säästä niiltäkään! Mutta estä uupumasta, Armossasi auta lasta Lapsen lailla kärsimään!

3. Henkes voimaa mulle anna! Olallas mua itse kanna, Kun käy liian raskaaks tie. Ja kun tie on vihdoin päässä Täällä maassa itsekkäässä, Vaeltaja kotiin vie!

Simo Korpela, osaksi Hillerin mukaan.

505 Ristin tietä tuskaisinta Herra Jeesus kulki. Kallis on sen voiton hinta, Jonka hän toi julki: Seimest' asti Golgatalle Raskahimpain vaivain alle Itsensä hän sulki.

2. Risti se on elin-ehto Joka päivä meille, Juoksun ylty, voimain kehto Herraan liittyneille. Mutta se, ken ristin hylkää, Oi, hän näkemättä ylkää Sortuu surman teille!

3. Siunausta tuottaa risti, Minkä armo antaa. Jeesus suo, ett' alttihisti Voisin ristin kantaa, Tyytyen, ei nurkumiellä, Pysyäksen' aina tiellä Kohti kotirantaa! Simo Korpela.

506 Oi, sä laps Jumalan, joka huokailet viel', Surut, murheet kun vaivoja

tuo, Ylös katseesi luo; vaikk' on vaikea tie, Kotiin vie se sun Jeesuksen luo.

2. Jos sä taistellakin meren myrskyissä saat, Aallot päällesi rynnistelee,, Pelko pois! Purtes ei huku, ei konsanaan, Sitä Herrasi ohjaelee!

3. Kotiin matkasi käy meren pauhuissakin: Kärsimysten ja vaivojen tie Ohi kauheiden kuilujen ammottavain Kotiin oikeahan sinut vie! J. B. Suom.

507 Sua kohti, Herrani, Sua kohti ain', Mua joskin ahdistaa Luokses risti vain. Kuitenkin laulunain Soi täällä kulkeissain: Sua kohti, Herrani, Sua kohti ain'!

2. Kun päivä kätköhön Pois pilviin käy, Yö synkkä yllättää, Tiet' ei missään näy, Niin katse kaipauksen Nouseepi taivaaseen; Sua kohti, Herrani, Sua kohti ain'!

3. Tie taivaan nähdä suo, Luokses mi vie, Jos täällä synkeys Kuinkin suuri lie! Ollos sä lohtunain, Suojaasi kätke ain'. Sua kohti, Herrani, Sua kohti ain'!

4. Kun taival päättynyt On viimeinen, Kun sielu liitelee Riemuin taivaaseen, Ei tuskat yltää voi, Kirkkaana laulu soi: Sua kohti, Herrani, Sua kohti ain'! Sarah F. Adams.

508 Yö kaikista synkinkin aamuksi saa, Miks', sieluni, unhoitit sen? Kun hätä ja tuska ne ahdistaa, Oi, malta vain hetkinen. Taas saapuvi aamu, Taas saapuvi aamu Ja loistavi auringon koi. Taas saapuvi aamu, Taas saapuvi aamu Ja lauluni riemua soi!

2. Vaikk' kolkkoja polkuja Herra mun vie Ja laskeun laaksoloihin, Miss' uhkana surma vaaniva lie, Niin miksi mä pelkäisin? Taas saapuvi aamu j.n.e.

3. Hän apunsa koittaissa päivyen tuo, Ken voimani laskenut on, Kun hätä on suurin, johtonsa suo, Ain' määränsä onneni on! Taas saapuvi aamu j.n.e.

4. Oi, silmäni, katso'os taivasta päin: Jo ruskossa rantuet on! Siis kohta jo maasta kyynelten käyn Pois ijäisehen lepohon! Jo saapuvi aamu j.n.e. Suom. —e.

509 Pilvet peittää laakson pohjaa, Vuorella on kirkas sää. Herra Jeesus, ohjaa, ohjaa Vaeltajaa nääntyvää Laaksomailta Niljakkailta Huipuille Siionin vuoren!

2. Laakson laitaa vielä astun, Tiet' en aina tunnekaan. Sumuissa sen jäähdyn, kastun, Mutta uuden innon saan, Kun sen teiltä Liettyneiltä Katselen Siionin vuorta.

3. Siioniin, oi, sinne tahdon, Siell' on hen-

gen isänmaa. Jälkeen orjantyön ja ahdon Siell' on armas asustaa. Siks jo tiellä Miel' on siellä Riemuissa Siionin vuoren.

Simo Korpela.

510 Syvyydet riehui sydämen, Ja hukkuvani luulin, Vaan silloin yli aaltojen Mä Herran äänen kuulin.

2. En tiedä, mitä lausui hän, En nähnyt kasvojansa, Vaan tunsin hänet luonani Ja tyyntä turvissansa.

3. Oi suurta rauhaa Jeesuksen, Niin ihmeellistä, syvää! Mä hänen, hän mun kaikkeni, Hän viepi tietä hyvää.

4. Mun käteni on kädessään, Hän pitää siitä kiinni; Ei kuohupäistä pelkoa, Mä luotan Mestariini.

Hilja Haahti.

511 Mua muistat, Jeesus, aina, aina, Käsiisi piirsit mun. Ne haavas muistuttavat sulle: :,: Mä olen sun. :,:

2. Ei huolta, tuskaa elon tiellä, Mi sulle outo ois, Ei kyyneltä, jot' et sä tietäis :,: Ja pyyhkis pois. :,:

3. Ja siksi nytkin luokses hiivin Mä hiljaa itkien, Ja kätes lasket pääni päälle Sä siunaten. :,:

4. Oi, kädet haavoitetut, rakkaat, Ne rinnan rauhoittaa, Ja sydämeni taistohonsa :,: Taas voimaa saa. :,:

Hilja Haahti.

512 Ah mitä vaivaa, vastusta Saa matkamies tääll' kohdata, Kun oma syntilihansa On aina suurin kiusansa. Ja jos sen vehkeet maahan lyö, On niistä kohta uusi työ.

2. Ken täällä vaivain tiellä on, Eteenpäin aina samotkoon, Ei viivytellä suinkaan saa; Ei huoletonna nukahtaa, Ett' uudestaan ei vangittais Ja eksyneitten palkkaa sais.

Sionin Virret.

513 En tahdo surra, Herra, Sä kannat huoleni; Ne kaikki, suuret, pienet, On hartioillasi. Oi, veithän Golgatalle Sä taakan raskaimman — Nyt enkö sitten uskois Sun näitä kantavan!

2. Ja kun mä kaikki heitin Sun hartioillesi, Niin turvallist' on olla, Ja tyyni mieleni. Jos vaikka kuinka käypi, Sen tiedän ainiaan: Kun sulle uskon tieni, On kaikki hyvin vaan.

Hilja Haahti.

514 Käy isänmaataan kohti ain' Tien kaidan matkalaiset. He ovat täällä vieraat vain Ja oudot, muukalaiset. Ei majaa heillä kestävää, Vaan vaivaa, koti-ikävää On heillä maailmassa.

2. Vaan kotinsa he tietävät Saavansa taivahasta, Yöt, päivät sinne rientävät Turhasta maailmasta. Ja isänmaata ihanaa

Tää matka aina tarkoittaa, He sinne ikävöivät.

3. Tie sinne ohdakkeinen on Ja portti ahdas aivan, Vie alle ristin, ahdingon Ja murheen, sodan, vaivan. Siell' esteet lukemattomat, Suot, laaksot, mäet, kukkulat Kohtaavat matkamiestä.

4. Myös paljon vihollisia On heitä vaivaamassa, Saa niitä vastaan sotia Ajassa ahtahassa Synkeä korpi maailman Eksyttää moneen vaarahan Myrskyissä kulkiessa.

5. Myös monet murheet maalliset Vaivaavat painollansa Ja ruumiin tarpeet, puutokset Sortavat suruillansa. Katoova maja maallinen, Astia heikko, savinen Myös mieltä rasittaapi.

6. Oi rakas Jeesus, suloinen, Luo silmäs puolehemme. Sä auta Herra armoinen, Ja riennä turvaksemme. Me vaellamme vaaroissa, Maailman myrskyilmoissa, Keskellä vihollisten.

7. Nyt huonot matkamiehet me Sua, Jeesus, rukoilemme. Sokeat, rammat olemme, On suuri kurjuutemme. Me emme pääse ollenkaan Pyhyyden tietä kulkemaan Raadollisuudessamme.

8. Sä pue heikot kulkijat Sun matkavaattehellas. Voitele silmät sokeat Sun silmä-

voitehellas. Tuo sanas lyhty käteemme, Kärsimysmuotos eteemme Aseta, Herra, aina.

9. Suo anteeks, Jeesus, syntimme, Ne raskaaks mielen saavat. Pois pyyhi saastaisuutemme, Lääkitse sielun haavat. Sun kuvas meissä kirkasta, Ja armos aina uudista, Lyö maahan viholliset.

10. Tee lujaks heikko uskomme Alhossa kiusausten, Suo ettei sammu toivomme Helteissä ahdistusten. Sun rakkauttas tuntemaan, Sun askeleitas seuraamaan Ah auta, Herra Jeesus.

11. On paha, raskas, vaikea Tää vaelluksen aika, Ja rauhaton on matkalla Niin usein lepopaikka. Vaan koska päättyy matkamme, Niin loppuvat myös vaivamme Ja levon aika alkaa.

12. Ne kaikki, jotka kulkevat Autuuden tietä kaitaa, Esteitten läpi tunkevat, Kun Herra heitä hoitaa, Vie asuntoihin ihaniin, Karitsan häihin iäisiin. Myös meitä hoida sinne.

S. Virsik.

515 Olen vaarassa, jollen mä valvo: Mua synti ja kiusaaja viekoittaa. Sydän on kuten vetten kalvo, Jota tuulonen vienokin liikuttaa.

2. Olen vaarassa, jos oman tahdon Minä

johdolla kulkuni suunnan teen. Kuten virrassa vie vesi vahdon, Siten synti mun vie vihan valkamilleen.

3. Olen vaarassa, jos minä seuraan Tämän maailman kuisketta kiihottavaa; Kuten verholla kiedotun teuraan, Se mun kahlehissaan pian kuljettaa.

4. Minä vältän ne vaarat ja huolet, Kun on Jeesus mun kalliolinnani vaan. Sinne kanna ei turmion nuolet Eikä maailman hyytävät tuuletkaan.

5. Hyvä olla on turvassa linnan, Hyvä heikon on varjossa vahvemman. Siellä rohkeus täyttävi rinnan Eikä säikytä uhkaus ahdistajan.

6. Hyvä Jeesus, oi, johtaos mieltäin, Että valvon ja, seuraten askelias, Sinun tahtosi teen, oman kieltäin! Minut vaaroista vie ylös kunniahas.

Simo Korpela.

516 Auta, Isä, vaaroissani Mua, lapsirukka'a, :,: Ett'en mailman matkallani Sieluani hukkaa. :,:

2. Väijymäss' on vaaraa monta, Monta kuoppaa tiellä: :,: Auta, ettei avutonta Surma saisi niellä! :,:

3. Estä synnin turmiosta, Armos oppaaks anna! :,: Ja kun lankeen, ylös nosta, Ja kun uuvun, kanna!

4. Ja kun vihdoin lähtöhetki Edessä on mulla, :,: Anna mulle riemuretki, Anna luokses tulla! :,:
Simo Korpela.

517 Mä oon, oi Jeesus, karitsasi hento, Korvessa kuljen vierahana, vento, Oi ohjaa, ohjaa sinä minua! Mä tahdon seurata vain sinua.

2. Mä itse oon niin taitamaton, pieni; Siksi sinun haltuus annan täällä tieni. Mua kaitse, paimenna, oi Jeesus niin, Mä etten tieltäs joutuis eksyksiin!

3. Mä matkan vaaroista en itse tiedä, Mutt' sinä kyllä voit mun kotiin viedä. Kun paimen hyvä itse paimentaa, Mua julma peto saaliikseen ei saa.

4. Kun luokses vihdoin kotiin saan mä tulla, Ei siellä vaaraa enää ole mulla. Siell' aina turvallisna laulelen Vain kunniaksi hyvän paimenen.
Simo Korpela.

518 Herra meitä muistaa ain', Lahjat parhaat antaa, Turvaa, suojaa, vahvistaa Uupuvaista kulkijaa, Nääntynyttä kantaa, Armon, toivon, rauhan suo, Lahjat parhaat antaa.

2. Nosta katse korkeuteen: Tuolla Siion hohtaa! Kerran joukkoon juhlivaan Pääset luokse kuninkaan, Missä riemut kohtaa! Siksi katso korkeuteen: Siellä Siion hohtaa!

3. Siellä vuottaa kotimaa — Tääll' oot matkalainen. Mainen murhe lyhyt on, Taivaan riemu loputon — Sinne kulje vainen, Missä sull' on kotimaa — Tääll' oot matkalainen.

4. Riemuin käyös eespäin vaan! Herra johtaa tiellä: Synnin haavat lääkitsee, Uskollisna saattelee, Pyytäjää ei kiellä. Ällös pelkää, eespäin vaan: Herra johtaa tiellä!

Suom. —e.

519 Vuori korkea, Tiekin vaivaloinen. Kuitenkin kulkea Läpi ahdingoitten Aion perille Tälle vuorelle.

2. Väsyä ei saa, Joka mielii käydä Elon poluilla; Pitää vaivaa nähdä, Valvoa sydänyöss', Muuten turha on työs.

3. Paremp' on, kun saa Murhetta tiellä taivaan, Kuin jos kiiruhtaa Ilomielin vaivaan; Mieleheni se Paina syvälle.

John Bunyan. — L. S.

520 Sä yksin, Jeesus, täytä elämääni, Mua kaiken, kaiken luokses painaa suo! Ja joka päivä polkuun piirtämääni Sun pyhä silmäs tutkistellen luo!

2. Jos en voi luokses voittajana tulla, Tuon sulle tappioni kuitenkin. Mä tiedän, onhan haavoihini sulla Parannus täysi, kaikkein armoisin.

3. Jos en voi riemuin laulaa kiitoskielin, Ja ylistellen käydä vastahas, Sinulle murheen' voinhan itkumielin Vuodattaa, kerjäten sun katsettas.

4. Jos en voi nostaa kirkkautees suureen Mun synnin saastuneita kasvojain, Niin saanhan, Jeesus, jalkojesi juureen Vajota tyhjänä ja tahroissain!

Norjalainen. Suom. Kurki Suonio.

521 Kun kiusaus korviin kuiskailevi, Heti vastailen: »Ei, ei, ei!» En katso, en kuule, vaan mielestäni Heitän tien, joka turmioon vei. Sillä maan pyhän rauhaan mun matkani käy, Miss' ei syntiä näy.

2. Jos vietellään syntiin, kun kenkään ei nää, Silloin vastaan mä: »En, en, en!» On silmä, mi seuraavi ain' eksyvää, Läpi yönkin käy katsehet sen. Ja se tunkevi syömmehen tietääksehen, Mik' on pyrkimys sen.

3. Vaan Jeesus kun kutsuvi seuraamahan, Silloin vastaan mä: »Oonhan sun.» Ja jos kysyy Herra mun rakkauttan', Silloin huokaan: »Oi, tunnethan mun.» Ja siihen, jot' en mä vielä ymmärrä, Tahdon pyrkiä.

N. Harpot. Suom.

522 Sun rauhasi anna mulle, Elon vaiheet kirkastain! En pyydä tyyntä tietä, Sun tahtosi tietä vain.

2. Isän silmä hellin valvo, Isän rakkaus, johda, vie! Koti taivahan kaukaa siintää, Kotipolku on armon tie. Hilja Haahti.

523 Hiljaisuutta anna, Jeesus, Henkes kautta, Täyttämääsi maljaan Tyytymään mua auta!

2. Hiljaisuutta anna, Että kuulla voisin Nuhtees, neuvos kalliit, Lohtuaskin joisin.

3. Hiljaisuutta anna, Kuritus kun kohtaa, Hiljaisuutta, minne Ristin tie mua johtaa.

4. Hiljaisuutta anna, Maailma kun pauhaa, Niinkuin äitiin luottain Lapsi nauttii rauhaa.

5. Hiljaisuuden hetkin Saavu sydämeeni Pyhittäin, oi Jeesus, Riemut, kyyneleeni.

L. S. Suom. M. N.

524 Mä paljon, Jeesus, sulta sain, Vaan vähän antaa voin. Sä armolähde autuain, Mä armoon arvotoin.

2. Mä rakkautes suloisen Ja vaivais hinnan sain, Mä turmeltuneen sydämen' Toin vastineeksi vain.

3. Mutt' senkin mielin riemuisin, Sä armotaltees veit Ja huuhdoit verikastehin Ja mieleisekses teit.

4. Sen hoidat kerran saatuas Kuin aarteen kalleimman, Mutt' lahjan sinun antamas Mä usein unhotan.

5. Mä unhottaa, oi, kuinka voin Sun lahjas, kallihin! Oon totta armoos arvotoin! Mua hellit kuitenkin.

6. Mua hellit, Jeesus laupias, Ja hoivaat, vartioit. Oi kiitos, armon ruhtinas, Kun rakastaa niin voit! Simo Korpela.

525 Tule, Jeesus, luokseni Hallitsemaan mieleni, Ettei paha maailma Vahingoittais minua.

2. Voimassa sun veresi Pese saastaisuuteni, Hoida tielle elämän, Jot' en löydä itsestän'.

3. Valistusta enennä, Synnin taakka kevennä, Sydämeni uudista, Omatunton' puhdista.

4. Paranna mua sairasta; Murheellista, vaivaista Lohduta ja virvoita, Epäuskost' kirvoita.

5. Koska väsyn sotimaan, Auta lepoos toivomaan, Heittäymään helmahas; Anna autuus taivaassas. Sionin Virret.

526 Valvoa mun, Jeesus, anna Aina ristis juurella Ja niin joka päivä kuolla Synneistäni kaikista. Suo mun kuolla maailmasta, Kuolla itsestänikin, Että kaiken elämäni Sulle vain mä eläisin.

2. Auta, että askeleissas Ristin tiellä kulkisin, Eksymästä, horjumasta Estä, Jeesus kallehin. Uskoa ja rakkautta, Toivoa sä li-

sää myös. Anna voimaa taistelussa, Täytä alkamasi työs.

3. Anna rauhas virran lailla Vuotaa sydämeheni, Kuvas kallis, pyhä paina Sieluhuni iäksi. Ääretöntä rakkauttas Mihin voiskaan verrata? Syvä on se niinkuin meri, Väkevä kuin kuolema.

4. Oi, sun ristis, haavas kertoo Armostasi parhaiten. Kaikki muu on turhaa mulle, Kun mä niitä katselen. Rakas Jeesus, haavoihisi Minut kätke kokonaan, Kätke siksi kun mun noudat Luokses taivaan kunniaan.

Onnia Hellén. (S. Virsik.)

527 Yhtä pyydän, Herra, sulta, Yhtä anon, armias: Että korjaat heikon lapses Ainiaaksi huostahas. Hoitoon sinun, siunatun, Pelvotta mä antaudun. Matkalla on vaaraa monta, Hoida sinä turvatonta!

2. Sinun halaan hyvyyttäsi, Anon armohenkeäs; Pidä, Jeesus, heikon käsi Aina sinun kädessäs, Nosta lasta lankeevaa, Virvoita, kun vaivuttaa, Tielle tuo, jos joudun väärään! Johda minut toivon määrään!

Simo Korpela.

528 En kaikkea voi luetella, Mit' armossaan Herrani suo. Hän siunaapi rakkaudella, Kuin aamulla kasteen hän luo.

En kaikkea voi luetella, Mit' armossaan Herrani suo.

2. En tähtösten joukkoa taivaan, En lahjojaan laskea voi, Mutt' synkimpään tuskaan ja vaivaan Ne loistaen lohtua toi. En tähtösten joukkoa taivaan, En lahjojaan laskea voi.

3. En kaikkia voi luetella — Vaan kiitoksein kaikukohon, Kun suurella laupeudella Hän ihmeitään ilmaissut on. En kaikkia voi luetella, — Vaan kiltos se kaikukohon.

L. S. Suom. M. N.

529 Ei laulamasta lakkaa Mun sielun' iloissaan, Ett' uuvutettu raukka On päässyt kuormastaan. Mä etsin kauvan lepoa, En sitä löytänyt; Nyt sielun' ahdistuksesta On Jeesus päästänyt.

2. Ei laulamasta lakkaa Mun sielun' iloissaan, Kun täällä saan jo alkaa Mä virttä taivahan. Se kerran luona Jeesuksen, Kuin vetten pauhina On soiva kuoross' enkelten Karitsan kiitosta.

1 v. kansanlaulu.

530 Mä lakkaamatta laulelen, Maan murheita en muista, Kun kuulen kaiun kaukaisen Maan uuden lauleluista. Kun alla tuskain, taistojen Sen kuulen kiitosvirren, Sen sointu täyttää sydämen, Niin — enkö lauleleisi?

2. Iloni muut jos katoaa, Mull' Jeesus ilon antaa; Vaikk' varjot päivän sammuttaa, Yö lauleloita kantaa. Mun rauhan kalliolla on. Jos kuinka myrskyäisi; Maan, taivaan Herra Jeesus on, Niin — enkö lauleleisi?

3. Kun nostan silmän', selkenee Pois pilvet taivahalta, Päivittäin polkun' oikenee Ja tuntuu rakkaammalta. Jeesuksen rauha rinnassain Mun sielun' virkistääpi. Kaikk' ompi mun, kun hän on vain, Siis — enkö lauleleisi? R. Lowry. Suom. Maria Joutsen.

531 Nyt armolaulu kirkkain soinnuin Taas soikoon Herran kunniaa! Siit' aina uuteen toivoon toinnuin, Se mieltä jälleen virvoittaa. Soi, soi, soi, soi! Soi lauluni, kiitosta Herran!

2. Kun laulan Luojan rakkautta Ja hänen muistan lahjojaan, Niin tajuun taivaan rikkautta Ja kauneutta Kaanaan maan. Soi, soi, soi, soi! Soi, lauluni, kiitosta Herran!

3. Kun laulan virttä Golgatasta Ja sovinnosta ristinpuun, Kuin kaste rauha taivahasta Laskeutuu sieluun runneltuun. Soi, soi, soi, soi! Soi, lauluni, kiitosta Herran!

4. Kun laulan Hengen valtatöistä Ja ihmeest' uuden syntymän, Niin kaikist' tuonen rynnäköistä Ain' uuteen toivoon selviän. Soi, soi, soi, soi! Soi, lauluni, kiitosta Herran!

5. Soi, laulu, kunniaksi Herran! Soi virvoitukseks sielun, soi! Jo soi, ett' taivahassa kerran Sun sointus täysin soida voi! Soi, soi, soi, soi! Soi, lauluni, kiitosta Herran!

Simo Korpela.

532 Oi Jeesuksen', Oo turvaten Kanssani tiellä autuuden! Päivä kun koittaa, Ja yö kun voittaa, Oi Jeesuksen', Oo armoinen!

2. Mua säilytä Sua lähellä, Tiesi mun eessäin selvennä! Iloisna ollen Ja murheen tullen, Mua säilytä Sua lähellä!

L. S. Suom. M. N.

533 Sinusta, Jeesus, laulan ilomiellä, Sua kiittäen, Sua kiittäen. Oi, suo mun laulaa myöskin vaivain tiellä Kun taistelen, kun taistelen!

2. Rakastamastaan laulaa mielellänsä, Niin laulelee, niin laulelee Myös köyhä sieluin aamutähdestänsä Ja riemuitsee, ja riemuitsee.

3. Oi, että suuni aina täynnä oisi Sun kiitostas, Sun kiitostas! Voimaasi suurta ylistää se voisi Ja armoas, ja armoas!

4. Sun turviis, Jeesus, riennän aamun tullen, Se virvoittaa, se virvoittaa. Suo, Herra, luonas myöskin lepo mullen, Kun ilta saa, kun ilta saa! Suom. M. N.

534 Jeesuksesta laulan, Jeesuksesta vaan, :,: Jolta syyni suuret Anteeks sain ja saan. :,:

2. Hän mun syyni suuret Poisti verellään, :,: Otti synnin orjan Armoon, elämään. :,:

3. Katkoi verkot valheen, Kahleet kuoleman, Vangin vapautti, Laps oon Jumalan. :,:

4. Lapsi oma Herran, Taivaan kuninkaan. :,: Kruunun perin kerran, Valtakunnan saan. :,:

5. Pääsen asukkaaksi Kultakaupunkiin, :,: Viedään vierahaksi Häihin iäisiin. :,:

Simo Korpela.

535 Mä Jeesuksesta laulelen, Kun aamu valkenee. Kun seuras koitto yötäni Ja murhe muuttui rauhaksi, Oi, enkö laulais riemuiten, Kun aamu valkenee?

2. Mä Jeesuksesta laulelen, Kun päivä kuuma on. Hän kantoi kuorman, heltehen, Hän vahvistaa, kun taistelen, Vie luoksi vetten vilpoisten, Kun päivä kuuma on.

3. Mä Jeesuksesta laulelen, Kun ilta hämärtyy. Hän päivän rauha, kirkastus, Yöt hehkuu sama rakkaus, Ei sammu valo ijäinen, Kun ilta hämärtyy.

4. Kun löysin Herran Jeesuksen, Maailma valkeni. On yhtä kirkas päivä, yö, Ihana

lepo, taisto, työ. Oi, enkö laulais riemuiten Hänestä iäti?

536 Suuri Herran rakkaus on — Laula, laula! Antaa rauhan tuntohon — Laula riemuin vaan! Herra sua rakastaa, Hänen luokseen mennä saa, Taivaan Jeesus lahjoittaa, Kruunun kirkkahan. Johda, Jeesus kallehin, Rakkahasti muakin, Kunnes luokses kotihin Pääsen valoisaan.

2. Rakastatko Jeesustas? Laula, laula! Helmansa on auvonas — Laula riemuin vaan! Vaikk' on tiesi usvainen, Kirkastaahan Herra sen, Kerran eessä istuimen Virtes uusi soi! Johda, Jeesus j.n.e.

»Rikssange». Suom. —e.

537 Laula, matkalainen korpimaan, Laula, vaikk' on synkkä taival vaan, Laula, vaikk' on polku kaitaisin Täällä sullakin!

2. Laula, yksinäinen matkamies, Laula, laula, Herra johtaa ties, Vastaa vielä huokauksihin, Kerran sullekin.

3. Laula, vaikk' on murheen musta yö, Yössä loistaa toivon tähtivyö, Yössä soipi kannel kauniimmin Hiljaa sullekin.

4. Laula, matkalainen korpimaan, Laula kunniaksi Kuninkaan, Hänpä laulumielen kallihin Antoi sullekin!

5. Laula, laula, kunnes saavutaan Rantamille soiton, laulun maan! Siellä enkelkuoro kirkkaammin Soipi sullekin. Aina Lindholm.

538 Päivyt kirkas loistaa sielussain, Pois nyt halhtui pimeys. Maa ja taivas hymyileepi vain, Kun on Jeesus valonain. Loistaa päivyt, kevätpäivyt, Elon hetket kaikki kirkastaa. Jeesukseen kun silmäin katselee, Sieluni hän valaisee.

2. Kiitoslaulu soipi sielussain, Herralle se kajahtaa. Säveleitä sydän uhkuu ain', Kun on Jeesus valonain. Loistaa päivyt, j.n.e.

3. Kevät armas ompi sielussain: Jeesus luonain asustaa. Laulu kaikuu sydän tarhassain, Kukat armon kukoistaa. Loistaa päivyt, j.n.e.

4. Riemu suuri asuu sielussain: Mulle Jeesus toivon toi. Pyhä, puhdas Karitsa se vain Kaikki synnit anteeks soi. Loistaa päivyt, j.n.e. Suom. Hilja Suomalainen.

539 Ah enkö Jeesusta kiittäisi, Vai tekisinkö sen syyttä! Ah enkö kiittäisi Herraani Ja armons äärettömyyttä! Kun olin pieni, Sä hoidit, kannoit Ja koko tieni Sä apus annoit, Sä apus aulihin annoit.

2. Kun juoksin korpehen kuolemaan, Sä etsit, löysit mun sieltä. Kun kannoin murhetta maailman, Veit turvaan itkevän tieltä.

Mua tomun lasta Ja kuolon orjaa Tiell' uupumasta Sun Henkes korjaa. Mua Henkes hoivaa ja korjaa.

3. Mä vaarain keskellä käydä saan, Sä voit ja tahdot ne estää. En henkes hoidotta ollenkaan Voi viettelyksiä kestää. Kun sydän horjuu Ja synnit soimaa, Se syytteet torjuu Ja antaa voimaa, Oi, antaa voittohon voimaa.

4. Niin armos turvin mä pääsin pois Siteistä kuoleman paulain. Täst' enkö kiitosta sulle tois Nyt riemuvirsiä laulain! Kun mietin niitä, Mit' teit sä mulle, En syyttä kiitä Ja laula sulle. Mä laulan kiitosta sulle.

Simo Korpela.

540 Herran kiitosta veisatkaamme Hänen suomasta armostaan, Jonka saimme ja vasta saamme, Jot' ei kieltäne vastakaan.

2. Kiitos siitä, kun lahjojansa Sanassaan yhä meille suo! Kiitos siitä, kun lapsiansa Yhä kutsuvi vetten luo!

3. Kiitos siitä, kun lasta juottaa Armon lähteestä janoovaa! Kiitos vielä, kun aina luottaa Sinuun lapsesi heikot saa!

4. Kiitos silloin, kun kätes vie mun Vaivan laaksohon nöyrtymään! Kiitos silloin, kun maille riemun Pääsen ihmeitäs näkemään!

5. Kiitos viimein kun heikot, pienet Siirrät uutehen elämään! Kiitos, sinne kun munkin vienet Sua, Herraani, kiittämään!

Simo Korpela.

541 Halleluja! Kiitos Herran Yksin mielin soikoon kerran Yhteisestä armostaan! Kaikki riemuin laulakaamme! Neuvost' Isän armaan saamme Pelastuksen autuaan.

2. Meitä, synnin sitomia, Eksyksissä kulkevia, Hädässämme näki hän, Meille antoi Poikans ainoon Kärsimyksiin, kuolon vainoon, Hän toi meille elämän.

3. Siksi hälle kiitos soikoon, Häntä kaikki kunnioikoon Nyt, kun armon aika on! Tulless' iankaikkisuuden Saamme laulaa virren uuden, Yhtyin taivaan kuorohon.

4. Nyt on laulu heikko aivan, Mutta jälkeen maisen vaivan Kirkastettuna se soi; Silloin voitonriemuansa, Karitsalle Herran kansa Täysin soinnuin laulaa voi.

H. R. Suom. M. N.

542 Kiitos Herran! Kuulee hän Huudot yöhön eksyvän, Hän mua johtaa vahvistain Työssäin, taistoissain.

2. Kiitos Herran! Jumalaan Uskolliseen luottaa saan. Sanassaan min' lupas hän Tiedän täyttyvän.

3. Kiitos Herran! Pysyvä On hän kaiken järkkyissä. Syntyy, kuolee suvut nää. Herran sana jää.

4. Kiitos Herran valtiaan! Hallitsija taivaan, maan Tutkii suuret syvyydet, Ihmissydämet.

5. Kiitos Herran armoisen! Turva on hän syntisten. Anteeks suo hän puuttehet, — Synnit, heikkoudet.

6. Kiitos Herran! Lapsenaan Rauhaansa ja armoaan Päivä päivältä mä saan, Muut' en kaipaakaan.

7. Kiitos Herran! Taivaassa Koti mull' on tarjona. Siellä osanani on Autuus loputon.

H. R. Suom. M. N.

543 Kiitosta Herran lauluni soi, Kiitosta Herran lauluni soi, Jeesuksen rakkaus kirkasti tieni! Vahvaksi uskoni, heikko ja pieni, Jeesuksen voimin varttua voi, Jeesuksen voimin se varttua voi.

2. Kiitosta Herran lauluni soi, Kiitosta Herran lauluni soi! Kirkkaimmin sointuvi kiitoksen' kerran Silloin, kun eessä taivahan Herran Kaikesta kiittää lauluni voi, Kaikesta kiittää mun lauluni voi.

Aliina Pennanen.

544 En voi olla kiittämättä, Kun niin hyvä Herra on: Kuolon uumenista

nosti Minut vielä elohon. Kiitos olkoon loputon! :,:

2. En voi olla kiittämättä, Pelastustaan muistellen; Lahjana sen antoi mulle Uhrikuolo Jeesuksen. :,: Kiitos hälle iäinen! :,:

3. En voi olla kiittämättä Teistä ihmeellisistä. Vaikka ymmärrän ne täysin Vasta iäisyydessä, :,: Nouse, kiitos, nöyränä! :,:

4. En voi olla kiittämättä, Viestit kun saan voitoistaan, Jotka kertoo, kuinka sielut Kääntää katseen Karitsaan. :,: Kaiu, kiitos, kautta maan! :,:

5. En voi olla kiittämättä Levosta, mi odottaa, Jolloin sielu Kuninkaansa Kirkkaat kasvot nähdä saa, :,: Taivaat kiittää Jumalaa! :,:

Tekla Renfors.

545 Hyvä on Herra, Hyvä on Herra, Riemuitkaatte siitä. Lahjans on kalliit, muista, sielu, niitä, Muista, sielu, niitä. Hyvä on kiittää, sieluni, siis kiitä! Kiittäkää Herraa, Kiittäkää Herraa!

2. Veisatkaa vuoroin, Veisatkaa vuoroin Hänen kiitostansa Nyt yksin äänin kanteleitten kanssa, Kanteleitten kanssa. Hän viisas on ja suuri voimassansa. Kiittäkää Herraa, Kiittäkää Herraa!

3. Hän taivahansa, Hän taivahansa Pilvillänsä peittää, Maan päälle sateen siunauk-

sen heittää, Siunauksen heittää, Luo vaaroillemme ruohopenkereitä. Kiittäkää Herraa, Kiittäkää Herraa!

4. Hän luoduillensa, Hän luoduillensa Tarpeet aina tuottaa, Elävät kaikki syöttää hän ja juottaa, Syöttää hän ja juottaa. Kaarneenkaan pojat eivät huuda suotta. Kiittäkää Herraa, Kiittäkää Herraa!

5. Kiittäkää Herraa, Kiittäkää Herraa! Hän on ratki hyvä. Elämän lähde on hän sangen syvä, On hän sangen syvä. Hänestä vuotaa lahja enentyvä. Kiittäkää Herraa, Kiittäkää Herraa!

6. Oi Jeesus Kristus, Oi Jeesus Kristus, Rauhas meille anna, Kaikille kristityille armos kanna, Kristityille kanna, He että aina veisais: Hoosianna, Kiittäkää Herraa, Kiittäkää Herraa! S. Virsik.

546 Kiitos, taivaan Isä, sulle Soikoon, siunatulle! Meille suuren lahjan kannoit: Ristiin Poikas uhriks annoit — Kiitos, kiitos vaivatulle! Amen, halleluja!

2. Virsi tää nyt soinnuin taivaan Nouskoon maasta vaivan, Yhtyin enkel'laulun kieliin Helkkyviin ja riemumieliin: Kiitos, kiitos kirkas aivan! Amen, halleluja! Suom. —e.

547 Nyt kiitosvirren mä riemuin laulan Mun rakkaan Jeesukseni kiitokseks', Kun armostansa soi mulle rauhan Ja taivaanvaltakunnan ilmaiseks.

2. Mä harhaan kuljin, ja kahleet kuolon Mun orjaks painoi valheen ruhtinaan, Mutt' huuton' kuullen ja avun tuoden Sä, Herra, katkoit kahleet kokonaan.

3. Oi kiitos, Jeesus, Sun tuskistasi Ja katkerasta ristin kuolostas! Sai rauhan sielun' sun haavoistasi Ja uuden elon myös sun armostas.

4. Siis yksin äänin nyt kiitostansa Ja kunniaansa kaikki laulamaan! — Kun risti painaa ja synnin ansa, — Mi lohtu: taistoa on hetki vaan.

5. Oi, kohta portit jo kodin aukee, — Ei haittaa, vaikka päivä polttaiskin, Kun maja maallinen tyhjäks raukee, Me kruunun saamme — osa ihanin!

6. Niin, ikikiitos siis, Jeesus, sulle, Kun meidät ostanut oot verelläs. Näin armahduksen toit tuomitulle Ja velkamme sä maksoit ristilläs.

7. Oi onni suuri, kun omanasi Saan iät' olla minä kurja myös! Oi kiitos, kiitos, kun armossasi Sä itse päätät myöskin hyvän työs! Eugenie. Suom. —a—n.

548 Nyt kiitosvirren riemuisen Mä laulan, Jeesus, sinullen, Kun sydän tuntea taas saa Sun rakkauttas palavaa.

2. Mä kuollut olin, eloon veit; Mä vangittu, sä vapaaks teit; Mä eksyin, sinä tielle toit, Mä pelkäsin, sä vartioit.

3. Kun yössä kuljen, rohkaiset, Kun vaarass' oon, sä varjelet; Sä voimaa suot, kun työtä teen, Ja siunaat kaikki askareen'.

4. Sä itkeissäni lohdutat Ja horjuissani vahvistat, Ja kaatuissa sä nostat taas. Näin ohjaat kohden kunniaas.

5. Siks kiitosvirren riemuisen Mä laulan, Luoja, sinullen: Oi kiitos, kiitos lahjoistas! Oi kiitos rakkaudestas! Simo Korpela.

549 Nytpä tahdon laulella Luojan suuren kiitosta. Minne käännän katseheni, Nään mä ihastukseksení Luonnon ihanuutta ain'; Siit' on kiitos laulussain!

2. Syksyn metsä kirjava, Valkolumi talvella, Kevään kukka kaunokainen, Kesän taivas ihanainen, Kaikki mieltä ylentää Riemastuttaa, lämmittää.

3. Paljon voisi mainita Ihanaa ja suloista. Kaikki mit' on Luojan luomaa Kaunihiksi silmä huomaa. Siitä kiitos ainiaan Jumalalle veisataan. M. N.

550 Rakas Jeesus, sinullen Kannan hartaan kiitoksen. Kiitän päivin, kiitän öin, Kiitän sanoin, kiitän töin.

2. Hyvää paljon sulta sain, Hyvää nytkin, hyvää vain, Hyvää päivin, hyvää öin, Hyvää sanoin, hyvää töin.

3. Minkätähden? Siksi vain, Että omas oisin ain', Oisin omas päivin, öin, Oisin omas puhein, töin.

Simo Korpela.

551 On taivaissa virrellä sulompi sointu, Se kirkkaammin kaikua voi, Kuin maiset on laulumme, raikuissa riemun, Kun metsät ja niityt ja kunnahat soi. Oi, kirkas on laulumme taivaallinen, Kun autuaat yhtyvi kiitoksehen!

2. Siell' laulu on niinkuni vesien pauhu Ja täyttävi taivahan, maan, Kun kiitosta laulavi autuas kansa Ja ylistäin kertovi riemastustaan. Oi, kirkas on, j.n.e.

3. Mutt' taivahan laulun, sen taitavi kansa, Mi armosta armoitetaan, Vain morsian Jeesuksen, Kuninkaan, Herran, Se pääsevi kasvojaan katselemaan. Oi, kirkas on, j.n.e.

»Rikssange». Suom. —e.

552 Soi kunniaksi Luojan Nyt virsi kiitoksen, Tuon kaiken hyvän tuojan Ja suojan ainaisen! Hän, Isä, rakkahasti

Ain vaalii luotujaan, Ja kaiken taitavasti Hän ohjaa tuolta taivaastaan.

2. Hän säät ja ilmat säätää Ja aallot tainnuttaa Ja hyisen hallan häätää Ja viljan vartuttaa. Hän onneen meidät ohjaa, Jos joutuu johdantaan. Sen rakkauden pohjaa Ken pystyy koskaan tutkimaan?

3. Siis kiitos, Herra taivaan, Kun lahjas meille toit Ja palkaks työn ja vaivan Taas puhtaan leivän soit. Suo, että alttiin mielin Myös köyhää holhoomme, Ja sydämin ja kielin Sua lakkaamatta kiitämme.

A. W. Koskimies. (S. Virsik.)

553 Sua kiitän, Isäni kallis, Vaikka johtoas ymmärrä en; Mutta rakkautesi ei sallis, Että kuolisin korpehen.

2. Sua kiitän, Isäni taivaan, Vaikka maailma ahdistaa; Veit mun sieluni hetkeksi vaivaan, Että voisit sen puhdistaa.

3. Sua kiitän taistosta tästä, Joka voimia kasvattaa, Maan turhasta elämästä Ylös katsehen kohottaa.

4. Isän syömmellä armahtavalla Sinä lapsenas rakastat mua: Siksi ristinkin painon alla Minä kyynelin kiitän sua.

Hilma Virtanen.

554 Sua Isä taivaan laupias, Mä tahdon aina kiittää, Kun aina annat ar-

moas, Kun rakkauden toukoas Saan kaikkialla niittää.

2. Mua suljit armos helmoihin, Kun olin lapsi pieni; Kun sitte harhaan hairahdin, Mua hoidellen sä silloinkin Taas johdit turvaan tieni.

3. Mä sulta voimaa voittavaa Saan kiusausten tullen; Kun synnit väijyy, ahdistaa Ja tunnon rauhan karkoittaa. Suot lohdutusta mullen.

4. Sä kättä työssä vahvistat Ja tuet tiellä jalkaa, Sä vaaroilt' yössä varjoat Ja armos aina uudistat, Kun aamu uusi alkaa.

5. Sun kylvöäs, sun toukoas Saan kaikkialla niittää. Mä elän sinun armostas, Siks tahdon, Isä laupias, Sua aina, aina kiittää.

Simo Korpela.

555 Tulkaa, tulkaa, kaikki Herran omat, Hälle ylistystä laulamaan! Laulu virvoittaapi voimattomat, Toivoa luo mieleen raukeaan.

2. Kiitosvirren säveleitten tieltä Pahat enkelitkin pakenee. Kärsiä ei voi ne Kaanaan kieltä, Armo heiltä voimat herpaisee.

3. Kuullen uskon sydänsäveleitä Hyvät henget luoksi käy ja jää. Autuus suuri kohdannut on meitä: Taivaan joukot meitä piirittää.

4. Itse Herra, kallis Vapahtaja, Lupaa olla keskell' uskovain. Iloitkaamme: täss' on Herran maja, Pyhäin asuinsija autuain!

Simo Korpela.

556 Sulle, Kaikkivaltias, Tuomme ylistykset hartaat. Taivaat kaikuu kiitostas, Vastaa vuot ja vuorten partaat; Voimaas kertoo menneisyys, Nykyisyys ja iäisyys.

2. Sulle lausuu kiitostaan Hurskaat täällä huolten maassa, Sulle veisaa riemuissaan Pyhät eloss' autuaassa, Pyhä, pyhä laulavat Taivaan joukot kirkkahat.

3. Sinä, Herra Seebaot, Pyhä pyhäin valtaherra, Lastes turva täällä oot, Kruunuin kruunaat heidät kerran. Syystä taivahat ja maa Kertoo Herran kunniaa.

4. Kansat kaikki, iloitkaa, Kielet, äänin kirkkain soikaa, Kiittäin Isää Jumalaa Ynnä ainokaista Poikaa Sekä Pyhää Henkeä, Kiittäin kolmiyhteistä!

Ambrosiuksen muk. Simo Korpela.

557 Sun luokses tohdin tulla, Sä Herra taivaan, maan; On Isän sydän sulla Pienoistas kuulemaan.

2. Nyt kiitos ennen muita, Kun annoit armostas Runsaita, siunatuita, Laupeita lahjojas!

3. Kun sitten kutsuu kerran Mua elon kilvoitus, Suo syömmeen pelko Herran Ja luja uskallus!

4. Totuutes kallis paina Syvälle syömmehen, Sen eestä että aina Rohkeesti taistelen.

Immi Hellén.

558 On pyhäkoulu armas, Käyn sinne riemuiten, Siell' opin toisten kanssa Mä laulain, lukien. On pyhäkoulu mulle Kuin koti kultainen, Työpäiväin tehtävistä Sen rauhaan kaipailen.

2. On pyhäkoulu armas, Siell' opin tuntemaan Jeesuksen rakkautta Ja suurta armoaan. Mä sydämeeni siitä Taas uuden innon saan: Se siellä rakkauden Sytyttää palamaan.

3. On pyhäkoulu armas, Siell' ompi Jeesuskin Ja monet ystävänsä, Joill' on hän rakkahin. Kiitostà Karitsalle Siell' opin laulamaan, Ja virttäni mä sitten Taivaassa jatkaa saan.

4. On pyhäkoulu armas, Siis rukoilen nyt näin: Suo, Jeesus, siunaukses Meill' aina enentäin, Ja rakastamaan auta Sua yli kaikkien Ja meidät kaikki saata Sun luokses taivaaseen.

559 Hyvä Paimen rakastaa Pientä, pientä karitsaa. Hänen paimenolallaan Suojan maailmassa saan.

2. Hyvä Paimen armahtaa Pientä, pientä karitsaa, Synnit monet anteeks' suo, Uuteen eloon voiman tuo.

3. Hyvä Paimen johdattaa Pientä, pientä karitsaa, Kantaa, kunnes laskee sen Helmaan Isän taivaisen. Hilma Virtanen.

560 Kallis Isä taivainen, Nimeen Poikas Jeesuksen Polvistun sun eteesi, Puolees käännän mieleni.

2. Auta mua ainiaan Lapsenasi olemaan, Nöyränä mun olla suo, Mieli puhdas minuun luo!

3. Isän, äidin iloksi Suo mun tehdä työtäni, Anna, että kasvaa saan Palveljaksi synnyinmaan! M. N.

561 Mä olen köyhä lapsonen, Iloitsen kuitenkin. Mä tiedän: Isä taivainen On mulla rakkahin.

2. Hän rakastaa mua hellästi, Mua johtaa armollaan. En rakkauttaan vaihtaisi Maailman kultaankaan.

3. Iloissa sekä suruissa Mä laulan riemuiten. Mun turvani on taivaassa, Mun kallein aartehen'.

562 Oi Jeesus, luoksein jää! Mua mailma peljättää. Äl' luotas suo mun luopua, Kun kutsuu kiusaaja!

2. Vaaroissa voimallas Mua auta, armias. Oon vielä heikko karitsas Siks' sulje suojahas!

3. Sun sanas valossa Taivaaseen taluta. Mä siellä kultakruunun saan, Oon omas ainiaan.

4. Oi Jeesus, luoksein jää! Sun karitsasi tää Sua rakastaa ain' tahtoisi, Kun kuolit tähteni.

»Rikssange». Suom. M. N.

563 Olen Luojani pikku varpunen, Joka päivä hän antavi einehen; Mitä tarpeen on sen juuri Suo Herrani laupias suuri.

2. Olen kasvi puistossa taivahan Ja hoidossa tarhurin taitavan, Hän pilvet ja ilmat johtaa Ja kaiken, mi kukkasta kohtaa.

3. Olen lammas rakkahan paimenen, Olen pienin laumassa Jeesuksen; Ei saata maailma niellä, Kun Jeesus kaitsevi tiellä.

Hilja Haahti.

564 Rakas Isä taivahan, Kiitos rauhaisesta yöstä, Kiitos leikistä ja työstä Uuden päivän alkavan.

2. Neuvo mua oppimaan, Anna käytös kuuliainen, Mieli nöyrä, auttavainen, — Kaikki lahjas aikanaan!

3. Ota sydän pienoinen Tänään täydemmin kuin ennen! Aamuhetken tullen, mennen Siunaa nimeen Jeesuksen! Hilja Haahti.

565 Vain kerran mä nuoruutta nauttia saan, Ja matkani maisen teen kerran mä vaan, On lyhkäiset päivät ja mutkainen tie — Se leikkiä, haavetta, untako lie?

2. Ei — leikkini vaivoihin karaiskohon, Ja haaveista ponnahdan voittelohon; Mi lauluissa innosti sieluni mun, Sen puolesta taistohon antaudun.

3. Mä tahtoisin murheita lohduttamaan Ja eksyvät auttaisin ahdingostaan Ja totta ja oikeeta puoltaisin vain, Jos yksinkin jäisin mä taistelussain.

4. Mun ruusuni nuoret ne kuihtuvat pois, Vaan kesään, mi kestää, mun kaihoni ois; On haureita haihtuvat riemumme nää, Mutt' rauhan mä tiedän, mi säilyy ja jää.

5. Jos korkeinta kaipailet, kanssani käy! Ei ainian aurinko keväinen näy, Syysmyrskyt ja talvikin saapuva on, Vaan meillä on kesämme kuihtumaton.

G. Bergström. Suom. Hilja Haahti.

566 Jeesus Kristus kuninkaaksi, Vallan kaiken valtiaaksi, Isä itse sääsi sen. Kaikki polvet kumartakoot, Kaikki kielet tunnustakoot :,: Herrakseen jo Jeesuksen! :,:

2. Valtikkans ei vahva vaivu, Määrästään ei tahto taivu, Vaikka taukoo taivas, maa. Maailman jo ääristʼ ääriin Airueensa tuhatmääriin :,: Kunniaansa kuuluttaa. :,:

3. Hurskaat maan ja joukot taivaan, Pyhät, jotka täällä sai vaan Käydä tietä kyynelten, Riemuiten nyt kiittäkäätte, Äänet yhteen liittäkäätte, :,: Ylistykseks Jeesuksen! :,:

4. Mekin heikot ristintieltä, Käyttäin uskon uutta kieltä, Laulakaamme kaikin näin: Jeesus Kristus kuninkaaksi, Vallan kaiken valtiaaksi! :,: Herran nimeen eteenpäin!

Vapaasti saksasta. Simo Korpela.

567 Alttiiksi, nöyriksi, totteleviksi, Henkemme Valtias, meitä sä tee! Tee avullʼ armosi voimallisiksi, Lippuas kaikkʼ että seuraelee. Kaikuos kauas, kallehin tunnus, Laulelo hengen armahdetun: Tottelevaksi, nöyräksi, alttiiks Armosi, Mestari muuttavi mun.

2. Alttiiksi, nöyräksi, tottelevaksi! Olkohon tahtosl tahtonamme! Tullos sä henkemme hallitsijaksi, Päivittäin uudista, puhdista se! Kaikuos kauas j.n.e.

3. Altisna, nöyränä, tottelevaisna Tiellä sun tahtosi väistymättä Tahdomme palvella

vain sua aina. Ollos, oi, kaikkemme kaikessa sä! Kaikuos kauas j.n.e. Suom. Marja S.

568 Herran taistohon rohkeaan Sä vihkiös nuoruusaikas! Täss' on intosi paikallaan Ja hyödyksi laulusi raikas. Tässä voimat nuoruuden Ainiaaks jää tallellen :,: Kunniaksi Herran.

2. Joukoin käykäämme suljetuin Ja silmämme lippuun luoden, Toisens innosta innoistuin Ja heikolle voimaa suoden! Yhdess' ollen muinoinkin Voitot suuret saatihin :,: Kunniaksi Herran!

3. Voittolippumme risti on, Ja Jeesus on kuninkaamme. Hän vie joukkonsa voittohon, Ja hältä me kruunun saamme. Seuratkaamme häntä vaan Elämään ja kuolemaan Kunniaksi Herran! :,:

4. Ilman Jeesusta taistellen Sä voimasi tuhlaat hukkaan, Mutta Herrahan uskoen Sun toivosi puhkee kukkaan, Kantain kalliin hedelmän Maassa ylhääll' elämän :,: Kunniaksi Herran. Simo Korpela.

569 Armas aika nuoruuden, Kaunis kevät riemuinen, Toivon tähti kirkas loistaa, Pilvet väistää, huolet poistaa; Kaikki :,: hohtaa, välkehtii.

2. Nuoret, kylvön aika on, Kallis touko peltohon! Luojan siemen kasvun antaa,

Miehuuspäivin tähkät kantaa. Kehnot rikkaruohot pois! :,:

3. Nuoruusaika riemut tuo, Päivä paistehensa suo. Onnestanne nauttikaatte, Riemuella mielin saatte, Kun on :,: Herra myötä vain. :,:

4. Nuoret, innoin taisteloon, Puhdas liekki hehkukoon! Totta, oikeutta puolla, Uskalla, jos tarvis, kuolla Tähden :,: määrän korkeimman! :,:

5. Voimas olkoon rukous, Rauha taiston saavutus. Voiton varman saat sä kerran, Seppeleesi luona Herran, Matkas :,: päättynyt kun on. :,:

6. Taiston raskaan jälkehen Koittaa nuoruus ainainen, Jos vaan valkovaattehissa Kuljet Herran askelissa, Jos hän :,: tietäs johtaa saa. :,: »Uppåt». Suom. Hilja Haahti.

570 Jeesus, sä nuorten ystävä niin kallis, Et eksyneitten hukkuvan sä sallis. Myrskyissä maailman kylmenneet, kovat, Jeesus, sun nekin ovat.

2. Kun kuulet sielun raskaat huokaukset, Sydämen kaipuun näät ja ahdistukset, Oi, heitä auttaos Jumalan huomaan Silloin tuskansa tuomaan.

3. Suo heidän riemuin nähdä ihanuuttas, Kärsimysaikoin maistaa suloisuuttas. Pa-

huuden voittohon nuoret sä auta, Herra, Henkesi kautta! Olfert Ricard. Suom. M. N.

571 Kevääsi, nuori, antaos Käsihin Jumalan, aurinkos, Hänestä elämä vuotaa. Oi, anna sydämes, ennenkuin Se kylmeneepi kangistuin: Vapahtajas sua oottaa!

2. Iloa täynnä Luojas luo Väkevä valosi aamu tuo, Unesi salamat uljaat! Vai vainko elosi rippehet Sa kuihtuneena kantanet Kevähän ruhtinaalles?

3. Jumalan usko saakohon Varahin sydämes vainion, Ihanat sadot se versoo. Pois aika välehen vierähtää, Ja myöhäkylvös kukka jää Kituen puolikasvuun.

4. Särytön, ehjä, voimakas Jumalan elämä rintahas Valitse, kevähän parvi! Käy tiesi tulehen taistelon, Sun voimahan, sun voittohon Kuningas Jeesus kutsuu!

B. Serenius. Suom. Kurki Suonio.

572 Kaikki Jeesukselle: Aamut ja päivät ja yöt, Nuoret voimani parhaat, Joutoni, toimeni, työt.

2. Kaikki Jeesukselle, Aattehet korkeimmat, Rakkaus ensimmäinen, Tuntehet hehkuvat.

3. Kaikki Jeesukselle, Josko se uhrikin lie: Tahtoni, toivoni hartain, Matkani suunta ja tie.

4. Kaikki antanut mulle Jeesuksen rakkaus on. Omansa kaikkeni jälleen Ainiaan olkohon! Hilja Haahti.

573 Kuin kastehelmet loistaa Auringon säteillen, Mi yön ja usvat poistaa, Tuo valon armaisen, Niin loistaa parvi nuorten Pyhässä asussaan, Mi Herran eteen nousee Ja kantaa kiitostaan.

2. Käy eespäin maailmalle, Nuor', uljas parvi, niin, Käy ristinlipun alle, Mi verin kastettiin! Käy rohkeasti taistoon Sä voimin Jeesuksen — Vuottaapi retken päättyin Sua kruunu kirkkauden!

3. Kun nuorisolla tällä On Jeesus Kuningas, Ei hätää, vaaraa hällä: On Herra voimakas! Hän täyden turvan antaa, Hän rauhaa rintaan suo Ja mielen innoin täyttää, Taivaiset voimat tuo.

4. Oi Herra, siunaa meitä, Sun nuorta kansaasi! Suo, että tahtos teitä Me käymme alati. Suo sankar'mieli uljas! Meit' itse johtaen, Vie voittajina viimein Luo kirkkausistuimen! »Uppåt». Suom.

574 Kun helmin heijastaapi Maa kaunis taivastaan, Sun nuori kansas saapi Sua kunnioittamaan. Kun hohtain yli vuorten Sua kiittää aamukoi, Myös silloin kiitos nuorten, Oi luoja, sulle soi.

2. Kun linnut pienet navaa Ja metsä humisee, Ja kukka lehdet avaa, Maa kaikki rukoilee, Sun nuortes parvi taipuu Eteesi, korkehin, Ja pyyntö, toivo, kaipuu Soi virsin vienoisin.

3. On pyhä aamuhetki Ja aika nuoruuden, On vaarallinen retki Sumussa alhojen. Vapaita vuoriteitä Sun aamuloistossas, Oi Isä, saata meitä Sun valtakuntahas!

Hilja Haahti.

575 Kun kaikuvi Hengen kehoitus: Käy, nuoriso, ristin juureen! Kun kuuluvi lempeä kuiskaus: Tule uskossa armohon suureen, Niin seisahdu, kuuntele! Äänet nuo Sua johtavat rauhaan ja riemuun.

2. Sana Herran kätkeös aarteenas, Se henkesi uudistaapi, Luo voiman uljahan rintahas, Ja sielusi siivet saapi. Yhä ohjeita Herrasi tarkkaa näin, Elon lähteestä ammenna vettä!

3. Niin rientäös eespäin taistelohon, Pyhät torvet jo kutsuen soittaa; Sotasankari Herran altisna on, Hän uhraten, kärsien voittaa. Vaan kenpä sen onnen kertoa voi, Mi on palkkana uskoilisille?

C. A. Torén. Suom. Hilja Haahti.

576 Oi, kuinkahan meidänkin nuorten Voi puhdasna säilyä tie? Ja kuin-

kahan turvassa käymme, Kun mailmalle polkumme vie?

2. Sana Herran se jalkamme teillä Kuin lyhtynä loistakohon! :,: Tien yksin se kotihimme tietää Ja matkalla voimamme on. :,:

3. Sillä siihen on kätketty aarre, Min arvo on ainahinen: :,: Se on nimi Jeesus, se aarre, Ja kirkas on kimmellys sen! :,:

4. Nimi Jeesus se antavi rauhan Ja armon se kaikille tuo. :,: Sun tähtesi kärsi hän ristin — Nyt itsesi hälle sä suo! :,:

5. Nimi Jeesus on nuorille rakkain: Oi kiitos, sä autuuden koi! :,: Nyt heikko on kielemme kiitos, Vaan taivaassa täysin se soi. :,:

»Rikssange». Suom.

577 Riemussa ja alla vaivan Laula: Kiitos, Herra taivaan! Laula hänen armostaan, Rakkaudestaan, rauhastaan!

2. Laula ilon antajasta, Kaiken huolen kantajasta, Laula riemuin nuoruuden: Kiitos, Herra taivainen!

3. Laulus maasta taivahalle Kaikukohon korkealle, Kuoroon yhtyin enkelten Kiitokseksi Jeesuksen.

4. Laula mieliin lohdutusta: Taukoo taisto, murhe musta, Milloin saapuu voimassaan Herra taivahan ja maan.

5. Laula taistoon rientäville, Että loppuun kestäville Elon kruunun Herra suo, Ottaa omiensa luo. »Rikssange». Suom. Em. T.

578 Oi, terve te nuoret, jo lippumme luo! Ikitotuuden seisomme puolla Elonlähteestä rintamme rauhoa juo, Jalo määrämme ylhääll' on tuolla. Pyhä, kaunoinen Kaanaa on määrämme pää, Ei ruostuvat aarteet, ei maailma tää! Oi, terve, te nuoret, jo lippumme luo! Ikitotuuden seisomme puolla.

2. Paras nuorna on liittyä Jeesuksehen, Sydän lämminnä vielä kun sykkää! Ikikuoloon se varmasti vaipuvi, ken Parannustansa tääll' yhä lykkää. Ja kolkko on olla, miss' synnin on yö, On raskaat ne kahleet, se joihin sun lyö. Elos keväässä liittyös Jeesuksehen, Sydän lämminnä vielä kun sykkää!

3. Ah, riennä, ah, riennä! Viel' auk' ovi on! Tosionnen voit Herralta saada. Kera Jeesuksen käy elon aallokkohon, Niin ei myrskyt sun purttasi kaada! Vaikk' aaltoja, tuulta sun matkallas lie, Ain' onnellisesti sua Herrasi vie! Siis riennä, ah, riennä! Viel' auk' ovi on! Vielä armon ja rauhan voit saada!

4. Pyhä lippumme on, pyhä taisto on tää, Johon Herra meit' armossa johti. Ja me

laulamme: maailman turhuus, sä jää! Ikikunniaa käymme me kohti. Pois kahlehes, synti, pois hekkumas, maa! Ei perijää taivaan ne hurmata saa! Pois — laulamme — maailman turhuus, sä jää! Ikikunniaa käymme me kohti.

5. Ja Jeesus, hän kanssamme taistoissa käy, Sotajoukkonsa voittohon johtaa! Ja kohta se ranta, mi vielä ei näy, Elonvirtoineen silmiimme hohtaa. Käy kanssamme, käy, Pyhä Joosua, vaan, Niin voittaen kuljemme kautt' erämaan! Niin, Jeesus, sä kanssamme taistoissa käy; Ylös Kaanaaseen kansasi johda!

Niilo Mantere.

579 On nuoruusvuosina riemuisaa, Kun Herraa palvella saapi, On niinkuin uhkuva kukkaismaa, Jot' aurinko armastaapi. Näin Kristus sielun lämmittää: Se hehkuu pyhin innoin, Ja mielen rakkaus sytyttää Saa työhön reippahin rinnoin.

2. On pyhämielinen nuoriso Kuin aamukoitossa kaste; Sen taisto Herran on taistelo, Se nousee syntiä vasten. Se rientää taistoon riemuiten Vain ristin lipun myötä; Se tekee puolesta Jeesuksen Myös tulevaisuuden työtä.

3. Me mielin lämpimin, varoen Eteenpäin kiidämme aivan, Näin synnin pauloja kat-

kaisten Ja lientäin tuskan ja vaivan. Luo tuttuin, outoin riennämme Ja sanaa emme salaa, Näin jonkun kumminkin kohtaa se, Mi taivaan tielle taas palaa.

4. Sun joukkoos, Jeesus, me liitymme, Sä johda nuoria meitä, Ja ohjaa sielumme, ruumiimme Vain käymään tahtosi teitäl Sä siunaa siemenkylvön työ, Luut kuolleet kuolemastaan Luo henkiin! Niinpä, kun hetki lyö, Sua kaikki rientävät vastaan.

O. Brattekaas. Suom. Em. T.

580 Tule Jeesuksen luo, Tule nuorena, oi! Hälle uhriksi tuo Kevätpäiväsi koi! Miten harmeta pääs Sinä synnissä soisit Ja sun talves ja jääs Vasta Herralle toisit.

2. Ohi aikasi käy Kuten nukkuvan yö, Ei sen liikettä näy, Kun se voimasi syö. Vähän viivyttelet: Sävel raukes jo raikas; Yhä aikaelet: Ohi on sinun aikas.

3. Ajan armahan sen Isä lapsille soi, Että autuutehen He niin kypsyä voi, Että suojaamanaan He niin myrskyiltä säilyy, Kuten kukkaset maan Kesäkunnailla päilyy.

4. Tule Jeesuksen luo! Hän sun puhdistavi, Tulen taivaasta tuo Sinun rintahasi. Halut kirkastuvat Hyvän Jeesuksen luona, Himot vaikenevat Sekä hiiltyvi kuona.

5. Elon uuvuttamain Surut pois katoaa, Sydän etsivä vain Kodin oikean saa. Yhä nuori se on, Vaikka ruumihis riutuu, Elos sammumaton, Kun jo voimasi hiutuu.

6. Tule Jeesuksen luo, Omaks osti hän sun! Vettä lähtehen juo Verin puhdistetun! Tule, kulje se tie, Minkä hän sulle raivas. Se sun onnehen vie, Ja sun osas on taivas!

Simo Korpela.

581 Tuon lapsuusnurmeni ruusut, Tuon riemut aikani armaimman, Ne kaikki helmahas lahjoitan, Ne ottaos vastahan.

2. Tuon nuoruusonneni koiton, Sen kainot, värjyvät tuntehet, Sen toivehet kotkanlentoiset, — Pyhä siunaus niille suo!

3. Ja kun sinä, Jeesus, siunaat, Ei kuihdu rikkaus ruusujen, Saa kaihoni parhaan täytöksen. On onneni ainainen. Hilja Haahti.

582 Uhraa kaikki, säilyttääkses Uskos vain! Suojaa sielus helmi parhain, Voittoon kanna halki harhain Uskos vain, sun uskos vain!

2. Riennä aina kohden määrää, Riennä vain! Sinne, sinne riemumaahan, Rauhan rantaan autuaahan Riennä vain, oi riennä vain!

3. Uupumus jos uhkaa sortaa, Kestä vain! Jalkaa joskin viilteleepi, Tiesi tummuu, jyrkkeneepi, Kestä vain, oi kestä vain!

4. Heitä pelko, tyydy, luota Herraan vain! Katsees nosta kaikkialta, Hetken helteen, ristin alta Herraan vain, niin Herraan vain!

Chr. Hansen. Suom. Kurki Suonio.

583 Voitko liiaksi aikaisin milloinkaan Oma olla sä Jeesuksen, :,: Hänen tietänsä lähteä seuraamaan, :,: Häntä maailmalle tunnustaen?

2. Kevät, riemu ja nuoruus lauluineen Hälle eivätkö kelpaisikaan? :,: Vasta synkkähän iltahan syksyiseen :,: Hänkö säästäisi rakkauttaan?

3. Iloluontosi luuletko laimenevan Punaruusujes kuihtuvan pois, :,: Pian kuolevan laulusi kauneimman, Jos ne Herrasi huomassa ois?

4. Etpä onnea täysintä aavistanut Konsa maailmanmatkoillas; :,: Yksin Jeesus on autuuden aukaissut, :,: Janon poistavi rinnastas.

5. Sulle Jeesuksen rauha jos vierasta on, Kevätriemusi pohjatta jää; :,: Hänen luonaan on kallio vaarumaton, :,: Miten vaihtuukin aikojen sää. L. S. Suom. Hilja Haahti.

584 Sä lähdet kotitanhuilta Nyt valtateille maailman; Pois rannikoilta rauhaisilta Käyt keskell' elon kuohuvan.

Ken oppaas on, oi ken, oi ken? Oi lausu: Jeesus armoinen!

2. Kun nousee myrsky, ulvoo tuulet Ja taivaat tulta salamoi, Kun Herraan käännyt, Herraa kuulet, Sua hukuttaa ei aalto voi. Oi valitsetkos oppaaks sen? Oi lausu, lausu: valitsen!

3. Me toivoss' silloin laulaa voimme Nyt onnea vaan matkallen, Ja vaarat pieniks arvioimme, Kun turviss' olet Jeesuksen, Ja nimehen tuon siunatun Me sulkea niin saamme sun.

Simo Korpela.

585 Kääntykäämme Herran luoksi, Kansa kaikki Suomenmaan, Sillä vääryytemme vuoksi Lyö hän meitä vitsallaan! Mutta luokseen palaavaa Auttaa hän ja armahtaa. Ylpeill' antaa vitsat, haavat, Laupeutta nöyrät saavat.

2. Herra, yömme aamurusko, Tyynnyttäjä myrskysään, Ilmestyy, kun nöyrä usko Rientää häntä etsimään. Kun hän saapuu, karkkoo yö; Ja kun sauvallaan hän lyö, Polku aukee vetten pohjaa: Herra onneen kansat ohjaa.

Simo Korpela.

586 Sun kätes, Herra, voimakkaan Suo olla turva Suomenmaan Niin sodassa kuin rauhassa Ja murheen, onnen aikana.

2. Sun armos täällä meille soi, Mi kallehinta olla voi. Ja meille alla auringon Tää synnyinseutu rakkain on.

3. On isät täällä taistelleet Ja uskoneet ja toivoneet. Me saimme saman asunnon, Ja samat vaiheet meidän on.

4. Ja meidän polkuamme saa Taas lapsemmekin taivaltaa. He kyntää kerran peltomme Ja uskoo kuin me uskomme.

5. Oi Herra, käy sä siunaamaan Nää rannat rakkaan synnyinmaan. Suo aina rauha suloinen Ja estä sota verinen.

6. Sä siunaa mielet vakaiset Ja hurskaat työt ja aikehet. Lyö maahan maansa pettäjät, Tuo julki juonet ilkeät.

7. Sä turvaa maamme vapaus, Sen kansalle suo viisaus. Suo armokaste maille sen Ja sydämihin ihmisten.

8. Sä autoit valoon tämän maan Kuin kedon kukan ummustaan. Sen varttua suo valossas Ja hoida sitä armossas.

9. Suo, että sanas kirkkaana Saa keskellämme kaikua, Ja kautta sukupolvien Suo soida nimes kiitoksen.

J. L. Runeberg. Suom. (S. Virsik.)

587 Kiitos, kiitos, kiitos Kaikkivaltiaalle, Joka »tulkoon» sanallansa maat ja taivaat loi! Kiitos, kiitos, kiitos kansain

kuninkaalle, Joka heikot nostaa, suuret kaataa voi!

2. Sulta yksin, Herra, kaiken hyvän saamme, Sull' on onnen avaimet ja ohjat elämän. Sult' on koti kallis, sulta synnyinmaamme, Sulta hoiva huoliin ajan synkeän.

3. Siksi hartain pyynnöin käännymme sun puolees: Siunaa koti, kaitse kansa, suojaa synnyinmaa! Ottain kaiken, kaiken isälliseen huolees, Päällämme sä kättäs pidä siunaavaa!

Simo Korpela.

588 Oi kallis, armahin synnyinmaamme, Tää Suomi, kansamme kotimaa, Se suojaan Korkeimman sulkekaamme, Se muuten raunioiks raukeaa. Oi, holhoo maailman valtias, Sit' aina viisaassa hoidossas, Niin rauha rannoille suuta antaa, Ja Luojan kiitosta kunnaat kantaa!

2. Ja kansa raadeltu verivammoin, Myös kantakaamme se Herran luo! Sen otti hoitoonsa hän jo ammoin, Sen tuskiin nytkin hän avun tuo. Oi vaali, kansojen valtias. Sit' aina viisaassa hoidossas, Niin kansa kasvaa, sen voima karttuu, Se pahan hylkää ja hyvään varttuu.

3. Niin, kallis kansani, Suomen kansa, Käy aina käskyissä Luojan lain! Ties onneen vie hänen johdollansa, Siks lausu Herraasi tun-

nustain: Mua holhoo, valtias vanhurskas, Sä aina rakkaassa hoidossas Ja ollos kilpeni, kuninkaani Ja suojamuurina synnyinmaani!

Simo Korpela.

589 Suo siunaus, Herra, Suomelle, Niin kukkahan puhkee maamme, Sä rauhalla suojaa rantamme, Niin paistetta onnen saamme, Ja veljinä lailla kristittyin Sua, Luojamme, palvelkaamme!

2. On synkeys kansan peittänyt, Se varjossa kauvan kulki, Vaan, Herra, sä annoit päivän nyt Ja armosi aarteet julki Sun voimasi, taivaan rakkaus, Pois turmion vallat sulki.

3. Kun ennätti vaaran, tuskan yö, Et sallinut jäädä vaivaan. Kun kohtalon myrskyt purtta lyö, Taas vastakin astut laivaan, Oi johdata kansaa Suomenmaan, Vie voittohon tietä taivaan! E. Blix. Suom. Hilja Haahti.

590 Oi Luoja suuri, laupias! Me käymme sulle lahjoistas Nyt kiitostamme kantamaan Ja uhrejamme antamaan.

2. Sun hoidossas maa tuonut on, Taas meille runsaan ravinnon; Kun toimemme sä siunasit, Se kantoi kasvut kallihit.

3. Aut' tahtoas nyt täyttämään Ja lahjas oikein käyttämään Sun kunniakses, armoinen, Ja onneks meille itsellen!

4. Oi ota, Isä armias, Nyt uhrilahjas lapsiltas! Ne sydämelles kelvatkoot! Oi kiitos, Herra Seebaot! Simo Korpela.

591 Oi Herra, kaikkein kaitsija, Taas avaat kätesi, Ja muistat meitä armossa Sun antimillasi.

2. Suo siunaukses leivälle, Ravitse ruumista, Tee palavaksi henkemme Sun armos tunnolla. Hannu Haahti.

592 Herra, kaikki ravitset, Tarpehemme taritset, Ruokaa annat ruumiille, Armos sanaa sielulle.

2. Kunniaksi sinulle Ylennämme äänemme, Kiitämme sua armostas, Rakkahista lahjoistas. S. Virsik.

593 Jo ompi maailmassa Taas kevät kaivattu. Oi, milloin taivahasta Sä tulet toivottu? Sieluni kaihoo yhä Sinua kaivaten; Oi tule, Henki Pyhä, Tähänkin sydämeen!

2. Oi pyhä Herran Henki, Sä tuli taivahan, Sieluni, sydämen'ki Uudista kokonaan! Jo ompi maailmassa Taas kevät kaunoinen. Oi, kevät taivahasta, Luo kevät syömmehen!

3. Syömmessä Herran sana Sä saata kasvamaan! Sen pellon puhtahana Voit itse hoitaa vaan. Taivaiset kukkatarhat Her-

ralle kasvata Ja Hengen he'elmät parhaat Sä niistä valmista.

594 Loista, kevätaurinko, Lämpöäsi anna, Kevätmieltä kirkasta Ihmismieleen kanna!

2. Häivy, hanki hohtava, Aalto vapaa, laula! Herää, kevätelämä, Särje kuolon paula!

3. Usko, toivo, rakkaus, Sydämeen myös herää, Kevätkukkain noustessa Kilvan tehkää terää!

4. Kiitoslaulu vaikeni Usein talven mailla, Nytpä 'kiitä, riemuitse Kevätleivon laillal

5. Kiitos, Isä taivainen, Kevään kalliin tähden! Kerran ikikeväimeen Riemumielin lähden.

Hilma Virtanen.

595 Jeesus, onneni oot aina, Iloni ja riemuni, Sanas voima sieluun paina, Tule sydämeheni. Jeesus, asu minussa, Pysyä suo sinussa.

2. Jeesus, anna armiaasti Työni alkaa sinussa. Menestys suo laupiaasti, Anna päätös suotuisa. Jeesus, asu minussa, Pysyä suo sinussa.

3. Ohjaa, Jeesus, sanojani, Tahtos mukaan oikeaan. Johda ajatuksiani, Auta aina valvomaan. Jeesus, asu minussa, Pysyä suo sinussa.

4. Jeesus, korjaa minut huomaas, Levolle kun laskeun. Jos saan nousta päivään suomaas, Kiittää taasen anna mun. Jeesus, asu minussa, Pysyä suo sinussa.

5. Viimeinen kun hetki koittaa, Suo mun rauhaas nukkua, Viime kilvoitus suo voittaa, Pyhäis joukkoon joutua. Jeesus, asu minussa, Pysyä suo sinussa. S. Virsik.

596 Jeesuksen kanssa yksin, Kun aamu sarastaa Ja aatos ensimmäinen Luo Herran kohoaa. Jeesuksen kanssa yksin, — Suloinen hiljaisuus! Niin kirkkaaks silloin käypi Armonsa aina uus.

2. Niin, aamun koittaessa On aina ihanaa, Kun syömmen suuren kaipuun Luo Herran viedä saa, Kun jalkojensa juureen Saa tuoda tuskatkin, Ja sielu voimaa uutta Juo elon taistoihin.

3 Jo ennenkuin sun päiväs On päässyt alkuunkaan, Sä Jumalaasi pyydä Sen työtä siunaamaan, On hyvä uusi päivä Hoitoonsa uskoa, Hän viepi voittoon jälleen Sen päivän taistoissa.

4. Oi, kohta viime kerran Koi päivän ruskottaa Ja iäisyyden aamu Yön usvist' aukeaa Hereillä olkoon henki Ja lamppu palava, Kun huudetaan: nyt Ylkä Jo saapuu voittoisa! »Uppåt». Suom. M. N.

597 Kanssain ole, Jeesus, päivä tämäkin, Auta askeleissas että kulkisin, Päivä kuluessaan monet puuhat tuo, Rinnallani seiso, apuasi suo!

2. Pyhitä, oi Jeesus, luonne, mieleni, Hoida halujani, hoida kieleni. Sydän jos saa haavan, jälleen paranna, Estä, etten muita täällä haavoita.

3. Suo mun hiukkasenkaan sua heijastaa, Auta silmilläsi katson maailmaa; Mieli nöyrä, hellä, luo sä minuhun, Suo mun jokaisessa nähdä kuva sun.

4. Työt ja ilot, huolet kädestäs jos saan, Tyynnä tietäin kuljen, sinuun katson vaan, Illan tullen riennän syliis, Herrani. Olet maailmassa syvin riemuni. Selma Hongell.

598 Taas aamun uuden annoit armahan, Myös uusi armo, Jeesus, meille anna! Mua rakkautes siivillä sä kanna, Mä ett'en eksyis teille kuoleman, Vaan saavuttaisin rakkaan kotorannan.

2. Oi, sinne sieluni niin ikävöi, Jo joskus kaukaa nään sen kajastusta, Mutt' kohta taas on tieni jylhä, musta. Siks sydän arkailee ja epäröi: Mä tarvitsen, oi Jeesus, virvoitusta.

3. Sit' anoen käyn istuimesi luo, Kun aamu uusi armaana taas koittaa; Siell' usko vir-

koaa ja sydän voittaa. Niin uuvu en, vaikk' ärjyy vaarain vuo. Mä Jeesusta voin kiittää, kunnioittaa.

4. Nyt kankeaa on kyllä kiitosään', Kirkkaasti kaikuu Kaanaassa se vasta, Kun pääesn ajan painost' ahtahasta Iloissa aamun aina kiittämään Sua, Jeesus, vaalijaani vanhurskasta. Simo Korpela.

599 Hetkenä illan hiljaisen Tulen luoksesi, Isäni taivainen, Ilot, huolet tuoden sulle. Mun syntini kaikki anteeksi suo, Taas uusi puhtaus mieleen luo Ja rauhasi anna mulle!

2. Mun rakkaani kätke suojahas Ja muista kaikkia luotujas, Vie lohdutus huoleen ja vaivaan. Nyt turvassa huomaas antaudun, Suo kiitos huulilla nukkua mun, Ota kerran kotihin taivaan! Hilja Haahti.

600 Kun maan ja mantereen Yö mustaan vaippaan luopi, Mä katson Jeesukseen, Mi elon, valon suopi, Sun luonas, rakkahin, Sun luonas päivä on kirkkahin.

2. Sua kiitän riemuiten, Kun luoksesi saan tulla, Ja kasvos jällehen On riemu nähdä mulla. Sä mulle hyvä oot, Sä hyvä oot, Herra Seebaot.

3. Lie paljon turhuutta, Mit' täällä tänään toimin; Sua, Herra, palvella Ois tullut kai-

kin voimin. Sä tunnet, tiedät sen, Sä tiedät; itse myös sen tietänen.

4. Oi Jeesus, anteeksi Mä pyydän sydämestä! Suo kalliin veresi Pois syntivelkan' pestä! En ennen päästä sua,' En päästä, ennenkuin siunaat mua.

5. Siis vaivun levollen Sun turvahasi yöhön, Ja kanssas heräten Mä nousen, riennän työhön. Yöt päivät olet sä, Oi Herra, mua yhtä lähellä! L. Stenbäck. Suom. Yrjö Veijola.

601 Sua kiitän kaikest' armostas, Jonk' tänä päivän' annoit taas; Ei kertoa voi kieleni, Kuin paljon kärsit lastasi.

2. Mua vartioitse vielä nyt, Kun taaskin yö on ehtinyt, Sun enkelies kautta niin, Ett' kaiken vaaran välttäisin!

3. Suo että helmaas nukkuisin, Levossa siinä lepäisin, Mua yöllä armos peittäköön, Kaikesta vaarast' kätkeköön!

4. Armossa katso lapsias, Kuin pyytävät sun apuas, Suo heille rauhaa, lepoa Ja sinuun lujaa uskoa.

5. Niin kaikkein pyhäin kanssa me Sinulle, eestämm' kuolleelle, Veisaamme tääll' jo riemuiten Ja siellä ijät' kiittäen. Sionin Virret.

602 Mä Herran huomaan antaudun, Kun yöhyt synkkä saartaa mun; Kun he-

rään jälleen aamulla, Niin löydän riemun Herrassa.

2. Yön hiljaisuus on armainen, Kun Herra siunannut on sen, Ja Jumalassa jälkeen yön llolla alan päivän työn.

3. Hän armias on auttaja, Voi varjella mun vaaroista; Hän näkee, kuulee, vartioi, Kun en mä nähdä, kuulla voi.

4. Jos hän ei rakkaudessaan Mua koetella tahdo vaan, Ei onnettuutta tiellein saa, Mi mieltäin voisi lannistaa.

5. Ja Herran voima, rakkaus On sydämeni uskallus. Sä, Jumala kolm'yhteinen, Mun ota vastaan kiitoksen'!

J. L. Runeberg. Suom. A. Noponen.

603 Taas päivä ajan virtahan Nyt iäks uppoaa. Armosta hyvän Jumalan Yö levon lahjoittaa.

2. Sä, Herra, aina sama oot Ja tarjoot armoas, Vaikk' yöt ja päivät vaihtukoot, On kaikki huostassas.

3. Siis huomaas turvallisna jään, Kun päättyy päivä tää, Ja jos mä uuden aamun nään, Taas saan sua ylistää.

4. Jos kutsuis minut kuolema Tän' yönä täältä pois, Suo, että turva sinussa, Eläissä, kuolless' ois. Suom. M. N. (S. Virsik.)

604 Jo taukos työ ja saapui ilta Ja pimeyteen peittyi maa, Mutt' tähtein loisto taivahilta Taas uutta päivää muistuttaa.

2. Siks yönkin tullen pelvott' uskon Ja luottain katson Jumalaan, Jok' antaa taas voi aamuruskon, Ei yölläkään käy nukkumaan.

3. Ah Herra, sinä tiedät tieni, Jos päivää on tai pimeää, Ja vaikka oon mä heikko, pieni, En huomaamatta sulta jää.

4. Oi Isä armias ja hellä! On hyvä olla suojassas, Siks iloisella sydämellä Mä nukun taas sun helmahas.

5. Oi, kiitos päiväst' ollehesta! Oi, kiitos yöstä, jonkas soit! Ja kiitos isänrakkaudesta, Joll' lapsias sä vartioit! Simo Korpela.

605 Levolle lasken, Luojani, Armias ole suojani! Jos sijaltain en nousisi, Taivaaseen ota tykösi!

606 »Synnit poissa», — autuutta oi Synnin maassa ken käsittää sen voi? Sydänkaihon täytös kerran totta on, Päättyissä taistelon.

2. Synnit poissa, tahratta maan Taivon rannalla valkoverhon saan, Siellä äänin kirkkain Herran kiitos vain Kaikuvi laulussain.

3. Synnit poissa, murhekin pois, Kaikki mainen, mi tuskan tuonut ois. Katkes kaikki kahleet täällä painaneet, Kuivuivat kyyneleet.

4. Synnit poissa — autuutta vaan, Auvo armahin mulle annetaan. Varjot kaikki vaipuu unhon peittohon, Autuas ikikevät on.

Suom. Hilja Haahti.

607 Oi Herra, jos mä matkamies maan Lopulla matkaa nähdä sun saan, Oi, jos mä kerran Näkisin Herran Kunniassaan!

2. Sinua kaipaa sydämeni, Sun puolees huutaa mun henkeni. On yksin tästä Sen ikävästä Kyyneleeni.

3. Muut kaikki hylkää, vaan sinä et. Autuuden särkyneet sydämet Sinulta saavat, Sä luet haavat Ja kyynelet.

4 Mua auta, Herra, mä toivon vaan, Vaikk' ei ois toivoa ollenkaan. En päästä sua, Ennenkuin mua Käyt siunaamaan.

5. Oi Herra, suothan sä minulle Sun armos voimaksi matkalle, Anteeksi anna, Mua nosta, kanna, Vie perille!

6. Oi saanhan joukkoon autuaitten Kanss' ystäväini ja omaisten Mä päästä kerran Luo armon Herran, Oi, saanhan sen.

Vilh. Malmivaara. (S. Virsik.)

608 Miks huokaelen, Miks kaihoelen, Miks kiitä en minä riemuain, Kun mulle juuri Myös lahja suuri On suotu armossa autuain?

2. Kun veri Herran Jo pesi kerran Mun syntisaastasta puhtahaks; Sain Hengen pyhän Ja lohdun hyvän, Mi maiset vaivat saa parahaks.

3. Oon vieras täällä Maan mustan päällä, Käyn kohti kirkkainta kotian'; Siks kaihomainen Niin usein vainen Soi hiljaa syvällä sielussan'.

4. Vaan uskon: kerran Tuoll' luona Herran Ei kaiho kiitosta köyhäks tee; Ei kenkään siellä Oo murhemiellä, Vaan kaikki kiitosta laulelee.

Hilma Virtanen.

609 Vain kaukaa, kaukaa viittoen Kotimme harja hohtaa; Tie pitkä on ja mutkainen, Vaan Jeesus meitä johtaa.

2. Me käymme vierahina vaan, Tie usein tummeneepi, Mutt' Jeesus meille rauhallaan Yön varjot valaiseepi.

3. Ja käsityksin kulkien Käy matka joutuisammin, Ja toivon laulu riemuinen Soi silloin kirkkahammin.

4. Ei viivytystä matkalla, Ei mailman harhateille! Oi, suoraan kohti kotia! On sija valmis meille.

Hilja Haahti.

610 Käyn kotihin; oon vieras maailmassa, En viihtyä mä voi sen pauhinassa, Ei täällä mulla rauhaa pysyvää. Siks kaihoten käyn kotihin.

2. Käyn kotihin; mun kanssain kulkee Herran Mun Jeesuksein, kun kuoli eestäin kerran. Hän askelissaan mua johdattaa, Siks toivoen käyn kotihin. H. R. Suom. M. N.

611 Oon vieras, muukalainen Mä aina päällä maan. Mun kotini ei täällä Alhaalla olekaan. Ylhäällä koti mulla On luona Jumalan, Autuuden, rauhan maassa, Ja sinne halajan. Oi, koti, rakkahin, En löydä vertaa sulle Mä missään päällä maan.

2. Siell' ylhäällä on Jeesus, Mun rauhanruhtinaan'. Hän kuollen on myös mulle Avannut rauhanmaan. Jos kuin ois riemullista Mun täällä kulkuni, Ois Jeesukseni luokse Mun toivon' kuitenki! Oi, koti j.n.e.

3. Maan kauneus jos kuinka Kesäisin kukoistaa, Jos kuin sen linnut laulaa, Sen ruusut tuoksuaa, Ja ystäväini seura Jos kuin on mieluinen, Mä kaihomielin muistan Kotoisen autuuden. Oi, koti j.n.e.

4. Sill' onhan täällä maassa Ain' synti asuva, Se kauneuden kaiken Vieraaksi verhoaa; Ei tuomita se taida, Vaan vaivaa

täällä tuo; Se poissa ompi kerran, Kun pääsen Herran luo. Oi, koti j.n.e.

5. Ja kohtahan mä pääsen Sun helmaas, kotini, Kun Jeesus itse noutaa Pois täältä minutki. Saan siellä silmin nähdä, Mit' uskonut tääll' oon; läti kiitostani Mä Herralleni tuon. Oi, koti j.n.e.

L. S. Suom. Maria J.

612 Retkiltä vaarojen, alhosta maan Rannoille taivahan siirtyä saan. Herrani silmihin silmäellen Unhotan entisen kaipauksen. Onnen se tuo, Riemua luo. Jeesusta vain Mun katsellessain, Taivahan auvo on rinnassain.

2. Rakkaus suuri, mi vapahdit mun, Kerran, oi kerran viet luoksesi sun! Silloin käyn kiittäen riemuitsemaan, Taivas suo kirkkausaartehiaan! Onnen se tuo, j.n.e.

3. Taivaissa riemuiten rakkahimmat Toistensa silmihin katselevat. Mutta kun Herralta katsehen saan, Rintani autuus on korkeimmillaan! Onnen se tuo, j.n.e. Suom. —e.

613 Saapuos siivillä aamun, Tullos, oi, tullos, sä Vapahtajain! Silloin me riemuiten saamme Kiitostas, kiitostas soinnuttaa vain. Oi, saapuos siivillä aamun, Kun laulumme soi iloaan! Terve, oi terve,

sä riemuisa päivä, Kun luoksemme tuot Kuninkaan!

2. Saapuos siivillä aamun, Kirkkaus, kirkkaus, armosi suo! Toiveet ja kaihomme silloin, Toivehet kaikk' käyvät totehen nuo. Oi, saapuos, j.n.e.

3. Saapuos siivillä aamun, Rintaamme, rintaamme riemua luo, Murheisiin lohtua kanna Kuivaa, oi kuivaa jo kyynelten vuo! Oi, saapuos, j.n.e.

4. Saapuos siivillä aamun, Tullos, oi tullos, sä Kuninkahain! Silloin me riemuiten saamme Kiitostas, kiitostas soinnuttaa vain. Oi, saapuos, j.n.e.

614 Oi riemuisaa päivää, jot' toivoa saamme, Kun Herra jo valtias on päällä maan, Kun kaikk' ihmiskunta jo sai pelastuksen Ja Kristusta Herraksi tunnustetaan, Kun kuolon ja synnin on voitettu valta Ja saatu jo autuus on täys Jumalalta.

2. Se saapuu, se saapuu, tuo varrottu päivä, On taivahan pilvet jo purppurassaan. Vaikk' alhaalla laaksoissa synkkää on vielä, Koi aamun jo kultaapi kukkulat maan. Se saapuu, niin murhe ja huokaus haipuu; Se saapuu, niin täyttyypi hurskasten kaipuu.

3. Se saapuu, se saapuu tuo varrottu päivä, Kun kansoja rakkaus yhdistää saa, Kun tai-

vahan Herra on Herrana maassa Ja siipeinsä suojahan kaikk' kokoaa, Kun hän pyhäin pyynnöt saa täyttäneheksi Ja uskomme muuttuvi katsomiseksi.

4. Se saapuu, se saapuu, tuo varrottu päivä, Min kirkkauden loiste on lausumaton, Kun on Kaikkivaltias Herrana yksin Ja kiusaaja kahleisiin kytketty on, Kun myös luomakunta, mi sai vapahduksen, Tuo Luojalleen kiitoksen, kunnioituksen.

F. N. B. Suom. M. N.

615 Sun näen, oi Jeesus, seisovan Vuorella Siionin, Mutt' matkan sinne raskahan Sait käydä, rakkahin. Sun päälläs oli taakkana Tää kurja maailma. Sen syntien syvyytehen Sä vaivuit kärsien.

2. Karitsa kallis, puhdas, oi, Näin annoit henkesi. Tää rakkaus sulle kahleet toi, Vaan meidät vapahti. Sä ristin kuoloon raastettiin Sen tuskiin hirmuisiin; Haudasta nousit voittaen Ja särjit sulkeet sen.

3. Nyt ympärilläs riemuissaan On joukko valkoinen. Siell' loistaa silmät autuuttaan, Karitsaa katsellen. Soi enkellauman laulussa Se ääni pohjana, Mi orjuutemme päästäjää, Jeesusta ylistää.

4. Tuhansin kerroin tuhannet Nyt soittaa harppujaan, Ne otsihinsa saanehet On mer-

kin Herraltaan. Kuin suurten vetten pauhina On voima valtava, Kun soittain, laulain yhdytään Karitsaa kiittämään.

5. Oi, kiitos rakkaudestas, Isämme taivainen, Kun annoit Poikas, rakkaimpas, Autuudeks syntisten! Sinulle syömmet sykkäilee Ja henki riemuitsee. Sun ompi kunnia korkehin Iäisiin aikoihin.

»Rikssange». Suom. M. N.

616 Tuo joukko suuri, valkoinen, Kuin huiput lumitunturten, Noin riemuiten luo istuimen Mist' ompi matka sen? Oi, joukko on se sankarein, Mi kylvi kerran kyynelein Se synnistä Nyt pestynä Sai tänne taivas-tein. Nyt riemujuhlaa julistaa Siell' iankaikkisesti saa, Miss' taivahat Ain' laulavat Herralle kunniaa.

2. Tääll' outo, halpa ol' se vain, Mutt' katso: nyt on onnekkain, Kun seppelpäin Se seisoo näin Nyt vaatteiss' voittajain. Se tunsi tuskat tuhannet, Se itki kuumat kyyneleet Mutt' vihdoinkin Sai kotihin, Niin muuttui murehet. Nyt puutu silt' ei mitäkään, Jo rauha tyynsi myrskysään, Ja Karitsan Nyt morsian Jo yhtyi ystävään.

3. Oi ollos, joukko, onnekas, Sä taiston tuttu, tultuas! Jo loppuhun Sai matka sun, Jo pääsit vaivastas. Vaikk' kuljit täällä kyy-

nelin, Siell' virtes vierii valtavin; Niin niittäen Käyt kiittäen Nyt taivaan riemuihin. Siis nosta palmus liehumaan Ja äänes, kun sait kunniaan: Sun ikuinen, Mun Jeesuksen' Nyt kaikuu kiitos vaan.

Hans Adolf Brorson. Suom.

617 Kun taisto riehuu maallinen, On lohtu voimakas Saalemin loisto, laulu sen, Sen kansa autuas. Ei rannalla tään maailman Oo rauhaa, lepoa, Parempaan maahan halajan Jeesuksen keralla.

2. Ja toisinaan, kun muistelen Kotiin jo menneitä, Mä soisin luona Jeesuksen Ollaksein yhdessä. Mä huokaan: Rakas Herrani, Mua auta suojaten, Ett' oisin kerran luonasi, Seurassa veljien!

3. Tääll' usein tietä käytävää Pimeys peittävi Ja öiset usvat hämärtää Mun kotianiki. Vaan kerran enää aurinko Ei laske ensinkään, Kun kotihini pääsin jo Jeesusta kiittämään.

4. On morsiolla Jeesuksen Ehtoolla itkua; Jos yhdytään, sitt' eroten Taas täytyy matkata. Mut onpa aamu koittava Loistoisa, lauluineen; Yhdymme rauhan rannalla, — Jää mailma vaiheineen.

C. Boberg. Suom. (H. S.)

618 Mun sieluni Kaanaa, mun toivoni maa On kuoleman virran toisella puolen. Kun armojen virroissa pestynä kuolen, Siell' autuutta henkeni nauttia saa, :,: Oi, nauttia saa, :,: Sun luonasi, Jeesus Kristus.

2. Mun sieluni Kaanaa, mun toivoni maa On valkean istuimen luona: on taivas. Tien sinne, oi Jeesus, sun ristisi raivas, Vain valmista tietä nyt kulkea saa. Nyt kulkea saa, :,: Oi kulkea saa Sun seurassas, Jeesus Kristus.

3. Mun sieluni Kaanaa, mun toivoni maa! Useesti nyt silmähän himmynnä loistaa. Mutt' armo kun taas sumut sielusta poistaa, Sit' silmäni kirkkaana katsella saa. :,: Sua katsella saa. :,: Sun kasvojas, Jeesus Kristus.

4. Mun sieluni Kaanaa, mun toivoni maa! Kaikk' kaihoni, kaipuuni täyttyvät siellä. Mua auta, oi Jeesus, ja johdata tiellä Mua heikkoa, kiusaajan ahdistamaa! :,: Mua ahdistamaa, :,: Mua auta, oi Jeesus Kristus!

5. Kun sun yhä tielläni oppahaks saan, Jok' ostit mun itselles kuolosta kerran, Oi, turvissa sun, pyhän armojen Herran, Mä saavutan Kaanaan, sen toivojen maan. Mä saavutan maan, :,: Ikitoivojen maan :,: Sun luonasi, Jeesus Kristus. Simo Korpela.

619 Katso, kuin kauniina siintävät Kaanaanin rannat! Miks epäuskossa näännyt ja murhetta kannat? Miks yhä vain Uhkasta uskottomain Henkesi riutua annat?

2. Nouse ja kiiruhda Jeesuksen hoitohon hellään! Kaikkien kurjien kohtalo on sydämellään. Ken omans on, Joudu ei turmiohon, Vaaraa ei kellään, ei kellään.

3. Kaanaanin rannoille Joosuan lailla hän johtaa; Hetken nyt vaan sua murhe ja ahdistus kohtaa. Siell' ilo on Lapsella lausumaton. Suo hänen sinne sun johtaa. Simo Korpela.

620 Ah taivainen Jerusalem, Sun kotiis halajan. Kotiinsa pyrkii vaivainen. :,: Väsynyt matkastaan. :,:

2. Ah, milloin Herran kaupunkiin Mä pääsnen asumaan? Ah, koska saanen viimeinkin :,: Silmäillä Jeesustan'? :,:

3. Ah, koska pääsnen pauloista Mä synnin, saatanan? Ah, milloin saanen katsella Jeesusta ainiaan? :,:

4. Jerusalemiin halajan, Se on mun iloni, Kun saatat mua, Jumalan', Taivaaseen luoksesi. :,:

5. Siis joudu, Jeesus, Herrani! Kyll' ajan oikean Sä tiedät, koska toivoni :,: Sä täytät kokonaan.

6. Niin. — aamen! Kuulet huutoni, Ja

enemmänkin teet Kuin anon; kruunun mullekin :,: Jo valmistanut oot. :,: »Matkalauluja».

621 Luo Isäni ja puoleen rauhan majan Mun sieluni nyt yhä halajaa. Niin, rauhan suojaan, luokse Lunastajan Maan tomusta se kotiin katsahtaa. Tääll' olo ain' on rauhaton, Uskomme himmee, heikko on, Ja tomun kahleet painaa.

2. Vaan, Herran kiitos, aika rientää yhä, Hän lupaukset kaikki täyttää ain'. Siis luotan riemuiten, kun sana pyhä Autuuden mulle lupaa vakuuttain. Silloin on poissa murhe maan, Taivaisen rauhan, riemun saan, Kun lyhyt taisto loppuu.

3. Oi, rakas Jeesus, tahdothan sä johtaa Ja itsehes mun syömmein yhdistää! Kun ilo, itku, murhe, riemu kohtaa, Sun armos yksin mua virkistää! Mun kaikki otettakohon! Kun mulla Herra Jeesus on, Mull' on myös autuus silloin. A. Rosenius. Suom.

622 Kun mietin autuutt' ääretöntä taivaan, Miss' ikisoitoin harput kaikuvat. Ja voiton virttä laulaa hurskahat, Niin kaiho syvä valtaa rintan' aivan.

2. Mä nostan katseen kohden kotirantaa, Mist' ijäks' poiss' on synti, sumut, yö, Ja kiusaukset kahleisiin ei lyö — Se katse mulle kehoitusta antaa.

3. Kun suuntaan silmän' ylös tuonne, jossa Kaikk' itkut maiset kerran kuivataan Ja haihtuneet on murheet, tuskat maan, Se lohduttaa mua täällä taistelossa.

4. Kun mietin vielä, että Vapahtajaa Siell' iäisesti katsella mä saan, Ja etten rakkaist' eroo milloinkaan, En kantaa tahtois tomun halvan majaa.

5. Oi Jeesus, korven kautta johda, kanna Mua ikikodin onneen, valohon! Kun korpitaival loppuun käyty on, Oi silloin mulle kruunu armost' anna! Niilo Mantere.

623 Kun kodin kauniin taivaassa Jeesuksen kanssa sain, En viihdy enää mailmassa, Josta ennen mä ilon hain. Oi Kaanaan maa, oi kaunis maa, Se maa, jossa Jeesus on, Mihin Jumalan lapset pääsevät läisesti olemaan. Kiittäkää Herraa, kiittäkää Herraa! Kiittäkää, kiittäkää, kiittäkää Herraa, Että Jumalan lapset pääsevät Hänen luonansa olemaan.

2. Jos synti, mailma, lihani Mua täällä kiusaapi, Jeesuksen kautta voiton saan Ja pääsen vapaaksi. Oi, Kaanaan maa, j.n.e.

3. En pelkää mitään vaaraakaan, Kuin täällä ahdistaa, Taivaaseen tahdon rientää vaan, Jossa tuska lopun saa. Oi, Kaanaan maa, j.n.e.

4. Siell' loistaa päivä kirkkahin: Karitsa armossaan, Ja kunnian kruunu ihmeisin Päähämme lasketaan. Oi, Kaanaan maa, j.n.e.

5. Valaise, Jeesus, mieleni, Ett' oikein laulaisin, Irroita siteet kieleni, Ett' oikein kiittäisin! Oi, Kaanaan maa, j.n.e.

624 Afrikan aava santa Ja palmut Intian, Grönlannin kylmä ranta Ja ääret maailman Ne haastaa murhekieltä Ja huokaa tuskassaan, Ne etsii uhrimieltä Ja huutaa auttamaan.

2. Oi, köyhä loistossansa On kaunehinkin maa, Kahleissa jos on kansa, Kodeissa kuolemaa. Ei auta vaikka sille Soi lahjat Armoinen, Kuville kuollehille Kun uhraa ihminen.

3. Jos kuulit kutsun kerran, Tien löysit elämään, Kirkasta lyhty Herran, Vie yöhön synkeään! Taivaista vapahdusta Soi virsi riemuinen, Yön kansa kunnes musta On luona Kristuksen!

4. Soi tuuli virttä Herran! Vie myrsky viestiään Maan kunnes täytät kerran Pohjasta etelään! Kun Herra aamun antaa Kaikille kansoilleen, Karitsa lyöty kantaa Omansa kirkkauteen.

R. Heber. Suom. Ilmari Salomies.

SISÄLLYSLUETTELO I.

1. Juhlavirret.

1. Adventti:

2. Joulu:

3. Uusi vuosi; Jeesus-nimi:

4. Loppiainen:

5. Kristuksen kärsiminen:

6. Pääsiäinen:

7. Helatorstai:

8. Helluntai:

9. P. Kolminaisuus:

10. Mikaelin päivä:

11. Pyhäin päivä:

II. Kokoukset ja pyhät toimitukset.

1. Seurakunnasta:

2. Jumalan sanasta:

3. Kokousten alussa:

4. Kokousten päättyessä:

5. Kaste:

6. Kasteenliiton uudistus:

7. Herran Ehtoollinen:

8. Avioliitto:

9. Hautaus:

III. Jumalan valtakunnan työ.

1. Yleisesti:

2. Pakanalähetys:

3. Juutalaislähetys:

4. Merimieslähetys:

5. Sisälähetys ja diakonia:

IV. Kristillinen elämä.

1. Herätys ja armokutsu:

2. Kehoitus:

5. Uskon kilvoitus:

6. Murheessa ja ristin alla:

7. Uskonlepo:

8. Rukous:

9. Kiitos ja ylistys:

V. Eri ikäluokat ja tilat:

1. Lasten lauluja:

2. Nuorisolauluja:

3. Kotoa lähtevälle:

4. Vanhuuden lähetessä:

5. Isänmaa:

6. Elojuhla- ja ruokavirsiä:

7. Vuoden ajat:

8. Aamulauluja:

9. Iltalauluja:

10. Syntymäpäivälauluja:

11. Sairaan virsi:

VI. Kristityn toivo.

1. Kristityn koti-ikävä:

2. Herran tuleminen:

3. Iankaikkinen elämä:

SISÄLLYSLUETTELO II.
